

1958

PERMISSIONEA.

BAYONACO APHEZPICUTEGUIA.

Erregistratua N.º 424.

ESTEBEN-MARIA-BRUNO, d'ARBOU, Jaincoaren Misericordiaz eta alkhi Saindu apostolicoaren graziaz, Bayonaco Aphezpicu garenac,

Permetitu dugu eta permetitcen, presenteco letra hautaz, andere CLUZEAU alhargunari, Imprimatçaile eta liburu marchanta Bayonan, berriz imprima deçan liburu bat, ceinac baitu titulua : *Andredena Mariaren Imitacionea Jesu-Christoren Imitacionearen gainean moldatua*, conformatcen delaric guri presentatu deraucunari, eta phausatcen hirur exemplario gure aphezpicuteico Secretarioan.

EMANA Bayonan, Urriaren 11^{an} 1834.

BAILLÉS, Vicario-Jenerala.

BAYONAN,

CLUZEAU alharguna, Liburueguile eta Sal-
batcailearen baithan, Catedraleco plaçan,
13.^{en} lumeroan,

CAUSITCEN dira seguidaco obrac :

Egun ona,

Gudu Izpirituala,

Jesu-Christoren Imitacionea.

Exercicio Izpirituala,

Eucologia-ttipia,

Jesusen bihotz sacratuaren debocionearen

alderaco exercicio izpiritualac,

Uscara Libria,

Cantica izpiritualac,

Andredena Mariaren limitacionea Jesu-

Christoren Imitacionearen gainean

moldatua,

Alphabet latin handia eta ttipia,

Guiristinoki biciteco eta hiltceco Moldea.

Bada orobat han berian Elicaco eta edu-
cacioneco liburuzco assortimendu complet
bat, baita ere buruetaco paper eta forniturea
suerte guciac.

CENTRE

MATER AMABILIS.

IMA GUCIS MATTA GARRIA.

Approbatum

11-27197 / 1-27140

MATER AMABILIS.

AMA GUCIZ MAITAGARRIA.

ANDREDENA

ATV
10203

MARIAREN

IMITACIONEA

JESU-CHRISTOREN

IMITACIONEAREN

GAINEAN MOLDATUA,

*Bayonaco Diocesaco Yaun Apez batec
Francassetic Escuararat itçulia.*

Saltcen da BAYONAN,

CLUZEAU liburu eta paper marchantaren baithan,
Catedraleco Plaçan, 13 lumeroan.

1834.

Approbacionearekin.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1300 EAST 5TH STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60607
CATALOGUE

Digitized by Google

UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1884

Approbation

ENE YAUN

JULLE FERRON

DE LA FERRONNAYS,

BAYONACO APHEZPICU,

ERREGUEREN CONSEILARIARI.

ENE YAUNA,

ARIMEN Salbamenduarençat eracusten den *khar edo zelo* a bide segur bat da çutaz onhetsia içaiteco, eta çure proteccionearen ardiexteco. Chede hanc ekharri nau escuararat itçulcera yenden artean debocionea pitzarazteco guisacoena den liburu francez bat, *Andredena Mariaren Imitacionea*; bere burua eçagutaraci nahi içatu ezduen *Yaun Aphez* batez berriro *Jesu-Christoren Imitacionearen* gainean moldatua. Çure handitasunac nahi içatu da ene lana beguitarterekin errecibitua içan dadinçat, haren buruan eçar deçadan, çure icen famatua, çure di-

*nitatez beçambat bederen, çure baithan ditut-
çun calitate, donu eta merecimenduez oho-
ratcen duçuna: icen hura da obra huni eman
ahal nioçoken berreguindura ederrena.*

*Ene Yauna, mendrea eta ezdeussa idu-
rituren çaitçu naski bihurtcen darotçudan
HOMAYA; ez deçaçula bizkitartean gait-
zetx Erreligionearençat duçun amodioari
offrei dioçadan, amodio har berac eraguin
duen liburu bat. Çure berthutençat admira-
cionez bethea, guelditcen naiz errespetu han-
dienarekin,*

ENE YAUNA,

*Çure handitassunaren
Cerbitçari aphalena
eta obedientena,*

*M. . . . **

APPROBATION

*De M. DAGUERRE, Supérieur du Séminaire
de Larressore.*

UN Auteur anonyme composa, il y a quatre ans, un livre de *l'Imitation de la Sainte Vierge, sur le modèle de l'Imitation de Jésus-Christ*. Il nous a tracé les maximes les plus saintes, les actes de vertu et les circonstances de sa vie, dont les Histoires nous ont conservé la mémoire avec une onction sensible et propre à nous en inspirer le goût. Il y traite des grandeurs et des prérogatives de cette Reine du Ciel et de la terre, de la manière la plus capable d'augmenter le respect, l'amour et la confiance que nous lui devons. Un Prêtre de ce Diocèse, connu par ses talens, et qui travaille avec autant d'ardeur que de succès depuis trente ans dans le Ministère, en a fait une traduction dans le Basque: je l'ai lue et examinée par ordre de Monseigneur l'Evêque; je l'ai trouvée fidèle; le style m'en a paru coulant, doux, très-harmonieux et plein d'oc-tion; en foi de quoi j'ai donné le présent certificat. Au Séminaire de Larressore, le 12 avril 1777.

DAGUERRE, Supérieur du Séminaire.

APPROBATION

De Monseigneur l'Évêque de Bayonne.

NOUS, JULLE FERRON DE LA FERRONNAYS, Evêque de Bayonne, Conseiller du Roi en ses Conseils.

Le désir que nous avons de voir multiplier dans notre Diocèse les traductions des bons Livres en Basque, en faveur de ceux qui ne savent que cette Langue, nous fera toujours applaudir au zèle de ceux qui s'appliquent à ce travail. Un Ecclésiastique, également pieux et éclairé, vient de traduire en cette Langue le Livre intitulé : *Imitation de la Sainte Vierge, sur le modèle de l'Imitation de Jésus-Christ*. Nous l'avons fait examiner par M. DAGUERRE, Supérieur de notre Séminaire de Larressore, et sur le témoignage avantageux qu'il nous en a rendu, nous approuvons cette traduction, et nous exhortons les fidèles du pays Basque de notre Diocèse, de la lire souvent, pour s'animer de plus en plus à la dévotion envers la très-Sainte Vierge, et à l'imitation de ses sublimes vertus. DONNÉ à Bayonne, le 28 avril 1777.

† JULLE, Ev. de Bayonne.

IRACURTÇAILEARI.

GURE mendeco guiçon famatu batec erran
 içatu du, Ebanyelioaren ondoan ezdela Je-
 su-Christoren Imitacionearen liburua baino
 haltoagoric eta perfetagoric. Franciaco Eli-
 ça guiçon batec berriro eguin içatu du An-
 dredena Mariaren Imitacionearen liburu bat,
 bertceari bederen hurbiltcen çoyoena. Bata
 beçain da bertcea gaya Jaincoaren amodioa,
 eta berthute guiristoscoen pratica guri ins-
 piratceco : batean den gançudura eta goço-
 tassun bera edireten da bertcean. Uste içatu
 dut escuara baicen ezdakitenec axeguin içā-
 nen çutela beren erdaran hura içaitea. Ene ta-
 lenduari eta moldeari bakharric beguiratu
 baniote eznintcen behinere menturatuco lan
 huni lotcerat : nere buruari aguindu diot,
 ene borondate onaren ariaz onhetsia eta
 beguitarterekin ercebitua içanen dela obra.
 Finean, liburu hunec ez du haintz bertcec du-
 ten idortassuna : hunen iracurtcen presunac
 iraganen ditu oren ossoac unhaduravic gabe :
 bakharric dagoena ere edirenen da compaiña
 goço eta maitagarrienean. Ezdut galdeiten
 ene lanaren bertce sariric hau iracurturen du-
 tenen othoitcetā gomendatua içaitea baicen.

MEÇA SAINDUÇO

OTHOITÇAC.

MEÇA BEHAR BEÇALA ENTÇUTEÇO

Preparacionea.

CURE Aldare Sainduaren oinetan ahuspez Cemanic, adoratcen çaitut, Jainco bothere guciac ditutçuna; fermuki sinhesten dut, entçuterat nohan Meça dela Jesu-Christo çure seme Jaincoaren gorphutz eta odolaren sacrificioa offritceco manera hala berecoa ez içan arren, hanc berac Calvarioco mendian guiçon guçientçat offritu çuen sacrificio lurabera. Eguidaçu gracia sartceco, ô ene Jaincoa! Apheçaren escuz, hau çuri digneki offritceco behar ditudan disposicionetan. Offritcen darotçut, bat eguiten naicelarie Jesu-Christoren eta haren Elicaren intencione kin. 1. Çure Majestate dibinoari çor çayoen homaya eta ohore seberanoa errendatceco; 2. Eguin darozkigutçun on eta ongui guciez eskerrac bihurtceco; 3. Munduco bekhatu guçientçat eta bereciki eneentçat çuri satisfacione eguitceco : finean arimaco salbamenduarentçat eta

gorphutceco biciarentçat behar ditudan la-
guntçac eta sokorriac: çure ganic gracia hauc
uste ditut J. C. çure semearen merecimenduen
bidez, ceinac nahi baitu berac içan, Sacrifi-
cio adoragarri hunen Apheça eta bictima.

Meçaren hastean, eta Confiteor erraitan.

ENE bekhātuen yakiteco eta eçagutceco, ô
Ene Jaincoa! behar ez duçun arren ene ai-
thorric eta confessoric eta ene gaichtakeria
guciac ene bihotcean irakhurteen ditutçun ar-
ren, confessatcen darozkitçut halere ceruaren
eta lurraren aiticinean: aithortcen dut offensatu
çaitudala gogoz, hitceç eta obraz. Ene be-
khatuac handiac dire, bainan çure misericor-
diec neurriric ez dute. Urrical nakiçu, ô ene
Jaincoa! orhoit çaitte çure haurra, çure es-
cucobra, çure odolaren precioa naicela.

Birgina Saindua, ceruco Ainguervuac Para-
bisuco Saindu eta Saindac, guretçat othoitz
eguiçue; eta nigarrezco eta miseriazco haran
huntan dolhamenetan gaudecen orduetan,
gracia ezkaçaçue guretçat eta ardiex dieçada-
guçue bekhatuen barkhamendua.

Introïtean.

YAUNA, çuc Patriarkei eta Profetei inspiratu
diotçotçute, çure Seme bakhotcha lur-
rerat yausten ikhusteco, hain desira khartsuac;
indaçu heyen khar saindutie parte bat; eta
eguiçu bicitce mortal hunen embraçuen er-

dian, ene baitan senti deçadan çurekin bat
içaiteco lehia Saindu bat.

Kyrie eleisonetan.

DOLHAMEN eta suspira doblatuez, ô ene Jain-
coa! errekeritcen çaitut, eguidaçu miseri-
cordia, eta memento guciez, bici naiceno,
efran banieçaçu : *Iauna nauçun urricari* : ez
liteke oraino aski ene bekhatuen nombrea-
rentçat eta handitassunarentçat.

Gloria in excelsisetan.

GLORIA in excelsis Deo : Et in terra pax ho-
minibus bonæ voluntatis. Laudamus te,
benedicimus te, adoramus te, glorificamus
te; gratias agimus tibi propter magnam glo-
riam tuam : Dñe Deus : Rex cœlestis, Deus,
Pater omnipotens Dñe, Fili unigenite Jesu-
Christe; Dñe Deus, Agnus Dei, Filius Patris,
qui tollis peccata mundi, miserere nobis; qui
tollis peccata mundi, suscipe deprecationem
nostram: qui sedes ad dexteram Patris, misere-
re nobis: quoniam tu solus sanctus, tu solus
Dominus, tu solus Altissimus, Jesu-Christe,
cum sancto Spiritu, in gloria Dei Patris.
Amen.

Oremusetan, edo Oracionetan.

AGRADA bekizkitçu, Iauna, guretçat eguiten.
Açaizkitçun othoitçac; igutçu Elica çure
esposac, Apheçaren ahoz, gure fagoretan
galdeguiten darozkitçun graciac eta berthu-
teac. Ez dugu mereitcen (hala da) entçunac.

icaitea; bainan consideraçu gracia horiec eskatcen darozkitçugula Jesu - Christo çure Semearen bidez, çeina çurekin bici baita eta erreguinatcen baitu menderen mende gucietan. Halabiz.

Epistolan.

EPISTOLA huni beguiratcen diot, ô ene Jaincoa! çurê borondateac irakhasteco egortcen darotaçun guthun bati beçala: othoi, indaçu manatcendarotaçunaren complitceco indarra. Çuc ceronec, Iauna, Profetei eta Apostoluei inspiratu diotçotçute iscribuz utci darozkiçuten eguiac: heyen arguietaric pharte indaçu, eta pichçaçu ene bihotcean, hec erretcen cituen çu sacratu hura, maita çaitcadan eta cerbitça, hec beçala, ene bici gucian.

Ebanyelioan chutituric.

CHUTITCEN naiz, ô Legueguile soberanoa! Çuri marcatceco Ebanyelio sainduan diren eguia handiac, ene odolaz ciguilatcerat prest naicela. Eguia horiec ene bihotcean ceronec, othoi, Iauna, barneraino grabatçatçu. Horiec betçate erreguela ene gogoetac, ene hitçac eta ene obrac. Ez dut guehiago seguitu nahi çure maximez bertceric: mintça çaitte, Iauna, huna non aditcen çaitudan, sehi baten sumetimendu osso batekin. Indaçu çure erranen complitceco hambat indar, nola baitut fermutassun heyen sinhesteco.

Credoetan.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum: Et ex Patre natum ante omnia secula; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum, non factum, consubstantiallem Patri; per quem omnia facta sunt: Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de cœlis; et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine; ET HOMO FACTUS EST: Crucifixus etiam pro nobis sub Poncio Pilato, passus et sepultus est: Et resurrexit tertiâ die secundum scripturas: Et ascendit in cœlum; sedet ad dexteram Patris: Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos; cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum Dominum et vivificantem, qui ex patre Filioque procedit: Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam, Sanctam, Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi seculi. Amen.

Offertorioan.

CREATURA hilcor eta bekhatuz cargatu bat Cbaicen ez naicen arren, offritcen darozkiçut apheçaren escuz, ô eguiazco Jainco bici

eta eternala! ogui hori eta arno hori; ceinac
 içan behar baitute gambiatuac çure Seme J.
 Christoren gorphutcerat eta odolerat. Erre-
 cibi çaqu, launa, ecin erranezco Sacrificio
 hau, amulsuki eta goçoki, eta soffriçaqu of-
 frenda saindu horri yunta dioçadan ene gor-
 phutçaz, arimaz, ontassunez, biciaz, eta di-
 tudan guciez eguiten darotçudan sacrificioa.
 Eguiçu nitaz, ô ene Jaincoa! creatura berri
 bat, ogui hori eta arno hori çure bothereaz
 gambiatcerat çohacen beçala.

Apheçac bere erhiac garbitcean.

GARBI naçaqu, launa, sacrificatua içaiterat
 Gdoatçun bildoxaren odolean; nota gucie-
 taric chahutua, eta çure graciaren espoz arro-
 paz bestitua, çure ganat escu churi eta bek-
 hatu gabeac altcha detçadançat; eta esparantça
 içan egun batez errecibitua içaiteco çure hau-
 tatuei ceruan preparatu dioçuten banket sa-
 cratuan.

*Ichilturic Apheçac erraiten dituen Othoit-
 cetan.*

AGRADA bekiçu, ô ene Jaincoa! çure icen
 Sainduaren ohoretan eta gloriarentçat,
 gure abantailetan, eta çure Eliça sainduare-
 netan, offritcen çaitçun Sacrificioa; haren in-
 tencione beretan sarthuric, huna non galdet-
 cen darozkitçudan Eliçac orai, Apheçaren
 bidez, eskatcen darozkitçun gracia guciac;
 hortacotz bat eguiten naiz Apheçarekin, ac-

corda dietçagutçun amoreac gatic J. Christo
gure Iaunaren bidez eta icenean.

Prefacioan.

ORDU da, ò ene arima! altcha gaitecen behere
Ohuntaco gauçaguciez gorago. Tira etçatçu,
Iauna, tira etçatçu gure bihotçac çure ganat;
soffriçaçu çor çaiçkitçun laudorioac eta esker-
rac errendatceco, iunta detçagun gure boz fla-
coac, Izpiritu dohaxuen alegranciazco eta ex-
tassiazco aire justuarekin eta desterruco lekhu
huntan erran dieçaçugun hec gloriaren egoit-
çan cantatcen darotçutena : *Saindua, Sain-
dua, Saindua da armadetaco Jainco Iauna;
içan bedi glorificatua ceruetaco gorenean.*

PREFACIO COMMUNA.

PER omnia sæcula sæculorum. R̄. Amen.
Dominus vobiscum; R̄. Et cum spiritu tuo.
Sursùm corda; R̄. Habemus ad Dñum.

Gratias agamus Domino Deo nostro;
R̄. Dignum et justum est.

Verè dignum et justum est, æquum et sa-
lutare, nos tibi semper et ubique gratias age-
re, Domine sancte, Pater omnipotens, æter-
ne Deus, per Christum Dominum nostrum;
per quem Majestatem tuam laudant Angeli,
adorant Dominationes, tremunt Potestates:
coeli cœlorumque Virtutes, ac beata Seraphim
socià exultatione concelebrant. Cum quibus et
nostras voces, ut admitti jubeas deprecamur,
supplici confessione dicentes! Sanctus, Sanc-

tus, Sanctus, Dominus Deus sabaoth. Pleni sunt coeli et terra gloria tuâ, hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini, hosanna in excelsis.

Abendoaren Prefacioa.

Verè dignum... per Christum Dominum nostrum; quem perditio hominum generi salvatorem misericors et fidelis promisisti, cujus veritas instrueret inscios, sanctitas justificaret impios, virtus adjuvaret infirmos. Dùm ergo propè est ut veniat quem missurus es, et dies affulget liberationis nostræ; in hac promissionum tuarum fide piis gaudiis exultamus. Et ideò cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia coelestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus, etc.

Eguberriren Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, quia per incarnati verbi mysterium nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infulsit, ut dùm visibiliter Deum cognoscimus per hunc in invisibilium amorem rapiamur. Et ideò, etc.

Trufaniaren Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, qui cùm Unigenitus tuus in substantiâ nostræ mortalitatis apparuit, nova nos immortalitatis suæ luce reparavit. Et ideò, etc.

Garizumaco Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, qui cor-

porali jejunio vitia comprimis, mentem elevas virtutem largiris et præmia, per Christum Dominum nostrum; per quem Majestatem, etc.

Gurutzearen Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, qui salutem humani generis in ligno crucis constituisti, ut undè mors oriebatur, indè vita resurgeret; et qui in ligno vincebat, in ligno quoque vinceretur, per Christum Dominum nostrum; per quem majestatem, etc.

Sacramendu Sainduaren botuetaco Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, per Christum Dominum nostrum, verum æternumque Pontificem, et solum sine peccati macula sacerdotem: qui in novissima cœna formam sacrificii perennis instituens, hostiam se tibi primum obtulit, et primus docuit offerri: cujus carne pro nobis immolatâ dum pascimur, roboramur, fuso sanguine dum potamur, abluimur. Et ideò, etc.

Phazco demboraco Prefacioa.

Verè dignum est justum est, æquum et salutare, te quidem, Domine, omni tempore sed in hoc potissimum (die) gloriosius prædicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus: ipse enim verus est agnus, qui abstulit peccata mundi, qui mortem nostram moriendo destruxit, et vitam resurgendo reparavit. Et ideò, etc.

Yondoni Salvatorez Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, per Christum Dominum nostrum: qui post resurrectionem suam omnibus discipulis suis manifestus apparuit, et ipsis cernentibus, est elevatus in cœlum, ut nos divinitatis tuæ tribueret, esse participes. Et ideò, etc.

Pentecostez Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, per Christum Dominum nostrum; qui ascendens super omnes cœlos, sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum sanctum (hodiernâ die) in filios adoptionis effudit. Qua propter profusis gaudiis totus in orbe terrarum mundus exultat: sed et supernæ virtutes, atque angelicæ potestates, hymnum gloriæ tuæ concinunt: sine fine dicentes: Sanctus, etc.

Trinitateco Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu sancto, unus es Deus, unus es Dominus; non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus; hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu sancto, sine differentia discretionis sentimus; ut in confessione veræ sempiternæque Deitatis, et in Personis proprietas, et in essentia unitas, et in Majestate adoretur æqualitas. Quem laudant Angeli, atque Archangeli, Cherubin quoque ac Seraphim, qui

non cessant clamare quotidie, unâ voce dicentes ; Sanctus, etc.

Sacramendu Sainduaren Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, per Christum Dominum nostrum, qui remotis carnalium victimarum inanibus umbris, corpus et sanguinem suum nobis in sacrificium commendavit, ut in omni loco offeratur nomini tuo, quæ tibi sola complacuit, oblatio munda. In hoc igitur inscrutabilis sapientiæ, et immensæ caritatis mysterio, id ipsum quod semel in cruce perfecit, non cessat mirabiliter operari, ipse offerens, ipse et oblatio. Et nos unam secum hostiam effectos, ad sacrum invitatur convivium, in quo ipse cibus noster sumitur, recolitur, memoria passionis ejus, mens impletur gratiâ, et futuræ gloriæ nobis pignus datur. Et ideò, etc.

Elicaren Consecracioneco Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, qui per hanc orationis domum quam ædificavimus, bonorum omnium largitor inhabitas ; et Ecclesiam quam ipse fundasti, incessabili operatione sanctificas. Hæc est enim verè domus orationis, visibilibus ædificiis adumbrata ; templum habitationis gloriæ tuæ, sedes incommutabilis veritatis, sanctuarium æternæ caritatis. Hæc est arca, quæ nos à mundi ereptos diluvio, in portum salutis inducit. Hæc est dilecta et unica sponsa, quam acquisivit Chris-

tus sanguine suo, quam vivificat spiritu suo :
cujus in sinu, renati per gratiam tuam, lacte
verbi pascimur, pane vitæ roboramur, mise-
ricordiæ tuæ subsidiis confovemur. Hæc fide-
liter in terris, sponso adjuvante, militat, et
perenniter in cœlis, ipso coronante, trium-
phat. Et ideò, etc.

Anna Virginaren Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, et te in (***)
beatæ Mariæ semper Virginis collaudare, be-
nedicere et prædicare; quæ et Unigenitum
tuum sancti Spiritus obumbratione concepit,
et virginitatis gloriâ permanente, lumen æter-
num mundo effudit, Jesum Christum Domi-
num nostrum; per quem Majestatem, etc.

Apostoluen Prefacioa.

Verè dignum et justum est, æquum et sa-
lutare, te Domine, suppliciter exorare, ut
gregem tuum, Pastor æterne, non deseras,
sed per beatos Apostolos tuos continuâ pro-
tectione custodias: ut iisdem rectoribus gu-
bernetur, quos operi tui vicarios eidem con-
tulisti præesse pastores. Et ideò, etc.

Umia-Saindu edo Saindu gucien eta

Patroinen Prefacioa.

Verè dignum... æterne Deus, qui glorifi-
catis in concilio sanctorum; et eorum coro-
nando merita, coronas dona tua: qui nobis
in eorum præbes, et conversatione exem-
plum, et communionem confortium, et inter-

cessionem subsidium : ut tantan habentes impostam nubem testium, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen, et cum eis percipiamus immarcessibilem gloriæ coronam ; per Jesum Christum Dominum nostrum, cujus sanguine ministratur nobis introitus in æternum regnum : per quem Majestatem tuam trementes adorant Angeli et omnes spirituum coelestium chori sociâ exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti jubeas deprecamur, supplici confessione dicentes : Sanctus, etc.

Sanctus erran ondoan.

AITA bethierecoa, arçainetaco arçain soberanoa, çure Eliça conserba eta gobernacçu, fincaçacu eta heda lurraren baster guciatarat. Izpiritu bat eta bihotz bat emoçute Christau guciei. Benedica çacu gure Aita saindua, gure Aphezpicua, gure Erregue, gure Erretora, eta çure Eliçaren sinhextean bici diren guciac.

Lehenbicico Mementoan.

YAUNA, orai çure erresuman çarena orhoit çaitenitaz çure misericordian, eta Sacrificio saindu hunen merecimenduz indatçu necessario ditudan berthute guciac. Eta batac bertcearentçat othoitz eguitea manatu darocuçunaz gueroz, launa, othoi, aditçatçu eta ençun humilki eta confidentciarekin eguiten darozkitçudan Othoitçac ene ahaidençat,

adiskidençat, arimaco eta gorphutceco on-
guieguilençat. Ene bihotz guciac halaber
gomendatcen darozkitçut ene exayac eta tra-
tamendu gaichto cembeit eguina ahal darota-
ten guciac : ahantz bekizkitçu heyen bekha-
tuac eta neureac : ene bihotcetic khien çatçu
khiraxtassun eta gaitzirizco guciac ; eta desi-
ra araz dieçadaçu eta ardiex araz heyen anio-
dioa. Mundu guciac senti beça Sacrificio hu-
nen ona. O ene Jaincoa ! iguçu guciei bake
eguiazco bat , ceinac , elkharrekin unionean
atchikitcen gaituela, bethicotz baitgaitu unio-
nean emanen Birgina Amarekin , çure Apos-
toluekin, Martyrekin , Saindu eta Sainda gu-
ciekin , eta finean eternitate gucian çurekin.
*Apheçac Kalitçaren eta Ostiaren gainean
escuac çabalduac daduzcanean.*

HEDA çaçü, launa, ene gainerat çure ezku
dibinoa, possessionetan sartceco ene bihot-
cean eta ene sensuetan ; ene baithan correyit-
ceco çure contraden gucia ; ni consecratceco
çure Aita Jaincoari, çure baithan eta çutaz ;
eta ni moyan hortaz libratceco debruaren ez-
kuetarie eta damnacione eternaletic.

Hostia Saindua altchatcean.

O Jesus! ene Salbatçailea, eguiazco Jaincoa
eta eguiazco Guçona, sinhesten dut cinez
eta fermuki Ostia sainduan errealki hor çare-
la ; adoratcen çaitut hor, ene launa eta Jaincoa
çarena. Iguçu, niri eta hemen garen guciei ,

Mysterio adoragarri huntan çor darotçugun debocionea, amodioa eta eçagutça.

Kalitça altchatcean.

ADORATCEN dut Kalitz hortan, ò ene Jesus Adibinoa! ene erospenaren precioa, eta guicçon guciena. Odol adoragarri hortarie chortabat yauxterat utz çaçü ene arimaren gainerat, içañ dadinçat garbitua bekhatu gucietaric, eta sustatua çure amodioaren khar sacratuaz.

Jaincoa altchatu ondoan.

EZ darotçugu guehiago oguia eta arnoa of-fritcen, bainan bai Jesu-Christo çure Semearen Gorphutz adoragarria, ò ene Jaincoa! haren Passionearen, Pichtearen, eta ceruratigaitearen orhoitçapenetan: gure ezkutic, Iauna, errecibiçatçu, eta bethe gaitçatçu çure graziez.

Bigarren Mementoan.

ORHOIT çaité halaber, Iauna, Purgatorioan diren arima gaichoez: dohatsuki çureac dire eta çure esposac ere dire. Bereciki gomendatcen darozkitçut ene ahaideenac, adiskideenac arimaco eta gorphutceco ongui eguilleenac, eta othoitcen beharra guehien dute-nenac.

Nobis quoque peccatoribus erraitcan.

GUCIA bekhatorea naicelatic, ausartatcen Gnaiz galdetcerat gracia bera enetçat, erran nahi da, ò ene Salbatçailea! çure glorian pharte pichca bat. Mila bekhatuz hango çucena galdu dudala ikhusten dut eta aithortcen çure

bentçu detçadan ene salbamenduaren etsai guciac.

Agnus Dei erraitcan.

JAINCOAREN bildotsa, munduco bekhatuez Jcargatu nahi içatu duçuna, garbi çatçu eta borrrha neure guciac çure odolean; hain khario erosi duçun bakhea içaiteco digne errenda naçaçuntçat. Indaçü bake hura çurekin, bake hura proximoarekin, bake hura neure burua-rekin, inspiratcen darotaçularic humiltassun osoena, eta ene baithan ithotcen dituçularic bendecuzco desira guciac.

Domine non sum dignus erraitcan.

AH Iauna! sobera baicen ez da eguia ez du- Adala mereci çure errecebitcea; indigne errendatu naiç ossoki ene bekhatuez : guciez urriki dut eta dolore, ceren damustatu baitçaituzte eta çure ganic urrundu bainaute. Çure hitz bakhar batec senda deçake ene arima : ez naçaçula abandona, ô ene Jaincoa ! eta çure escutic atchic naçaçu.

*Apheçaren Comunionean norc berac com-
muniatcen ez duenean errealki.*

O ene Jesus maitagarria! egun çure Haragui Osainduaz neurritua içaiteco çoriona ez badut, soffri çaçü errecibi çaitçadan bederen izpirituz eta bihotcez, eta çurekin bat eguin nadin fedeaz, esperantçaz eta kharitateaz. Sinhesten dut çure baithan, çure baithan dut ene esperantça ; eta maite çaitut ene bihotz guciac.

Ala dohatsu baininteko, ene Salbatçailé maitea, çure ganat hurbiltceco, çure mahain sainduan presentatceco, çure Gorphutz sacra- tua errecibitceco, eta çure odola edateco esta- tutan bainintz. Ah! cer frankia, cer consola- cione, cembat gracia ez dioçute emaiten hetaz neurritcen ditutçunei!

¶ Norc beruc communiatcen duenean horren orde eguin behar dire communioneco Actac.

Ostia pichcac Apheçac biltcean.

IAUNA, çure graciariemendreena hain guehia- Igoki baliosa da: ya erran dut; ez dut mereci çure Mahainean, çure haurren herruncan yartcea; bainan permeti dieçadaçu bil detça- dan bederen erortcen diren papurrac, Kana- nearrac galdetcen çuen beçala. Eguieçu ez de- çadan çure inspiracionetarie batere neglia; eçen negliencia horrec obliga çaitçake gu- ciez escas eguiterat.

Post-Communionean.

CONSOMMATU dire guciac, ô Iauna! ene be- guien aitcinean sacrificaturic çatoz. O ene Jaincoa! ez naiz nihoiz gueldituco çuri laudo- riozco sacrificioa errendatcetic: eta guciz bi- hotz, çu offensatuaz doloratu, çaurthu eta humiliatu baten sacrificioa offritcetic.

Azkeneco Oracioneetan.

NAHI duçu, Yauna, arteric utci gabe gure **I**Nothoitçac adreça dietçatçugun, ceren du- gun beñhi çure graciën beharra: ichur çatçu

gure gainerat eta iguçu othoitçaren izpiritua, ceina baita humiltassunezco, confidentciazco eta amodiozco izpiritu bat, hortaz errekeritcen çaitugu J. Christo çure Semeaz, ceinac çurekin erreguinatcen baitu glorian.

Benediccionearen aitcinean.

TRINITATE gucz saindu eta adoragarria, Aita, Semea eta Izpiritu Saindua, Jainco choil eta bakbar bat çarena; çutaz sacrificio hau hasi dugu, çutaz finitcen dugu: agrada bekiçu, eta ez gaitçatçula egor çure benedicionea gabetarie.

Azkeneco Ebanyelioa erraiten.

VERBO eternala, gauça gucien Eguilea, demborac bethe cirenean gure gatic Guicçon eguinic, Sacrificio miragarri hau establitu duçuna? Ezkerrac humilki errendatcen darozkitçugu, ceren eguin darokuçun gracia, hunen entçuteco, hunen effetu salbagarriac errecibi detçaguntcat. Aingueru eta Saindu guciec hortaz lauda betçaitçate bethi ceruan, eta gu has gaitecen çu hortaz benedicatcen lur-rean, comportatcen garelaric egungo egunean çure leguearen arabera. Barkha dieçadaçu, ô ene Jaincoa! ene izpirituco barrayamendua eta ene bihotceco hotztassua, çutaz occupatua eta çuretçat sustatua içan behar çuten moment hortan. Ahantz beguizkitçu, Yauna, ene bekhatuac, ceinentçat J. Christo çure Semea aldare hunen gainean immolaturic hel-

du baita ; eta ezdeçaçula permeti azki ondi-
cozcoa içan nadin, çu hemendic harat offensat-
ceco ; bainan eguiçu çucenki comportatcen
naicelariç, bethi beguira dieçaçudan ene go-
goeten, ene hitcen, eta ene obren erreguelari
eta azken finari beçala. Halabiz.

IGANDECO

BEZPERAC.

Pater noster. Avec Maria.

ÿ. Deus, in adiutorium meum intende:

R. Domine, ad adjuvandum me festina.

¶ Gloria Patri, et Filio, et spiritui sancto:
sicut erat in principio, et nunc et semper, et
in secula seculorum. Amen.

Ant. Dixit Dominus.

DIXIT Dominus Domino meo : sede à dex-
tris meis.

Donec ponam inimicos tuos : scabellum pe-
dum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex
Sion : dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in
splendoribus sanctorum : ex utero ante lucife-
rum genui te.

Juravit Dominus et non poenitebit eum : tu

es Sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die iræ suæ Reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo: sede à dextris meis.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo: in concilio Justorum et congregatione.

Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et Magnificentia opus ejus: et justitia ejus manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus: escam dedit timentibus se.

Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operum suorum anuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium: opera manuum ejus veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus confirmata in seculum seculi: facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum :
laudatio ejus manet in seculum seculi.

Ant. Fidelia omnia mandata ejus, confir-
mata in seculum seculi.

BEATUS vir qui timet Dominum : in manda-
tis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus ; generatio
rektorum benedicetur.

Gloria et divitiæ in domo ejus ; et justitia
ejus manet in seculum seculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : mi-
sericors et miserator et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commo-
dat, disponet sermones suos in judicio : quia
in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus : ab auditione
mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, con-
firmatum est cor ejus non commovebitur do-
nec despiciat inimicos suos.

Dispensit dedit pauperibus ; justitia ejus
manet in seculum seculi : cornu ejus exaltabi-
tur in gloria.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis
fremet et tabescet : desiderium peccatorum pe-
ribit.

Ant. Qui timet Dominum, in mandatis
ejus volet nimis.

LAUDATE, pueri, Dominum : laudate nomen
Domini.

Sit nomen Domini benedictum : ex hoc nunc et usque in seculum.

A solis ortu usque ab occasum : laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus : et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster qui in altis habitat : et humilia respicit in cœlo et in terra ?

Suscitans à terra inopem : et de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum Principibus , cum Principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo : matrem filiorum lætantem.

Ant. Sit nomen Domini Benedictum in secula.

IN exitu Israël de Ægypto : domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus : Israël potestas ejus.

Mare vidit et fugit : Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes : et colles sicut agni ovium.

Quid est tibi , mare quod fugisti : et tu , Jordanis , quia conversus est retrorsum ?

Montes exultastis sicut arietes : et colles sicut agni ovium ?

A facie Domini mota est terra : à facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum
et rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Domine, non nobis: sed no-
mini tuo da gloriam.

Super misericordia tua et veritate tua; ne-
quandò dicant gentes: Ubi est Deus eorum?

Deus autem noster in cœlo: omnia quæ-
cumque voluit fecit.

Simulacra gentium argentum et aurum:
opera manuum hominum.

Os habent et non loquentur: oculos habent
et non videbunt.

Aures habent et non audient: nares habent
et non odorabunt.

Manus habent et non palpabunt; pedes ha-
bent et non ambulabunt: non clamabunt in
guttore suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes
qui confidunt in eis.

Domus Israël speravit in Domino: adjutor
eorum et protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: adjutor
eorum et protector eorum est.

Qui timent Dominum speraverunt in Do-
mino: adjutor eorum et protector eorum
est.

Dominus memor fuit nostrî: et benedixit
nobis.

Benedixit domui Israël: benedixit domui
Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum :
pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos : super vos et
super filios vestros.

Benedicti vos à Domino : qui fecit coelum
et terram.

Coelum coeli Domino : terram autem dedit
filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine : neque
omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domi-
no : ex hoc nunc et usque in seculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedicimus Do-
mino.

CAPITULA.

BENEDICTUS Deus, et Pater Domini nostri
Jesu Christi, qui benedixit nos in omni
benedictione spiritali, in coelestibus in Chris-
to, sicut elegit nos in ipso ante mundi consti-
tutionem, ut essemus sancti et immaculati in
conspectu ejus in caritate.

Andredena Mariaren Cantica. Luc.

MAGNIFICAT : anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus : in Deo salu-
tari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ :
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes ge-
nerationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : et
sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit Potentes de sede: et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum sum: recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros: Abraham et semini ejus in secula.

Gloria Patri, etc.

H Y M N O A.

STABAT Mater dolorosa,
SJuxta crucem lacrymosa,
 Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem,
 Contristantem et dolentem,
 Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
 Fuit illa benedicta
 Mater unigeniti.

Quæ moerebat et dolebat
 Et tremebat, cum videbat
 Nati poenas inclyti!

Quis est homo qui non fleret,
 Christi Matrem si videret
 In tanto supplicio?

Quis posset non contristari

Piam matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suæ gentis,
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,
Morientem, desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eia Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum
In amanda Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo validè.

Tui nati vulnerati,
Jam dignati pro me pati,
Pœna mecum divide.

Fac me verè tecum me flere
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Juxta Crucem tecum flere,
Te libenter sociare,
In planctu desidero.

Virgo Virginum præclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

Fac ut portem Christi mortem,

xxxviii] *Igandeco Besperac.*

Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filii.

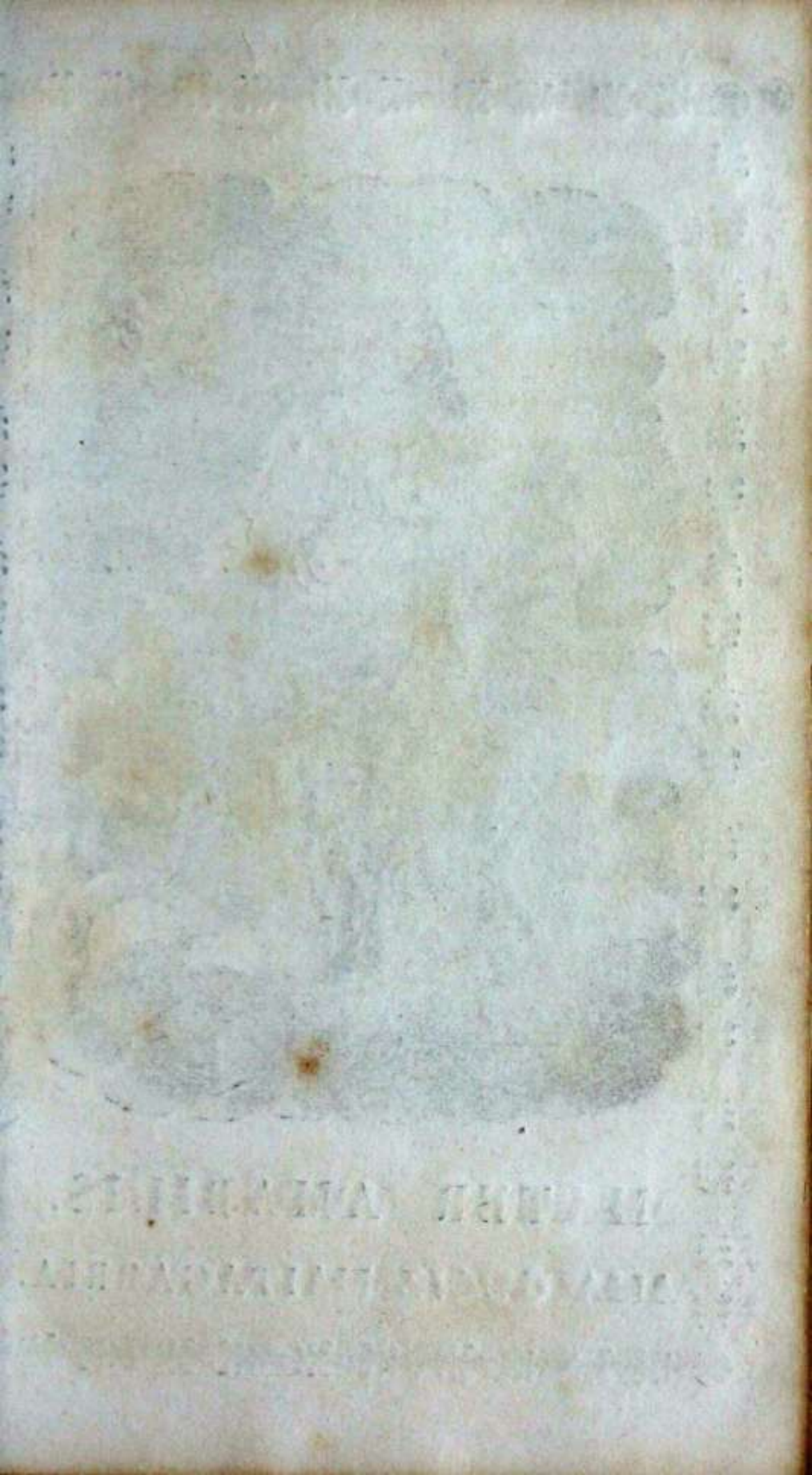
Inflammatum et accensum
Per te, Virgo, sum defensus
In die iudicii.

Fac me cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Consoveri gratiâ.

Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur,
Paradisi gloria. Amen.

ÿ. Tuam ipsius animam doloris gladius
pertransivit. R). Ut revelentur ex multis
cordibus cogitationes.

MATER AMABILIS.
AMA GUCIZ MAITAGARRIA.

ANDREDENA

MARIAREN

IMITACIONEA

JESU - CHRISTOREN

IMITACIONEAREN

GAINEAN MOLDATUA.

LEHENBICICO LIBURUA,

*Ccinetan consideratuco baititugu Birgina gu-
ciz Sainduaren bicia eta berthuteac, cont-
cebitua ican cenetic gure Salbatcailea be-
theleemgo hirian mundurat eman çuen
arterainocoan.*

LEHENBICICO CAPITULUA.

Birgina Sainduaren Berthutien Imitacioneaz.

DOHAXUAC dire iracatsi diotçotedan bidetario
apartatcen ez direnac! Dohaxua da, ene
exempluez erraiten diodana ençuten duena.

Elicac Mariaren mihian hitz hauc emaiten
dituenean gombidatcen gaitu Sainduen Erre-
guina hunec lurraren gainean eraman duen
conduitaz estudio baten eguiterat, eta haren
baithan admiratcen dugunaren imitateerat.

Eta eguiaz dohaxua da Maria imitatcen duena, ceren Maria imitatcen duenean imitatcen baita Jesus, berthute gucien Erreguela eta lehen modela.

Birgina hunen bicia guciendaco leccione bat da; hartan ikasten da cer moldez behar den ibili fortuna edo alde edo contra denean, othoitcean eta lanean, ohorietan eta behearamenduetan.

Nihoizere ez gare helduco hanc bere accio- nei iratchikitcen cioten perfeccione hartarat. Hartaric gutien apartatcen dena da perfetena.

O! çuec beraz Maria cerbitçatcen duçue- nac, nahi baduçue model pare gabe haren arabera bici, ahal beçambatean gogoan erabi- latçue haren fedearen bicitassuna, obedienciaren lehia lasterrac, humiltassunaren behe- ramendua, haren leyal- tassinaren grinac eta at- tencioneac, chedien garbitassuna, haren amo- dioaren su lamac.

Ez da çuen artean nihor, ceruco laguntça errekeritcen duçuelaric, berthute diferent ho- rien pratican haren exemplua segui ez deçaçuekenic.

Imitacione hura gabe, hotça, flacoa iça- nen da hari ekharrico dioçuen amodioa; eta ez duçue iguriki beharco haren proteccionea- ren eta arartecotassinaren effetu berechiric.

Hala da, egun guciez erraiten ditutçue haren ohoretan othoitçac; hari beregainki consecra-

tuac diren cembait confardietan çarete: horiec ekharrico dute çuentçat salbamenduzco gracien galdeitera.

Ordean horien gucien buruan çuen debocionea ez badoa behinere hura imitatceraino-coan, çuen debocioneac ez çaituzte salbatuco.

Philiztinec escuetan içatu çuten Jaunaren arkha; aberaxtu ere çuten beren dohainez; guciarekin etcen hekientçat benedicionezco ithurburu bat içatu; ceren bethi maitatcen baitcituzten bere Idolac.

O berthutien Erreguina! ez da bada çucen maite baçaitugu, çuretçat eguin deçagun mundu behere huntan içan ahaldetçakegun adizkidientçat eguiten duguna? Ahalaz hekien iduriaren meineco eguiten gare, hartcen ditugu bekien inclinacioneac. Pareça horrec dakarke bihotcen batassuna. Elkarren iduriric ez de-nean ezda adizkidetassunic.

Nola hain humila, hain garbia Jaincoaren intresençat, hain suharra haren manue-tarat hain eroria den çure bihotça, bat eguin othe daite, Jaincoaren loriarentçat zelo gabe, haren nahiençat sumissione gabe den bihotz supher eta placeren bilha dabilan batekin?

Maite banauçue, erraiten darocu, imitanaçauçue nic Jesus eguin dudan beçala. Ene umeac içaiteco bezti çaitetze çuen amaren izpirituaz.

Mariaren umien izpirituac behar du içan

Amarenac beçala, caritateco, bakezco, mortificacionezco, eta Jaincoaren beldur eta amodiozco izpiritu bat.

Birgina Saindua ! hemendic harat beraz çure alderaco debocioneac, gucien gainetic erak harrico nau, çure berthutien imitatcerat: ecin bihur dieçaçuket homaya eta errespetu perfetagoric. Ecin emanen darotçut çuret, at dudan Amodioaren seinale handiagoric.

II. CAPITULUA.

Nola behardugun preçatu saindutcen gaituen Gracia.

MARIA bere içaitaren lehen nementetic be-
guiratua içatu da bekhatu orginaletic: er-
ran nahi da concebitua eta formatua içatu
dela Jaincoaren gracion eta adiskidetassunean.
Guciac mundu huntan sartcen garenean Jain-
coaren hassarreduraren bictima doloragar-
riac gare; Maria choila haren amodioaz abe-
raxtua han sarthu da, haren graciaren obra
miraculuzco bat beçala.

Jaincoac etçuen nahi bere egoitça eguin be-
har çuen templua içan cedin batere liçundua.

Semearen ohoreari baçaucon Ama nement
batez ere etcedin içan debruaren gathetan.

Cer estimu Mariae etçuen eguin içatu fa-
gore hautexi hortaz ! Lehenago Salomoni çu-

hurtciaren dohaina beçala, fagore hori cit-
çayon on eta ontassun gucien ithurria.

Jaincoa hartaz yabetu cen, içaiten hassi ce-
necotçat; eta hori cen harentçat lurreco kho-
ro guciac baino cerbait guehiago.

Arima cristaua bathayoan içatu duçu Ma-
riac bere concepcionean errecibitu çuen gra-
cia Saindutcen duen hura.

Gracia haren medioz ardiexten duçu Jain-
coa çure aita, Jesu-Christo çure anaya deitce-
co çucena. Bilhacatcen çare Jaincoaren pri-
mu, eta Jesu-Christoren primu lagun: ez-
leyitua ere çaitçu ceruco erresuma.

Orai ongui sentitcen othe duçu pribilio lo-
rios horren goratassun gucia? Ordean dembo-
ra berean comprenitcen othe duçu iratchakit-
cen darotçun eguinbidearen bedadura gucia?

Helas! Guiristinotassunaren ahalkeria han-
ditan behar dugu aithortu Cristauen artean
gutiac direla hortarat pensateen dutenac; are
gutiagoac oraino, bere obren Saindutassunaz
bere goratassunaren sustengatceco trabailat-
cen direnac.

Guti gutiac dire inocentciaren soin precia-
tu hura bere churitassunarekin beguiratceco
cembait lan eta nekhe bere buruei eman nahi
diotenac.

Buruyoppe, bana loria bat emaiten darocute
munduco abantailec; eta çoramenduric estra-
nioenaz gure izpituetan akzen herrunca emai-

ten diogu gure estimua bakharric mereciten duen graciari.

Yende handiec ez dute nahi bere ethorkiari eta leinuari laidoric iratchiki, eta gu ez gare beldur ethorki guciz izpiritual eta Jaincozco bat abreen pareco bicitce batez desohora deçagun.

Irrixekin bagabiltça lurreco onthassun eta premicen ondoan, eta negliatcen, erran behar bada arbuyatcen dugu ceruco onthassunen primeça eternala.

Arima eskergabe, bekhatuaren bictima do-hacabeac, nor nahi çareten, ah! ez detçatçuela çuen bihotçac sorhayo bilhaca oraino deitzen çaituzten Jaincoaren boçaren alderat.

Bigarren bathayo bat guelditcen çaitcuet galdu duçuen graciaren cobratceco. Hura da penitenciarena. Hartarat hel eguiçue esperançarekin eta cincinez : Çuen aita cerucoac ez du deusere hambat sekeriarekin guticiatcen nola çuei bere adiskidetassunaren bihurtcea. Laster eguiçue ordean, menturaz guero ez da muga içanen.

Birgina guciz garbia çarena, eguiçua guretçat othoitz, arren bethi gaudecen bekhatuac galaraci darozkigun onthassun preciatuen erreparatceco hartu dugun gogo onean. Çure arartecotassunac ardiexico darocu Jaincoaren adiskidetassunean ossoki sartceco gracia ; eta hala Jesus, çure semeaz lekhora, laudatuco eta

rapatu nahiz ! Baditugu gure barnean , gutaz campoan , eta gure aldaketan .

Gure barnean , behinere ongui heciac ez ditugun passioneac ; gutaz campoan , ilhumbetaco izpirituac ; gure aldaketan mundu gaichtaguin bat .

Ongui hila ez den mitcha baten pare , gure passioneac bethi erna daitezke ; eta oraino sua pich deçakete . Yondoni Paulo bat beçala hirugarren cerurainocoan alchatuac içan baguine ere , bethi behar dugu beldurtu lecearen çolaric beherenerat aurthikiac içaitea .

Alferric phaussatuco gare gure sentimenduen kharraren gainean ; erraïen dugu cincinezcoac dire gure gogo on eta erresolucio-
neac : ez da encontru edo occasione triste bat baïcen behar gure galarazteco .

Keñada batec Daviti goratu cioen Jaincoaren adiskidetassuna ; Dalila batec Samson bat periaraz deçake .

Ikussi içatu dire bortu Sainduetan harroñac lurrerat etchatuac , pessiya eta chirimola guciei hanitz urthez buru eguin ondoan .

Berthutearen bidean egun batec ez du bertceaz ihardesten , eta arima bat Jaincoaren fagorien objeta içatu den ondoan , leyaltassun escassez oraino bilhaca daite erreprobacionezco objet bat .

Hartu dituen gogo onen gainean phaussatcen delaric bere buruaren gainean aski atçarria

ez dagoenac, ez du luçatuco hei falta eguitea.

Maiz hassarretcen eta bachaz bethea den ixasso baten gainean precaucionerichartu gabe ibili nahi duenac, iduriki behar du goiz edo berant costa yoco duela.

Dorphe da, aithortcen dut, bici guciaren iragaita bethi eta bethi atçarria egonic bere yaiduren gainean, hei guerla eguiteco; nihor ordean ez da Saindutu guduric eta atçartassunic gabe.

Jainco handia! ene haraguiarekin orhaçaçu çure beldurra. Icialdurac erne ichikico nau; eta ene atçartassunac gudu gucietaric garaitiar ilkitceco çoriona ardiexico darot.

Eguiçu ongui compreni deçadan çure adiskide eta ume bilbacatcen gaituen gracia hura dela ene grina eta artha guciac galdeiten dituen onthassun bakharra haren galtce choilac mereci detçakela ene aubenac eta nigarrac.

Dohaxu eta miletan dohaxu içanen naiz, hura galtceco irriscutan emanen naicen baino lehenago; gaitz suerte gucien pairatceco hartcen dudan deliberacioneari leyal banaiz.

Tresor haren beguiratcen yakiten badut ene ariman egonen çare. Arguituco duçu hura çure çuhurtciatz, sustengatuco duçu çure bothereaz, goçatuco çure presentciatz, emanen diotçotçu çure samurtassunaren seinale bethierecoac, ceroni içanen çare haren saria eta golardoia demboran eta eternitatean.

IV. CAPITULUA.

*Gracian eta perfeccionean aintcinat goateco
içan behar den arthaz.*

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua, çure concepcionearen lehen
mementetic errecibitu içan cinduen gracia-
ren bethetassuna. Etcinen ordean content
onthassun balios hartaz bakhean goçatceaz,
oraino çure bici gucian artha içatu cinduen
haren baliarazteco.

Graciac egun guciez gueroago eta guehiago
aberaxten cintuen. Cinen lur ongui ondu
baten pare, ceinetan haciric mendrenac ba-
tençat ehun emaiten baitcituen.

Mariac aldazcac etchatu ditu palma landa-
reac beçala, alde gucietarat hec hedatu ditu:
aldazca hec gracia eta ohorea dakarkete.

MARIAC.

Ene haurra, nahi baduçu çure baithan ba-
liaraci Jaincoaren adiskide, Jaincoaren ume,
Izpiritu Sainduaren Templu, Jesusen anaya
eta primu lagun bilhacarazten çaituen gracia
hura, eguiocu ihes munduari, onhex çaçu ot-
hoitça, hurbil çaitu ussu Sacramenduetarat,
çure estatuari dagozcon berthutien pratica bes-
sarca çaçu.

Entçun çaçu çure barnean minço çaitçun
boça, eta çure burua utz çaçu haren deithcez

eta imprenuez erabiltcerat. Cenbatenaz boz hura ençuten baita, hambatenaz guehiago arguitçen du.

Badire hanitz berthutearen bidetan cembait demboraz ibili ondoan, eguin duten bideaz content phaussatcen direnac; graciac ordean behinere ez dio: ya, aski da.

Bertce batçuei hanitz çaye gaichtoago ez bilhacatcea: ez da hori aski. Prestu denac egun guciez behar du trabailatu hobeago bilhacatcen.

Cembat cristau azken juyamenduan ez dire espantituac içanen Jaincoaren justiciaren alderat bere buruac çorrez cargatuac ikusteaz, ceren ez diren progotchatu Saindu handiago bilhacatceco cituzten errechtassunez!

Berthutearen bidean aintcinat ez dohana guibelat lerratcen da; irabazten ezdenean, galtcen da.

Neurthuz nahi denean ibili Jaincorren cerbitçuan, harc neurtcen ditu bere ongui eguinac: haren alderat bekaitz ez denarentçat francoa eta liberala da mundu huntaric beretic.

Den gutiena munduco onthassunetaric içan deçaçun, bethi aski duçu. Ecin ordean behinere sopra içan deçakeçu graciaren onthassunetaric. Bere naussiac contuz eman diotçan onthassunac baliarazten ez dituen sehiya punitua içanen da.

Erna çaute beraz, ene semea, çure lokumatic. Errepara çaçü dembora galdua. Ez

erran aski çaitçula aita cerucoaren etchean azken plaçaren içaitea ; hola mintço denac irriscu du han batere ez içaiteco.

CERBITÇARIAC.

Maria ! ararteco puchant eta karxua , çure laguntçarekin batean sanctificatu nahi dut Jaincoac ossõ ossoa haren maitatcen eta cerbitçatcen iragaiteco eman darotan bicia. Eguiçu mereci deçadan loria hura , ceinetarat ecin hel bainaiteke graciaren laguntçarekin ere , ene obren bidez baicen ; eta ceinaren handitassuna neurthua içanen baita hekien eguitean icatu dukedan kharraren gainean.

V. CAPITULUA.

Goiz danic behar gaizcola eman Jaincoari.

ENE alaba , beharriac ernaturic adi çaçü eraiterat nobatçuna. Abantz çatçu çure herria eta çure burhassoen etchea , ceruco erreguea , Jaincoa bera orduan yabetucoda çure bihotçaz.

Mariac muga onez ençun içatu çuen bakhattassunerat deitcen çuen Jaincoaren boça. Haur haurretic utci çuen bere burhassoen etchea Templuan Jaincoari bere buruaren consecratcco.

Ez gorplantçaren herbaitassuna , ez adinaren samurtassuna , ez eta ere burhassoendaco amodioa etciren gaiac içatu haren baratcco.

Jaincoa baicen bilhatcen, hura baicen maite ez duen bihotçaren sacrificioa berant abal deçaken guciac, bihotz hura tristatcen du, ceren luçatcen baitu haren çoriona.

Templuan sarthua, Mariac içan abal beçain perfetki bethetcen cituen bere adinaren eta abalen arabera carguz hartu cituen lanac eta empleguac. Hei emaiten etcioten dembora ot-hoitcean eta meditacionean çaraman. Hala disposicionetan eman cen Jaincoac eguin gogoçiotçan hambat gracia hautexiren errecibitceco.

O ceruetaco erreguearen alaba loriosa! ala çure lehenbicico urhaxac haltoac eta nobleac baitire! Seguitua içanen da çure exemplua. Çure ondotic Birgina osteac bocic consecratuco çaizco erreguien erregueari bere templuan.

Han Jaincoari bere gastetassunaz, beren bihotcez, diren eta dituzten guciez eguinen dioten emaitça eta offreimendu hura, içanen dire haren majestate gucizcoari bihurtua içan abal dakioken homaya perfetena: akituco ez diren benedicione batçuen ithurburua, ceinetaz gaindirozki betheco baititu bere bici gucian.

Oi nola enganioan diren, berthutea gaste-tassunarekin ecin conpun daitekela sinbexaraci nahi luketenac!

Mariac eta Sainduac froga eguin dute cein goço den haur haurretic Yaunaren ustarrimaitçaren erabilteca.

Jaincoa, Jainco baten oinetan itchikitcea othe da bada, osso ossoa haren cerbitçatceco emana içan çaiçun bicitce baten hondar tris-teac baicen hari ezleyitcen ez diotçagunean?

Cer emaitça, cer sacrificio eguinen diogu Jaincoari, haren cerbitçatcen hasteco, ez aha-lic ez erressurtsaric guehiago munduan guel-di dakiguken arterainocoan luçatcen dugu-nean?

Beldurtceco da Yaunaren ustarrria ezdeça-gun bortchaz eta herrestan beçala ekhar, mun-duarenaz unhatuac içan ondoan baicen hari lotcen ez gaizconeanean.

Erraiten da Jaincoari emanen gaizcola gue-rochago; helduco othe gare ordean igurikit-cen dugun adin hartarat? Helcen baguina ere, gambiatuco othe gare uste dugun beçain er-rechki?

Experienciaz ikusten dugu adinac presuna jakinago eguiten duela, çuhurrago eta pres-tuago bilhacatu gabe.

Yauna, Yauna, idec dieçaguçu athea cioten Birgina çoro batçuec; berantegui ordean et-horri ciren : alferric atheari yoca haritu cit-çaizcon.

Dohaxu beraz adin guciez contu galdetuco darocun Juye soberano haren aitecinean aguert-ceco goiz danic preparatcen dena!

Jaincoari bere biciaren hastea eta primicia emaiten ez dioenac behar du beldurtu Jain-

coac ez deçan permeti haren punitceco Iaster
ihus deçan haren akhabantça.

Cembat dembora, o ene Jaincoa! ez ditut
eraman çu maitatu gabe! ecin consola naiteke!
Cerentçat ez naiz orai danic bicitcen hasten?
Ene izpiritua eta bihotça gogoetac eta amo-
dioa çuretçat baicen ez litezke.

Ezkerrac darozkitçut çure misericordia
handiarentçat. Utcu darotaçu bicia çure offen-
satceco baicen hartaz baliatcen ez nintcen
demboran. Çure graciaren laguntçarekin ba-
tean azken haxerainocoan cerbitçatuco çai-
tut hambatenaz leyaltassun guehiagorekin,
cembatenaz berant hassi içatu bainaiz.

VI. CAPITULUA.

*Osso ossoac eta behinbeticotz behar gaizcola
Jaincoari eman.*

CERBITÇARIAC.

BIRGINA karxua ez choilki goiz danic, bainan
Boraino erresalbu eta aldaracioneric gabe
eman cinaizcon Jaincoari. Çure libertate os-
soaz sacrificio bat eguin cinioen hare unabiaz
landan bertce borondateric ez içaiteco.

Mundu huntan ez cinduen nahi haren go-
gara eguitea baicen bertce contentamenduric;
eta ez ere haren amoreagaticaxeguin gucietaric
çure burua gabetceaz landan bertce axeguinic.

Behinere çure burua gueçurtatu gabe bethi ibili içan cinen Jaincoac irakatsi çarozkitçun bidetan; egun bakotchean hetan aintcinat cinoacen.

Çure exempluac condenatcen nau Jaincoa har eta utz nabilanean; bethi ber bera da ene alderat; bethi ene ganic mereci ditu leyaltassun bera, amodio erresalbu gabeco bera. Oi! nola ahalcatcen naicen ene bicitceco maneraz.

MARIAC.

Certaco, ene haurra, tricatu çare hain ongui hassi ondoan? Ez da bada egun Jaincoa lehen cen beçain naussi handi eta maitagarri bat? Ez ditutçu bada bethi harekin aria berac? Dembora batez bertcean baino gutiago haren aspico çare? Ossoki harena içaiteco eguinbidea ez da bada sassoin gucietan berdina?

Adinetan aintcinat çoacen eredura, emendatcen dire Jaincoaren ongui eguinac; heyekin batean behar dute emendan goan çure eçagutçac eta leyaltassunac. Jainco choilac çure bihotça eguin içatu du, eta ez du eguin içan bakharric beretçat baicen; harc beraz behar du içan haren yabe bakharra.

Ez darotçu erran: prestamuz indaçu çure bihotça; bainan eman dieçadaçu çure bihotça. Eman dioçun ondoan, cer çucen duçu berriz hari bihotz hura kenduric eramaiteco?

Munduari sopra ohore eguiten dioçu çure amodioaren cembait pharte emaiten dioçu-

nean; eta Jaincoari laido gucietaric handiena, mundua beçalaco partida bat parrean emaiten dioçunean.

Gaitz gucietaric handiena litçaiçukela, dioçu Jaincoaren adiskidien balxaco ez içaittea; ordean Jaincoaren beguetan cer da adiskide hotz, herbail eta lacho bat?

Jaincoari ez cayo sopra eguiten duela den gucia, ossoosoa çuri emaiten çaitçunean; içan çaitte beraz gucia harentçat. Harekin guciac edirenen ditutçu, guciac emaiten badiotçotçu. Mundua eta munduco gauçac deusere ez dire, Jaincoa gucitçat daucanarentçat.

CERBITÇARIAC.

Naicen beçalaco ilhauna, graciariç puchantenaren beharretan naiz, Birgina Saindua; çure leccionez progotchatceco, eta çure urhatxen gainean ibiltceco.

Çure kharraren exempluar sustatcen nauçun demboran, othoi neretçat galde dioçotçu behar ditudan graciac. Helas! hambat gora behera eta infidelitaten ondoan menturatuco othe naiz oraino Jesusi ene bihotçaren offrendatcera? Bai, bai, haren bassarredurac ez daki bihotz çaurthu eta humiliatu bati, eta çure arartecotassunari contra eguiten.

Ama samur eta urricalmenduz bethea, eguin dietçadatçu ene Jaincoarekin bakheac. Ochala bada Jainco Salbatçaile harc hartarainocoan ene bihotça bethe baleça bere graciez,

non bihotz harc ez baiteçake guehiago eçagut
naussi on eta maite haren cerbitçuan ez par-
taiaric ez menaiamenduric : ez baleça guehia-
go içan harentçat baicen lehiaric!

VII. CAPITULUA.

*Bakhartassunaren goçotassunez, eta aban-
tailez.*

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua! nombait egun goço eta axe-
guin eguitecoac iragaiten cintuen Tem-
pluan. Han descansuan eta aisiarat gustatcen
cinduen Jaincoarekin bekhoz bekho egoitea :
bertce deus etcinduen gogoan Jaincoaren pre-
sencia baicen; haren handitassunac eta per-
feccioneac sessuric gabe contemplatcen cira-
raman dembora.

Guciz maitea, han gucia çurea cinduen; eta
çu gucia harena cinen. Munduac escain ahal
cietçatçuken gauçaric aberaxenac, ederrenac
fitz bat; oraino cerbait çutiago ciren çure be-
güetan.

MARIAC.

Bai, ene haurra, hala da : arima batec ba-
khartassunean, mundutic eta munduco ikus-
garriaric urrundua denean, egun dohaxuac
iragaiten ditu. Ez dà han Jaincoaz baicen
occupatcen : lurraren gainean harekin hura
choil choila baicen ez balitz beçala.

Haren gogoa han ardura bildua da bere Jaincoaren boçaren ençuteco; ecin deusec ere nahas deçake; maiz erraitea laket duen hitz labur, ordean sarcor hautan : çu çare ene bi-hotceco Jaincoa, edireten du bere aberaxtas-sun, bere placer, eta çorion gucia.

Espos sacratua beçala bere maitearen itçalean yarria, urricalmendurekin gogoratcen ditu guiçonec handi, içantsun bilhacatceco yassan behar dituzten kechaguneac; ecin compreni deçake nola harc maitatcen duenaz bert-keric maita ahal daiteken.

Ez da cantitcen lurraren gainean iragaten direnez. Maite duen hura da bethi içatu dena, bethi içanen dena; berdin Saindua, berdin maitagarria. Gogoeta hortan edireten du ha-rentçat bethi berria den bozcario baten suyeta.

Jaunac nahi diotçanean arima bati eman be-re leccione Jaincozcoac; nahi çayoenean bihot-cerat mintçatu, badarama bakhartassunerat.

Galde dioçocu, ene haurra, Sainduec çuten izpiritu bildu hura; erretretaren gustu hura. Onhexaçu munduaren ganic urrun bicitcea, eta ez çaitecela han aguer premiaz baicen. Or-duan ere eguiçu ussoac beçala arkhatic ilkia-raci çutenean. Laster harat bihurtu içan cen : ceren arkhas campoan nihon ecin ediren bait-çuen phausa lekhuric.

Munduari artharekin ihes eguiten ez badio-çu, berehala han laketuco çaitçu, eta han

behin lakhetuz gueroz, ez duçu guehiago gos-
turic içanen Jaincozco gaucençat.

Cantiketaco Esposa Jerusalemeco carriken
erdian ibili cen bere maitearen ondoan ; eta
ez çuen han aurkitu. Aithorraçu nekbez ilki
çarela munduco solassetaric, sarthu cinenean
baino Jaincoaren beguietan hobendunago içan
gabe.

Bakhartassuna behar da maitatu , nahi de-
nean publicoan trebeki eta beldurric gabe
aguertu. Bakhartassunean ikasten dugu nola
behar garen munduaren artean mintçatu.

Bicitce gordea da inocenciaren beguiratce-
co moyen guisacoena. Deusec ez du hala gui-
çonaren berthutea ahitcen nola yendien com-
paina ussueguiac.

Ecín munduco aire içurristatua har daite
haren kutsu gaichtoa sentitu gabe. Ardura be-
raz çoaz bakharric egoitera ; han aire garbi bat
hatxarekin hartuco duçu.

Ermitau Sainduecaithortu dute nihoiz ere ez
direla gayago içatu Jaincoari lañotassun suer-
te batekin mintçatceco, munduco eguiteco eta
bilkuyetaric urrunduaç egon direnean baino.

Ene haurra, Jaincoac bere delicioac çure-
kin denean ditu ; çureac eçarçatçu harekin
içaiten ; eta nihon hura ez duçu hobeki edi-
renen bakhartassunean baino. Han nihon
baino errechkiago çure izpirituan soraracico
ditu , çure pena guciac goçatuco , icialduraç

phaussatuco, dudac sunsiaracico dituzten go-goeta batçuec; ceinec oraino iracatsico baitarozkitçute gauça gucietan çuhurtciarekin ibiltceco bide segurac.

Hitz batez bakhartassunean çure bihotçari adiaracico dio goçoz betheco duen boz ichil bat haren bihotçac itchikico darotçu. Haren adizkide maitiez baicen comprenitua ez den hizcuntça bat, eta çure ariman ciguilatuco ditu eguia batçu, ceinen eçagutça ecin içan baitaiteke haren amedioaren effetu phuru bat baicen.

VIII. CAPITULUA.

Garbitassunaz : nola behar dugun preçatu.

AINGUERUAC Mariari adiaraci cioenean Jaincoaren ama bilhacatcera cioala, etcioen erran içan ea pribilio balto hura compun ahal çaiteken eguin içatu çuen Birginitatezco botuarekin. Hargatic Mariac etcioen baimendua berehala eman.

Nahiago çuen Birginitatearen Merecimenduaz creatura guciez gorago igan; ecen ez handitassunez eta dignitatez hec ichitu.

Bainan ez, Maria! etçaitecela ici eta nahas: hambat preçatcen duçun garbitassun hare berac, çure errayetarat yauxaracico du Birgina baten ganic baicen sorthu nahi ez duen Jainco hura.

Eta eguiatz Mariac bere baimendua etçuen eman içatu aingueruaren hitcetarie yakin ondoan baicen, Jainco baten ama bilhacatcean deusere etçuela bere garbitassunarentçat beldurtcecoric içanen.

O berthute preciatua! cembat etçaitugu behar onhexi, creatura gucietaric garbienari iduritu çayoenaz gueroz, Jaincoaren amatasunaren gainetic perferencia eman behar çarotçula?

Çuc discipulu maitenari merecitu dioçu Jesusen adizkidetassuna. Ala dohaxuac baitire lurraren gainean çutaz berreguinduae içatu diren arimac; eternitatean içanen dute bildoxari yarraikitceco çoriona.

Apostoluen Printceac pribilio guciz handiac içatü ditu. Ordean Jesusec asken affarian bere discipulu Birgina baicen etçuen utci bere golcoaren gainean phaussatcerat. Jesusec Piarresi eman cioen bere eliçaren artha, Joanesi utci cioen bere amarena.

Garbitassunaren medioz lurraren gainean badakarkegu ceruan dohaxuec daramaten biciaren pareça. Berthute haren praticac ardiexten darocu aingueruec berec ez duten merecimendu bat.

O çuec berthute huni contra eguiten dioen bicioari, barkha daiten erorcortassun bati beçala beguiratcen dioçuenac, orhoit çaitetzte bicio gucien artean ez dela Jaincoac garraxtassun

guehiagorekin punitu duenic, eta nekeçago barkhatu duenic.

Bicio hunec urrun kentcen du Jaincoaren izpiritua, ceinari iscribu Sainduen arabera, ez baitçayo lakhet guiçon haraguizcoaren baithan egoitçaren eguitea.

Bicio hunec erorarazten du ixumenduan. Daviti adulterioaren ondoan Profeta bat goan behar çayo bere hobenaren icigarritassuna sendiarazterat, hartaz penitencia hari eguinarazteco.

Bicio hunec oztrinaten, sorhayotcen du Salomon hambat urthez çuhurtciaren miraculu bat içan cena, bere egunen hondarrerat ceren lohi bilhacatu cen Idolatre eguiten da.

Gure Gorphutçac izpiritu Sainduaren temple batçu dire. Lohikeria beraz Cristau baten baithan da gaichtakerien gaichtakeria lekhu Sainduan.

Jesus Birginen Esposa, amatçat Birgina bat bereci duçuna! indaçu garbitassunarençat amodio samur bat; eta hari contra eguiten dioen bicioarençat higuintça handi bat, eta higuintça gucietaric handiena.

Garbitassunaren berthutea guiçonaren indar eta ahal guciez gorago da. Ecin bici naite garbi, gracia bereci bat gabe. Gracia hura galdeiten darotçut, Maria çure beguietan hain agradagarria bilhacatu duen garbitassun haren medioz.

Eguiçu ene axeguin gucietaric handiena ičan dadin çure legue Sainduaren contra diren placeren garhaitcea. Nere baithan pitch çaca presuna lobiei aldaratcen diotçotçuten gar bethierecoen beldurra.

Nere baithan iraungui çacu haraguizeco placeren gostua; eta indaçu ceruco delicioen irrixa. Beguira naçacu debocionearen exercicio Sainduetarainocoan darraizkidan tentamendu nabarmenetic; edo bederen nahi baduçu tentatua ičan nadin, eguiçu, ô ene salbatçailea! leyaltañun handienarekin gudu catcen naicelatic, balia nadin occasione hetaz çuri nere amodioaren froguen emaiteco.

IX. CAPITULUA.

Garbitassunaren beguiratceco hartu bchar diren precauçionez.

MARIA bere concepcioneco graciaren ariaz, Mbicioaren assaldu gucien guericen celaric nahassi ičan cen guiçon baten iduriaren azpian aguertu citçayon aingueru baten bistan.

Aingueru harc agur eguiten dio. Berehala bere baithan gogoetan emaiten da cer erran nahi duen agur harc. Harrekin bakharric eta lekhuoric gabe edireten da; hori bera aski da ikhara Saindu batez transitua ičan dadintçat.

Seme batez erdico çare, erraiten dio aingue-

ruac eta deithuco duçu hura Jesus. Nahassia içaiteco arraçoïn berri bat Mariarentçat. Ez da dudan emaiten aingueru harc adiarazten dioena guertha ahal daitekela ; ceren Jaincoarentçat ez baita ecin eguinic : choilki nahi du yakin nola complituco den misterioa.

Nolaco çuhurtcia eguiten duen galdean! Deusere ez dio premia duenic baicen. Hemen errech da eçagutcea garbitassunaz bere tresora eguiten duen arima bat. Lore mimbera! Garbitassunac beldurtcen du hatsic mendrena. Keinada bakhar batec, hitz choil batec icitcen du.

Birgina batec berthute hunen balio gucia eçagutcen duenean beldur ditu hura daina deçaketen occasione urrunenac ere. Hitz lausenguzcoac , ezcaintça onbestac , inocentenac diruriten solhasac berac perilosac çaizco : doblatcen du bere atçarritassuna.

Ordean hambat precaucione behar direnaz gueroz garbitassuna bere ossotassun gucian beguiratceco , erran ahal othe daite hanitz arima garbi lurraren gainean badirela? Nahi içaiteco liteke hambat artha içan baledi berthute haren funxaren nola itchuren eta idurien salbatceco.

Cembat yendençat alferreria eta bicitce guri eta mainos bat , iracurtce perilosac eta solhas libreoac ez dire erortceco occasione batçu içatu!

Birgina cristauen artean , asco beldurric gabe eta maicegui erauntsian egoiten dire Ain-

gueruac ez diren presunekin. Erraiten bale-
routet bizkitartean atçarriac daudecela ez ler-
ratceco; ihardex nioçokete debrua ere erne
dagoela heyen galarazteco.

Nescatcha bat beregainki laudorioac maite
dituenean eñ da lucero indiferent içanen hec
emaiten diotçanaren alderat. Garbitassunari
ukitcen çaiçcon gaucen gainean guciz beldur
behar da içan; ceren ez den aski berdur içaiten.

Gure buruei nahi diotçotegu gueriçatu on-
hesten ditugun irriscuac: hec onhesten ditu-
gulaco froga da hekien gordetceco dugun at-
tencionea. Guçiac bustin beraz eguinac gare;
gutaz içan ahal daite bere herbaitassunaz ex-
periencia doloragarri bat eguin duten hambat
bertcez beçala.

Behar dugun arren phausatu graciaren la-
guntçaren gainean etçaiçu hala ere cilheki ir-
riscuari pharatcea. Laguntça hura ez da se-
gura tentamenduan hura bilhatu gabe edire-
ten direnentçat baicen.

Hanitz urthez garbitassunaren exayari gar-
haitu bacinaizco ere, ez deçaçula uste içan be-
thi garaitiar içanen çarela. Leyaltassunekin
ihes eguioçute izpiritu gaichtoac alde gucie-
taric hedatuco darozkitçun arte eta segada
egun orozcoei. Orduan Jaincoac emanen da-
rozkitçu indarrezco graciac uste gabeco en-
contru hetan ez erortceco.

Birgina Saindua, ardiex dietçadatçu gar-

bitassunean bicitceco hain baitezpadoac diren nere buruaren beldur hura, ene sensuen mortificacione hura, ene urbaxen chuchentceco çuhurtcia hura. Ecin esperantça deçaket çu maite çaituztenen balxaco içanen naicela non ez dudan maitatcen gucien gainetic çure goratassunaren eta loriaren ithurburua içan den berthute eder hura, garbitassuna.

X. CAPITULUA.

Eguiazco handitassunaz.

ECIN erran beçalaco diferencia bat bada munduaren araberaco eta gracia emaiten dituen handitassunen artean. Onthassun muruec, yauregui supherrec, sehien ostiec aditcerat emaiten dute erreguien handitassuna. Munduaren arbuyoac, bekhatuaren higuintçac, eta Jaincoaren amodioac presuna yustuaaren handitassuna marcatcen dute.

Guizonaren loria eguiazcoa, merecimendu baxharra, datça Jaincoaren beldurrean eta haren manuen beguiratcean. Aingueruac Mariari erran cioen: agur, graciaz bethea, Jauna da çurekin. Nola Birgina hartaz eguin abal othe ceçaken bada laudorio ohoragarrigorico?

Ainguerua Mariaren ganat egorria içatucen demboran, Auguste eta Herodez tronuaaren gainean ciren. Handien, puchanten, mani-

coen icenac emaiten ciotçoten : ordean cer ciren eguiazco handitassunaz bakharric çucenki juyatcen duen Jaincoaren beguietan ?

Nazaretheco çokho batean gordea çagoen Birgina gaztebat hec baino infinituki dineago cen laudorioric handienez. Handitassun eguiazcoa ez da neurtcen guçonon opinione funx gabien gainean, bainan bai bera bakharric handia den Jainco batec hartaz eguiten duen estimuaren gainean.

Cer dire bada munduan hambat haro eguin içatu duten guçon famatu hec, erreligioneac berthutien bidez formatcen dituen presunaya halto hekiekin parrean emaiten direnean ?

Ohore guehiago da passionen çaphatcea populuen nausi içaitca baino. Nekhe gutiago da bertcien garhaitcea, gure buruen baino; etçaiocristau eguiazco bati behar beguiratu encontru choil batetan, egun bakhar batez handi den presuna bati beçala; bere bici gucian da handi. Contra eguiten dioten traba gucien gainetic badoha; Jaincoaz goçatceaz, haren baithan descansatceaz eguiten du bere çoriona.

Othe da bada Jaincoaren cerbitçatceaz eta harena içaitcaaz goragoco ohoreric? Erreguinatcea da haren cerbitçatcea. Iscribu Sainduac Abrahamez, Moisez, Davitez eta lurraren gainean içatu diren gaineraco guçon hautexiez mintço çaizkigunean, deitcen ditu Jaincoaren cerbitçariac : kalitate choil horrec bertce gu-

ciac cerratcen ditu, edo hobeki erraiteco gaineracoac deus ez dire horren aldean.

Hambatenaz da Jaincoaren cerbitçarien condicionea erregue eta lurreco soberano gucien condicionenez goragoa, cembatenaz Jaincoa alchatua baita erregue eta soberanoen gainetic.

Munduaren nausi soberanoa! çuretçat eta bakharric çuretçat eguina naiz. Çu eçagutu ondoan bertçetarat heda ahal othe detçakegu gure homayac. Çu eçagutu eta nola ez dugu infinituki preçatuco çu cerbitçatcen çaituztenen çorthea?

Cer ohore ez da guiçona beçain erromes eta miseriatua den creatura batentçat, çure cerbitçatceco eta maitatceco loria eta çorionerat preteni ahal içaitea!

Eguiçu, Jauna, çure graciaz ongui compreni deçadan, bicitce gorde baten ilhumbetan çure nahien eguiteco artha duen, eta çu leyalki cerbitçatcen çaituen presuna batec, hanitz guebiago eguiten duela, mundu ixu eta çoro batec handitçat dauzcan guciac baino.

Eguiçu çure cerbitçuari iratchikia den ohoreac, goratassunac, loriac, inspira dietçatedan ene emplegu gucietan, ene lan eta obra gucietan, cerbitçatcen dudan nausiari dagozcon kharra eta lehia.

XI. CAPITULUA.

Aphalentçat direla Jaincoaren gracia.

MARIAC.

ENE haurra, Jaincoaren ganic gracia handien ardiesteco secretu bat nahi darotçut iracatsi. Hura da bethiere sinhestian içaitea ez ditutçula hec mereci. Jaincoac aphalei emaiten diotçote bere dobainac eta gracia; bere buruaz gaindi eguina den bihotz batean Jaincoac ez du edireiten non phausa bere fagoreac.

CERBITÇARIAC.

Sainduen erreguina! pontu horren gainean çure exempluac argui handiac dire guretçat. Jakiteco cein sentimendu aphalac cintuen çure buruaz, aski çaicu ikustea nola eguin cinduen Aingueruac Jaunaren phartez bisita bihurtu çarotçunean.

Adiaraci çarotçun Jaincoaren ama bilhacatceco meinean cinela eta ecin compreni cineçaken nola Jaincoac hautexi cintuzken dinitate guciz gora hartarat çure altchatceco.

Içaite soberanoa çure erraietan emaiten cen mement berean, çure burua beheratcen cinduen, çure ezdeustassunean hondatcen cinen, Çure goratassunari iratchikiac ciren titulu ohorezcoetarie ez cinduen itchiki nahi Jaunaren sebi kalitatea baicen.

Eva berria, lehenbiciccoaren ganic ongui differenta icatu çare. Bere urguileriac hari galaraci ciotçan bere pribilioac; aphaltassuna ican da çurien ithurburua.

Guciz botheretsuac çure baithan miraculu handienen eguiteco, ez diote beguiratu çure ethorkiaren distiadurari, eta gaineraco abantail naturalei; bainan bai çure aphaltassunaz cintuen sentimenduei.

Behar cen Jainco bati infinituki agrada çakioen humiltassuna, azken beheramendurat jaxten cenaz gueroz guiçon eguiten cenean. Bere amatçat hautatu behar çuen dinitate guciataric gorena bere humiltassunaren ariaz guehienic mereciten çuena.

MARIAC.

Ene haurra, Jaincoaren beguietan oraino guiçonenetan baino hobeki merecimenduric guehiena du, gutien duela uste duenac. Çer Jaincoac ceruan eta lurraren gainean ikusten du axeguin eta complasenciarekin? Arima humilac.

Noren gainerat hedatuco ditut ene beguiac? Erraiten du berac, baicic erromesaren eta aphaltcen denaren gainerat. Urruntçen da Jaincoa gora goan nahi dutenen ganic; eta hurbiltcen da beheratcen direnen ganat.

Graciaren onthassunez biluciac diren hanbat cristauen pobrecia heldu da heyen urguileriac. Bere buruen eçagutceco lana har balc-

çate, eçagutça harc heyen baithan humiltas-
suna soraraz leçake ; eta harc ardiex liotço-
keten graziez senda leçake heyen pobrecía.

Ene haurra, içan çaita çure buruaz bilucia
eta hustua, eta Jaincoac betheco çaitu bere
dohainez. Aberax eguin çaita, çure funx pro-
piotic miseria eta erromesia phurua baicen
ez çarela aithorturic.

Aphal baçare Jaincoa çutaz baliatuco da bere
loriaren emendatceco. Bere ohorearen artha
fidatcen diotehari hura goratu nahi ez diote-
nei ; eta harekin batean hura erdizcatu nahi
ez dutenei.

Jaincoaren ganic cembait gracia içaiten du-
çunean, humilki eta eçagutcarekin gogoan
erabilatçu cein nausi ona behar duen içan Jain-
coac bere cerbitçarietaric azkenetacoa ham-
bat frankiarekin aberaxteco.

Ez dioçoçula çure buruari deus iratchac ez
goçatcen ditutçun onthassunetaric, ez eguiten
duçun onguitic. Noiz eta ere haren graciai
leyaltassunic guebienarekin ihardexten bai-
dioçute, orhoit çaita ez çarela leyal gracia be-
raren laguntçarekin baicen : eta Jaincoac çure
leyaltassuna saristatcen duenean ere bere do-
hain propialei khoroa emaiten diotela.

Bethi çurekin erabilatçu hirur sentimendu
hauc : Jaincoa da gucia, eta ni deus ez naiz.
Jaincoa da gucien yabe, eta nic primantçatçat
ez dut miseria baicen. Jaincoac guciac eguin

detçake, eta nie haren laguntça gabe ez dut ahalic.

Orduan çure baitharic deus etçaren arren, deus ez duçun arren, deusen eguiteco gai etçaren arren; bizkitartean Jaincoaren beguie-tan cerbait içanen çare, onhexico du çuri bere fagorien emaita, eta çure exaien gainetic ga-raitiar ilkiaraztea.

XII. CAPITULUA.

Eguiazco handitassuna datçala bereçiki humiltassun guiristinozcoan.

AINGUERUA Mariari mintçatu citçayoenean Abaliatu içan cen bitçac etciren antolatcen Birgina haren izpirituuan, bere buruaz çuen opinionearekin.

Haren arima truble edo nahasdura saindu batez harrapatua içan cen; iduri ere çuen bel-durtcen cela haren beguie-tan iragaiten cena etçadin içan sensuen enganio edo Izpiritu gaichtoaren segada bat baicen.

Aingueruac adiarazten cioen emacume gu-cien artean benedicatua cela. Ustean baitcen gucietaric askeritecoa cela; ecin compreni ce-çaken nola emaiten citçayoen guisa hortaco laudorio bat; ecen aingueruac erraiten ere cioen hartaraino Yaunaren aintcinean gra-cia ediren çuela, non haren ama bilhacatcerat baitcioan here baimendua emaiten baçuen.

Aldaratcen dioten goratassunaren bistan Maria aphaltcen da ; sobra dohaxu dauca bere burua haren sehi kalitatearen ekhartceaz. O! çuec ohore eta loria baten ondotic çabiltçatenac Mariac iracatsico darotçue non edireten den.

Funxezco eta eguiazco loria datça aphaltcean. Çuen artean ttipien dena, dio Jaincoac berac, da handiena. Loria hura funxezcoena beçala da orobat segurena. Nihorc hartaz ez darotçu escatimaric emanen, nihorc ez darotçu hura goratuco.

Nihor baino chumeago bilhacatu nahico duçunean, guciac baino handiago bilhacatuco çare ; ceren çure baitharic deus ez çarela deus ecin eguin deçaçukela seguratua, segurantça harc beheratcen çaituelaric, altchatuco baitçaitu ontassun gucien ithurritçat eçagutuco duçun Jaincoaren ganat.

Orduan Jaincoaren botherearen gainean phaussa ahal çaitetzke, hambatenaz trebantcia eta esperantça guehiagorekin ; ceren berac herbailen indarra içaiteaz placer hartcen baitu.

Bertce alde óraino humiltassunac beguiratuco çaitu urguileriaric eta gora goan nahiari darraizcon bachessia eta behëramenduetaric. Cer da bethi eta gucien gainean laudatua içan nahi duen, handi içaiteco passioneaz irexia den guçona baino aphaçagoric?

Humiltassuna duçunean ez duçu conturic eguinen yenden erranez. Apostoluarekin ba-

tean erranen duçu : nitaz denaz beçambatean ez dut acholaric yuya naçaçuen ; ez dut yuye bat baicen eçagutcen , eta hura Jaincoa da.

Harc eçanciatassun batekin beguiraracico darotçu mundu behere huntaco ohoriei ; ceren heyen distiaduraren artetic ikusico baituçü heyen funxgabetassuna eta enganioa.

Humiltassunac erakarrico çaitu ez lagunarekin çure buruaren neurtcerat ; bainan bai haren ohoratcerat ; eta imbidiaric gage, bere herruncaren eta yenden estimuaren ariaz çutaz gorago alchatua ikusterat.

Berthute gucien artean ez da batere humiltassunac beçala izpirituaren funx ona, eta arimaren trebetassuna aguertcen duenic. Bainan gucien gainetic harc eguinen çaitu Jesus Jainco guiçonaren idurico.

Nihoiz ez da presuna handiago, ohoragarriago buruçagui sacratu haren imitatceco ahac eguiten dituenean baino : eta behinere ez çaizco hari hurbilduco, apha ez bagare, eta beheheramenduac onhexten ez baditugu.

Jesus humila cen, maite çuen beheheramendua ; ceren baitçakien cembat haren bidez ohoratcen çuen bere aita. Eta eguiaz Jesusen beheheramenduen demboran aita cerucoac adiaci çuen, haren nahicara gucien objeta cela : ingueruec cantatu çuten ohore eta loria Jaincoari ceruric gorenean.

Ceruetaco errequina hambatenaz içatu çare

altchatua, cembatenaz a phaldu nahi içatu nahi baituçu. Çure baithan eguietan causitcen da oracle hau : beheratcen dena goratua içanen dela. Ardiex dietçakidatçu behar ditudan gracia neure baithan nausitua den suphertassunaren sunxaren sunsiarazteco.

Helas! orai arterainocoan ez ditut içatu humiltassunaren itchurac baicen; eta berthute hura ez dut escarniatu, den beçain gaichtoa içan arren; supherrac arbuyatcen dituen munduaren estimua irabazteco baicen.

Içanaraz dieçadaçu humiltassun cincinezco bat. Hare ene herbaitassunaz seguratcen nauelarie, ekharrico nau guciac Jaincoarençat eguiterat, Jaincoaren ganic gucien igurikitcerat; gucietan, handitassun eguiazcoaren ithurri choila den Jaincoaren estimuaren bilhatcerat.

XIII. CAPITULUA.

Arima humil bat atçarria dagoela Jaincoaren beguietan cer den guiçonci gordetceco.

JAUNAC Mariari egorri içan cioen aingueruac Jeman çiotçan laudorioric handienac; adiaraci cioen Jaincoaren semearen ama bilhatcatcen cela. Nihorc ordean etçuen Mariaren ganic aditu cer orduan Aingueruac erran içatu cioen.

Etçuten ikusi Messiasen ama beçala campoan aguertcen : emasteki arrunt eta comuneco lat içan balitz beçala yendien artean bicitcen.

Jossef bere esposari berari, cembat ere harentçat samurtassun baitçuen, cembat ere bere artean solhas ussuac baitcituzten, etcitçayoen behinere hartaz mintçatu. Guero ere ondoan goan içan cenean Elisabethen bisitatcerat, ediren çuen misterioaz arguitua; etcen ordean encontru hartaz baliatu guehiago haren arguitceco.

Mariac Jaincoari uzten cioen artha harentçat hain ohoragarriac ciren secretuac dembora cenean camporatceco. Bethi humiltassunezco sentimenduetan egoiteco, çakarken izpirituco attencioneric handiena.

Guisa berean behar diotegu guiçonei gorde cer garren Jaincoaren beguietan; cer errecibitcen dugun haren liberalitate eta frankiatic.

Berthute gorde bat bethi segurean da. Jaincoari dagoco gure eçagutaraztea. Bere tresora aguerian darabilana, haren galtceco irriscuan emaiten da. Colore bicienac eta minenac histen dire aire handian.

Guiçon ixu eta sensucorrec ez dute preçatcen edo comprenitcen ere sensuez gorago dena; Jaincoaren izpirituaren araberacoa dena. Hei hartaz mintçatcea da gauça sainduenac heyen trufa eta irriei pharatcea.

Jaincoac nahi du guciac secretu içan daitecen haren eta fagoratcen duen arima baten artean. Milen artean hautatuco duçun guiçon choil batec, çure coffesorac, eçagutahal deçac.

ke; eçagutu ere behar ditu çure arimaco aberaxtasunac, heyen baliazten iracatx dietçaçaçuntçat. Harc dauca hemen Jaincoaren plaça salbamenduaren eta perfeccionearen bidetan çu ibilarazteco.

Bertcez denaz beçambatean, heyen aintcinean içan çaute campoz yende prestu eta berthute duteñac baçala apha, modest, arrai, bethi umorez bardina. Bainan barnea içan dakioten cerratua.

Utz dioçoçute sinhesterat guti jakinsun çarela gauça izpiritualetan, eta çarenetic bertce bat çarela, hori da çorion bat Jaincoac eguiten darozkitçun graciac guericean emaiten dituen.

Jaincoac nahi du haren bidetan karrekin ibil gaiten; ez da ordean abantail arin bat, erraiten ohi den beçala, haro guti eguinic hetan ibil gaitecen.

Asco arima Jaincoa ganic gracia hanitz hautexiac ardiexi ondoan, galdu dire axeguin bano bat hetaz harturic; eta hec jakin behar ez çituztenei loria soberarekin hetaz mintçaturic.

Içan balute Birgina Sainduaren barneco disposicionea, bethi berekin Jaincoaren arguia dakarken humiltassunac, icialdura çuhur bat emanen cioten; eta ikusaracico ciotçoten urguileriaren antce eta artificio guciac.

Ecín sobra artha har deçakeçu debocionean çure burua enganatçerat ez uzteco; bainan

bereciki bide chehatu batetic campoan ibili nahico duçunean.

Bethi ikusi içatu da eguiazki barencorra den arima bat penatcen dela, eta Jaincoaren nahiarençat duen sumissione guciaren beharra baduela, permetitcen duenean emaiten diotçan gracia bereci hetaric cembait camporat aguer dadin.

XIV. CAPITULUA.

Fedeaz.

MARIA seguratua içatu cenean aingueruaren Mboçaz, Jaincoa bera mintçatu citçayoela, cinez eta fermuki sinhexi çuen Aingueru hanc adiarasten ciotçan guciac obratuco cirela haren baithan, eta etçuen bilhatu sinhesten çuenaren comprenitcea.

Ez du Achassec beçala seinale bat galdeiten. Ez da Zacharia beçala dudan emaiten; ez dio orduan: nola horiec complituco dire; nola mundurat eman behar dudan semeac guiçonen erospena obratuco du? Urrun haren ganie arima flaco eta herbailei baicen ez dauz coten galde eta curiosassun horiec, bere izpiritua makurrarazten du fedearen uztarriaren azpian.

Haren exemplurat apha! hadi, o ene arima! Hire argui guciez goragocoac diren eguia

batçuei hire adimendua azpian emaiten dio-
tealaric ez hadiela ibil fedeaç irakasten daros-
kian misterio batçu comprenitu nabiz, ez li-
tuskec guehiago misterioac compreni ahal
babetça: aski duc yakitea eguiac direla.

Misterio hec ecin comprenituzcoac dituc,
aithortcen diat: fedeaç ordean gal leçakec
bere mereciã, guiçonac bere adimenduaz hec
cheha eta explica ahal baletça. Dohaxu, ikusi
gabe, sinhexi içan dutenac!

Munduan bassi cerueo arguiçaguietarie sor-
huetaco loreric mendrenerainocoan guciac
hiretçat misterioac dituc. Misterio natural hec
ecin compreni detçakec: eta nahi hituske bada
comprenitu Jaincoaren misterioac?

Clarki nahi guntuzke ikusi Jaincoaren
gauçac; lurrecoac achaletic eta erdizca baicen
ikusten ez ditugunean. Ez ditugu neurthu
behar guiçonaren izpirituco argui eta eça-
gutça apburrac, içaite infinitu eta ecin com-
prenitua den baten obra eta botherearekin.

Jaincoa denetic bertce bat litekeke, haren
icaitearen funx gucia eçagutceco gai baguine.
Eguia soberanoari obedientcia osso baten bi-
hurtcea da, beguiz ikusten ez diren, adimen-
duaz comprenitcen ez diren gaucen sinhestea.

O ene Jaincoa! Fedearen bidez ene ganat
hedatcen ditutçun arguien arabera nahi dut
hemendic harat gaucez yuyatu; eta ez ene ja-
kintassunaren gaincan.

Ez darotaçu bakharric galdeiten ene bihotçaren sacrificioa ; nahi duçu oraino fedearen medioz eguin dieçaçudan ene izpirituarena. Esperantça dut cerurat belduco naicela ; han guciac agueriac içanen dire.

Ordean ceruan berean ez ditut behinere ossoki comprenituco ez çure perfeccioneac ez çure obrac ; ceren bethi mugarri gabea içanen baitçare ; eta ni içanen bainaiz bethi ttipia eta mugarristatua.

Sinhexten dut, Janna ; ordean finca çaçü ene fede escassa ; emenda çaçü ene baithan fedea. Behar den moldean galdeiten bederautçut,ecin errefusatuco darotaçu dohain gucien ithurria den fedearen dohaina.

Eman dieçadaçu fede bici gucietarat hedatcen den dudaric batere gabea den, deüsere berechten ez duen fede bat. Dudatcea ez da sinhestea. Pontu choil bat berechten duenac, guciei contra eguiten diote.

Eman dieçadaçu caritateaz pichtua, sustatua den, fedeaç iracasten darozkidan eguien arabera biciaracico nauen fede bat : ez darotçut escatcen fedeaç sainduei eguinaraci diotçoten miraculuen obratcea ; baina bai, sainduac eguin içatu dituen fede hura.

Ararteco emaiten darotçut Birgina Saindu hura, ceinac bere fedearen merecimenduaz ikusi içatu baitcituen bere baithan complituac çure phartez adiaraci ciotçoten guciac.

XV. CAPITULUA.

*Arima batec Jesus Communionean errecibit-
ceco ičan behar duen lehiaz.*

MARIAC.

ENE haurra, ya iracurriric heldu çaren mis-
terioac oraino eguinaraz dietçatçuke go-
goan ez ditutçun asco erreflexione.

CERBITÇARIAC.

Ceruetaco Erreguina! Çato, ceronec argui-
naçau. Mintça çakizkit entçuten çaitu çure
cerbitçariac.

MARIAC.

Aingueruaren bisita ičan nauen baino lehe-
nago, Israëlgo justuen pare, errekeritu nuen
cerua, arren gambia cedin ihintz goço bateta-
rat; eta lurraren gainerat jauxaraz ceçan yustu
gucizcoa. Ez nintcen ordean behinere men-
turatuco pensatcerat, ni behar nintcela ičan
munduari Salbatçaile bat eman behar cioen
Birgina hura.

Bizkitartean, seguratua ičan nintcenean hau-
texia nintcela haren ama içaiteco; oi! ene haur-
ra! beheratcen nintcelaric hain çorthe gora
eta dohaxuaren bistan, cer bozcario ez nuen
içatu ene Jaincoa ene errayetan ekartceaz.

Bere Incarnacionean nerekin hain barna
eta herxiki bat eguin nahi içatu duen Jainco

berac, guticia du, ene haurra, Communionearen medioz çurekin bat eguiteco. Oi! cein lehia guti duçun ordean haren errecibitceco!

Ez çaitecela trica mahain saindutie çure urrunarazteco naguitassunac eta humiltassun falso batec asmarazten darozkitçun eztacuruetan. Beldurra eta errespetua dakarsketçu aitcekiatçat; ordean beldurrac eta errespetuac amodioari amor eman behar diote; eta baliatu behar dire amodioa atçarriagoa bilhacatceco.

Errespetu baten itchuran Communionetic urruntcea da gurekin egoiteaz luken axeguinena Jesusi goratcea. Axeguin hura nahi duela, eracutsi darotçu, erran darotçunean: guiçonen umekin egoiteaz dituela bere delicioac.

Çure hutxac, dioçu, ussueguiac dire hain maiz Sainduen Sainduaren ganat hurbiltceco. Ordean, ene haurra, nahi beçambat erorcorra içan dadin arima bat, bethi Jesus placerekin heldu da haren ganat bere abalac eguiten baiditu correitceco.

Dioçu Communionetic urrundua çaudecela ceren indigne baitaucaçu çure burua; behar cinduke erran: nere baithan den beçambatean nahi dut gai içan, Jesusec arima debotei Communionearen bidez emaiten diotçoten gracie-tan phartalier bilhacatceco.

Certaco dire hain bakhanac çure Communionearac? Ceren beldurtcen baituçu nekhea; nahi baituçu aisian bici: beldurtcen baituçu

ussu communiatcerat uzteco, çure ganic galdeleçaketen bicitce kharsu hura.

Errencura çare çure herbailtassunaz eta çure arimaco gaitz eta eritassunez. Balia çaite beraz biciaren oguian escainia çaitçun erremedio effetzcoaz.

Jesusec Ebanyelioan bere othurunçarat gombidatcen ditu herbailac eta eriac, ixuac eta erromessac. Eçagutcen ditu çure beharrac eta miseriac, bere sacramenduan escaintcen darotçu çure sendatceco eta borthizteco guisacoa den yanhari bat.

Nahi içaiteco liteke içan cindeçaken saindutassun osso eta perfet bat communiatceco. Ez du ordean Jesusec baitezpada galdeiten. Premiazcoa balitz gutiac litezke haren gombidu gucien despit han errecibituac litezkenac.

Saindutassun perfet hura communioneari darrayoen fruitu bat da; eta ez hartaraco dispositione baitezpadaco bat. Çohaz mahain saindurat çure indignitateaz aithor cincinezco bat eguinic, bereciki bihotceco garbitassun handi batekin; edo bederen haren ardiexteco gogo eguiazco batekin: orduan çure communionea ongui eguina içanen da.

Orhoit çaite communionen on bat ez dela behinere ariman cembait effetu on eguin gabe. Çure leyaltassunaz eta atçartassunaz eman içatu bacine ussu communiatceco estatu hortan,

ya ongui aintcinat goana cintezke perfeccionearen bidetan.

Ceruan Jesusen presentciaz goçatcea berantesia duen arima batec, bere atxeguin guciac emaiten ditu lurraren gainean ahal beçain maiz communionearen bidez hartaz goçatcean.

XVI. CAPITULUA.

Communionearen medioz Jesus berekin duen arimac içan behar dituen sentimenduez.

MARIAC.

ENE haurra, mahain Sainduan Jesus erreçibitu duçun ondoan, eta oraino çure bihotçaren gainean phaussatua dagoen demboran, içan çatçu nic hura ene errayetan nakarkenean nituen sentimenduac.

CERBITÇARIAC.

O Maria! Jainco choilac eçagutcen du nolacoac ciren orduan çure sentimenduac eta çure arima erretcen çuten amodioaren su lamac. Guiçonaren izpirituac ecin hec compreni detçake; mibia ecin hetaz mintça daiteke. Fedea, humiltassuna, zeloa, eçagutça, caritate, berthute guciac çure baithan ciren.

MARIAC.

Ene haurra, sentimendu berac cintuzke çuc ere, ongui compreni bacineça Jesusec sacramenduan bere burua emaiten darotçunean eguiten darotçun graciaren balioa.

Creatura da bisitatua creatçaileaz, erromes bat loriaren Erregueaz, arima doloratu bat ceruco contsolatçaileaz, bekhatua baicen ez den guiçon bat saindutassuna bera denaz.

Nekez cionoazke presuna baten ganat, ez balu guticiarie çure ikusteco; bere etchean idukitcen balitu çure exayac; camporat khendu nahi ez balitu: eta beldur bacine haren ganic ez duçula errecibituco beguitarthe phissu, edo laidoric ere baicen.

Beraz behera çaite çure Jaincoaren aintcinean; auhenda çatçu çure eskergabetassun iraganac. Ethorkitçuneco galde dioçoçu bere laguntça; eguin dioçoçu bethiereco leyal-tassun bat.

Bozcario garbienaren gaindiduran eman çaite, errekeri çatçu Aingueruac eta Sainduac, arren çure orde Jesusi bihur diotçoten eguiten darotçun dohain manificoaren araberaco eskerrac.

Guticia çaçuhain Jainco samur eta maitagarria ceruan den beçala maitatua eta lorificatua ičan dadin lurraren gainean. Çure bihotça çabal dioçoçute haren amodioaren khar guciei. Desira çaçuhetaz irexia, consumitua içaitea.

Eguiten darozkitçun sagorien eçagutçatçat eta çure berbailtassunaren ordaintçat, offrenda diotçotçu hura sacramendu berean debocione eta amodiorekin errecibitcen duten arima sainduen sentimendu guciac.

Gogoan erabilatçu mahain sainduan emaiten darozkitçun berthutezco exemplu handiac, beregainki haren humiltassuna. Sacramendu huntan ex choilki haren Jaincotassuna; bainan haren guñontassuna ere estaliac dire: fedearen beguiez baicen deus ez dugu Jesusenetic ikusten.

Galde dioçocu, onhexaraz dieçaçun bicitce gorde eta axecabezco bat. Ihes eguin dioçocuten ohoriei, handitassunei, distiadurari: çure accioneac eguin detçatçun ikusia eta estimatua içaiteco gogoric gabe.

Sacramendu huntan Jesus, asco yenden arbuyoen, harentçat çuti, munduarentçat hanitz, bere buruentçat guciac diren bibotz batçuen ezacholatassun eta indiferentciaren objet bat da. Escadioçocu ichilie eta patientki iroi eta injurioen yassaiteco gracia.

Horra, ene baurra, cer behar duçun eguin communionean; cer behar duçun çogooan erabili Jesus errecibitceco çoriona içatu duçun egun gucian.

XVII. CAPITULUA.

Cembait arimec debocionezco exercicioetan, eta Communioneco dembora berean içaiten dituzten idortassunez.

CERBITÇARIAC.

JESUSEZ landan ene arguia eta iheslekhua çaren Birgina, eskerrac darozkitçut eman

darozkidatçun leccionez eta instruccionez: maiz ordean communionearen demboran sentimendu saindu hetan sartceco ekhartcen dudan artharen despit, ene izpiritua idor idorra da: hormaren pare dut ene bihotça.

Ochala bada orduan gusta banetça, çue Jesus çure sabelean cinakarkenean, eta arima debot batçuec bere communioneco demboran gustatu ditutçuen plazer goço eta descantsu maitagarriac!

MARIAC.

Ene haurra, communiatu ondoan causitcen çarenean nakazdura eta idortassun batetan, humilia çaute eçagutcen duçularic estatu hura çure hutsac eta eroricoac direla causa merecitcen duçula. Pairacortassunekin jassan çaçü, eta ez deçaçula gogoa erortcerat utz.

Ustetceco arraçoin balin baduçü estatu hura punimendu bat dela çuretçat, correi, çaute: ez bada froga bat baicen, merecitceco sujet bat, eguiçu Jaincoaren nahirat erortcen çarelaric.

Communione on baten fruitua ez da baitezpada communione beraren gostua. Fruitu hura da eguinbidien bethetceco leyaltassuna: bihotz bat içan daiteke cin cinez eta osso ossoa Jaincoarena, Jaincoaren gaucentçat gosturic batere ediren gabe.

Hanitz arima kharrekin perfeccionearen bidean dabilçanac, nahiz othoitcean, nahiz mahain saindurat hurbilcen direnean froga-

tuac eta nekhatuac dire barrayadurez eta idortassunez.

Gostu agueriac eta sentitcen direnac ez dire premiazcoac berthutearentzat. Batçuetan beldur içaiteco ere liteke arima bat hetan sobera phaussa dadin.

Jesusec ez du inoratcen cer çayen conbeni haren esposei. Batçuei emaiten diotçote bertcei emaiten ez diotçoten goçotassunac eta consolamenduac, comprenitu nabiz ibili gabe, hauc adonatu behar dituzten arraçoinen çatic.

Arima uzcur eta nagui batec iguriki behar ez baditu Jesusen liberalitateac; ez du orobat arima karsu eta leyal batec damuric içan behar Jesusi eracusteaz bere çatic hobeki yarrakitcen çayoela, haren çanic iguric ahal delçaken sarien eta dohainen çatic baino.

Ez deçaçula beraz uste içan Jaincoaz arbuyatua çarela haren cerbitçuan unhaduracic eta desgusturic baicen sentitcen ez duçunean, bainan orduan eguiçu leyalki gostu edireten bacingu eguin cineçakena.

Çohaz, ene haurra, çure Jaincoaren çanat fedearen bidez. Bilha çaçü gucietan haren goçoara eguitea. Hori ardiexten baduçü, causitu dukeçu sainduac bilhatu eta ediren duten çoriona.

Idortassunezco estatu bat hanitz gaia da çure Saindutceco, balinbadakiçu hartaz baliatcen Jaincoaren desseinuci ihardexiric. Jaincoaren

gogoa estatu hartan çauscanean da çure burua bilhatu gabe, haren nahiaz çorion eta merecimendu bat çuri eguinaraztea.

CERBITÇARIAC.

Birgina Saindua ! Pontu horren eta gainerraco gucien gainean, erortcen naiz ene nausidibinoaren nahi gucietarat. Nahi banu eman gustu agueri eta sentitcen diren hec içaiten dituztenen balsaco, içan bedi benedicatua : eta hec nahi ez badarozkit eman, içan bedi orobat benedicatua.

Ez diot Jesusi galdeiten bethi harentçat leyal içaiteaz landan, bertce contsolamenduric. Nere burua infinituki dokaxu itchikico dut, ene bihotçaren contentamendu guciez Jesus ene Jaincoari sacrificio bat eguinen diodanean : ene eguinbidea betheco dudanean, haren goçuari eguiteaz landan, bertce placeric gogoan içan gabe.

XVIII. CAPITULUA.

Ongui bicitceco Communionetic athera behar den progotchuaz.

CERBITÇARIAC.

AMODIO phuruaren Ama ! çure içaitearen Alehen mementetic gucia saindua içatu cinen ; ordean cembat etcinen aintcinat goan saindutassunaren bidetan, çure errai garbietan Berboa haragviz bestitu cenaz gueroztic.

Çure bici gucian iraun çuten Jesusen presentciac bederatci ilhabetez çure baithan eman içan cituen saindutassunaren imprenuec.

Jaincoac eguin çarotçun gracia gucizco haren orhoitçapenac azken hatserainocoan atchiki cintuen grina saindu batetan hari çure eçagutçaren eracusteco moldea causitu nahiz.

MARIAC.

Ene haurra, ene exemplua çure ahalcarazteco da. Communionean errecibitcen duçu saindutassun guciaren Jaincoa; eta urrun da saindu bat baitçare. Communione choil bat aski liteke sainduen khar guciez çure bethetceco; eta çure communionec bethi uzten çaituzte çure laçokeria guciarekin.

Jesusec bere ontassunac frankiarekin emaiten darozkitçu; eta çu bethi hari bekaizten çaizco. Haren presentciac, eguia da, errecibitu duçun ondoan berthutezco sentimendu handienac çure baithan picharazten ditu. Eguiten ere diotçotçu aguintçac; ordean çure aguintçac eta sentimendu onac laster sunsitcen eta urmariatcen dire.

Bertcela eguin cineçake bere bisitaz ohora cinceken munduco handi baten alderat. Senti ditugunean adiskide baten ongui eguinac kechu gare hari çure eçagutçaren eracusteco; amodioa ez da descantsuan, moyenac ediren dituzken arterainocoan.

Escas ditutçu bada, ene haurra, sainduec

communionearen ondoan Jesusi bere eskerren bihurtceco emplegutuan emaiten cituzten berthutezco occasione hec?

Gucien gainetic galdeiten du atçartassun handi bat bihotçaren yaiduren gainean; halabai non, bakhar bat ez baita behar içan harentçat ez denic: artharekin çure buruaren gainean atçarria bacinaudez. Communiatu ondoan, be-thi iraun cineçake communiatcean cinduen debocionean.

Atçartassun hura communionen bacotçaren ondoan da communionen berri batentçat ekhar ahal deçaçuken preparacione hoberena.

CERBITÇARIAC.

Berthute gucien exemplua çaren Birgina! çure oinetan gorritcen eta ahalcatcen naiz ene lachokeriaz eta ene eskergabetassunez. Jesusi othoitz eguiocu ez dadin behinere ene bihotcerat ethor, bere ganat ossoki itçularazten dituelaric, haren mobimenduen erreguelatceco baicen.

Errekeriçaçu khen dieçadan hartaz indigne den bihotz triste eta gaichto hau. Nere baithan berriz eguin deçan çurearen iduritaco içan den bihotz bat; erran nahi da, bihotz kharsu, emaile, samur, eta constant bat, harena gure alderat den beçala.

XIX. CAPITULUA.

Lagunaren alderaco amodioaz.

CERBITÇARIAC.

O Birgina gucien artean khartsuena! çure chedeac bacintuen Nazaretheco bakhartassunetic ilki cinenean camporat aguertceco: caritatezco izpirituac cinarabilçan.

Ez darotçu hain laster Aingueruac adiarazten Elisabeth çure abaide saindua edireten den estatua, non lehiatcen baitçare haren ikhusterat goateco. Erressacan çohaz, dio Ebanyelioac; Izpiritu Sainduaren inspiracionec ez dute nahi uzcurtassunic içan dadin hei ihardesteco.

Iragan behar ditutçun mendi gorec etçaituzte baratcen. Caritateac bere eguinbideac berthetcen ditu animorekin eta yeneroski. Dembora batetaco uzten ditutçu çure bakhartassuneco goçatassunac; caritatearen eguinbidei amor eman behar diote debocionearen gostuec.

Çure caritatea ez da iragancorra eta empasantecoa; hirur ilhabetez baçau de Elisabethen etchean hari çure laguntcen eta arthen emaiteco. Nolaco effetu dohaxuac etcituen ekharri caritatezco bisita harc! Elisabeth bethea içatucen Izpiritu sainduaz, Joanes Batista Sainduta içan cen bere amaren sabelean.

Elisabeth eta haren esposa bici ciren berthute gucien pratican, ordean çure exemplue-

tarie ikhassi ičan çuten arere hobeki heyen praticatcen.

MARIAC.

Ene haurra, maite baduçü Jaincoa maitatuco duçü çure laguna, ceinaren gatic cerutic jauxi eta guiçon eguin baita, eta ceinaren salbatceco bere bicia eman içatu baitu gurutce baten gainean.

Ez çaitecela gueldi bihotçaren barneco amodioan; çure caritateac behar du ičan effetuzcoa eta obrez compainiatua. Cembat laceriatu ez dire çure hitz onez contsolatuac ičan behar dutenac! Cembat erromes soleituac içaiteco çure emaitcen beguira daudecenac!

Jaincoac nahi içaitu du lurraren gainean ičan cedin hanitz miserable, hec bere pairacortassunaz çu çure caritateaz saindu bilhaca çaitentçat.

Prunki eta berehala ematçu emaiteco duçun hura: luçamenduec bethiere caritateari cerbait galarazten diote bere merecimendutic. Francoki eguiçu amoina; emoçu hari eman ahal dioçoçuçuken hedadura gucia.

Lagunari bihurtcen çaiçcon cerbitçuetan motch eta cikincara içaitea da, caritatearen eguinbidei itçuli nahi içaitea, hec bethetcen direlaco itchuran.

Ecín ceronec lagun deçaçukenean, bederen ararteco yar çakizko bertcen aldean. Gutienaz haren fagoretan hercha çaçü Jaincoaren on-

tassunaz. Lagunaren baithan ez dioçoçula guiçonari beguira, bainan bai Jaincoari. Orduan nor nahi ičan dadin, socorri galdetuco darotçuna, ez dioçu aztaparra cerratuco, ceren ez baicinioke nahi Jaincoari deus errefusatu.

Ez baguiniote guiçonei onguiric eguiten bere merecimenduen eta kalitate onen ariaz eta arabera baicen, nekhez eta bakhan eguin guineçokete. Ene haurra, onkexatçu gostaco çaikitçun caritatearen obrac. Axeguin ičan çaçucure minberatassunaren eta amodio propiaren despit caritatea praticatceaz.

Jaincoac bere exempluaz irakasten darotçu guiçon guciei, eskergabeenei berei onguia eguiten. Emaçu, erran du Jesusec, eta emana ičanen çaitçu; emaitçu cembait demboraco aberastassun, eta Jaincoac emanen daroskitçu eternitatecoac.

Bere dudetan argui çaçu laguna conseilunonez, Jaincoac ordainez ceroni arguituco çaitu. Contsolamenduzco solhassac errotçute affliitnac direnei, eta contsolamendu gucien Jaincoac bere graciaren hitcez borthiztuko çaitu çure lacerietan.

XX. CAPITULUA.

Jaincoaren handitassunez.

ENTÇUN deçagun, ô ene Arima! entçun deçagun Maria, espantu saindu batekin Jain-

coaren handitassunez mintzatzen; sar gaiten haren sentimendu beretan. Gure laudorioac harenekin balsa çatcigun.

Harekin batean lorifica deçagun gure Yauna. Jainco guciz puchant harc placer duenean obratzen ditu miraculuric handienac; haren icen infinituki saindua denac, mereci ditu mundu guciaren errespetuac.

Harc bere besoaren botherea aguertzen du, supherren gogoeta eta desseinu gucien iraultceco. Lurraren arras emaiten ditu mundu huntaco handiac, aphaletan goratceco bilhuzten ditu aberaxac, beharrean direnac onthassunez bethetceco.

Eta eguiatz, o ene Jaincoa! nori dauco çutaz landan ohoratua eta lorificatua içaita? Mugarristatua, mailegatua da mundutarren handitassuna. Herbaila da, gure opinionean datça, eta maiz opinione hura falsoa da.

Çure handitassunac, o ene Jaincoa! ez du mugarriric eçagutcen: çure baitharic daucaçu, haren azpicoac dire gaineraco handitassunac, Erreguiena finitcen da hekien biçiarekin. Habarrotx pisca bat eguiten dute erortcean; ordean laster seculacotz ahantciac dire.

Çutaz denaz beçambatean, Yauna, eternitate gucian irauten duçu. Çure loria ecin dai-teke ez munduaren eremuez, ez demboraren mugarriez cerratua.

Çure creaturec çure ganic dauscate dituzten

podorea eta aberaxtassunac. Çu gabe ecin deus eguin deçakete; hec gabe nahi duçun gucia eguiten duçu.

Çu çare bakharra çure baithari chandia çaren. Ez duçu bothere arrotz baten premiari çure nahi gucien eguiteo. Nahi içaita eta eguitea berbera dire çuretçat.

Çure baitharic ilkhi gabe, çure baithan edireten ditutçu, ordean mugarriric eta narrayoric gabe; agueri diren eta ikusten ez ditugun içaitiec, ahal dituzketen perfeccione guciac.

Mundu huntaco yende handiec ez dituzte gure errespetuac mereciten, baicie ceren diren çure handitassunaren imayinac; eta ceren fidatu nahi içatu dioçuten çure botherearen pharte bat. Bertcenaz cer dire hec çure aintcinean? Hauxa, herraux papur bat gaineraco guiçonac beçala.

Sunsi, urmaria beithetz beraz çure bistan munduco handitassun guciac. Ez da eguiazco handitassunic, ecin emenda ecin guti daitena baicen.

O Yauna! berthuten Jaincoa, nor da çure iduritaco? Çuc bakharric mereciten ditutçu ceruaren eta lurraren adoracioneac; ceren çu baitçare bakharric Jainco handia, Jainco bethi handia, toki gucietan, eta manera guciez Jainco handia.

Handia çure obra gucietan, mendrenean miragarrienean beçala. Larretaco lore ezdeus

baletan, ceruco arguiçaguietan beçala : handia çuhurtcian, puchantçan, yustician, ontasunean. Eta nor Jainco handia ! çure handitassunez behinere mintça othe daite çuri dautçun beçala ?

Aithortcen dut ene ahal escassa. Aithormendu hori ohøragarria da çuretçat. Çure handitassun infinituari homaya bihurtcea da, laudorio eta erran guciez gorago dela eçagutcea.

XXI. CAPITULUA.

Jaincoaren misericordiez.

CERBITÇARIAC.

O Maria ! cer bozcario dudan çu entçuteaz Yaunaren misericordien cantatcen, haren handitassunac cantatu ditutçun boz beraz ! Oi ! nola irakasten darotaçun heyen preçatcen !

Yauna beldurtcen duten gucien gainean phaussatuac dire. Bere hassarreduran bekhatoreac cehatcen baditu ; bere gaztigu ikhargarrienac yassan arasten badiotçote ; ez du hori eguiten bere ongui eguinez heyen irabazterat ensayatu ondoan baicen.

Ecín haren populuaren eskergabetassunec eta gaichtakeriec agortu dute haren samurtassunaren ithurburua. Bethi çabaldu diotçote bere misericordiaren errayac, aita baten ontassunarekin.

Abraham eta haren leinuari aguindu çaroen, erresketatçaile bat egorrico ciotela. Hura aguertu da, eta guiçonec nahi eta ez, eçagutu behar içatu dute heyentçat çuen amodioan.

Dohacabe guciei escua hedatu diote laguntceco. Bekhatoreac, haren ongui eguinetan pharteric behar etçutenac, içatu dire haren zeloaren objet bereciac.

Pena eta bihotzmin handienarekin baicen ez du ikussi bere burua utcia; haren cerbitçarien eta adiskiden balsan içaiteco çorion preciauric libertate falxo bat preferatu dioten arima ingrat eta esker gabe batçuez.

Ecín ahitua cen. Bere amodioari azken kororen emaiteco igan da gurutce baten gainerrat, eta han bere odola ichuri du azken chor-tarainocoan.

Guiçonec estatu hartan ikussi içatu dute; oraino ere beguiratcen diote; heyen bihotça cantitua içan gabe. Bizkitartean hec sunsiaraci behar lituzken ozpina oraino gueldi dago. Bethi haren misericordia eta odolaren boça heyen alde oihuz daudez.

Ni neroni naiz, Birgina Saindua! bekhatoren igurikitceco duen pairacortassunaren, heyen errecibitceco duen errechtassunaren, exemplu eta froga seinalatu bat.

Ardi errebelatua, arthalderat eramana içatu naiz artçain dibino hartaz. Bere sorbalden gainean garrayatu nau, beldur içan balitz beçala

sobra nekhatua ičan nindadin haren ganat bihurtcean.

Ez, nihoiz ez dut ahantcico egun hura, ceinetan aita samur harc ikussi ninduenan ume prodigo baten pare haren ganat itçultcen, bessarcatu, bere nigarrez busti, bere bessoetan hartu, eta-tinctinca dere bihotçaren contra cerratu baininduen.

Oi! cein ona, cein samurra den Jainco hura! Cincinez çaurthua eta humiliatua den bihotz baten bistan, ahanzten du yuye bat dela; bakharric aita dela orhoitceco.

O Birgina! misericordien Jaincoaren ama, ararteco eman çarenaz gueroz ene conbertiarazteco, ardiex dieçadaçu bethi onguian irauteco gracia.

Badakiçu cein funx guti eguiteco den ene gogoric hoberenetan. Nere baithan conserba, finca, perfeccionerat ekharatçu çure gracia soraraci darozkidan saindutceco guticia berrihauc.

Çure baithan içanen dudan esperantça ez da çuc neretçat duçun amodioa baino gutiagoa içanen. Ene salbamenduaren exayac guehiago eguinen othe du bada ene galarazteco çuc salbarazteco eguinen duçun baino.

O beraz Ama gucietaric maitagarriena eta samurrena! Çure umeari ardiex diotçotçu iragan demborarentçat urrikiric minena; presenteco, leyaltassunic handiena; eta ethorkiçu-

necotçat, deusec ecin inharrosico duen constancia bat : eta eternitate gucian cantatuco ditut cernan Jaunaren misericordiac, eta çure ontassuna.

XXII. CAPITULUA.

Jaincoari bere ongui eguinentçat çor diogun eçagutçaz.

MUNDUAN naicenetie hunat hambat gracia nahiz demboraco, nahiz izpiritualeco eman darozkidatçun Jainco ona! çuri eskerren bihurtceco ofrendatcen darozkitçut Mariac bere bici gucian, eta beregainki Zacharia eta Elisabethen etchean sartu cenean çure ongui eguinentçat cituen eçgutçazco sentimendu guciac.

Elisabethec Mariari emaiten ciotçan merceci cituen laudorioac : Mariac ordean nahi çuen Elisabethec ahantz ceçan ongui eguinac errecibitu cituena; ongui eguileaz baicen ez orhoitceco.

Nahico çuen, o ene Jaincoa! creatura guciac harekin bat eguin balire, eman ciniotçan dohainez çure benedicatceco. Ez çaucan bere burua dohaxu, baicic ceren gucziz botherexuac bere beguiac etchatu cituen bere sehiaren gainerat; aguertceco cembat den handia, cembat den misericordiosa.

Helas! Yauna, nere baithan holaco senti-

menduac ikustetic urrun, eman darozkidatçun çure amodioaren seinalen ondoan ez duçu ikusten ingrat bat, eskergabe bat baicen.

Çu ganic onac errecibitcen ditut, eta guiçonei eskerrac bihurtcen diotçotet. Gogara dokazkit gauçac, eta ene antceari, ene fecho-tassunari iratchikitcen diot çure laguntça choilaren effetua dena.

Bainan bereciki cer naiz bada, eta cer eguin deçaket nere baitharic, saldamentuaz denean kestione? Eta hala ere ez naiz orhoitcen eskerrac bihurtu behar darozkitçudala lan handi haren eguiteco emaiten darozkidatçun sokorriez.

Nere baithan balinbada cerbait agradatcen çaitçunic, hura bakharric çure ganic dut, eta çu gabe ecin conserba deçaket. Nere nahitarat, eguia da, çure graciari ihardesten diot; hori bera ordean neretçat eçagutça içaiteco arraçoin berri bat bilhacatcen da; çure laguntçarekin baicen, ongui nahi içaiten eta eguiten ez dudanz gueroz.

Oi! ene arimaren herbailtassun eta miseria ecin comprenitua! Cer bilhaca ninteke çure graciac falta eguiten baleraut, eta cein errebelamendu deithoragarrietarat ez nintçakete treina ene yaidura dohacabec?

Ez dut neretçat deus seguric ikusten ene herbailtassunaz dudanz opinionean eta beldurrean baicen. Eguiçu, o ene Jaincoa! ene leyaltassun

escassa ez dakidan traba bat bilhaca çure ongui eguinen errecibitceco; eta ene eskergabetassu-
nac ez dietçakidan hec behinere ahantz araz.

Çure bihotça ez da descantsuan ongui egui-
ten hari çarenean baicen : badakit ordean es-
kergabetassuna dela bicio gucien artean gue-
hienic çure misericordien corsua baratcen
duena.

Ehun aldiz merecitu dut heyen effetuen ez
sentitcea ; bainan nahi içatu duçu ene bihotça
irabaci eta garhaitu hari ongui eguinaren fort-
chaz. Ez darotçut guehiago contra eguin nahi;
hemendic harat osso ossoa çuretçat içanen
naiz. Çutaz baicen bici ez naicen beçala, ez
dut bici nahi çuretçat baicen.

Eguiçu ordean, çure graciaz ene beharrac
eta çure ongui eguinac bethierecoac diren be-
çala, ene bici gucia iragan deçadan çure on-
tassunen galdeiten, eta çuri hetaz eskerren
bihurtcen.

XXIII. CAPITULUA.

Bisitez.

MARIAREN exempluac Elisabeth bere cusi-
nari bihurtcen dioen bisitan, irakasten
darocu elkarren alderat itchiki behar dugun
bicitceco moldea.

Jaincoaren ama içan arren Birgina humil
harc ez du igurikitcen Elisabeth aintcin da-

kioen: hala condenatcen du bere graduen yelos diren hambat presunen minberatassun falxoa.

Cerc Maria ekhar ceçaken bisita haren eguiterat? Ecin çaiteken cembait erreligionezco arraçoin baicen.

Curiosassunac, banitateac, amodio propiac munduan bihurarazten dituzte bisita guehienac; ez da orobat Mariac Birgina gucien artean leyalenac bihurtcen duenaz: chederic sainduenec eguinarazten diote.

Presuna Jaincotiarrac bere bisitetan berthutien mobimenduz dabiltea: munduac bisita hei beguiratcen ez dioen arren cortessiaren eguinbide batçuei beçala baicen.

Debocioneac, caritateac, Jaincoaren loriac daramate Maria. Jaincoa cerbitçatua eta maitatua den etche baterat doha; bere ahaideari Jaincoaceguin diotçan graziez duen boscarioaz pharte emaiterat. Bisitatcen du batassun saindu baten locarriac herxikiago amarratceco gogoarekin.

Debocioneac ez gaitu guibelatu behar elkarri çor diotçogun onhestassunezco eguinbidien bethetetic: nahi du choilki chede guiristinozco batçuekin eta sainduki compli detçagun.

Yende debotec axeguinekin eguiten dituzten bisitac dire exemplu onac bertcien baitan causitceco, eta berec hec emaiteco eguiten dituztenac.

Bertce gaineraco bisitac ez dire heyen gogoracoac, unbagarriac çaizcote. Berthuteari laket çayo berthutearen aldean içaitea.

Saindnec Jaincoaren loriarentçat, lagunaren exemplu onarentçat, eta bere perfeccione propioarentçat baliarazten dituzte indiferentena iduri duten accioneac.

Heyen arabera eguin baguineça, eta chede berarekin elkar bisitatcen baguindu, cer abantail ezguinetçake causi cortessiazco comercio hortan?

Munduco presunec eçagutcen ez dituzten mila placer garbi eta inocent hetan gusta guinetçake. Hetaric ilki guintezke ez munduco bisitec bihotcean uzten duten hutx eta escasarekin bainan bai yende prestuen phartaya den barneco goço eta contentamendu saindu harekin.

Ea beraz, guiristinoac, bethi bistan içan çaçue beguien aintcinerat eman darotçuedan exemplua. Maria beçala etçaitetzela bakan baicen çuen etchetaric ilki; ez deçaçuela içan ariaric presuna Jaincotiarrekin baicen.

Harc beçala ez deçaçuela bilha Jaincoaren ohoratcea, eta lagunari exemplu onen emaittea baicen; eta çuen buruentçat progotchos bilhaca çaçue guiçonekin bortchaz bada ere içan beharco duçnen comercioa.

XXIV. CAPITULUA.

Conbersacionez edo elkharren arteco solhassez.

Gogoz Ianaoa Elisabethen etcherat Maria Ghan bisitan duen demboran. Cer modestiazco, humiltassunezco, caritatezco, ichiltassunezco leccione ez ditut han errecibitcen!

Elisabethec Maria eçagutcen du bere Jaincoaren amatçat: emaiten diotça laudorioac eta benedicioneac; goratcen ditu haren handitassunac.

Maria ez da illuraturua bere dignitateaz eta pribilioez: eçagutcen ditu guciz botheretsuac haren baithan obratu dituen gauça handiac. Jaincoari ordean bihurtcen dio ohore gucia: eta haren ama den arren, ez du ahanzten haren sehia dela.

Haren humiltassuna cincinezcoa da, eta ez du deus, maiz urguileria ichil bat baicen ez den modestia falxo hartaric.

Eta eguiaz cembatec ez dire, emaiten çaizten laudorioac nahi ez dituztenac, guehiago eman dakiotentçat baicen? Amodio propiaren affinamendu batez, modestia bera banitatearentçat baliarazten dutelaric.

Jaincoaz, haren handitassunez eta misericordiez mintçatcen dire Maria eta Elisabeth.

Haren amodioaz gaindi eguinac direlacotz, bere deliciaa edireten dute haren çuhurtciaren, puchantçaren eta ontassunaren miraculuac aiphatcen dituztenean.

Jaincoarren dohainac gure bozcarioaren objekt choila direnean, Jaincoa da bakharric gure eskerren eta laudorioen objeta.

Mihia bihotçaren frankiatic mintço da. Munduaz eta haren banitatez mintçatcen çarenean, segurki erran ahal daite ez duçula maite mundua baicen; çure bihotça haren edertassun falxoaz ya hartua eta choratua dela.

Munducoac dire cioen Jesusen discipulu maiteac, bargatic munduaz mintço dire, eta munduacentçuten ditu.. Jaincoarenac baguine Jaincoaz mintça guintezke: bederen deus ez guineçake erran Jaincoaren arabera ez denic.

Orhoit çaitte Jaincoaren yuyamenduan hitz alfer batez contu eman beharco duçula. Cerklarateco sujet çuretçat.

Ala presuna deboten beren artean ere solias guti eguiten baitire, ceinetan ez baita emenlatcen Jainccari bihurtu beharco çayoen conua.

Certaz ardura mintçatcen gare? Enocheneriez, caricaco berriez, funxic ez duten gauzez. Horiec ere dire inocentementçat itchikiac iren solhassac.

Iduri du bertee alde, ecin elkharren artean mintça gaitezkelagunaren bayac aiphatu

gabe. Conbersacionea phissatcen da, criticaren eta gaichtakeriaren cembait pikho han balsatcen ez denean.

Çorigaitz çuentçat presuna gaizki erraileac, çuen mihiac suguearen estenaren pare çorros-tuac dire; axeguinic ez duçue çuen ganic ur-run direnen erreputacionea larrutcen duçue-nean baicen.

Çorigaitz orobat çuentçat heyen entçuten laket duçuenac. Hitçuncikeriei beharria bere nahirat pharatcen dioena, hetan partalier eguiten da.

Ez çaitçela behinere nihortaz gaizki mintça. Ecin bertceac guibela detçaçukenean gaizki mintçatçetic, bederen çure ichiltassunaz eta aire phissu baten medioz eracutz dioçoçute axeguinic ez duçula hartcen heyen medizentcietan.

Higuintça handiena içan çaçü garbitassunaren contraco solhas gucientçat. Beguirautçu munduac umore ona deitcen duen hizcuntça suerte bati hircaitçic ere eguitetic. Sobera maiz baicen ez da hura passionearen lenguaya bat.

Çure buruari ohore bat eguiocu itchikia içaiteaz presuna batentçat, ceinaren aintcinean nihor ecin mentura baitaite erreligioneari ez debocioneari aspertcerat. Trebantcia saindu batekin contra eguiocu gaiztaguinari. Eta ez baduçü bertce ahalic haren solhassen libertinkeria baratceco, bederen comprenituco

duen cembait moldez iracutx dioçoçu cer pensatcen duçun.

Çure erran gucietan eguiâz mintça çaitc. Içan çaitc çure hitcetan modesta eta goardia-tua; gaineracoan mundu guciarentçat arraya, boscario inocent bati antolatcen çaiçcolariç : berthuteac hori cilhegui uzten, aldi batçutan manatcen ere darotçu.

Cembatenaz guehiago pharatua baitçare mi-biz bekhatu eguiterat, hambatenaz precau-cione guehiago ekharri behar duçu harc egui-naraz dietçatçuken hutsen contra goardian egoiteco.

Onhexten baduçu buruz buruan Jaincoare-kin çure etchean egoitea, ondoan irriscu gu-tiagorekin atheraco çare guiçonen aintcinean aguertu beharco duçunean.

Compainia baterat ilki baino lehen, Jain-coa othoitz çaçu çure espainetan eman deçan goardiazco cerrategui bat. Eta çure solhassac dirabeino, orhoit çaitc Jaincoa present dela, eta aditcen çaituela. Demboratic demborarat altcha dioçoçu çure bihotça.

Solhassa akhabatu ondoan çure buruari contu galde dioçoçu erabili ditutçuen gaucez. Jaincoari eskerren bihurtceco hutsic eguin ez baduçu edo hetariç correyitceco cembaitetan erori baçare.

Molde hortan ardiexico duçu bicitce izpiri-tualean nausi direnec hambat gomendatcen

duten prudentcia, eta hitcen gaineco goardia çuhur hura; ceinari arroçoinekin beguiratcen baitiote perfeccione haltoenaren pontu bati beçala.

XXV. CAPITULUA.

Adiskidetassun eguiazcoaz.

CERBITÇARIAC.

TRESOR aberax bat da adiskide leyal bat, diote Iscribu sainduec. Yaunaren beldurra dutenei hura aguindua çaye.

O Maria! ceruac tresorpreciatu hura causiaraci çarotçun Elisabeth baithan, eta orobat ordainez çorion bera Elisabethi içanaraci cioen çu beçalaco adiskide bat eman cioenean.

Batec eta bertceac emaiten darocuçue adiskidetassun perfetenaren, sainduenaren, eta garbienaren exemplua.

Erreligionezco sentimendu berec bihotcez bat eguiten cintuzten. Gracia eta berthutea preçatcen cintuen Elisabeth baithan: eta hec berac estimatcen cituen hanc çure baithan.

Elkharrekin bacintuzten solhas ussuac, çuen bihotçac elkarric çabalcen; conseiluac emaiten, cerbitçuae bihurtcen ciniotçaten: ordean batac bertceari emaiten ciniotçoten adiskidetassunaren seinalec intres bera çuten; Jaincoaren loriaren intresa.

Elisabethec ikusten çuen haren bihotça çu-
rearekin bat eguinez guerostic, lehen baino
sentimeudu beroagoac cituela Jaincoarentçat.
Eta çu, Birgina saindua, hain aintcina cinoa-
cen saindutassunaren bidetan, çure ahaidea-
ren etchean, nola Nazarethen, çure erretre-
tan cinaudecenean.

Elkar ganic aphartatu cineten, eta çuen
adiskidetassuna etcen gutitua içatu. Berthu-
teac bi bihotz yuntatcen dituenean, ez da in-
constantcia beldurtu behar.

MARIAC.

Ene haurra, ez deçaçula uzte içan adiski-
detassunaren goço inocentac gustatuco ditut-
çula, non ez ditutçun hec bilhatcen presuna
Jaincotiar baten adiskidetassunean.

Egun guciez trompatua içanen çare çure
adiskidez eguinen duçun hautuan. Ez çaiçco
nihori fidatu behar non ez ditutçun haren le-
altassuna eta erreligionea eçagutcen.

Edirenen duçu adiskidetassunaren campoco
narcac emanen darozkitçuten adiskide arrunt
ta ordinario hetaric franco. Ez deçaçula or-
lean heyen ganic deus guehiagoric iguric.

Adiskide içanen ditutçu çure içanetarie
do goratassunetic cembait progotchu usteco
uteno : beheratcen baçare ez darotçute gue-
iago beguiratuco.

Correyitu nahico çaituzte hei desohore bat
khar dioçoketen çure bicioetarie. Gainera-

coan, guiristinotassunaren contra ičan arren, munduac laudatcen baditu, berec lehenic hetarat eramanen çaituzte.

Yakin çaqu cer den eguiazco adiskidea. Harec laguntcen du beharretan, consolatcen penetan, arguitcen gauça dudazcoetan, guidatcen eguiteceotan eta chuchentcen errebelamenduetan. Gucien gaintic bere hitcez eta bere exempluez ekhartcen du eguinbidien bethetcerat.

Ordean nekez holaco adiskide bat causitcen da, ceren arraro baita adizkide baten hautua eguiten dugunean berthuteari beguira dioçogun.

Ceronec onhex eta maita çaqu berthutea, eta ičanaracico darotçu çure araberaco adiskide bat. Hanitz adiskidetassunec berehala badirurite finac eta cincinezcoac; laster ordean hausten dire, ceren bicioa hetan balsatcen baita.

Emoçute çure adiskidei, eta heyen ganic errecibi çaqu exemplu ona. Contcientciac utz ahal dietçatçuken complestencia guciac ičan çatçu heyentçat; ez detçatçula ordean behinere hartaz urrunago heda.

Ceronec ez deçaçula deusere galde çucen eta arraçoinezco ez denic; eta gucien gaintic ez detçatçula hec laussenga, ceroni ordainez betaz laussengatua içaiteco chedez.

XXVI. CAPITULUA.

Esperantçaz eta Jaincoaren probidentciatz.

JAINCOA baithan eçartcen dugun esperantça da haren perfeccionei bihur ahal dioçokeguten ohoreric handiena. Cembatenaz baita ossoagoa eta erresalbu gabea, hambatenaz guehiago ohoratcen du.

Esperantça haren bidez eçagutcen dugu nahi duen gucia eguin deçaken, eta ahalaren pareco borondate on bat duen içaite soberano batentçat.

Hura da moyen effetzcoenetic bat hanitz gracia eta fagore seinalatu cerutic ardiesteco

Mariac utci içatu darocu berthute haren exemplu bat baino guehiago. Jaincoaren gainean bere erreputacionearen arthaz phaussatucenean eman darocuna guciz ikustecoa da.

Bere Birginitatearen goardaritçat emana içatu citçayoen esposac haren contraco suspitcha bat hartcen du; hura utciric ichilicgoan nahi du. Maria ez da khechatcen; Jaincoaren baithan esperantçaz bethea, idurikitcen du haren probidentciac lagun deçan.

Eta eguiatz ez dio escas eguiten: Jossef gainetic arguitua da. Sunsitcen dire haren dudala guciac. Bere esposaren berthutearentçat errespetuz bethea, behin bethicotçat harekin bat eguiten da.

Hortic da agueri cein den progotchos Jaincoa baithan esperantça içaitea, eta gure intres guciac haren escuetarat emaita.

Esperantçari guciac çaiçco aguinduac, ceruco ihintça eta lurraren goçoa, demboraco abantailac eta eternitateco onthassunac.

Haraguizco bessu baten gainean phaussatu nahi duena, bortuan sortcen den branaren pare içanen da. Ihartcea da haren çorthea.

Bainan bere esperantça Jaunaren baithan emanen duenac, idurico du ur beguian den tantaya gothor bat. Haren hostoac haice bero gucien çuericean, bethi ferde içanen dire, eta bethi fruituac ekharrico ditu.

Guciec behar gaituzte ekharri esperantça içaitera. Jaincoaren onthassunac, haren bothereac, aguintcec, leyaltassunac, gure beharrez duen eçagutçac, gure herbaitassun propioac, guiçonen ahal escassac; eta maiz heyen traidorekeriaz eguiten dugun experiencia egun orozcoac.

Beraz esperantça osso batekin haren probidentciaren ganat hel eguiçu, çure nahigabe gucietan, nola nahicoac içan daitecen. Errençurra çare Jaincoac ez darotçula laguntçarie emaiten çure axecabeetan; igurikitcen du esperantçac haren oinetarat eraman çaitçan laguntça haren galdeiteco.

Duda gabe badaiki cer estatu doloragarrian edireten çaren; ordean çure confidentcia har-

taz mintço ez bacayo, iñoratcen balu beçala eguinen du.

Gogoetari emaiten çaiçco, bihotça erortcen çaitçu Israëlen Jainco bat ez balitz beçala. Helas! maiz kechatcen, alarmatcen çare, esperantçazco acta batec çure arimarat goçoa eta descantsua ekhar letçaken demboran.

Çure dudetan, nahigabetan, irriscuetan har çatçu neurriac; bilha çatçu moyenac; galde çatçu arguiac eta conseiluac; ordean guciac baino lehenago Jaincoa içan bedi çure sustengu lehenbicioa.

Guiçonec ez dute çure laguntceco ez ahalic, ez arguiric, ez nahiric, Jaincoac emaiten diöten eredura baicen. Jaincoaren baithan eçarrico duçun esperantça ecin daite behinere sobratua.

Cembat ere guiçona herbaila baita berenaz, hambat puchant bilhacatcen da Jaincoaren laguntçarekin; haren baithan esperantça due-nean.

Çure ossassuna eramán darotçuten acciden-tec ez dute gutitu bakharric hura bihur abal dieçaçukenaren botherea. Herioac goratu baderautçu çuretçat gucia cen presuna hura, ez darotçu galaraci hura çarabilan Jaincoaren sustengua.

Horiec nahi baguintu gogoan erabili, ikus guineçake Jaincoaren laguntçac ez darocula ezcas eguin; çure esperantça gutiaz hartaz indigne bilhacaçu garenean baicen.

XXVII. CAPITULUA.

Obedientciaz.

AUGUSTE Emperadoreac nahiz eçagutu bere Abotherearen hedadura, manu bat eman çuen, haren erresumaren baster gucietan ciren yendien guiçonki eta emacumen, larrien eta chehien condatceco. Maria eta Jossef Daviten leinucoac goan ciren Nazareth hiritic Betheleemerat bere icenac iscribuz arrolan eman arazterat.

Ez dire sartcen ea Printceac ordenantça hura ekharri duen intressaren edo banaloria- ren chede batez. Manua emana da ; eçagutcen dute : hori aski da , complitcen dute.

Emperadoreac Maria eçagutu balu erranen cioen lehenago Assuerussec Estherri beçala , legue hura etcela harentçat eguina. Ordean gucientçat legue bat cen, obeditcen du beraz bertcec beçala, oraino bertcec baino hobeki ; ceren obeditcen baitu humilki, murmuran- çaric gabe, pacientciarekin.

Mariac Printcearen manuan ez du ikusten Jaincoaren nahia baicen. Obedientciac ez daki arraçoïnamendu eguiten : laño lañoa da. Deu- sec ez dio obedientciaren izpirituari hala con- tra eguiten nola guciac ikussi, guciac exami- natu nahi dituen haraguiaren araberaco çu- hurtciac.

Cer nahasmendu ez liteke munduan, manateco çucena dutenen ordenac obeditu behar dutenez examinatuac içan behar balute?

Manu bat eguiten darotçun lurreco nausi batec ez badu berac mereci çutaz obeditua içaitea, mereci du ceruco nausi soberano harc, ceinaren ordea baita.

Çuri manatcen darotçuna, eguia da, trompa ahal daite; ordean hari Jaincoaren ariaz bihurtcen dioçun obedientcia bethi merecimendu handitacoa da haren aintcinean.

Sainduac badiote progotchu guehiago dela gauça mendreac obedientciaz eguitea, ecen ez handiac gure nahi propioaz.

Munduco çuhurtciac, ceren ez duen deus ikusten Jaincozco gaucetan, irri eguiten du bihotz obedienten lañotassunaz.

Cer contu ordean eguin behar dugu guiçonen yuyamenduez Ebanyelioa gure yuyamenduen erreguelatçat hartcen dugunean?

Ez dire obedientcia guciac merecimenduzcoac. Manatcen darotçunaren condicione onen ariaz bihurtcen duçuna ossoki naturala da. Ez duçu haren sariric iguriki behar guiçonen ganic baicen.

Aski maiz ere Jaincoa gatic eguiten dugun obedientcian balsatcen dire hanitz huts eta imperfeccione hari bere balioaren eta merecimenduaren pharte bat kentcen diotenac.

Gure gogoaren araberaco gaucetan baicen

berehala eta bozcarioekin obeditcen ez dugunean, hobeki gure nahia eguiten dugu bertcena baino. Ez da hori obeditcea, bainan bai gure buruen contentatcea.

Eguiazki obediencia den presunac, ez du luçamenduric ekhartcen manatua çayoenaren eguiteco : eta ez da bere buruarekin erassian egoiten manatu dioenaren contra.

Liburu sainduac irakasten darocute errespetuz betheac içaiten gure nausien alderat nola nahicoac içan daitecen, edo onac eta ez-tiac, edo gaitçac eta makurrac.

Ez guineçake obediencia hain nekhagarria causi, orhoitcen baguine guiçon bati obeditcen diogunean Jaincoaren gatic eguiten diogula.

Nahi propioa mila errebelamenduen ithurria da. Garhaicia edo bictoria segur du guiçon obediencia. Obediencia asco urrikitaric beguiratuco gaituenaz landan, merecituco darocu Jaincoaren laudamendua.

LEHEN LIBURAREN AKHABANTÇA.

MATER SALVATORIS.

JAINCOAREN AMA.

ANDREDENA
MARIAREN
 IMITACIONEA
JESU - CHRISTOREN
 IMITACIONEAREN
 GAINEAN MOLDATUA.
 BIGARREN LIBURUA,

Ceinetan consideratuco baititugu Birgina Sainduaren bicia eta berthuteac, Bethleemen bere Semea mundurat eman çuenetic Calbarioaren gainean gucien Sa^{Ma} menduarentçat bere bicia emaiten ikussi çuen arterainocoan.

LEHENBICICO CAPITULUA.

Pobreen çorionaz.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua! placerekin darabilat go-goan çuc Bethleemgo heyan, Jesus mundurat eman cinduenean, çure ariman senditcen cinduen bake eta sossegu perfet hura.

Aingueruen erreguinac ikusten du bere burua artçain erromes batçu bere aldaketan. Sossoinen nausiaren Ama content causitcen da heya batean negu dorphe baten içotz eta horma guciei pharatua.

Bai, heya hartan miletan boçago eta contentago cinen çure pobreciazco estatuaz, Bethleemgo aberaxac bere içanez eta frankiaz ciren baino.

MARIAC.

Hortaric ikhas çaçü, ene haurra, cein contu guti eguin behar duçun lurreco onthassunez: eta nola behar duçun preçatu çure estatua hetaz gabetua çarenean.

Pobreec uste içan ahal othe deçakete bada, dohacabe direla, orhoitcen badire Jususec nahi içatu duela haren Ama pobre içan çadin! Berac ez duela sortcean sehascatçat içatu manyatera tçhar bat baicen; bere bici gucian ez duela içatu non phaussa bere burua, eta hiltcean gurutce bat çuela ohetçat.

Ez ditu bere Apostoluac hautatu aberaxen eta yakinsunen artean; bainan bai erromesen eta iñoranten artetic.

Ethorri da bereciki pobrei bere Ebanyelioaren eçagutarazterat, eta maite ditu erraiterainocoan hei eguiten çayoenari beçuiratcen dioela bere buruari eguina litçayokenari beçala.

Aberaxec arbuyatcen dituzte erromessac;

ordean çorigaitz çuentçat aberax çaretenac erran duen Jainco berac pobreac deitzen ditu bere festinerat.

Dohaxuac dire, dio Jesusec, izpirituz pobre direnac : heyena da ceruco erressuma. Hitz horiec hain ongui beguiratcen diote bere içanei yossiac ez diren aberaxei, nola bere pobrecia onhesten duten pobrei.

Pobreac beraz behar liokete bere estatuari beguiratu ez munduaren beguietan duten aphaltassunaren eta bachessiaren phartetic; bainan bai Ebanyelioac hartan eracusten darocun handitassunaren phartetic.

Erromessen artean ez liteke bakhar bat fedea balin balu, bere çorthea gambiatu nahi lukenic munduco aberaxen edo dohaxuen çorthearekin.

Ene haurra, frankian ahantcico duçu cerua, lurrarekin yossia içanen çare, tentacioneac mutiriagoac eroricoac ussuagoac içanen ditutçu. Aberaxtassunac guticiatcen baditutçu, çure salbamenduarentçat cer ere baita caltecorrenic hura guticiatuco duçu.

Alferric çure bician elkarrengainzca bilduco ditutçu onthassun handiac; hiltcen çarenean ez ditutçu çurekin eramanen. Heriotceco orenean berthutea içanen da gueldituco çaitçun onthassun choila; eta pobreciazco estatua emanen darozkitçu berthutea praticatceco occasioneac.

Ebanyelioac aiphatcen darocun aberaxa
 içan cen ifernuan ehortcia. Arbuyatu çuen
 Lazaro, hil ondoan Aingueruen escuetar
 Abrahamen galtçarrerat eramana içan cen
 demboran.

CERBITÇARIAC.

Birgina Saindua! irakatsi darotaçu pobre-
 cia aberaxtassunei preferatcecoa dela. Egui-
 çu hemendic harat ez detçadan bilha ceruco
 onthassunac baicen, eta arbuya detçadan lur-
 recoac.

II. CAPITULUA.

Pobrecia borondatezcoaz.

CERBITÇARIAC.

O Birgina Jaincoaren Ama, cer ez cinduen
 sofritu behar içatu çure pobrecian! ni-
 hoiz etcinen hartaz errencuratu; eta nihor
 etcen çure soleyitceaz orhoitu.

Certaco ez cinaizcon Jesusi çure çorthearen
 garraxtassunaz mintçatu? Jaincoaren Amac
 aski içanen çuen hitz baten erraitea; haren se-
 meacez çuen deus hari errefusatcecoric içanen.

Berehala çure cerbitçuco içanen cintuen
 Aingueru guciac. Ohoreric handienarentçat
 idukico çuten çuri behar cintuen laguntça
 gucien bihurtcea.

MARIAC.

Ene haurra, aski aberax da Jesus duena.

MARIAC.

Arima batec Jaincoa duenean bere onthassun bakhartçat, conturic eguin gabe beguiratcen diote mundu behere huntaco içaitei, eta bocic nahi du pobre içan.

Ikusten nuen Jesus ceruetaco erreguea, bere içaitez aberax cena, guiçonac bere pobreçiaz aberaxteco pobre eguina : ohore citçaitan haren imitatcea.

Dohaxuac dire haren exempluaren arabera mundu huntaco onthassunez bilhuzten diren pobre borondatezcoac, haren amodioaren aberaxtassunen eta ceruco ontassunen ardies-teaz baicen ez orhoitceco.

Dohaxuac dire baldin Jesusen pare, axeguinekin pairatcen badituzte pobreçiareren efektuac; eta bere bihotçac ossoki sueltatuac badituzte, bere ussayaco uzten diotçoten gauça beretaric ere.

Ordean, perfeccionezco estatu hori bessarcatu dutenen beren artean, hanitz dire beyen estatuac galdeiten duen perfeccionetic urrunduac direnac.

Asco aldiz, bihotça hain yossia da içan ahal detçaken gauça chumei; nola bailiteke handienei, hetaz goçatcen balitz.

Nola erran deçakeçu Jesusentçat pobre eguin çarela, aberaxtassunen trabac eta nekheac gabe hec emaiten dituzten aisiac içan nahi ditutçunean?

Jesusen amorea gatic bere nahiz pobre bilhacatu direnec, hura consideratu dute Betheleemen sortcen, Nazarethen bicitcen, Calberioaren gainean hiltcen.

Exemplu bera behar du cristau bacotchac seguitu, izpirituz eta bihotzez bere aberax-tassun gucietaric sueltatcen delaric.

Izpiritu Sainduac ez diote guciei erraiten: uko eguioçue çuen aberaxtassunei: ez du gu-cien ganic perfeccionearen pontu hori galdei-ten. Bainan guciei erraiten darote: ez detçat-çuela heyekin yos çuen bihotçac.

Jaincoac ecin bere erresuma phaussa deçake lurreco onthassun galcorrei lothua den bihotz batean.

Jesusec lurraren gainerat ethorri denean ez dio bere buruari çorthe dohaxu bat eguin munduaren arabera. Arbuyatu ditu hango aberaxtassunac: arbuyagarriac dire beraz.

Lurreco onthassunac funxgabeac, calte-corrac ere dire: leyen medioz eternitateco onthassunac erosten ez dituztenentçat.

III. CAPITULUA.

Pobreen alderaco samurtassunaz.

MARIAC.

ENE haurra, maita çatçu pobreac. Axegui-
nekin balia çaitte hec bere beharretan la-
guntceco içanen ditutçun moyen guciez.

Molde hortan aguertuco çare pobren ararteco içan nahi duen Jaincoaren ume digne eta eguiazco bat. Ez du choilki amoina eguiteaz conseilu bat emaiten ; hura manatcen diote eguiteco ahala duten guciei.

CERBITÇARIAC.

Birgina Saindua! huntan oraino çure instruccionei iratchikitcen dioçute çure exempla : çure cerbitçari handienetic batec, Bonaventura sainduac, erraiten darocu pobreac progotchatu cirela Salbatçaileari sorthu cenean, haren adoratcerat goan ciren hirur Erreguieç eguin ciotçoten presentez.

Bacirurien hetaz baliatu behar cinduela çure extremitatezco pobrecia hartaric atheratceco; ordean estatu hura preçatcen cinduen, çure semearekin emaiten çarotçun iduriaren ariaz. Daviten leinutic ilkhia cinen arren, nahiago içan cinduen ceruac soraraci cintuen pobrecia eta ilhuntassunean bici.

Çure caritatearen eta lurreco onthassunez eguiten cinduen arbuyoaren exemplu miragarri bat eman darocuçu ; çure pobreciaren arintceco balia ahal çakiçukena, erromessen soleitceco baliaraci duçunean.

MARIAC.

Çure frankiaz eguin ahal deçakeçun empleguric hoberena eta oboragarriena da, pobreen laguntcea.

Aberaxtassunac balin badituçu, orhoit çait

probidentciac hec eman darozkitçunean, he-
yen phartitçaile eguin çaituela hetaz gabetuac
direnen alderat.

Ez çaitecela içan aberax gogor eta abari-
cios heyen pare, ceinac bere erraiac cerra-
tuac baitituzte bere anayen beharren gainean;
eta nahiago baitituzte hec miseriaz perituac
ikussi, ecen ez heyen sagoretan bere cerbaitez
bilhuci.

Ez dute bertce gogoric mundu huntacotz
tresoren biltcea baicic. Bainan ethorrico da
muga bat, ceinetan demboratic eternitaterat
iragaiten direnean lo phissu batetarie beçala
atçarrico baitire, eta bere buruac causituco
baitituzte escuac lutsac.

Içan çaitc aberax samur eta caritate eguile
heyen idurico, ceinec erromessen aitac bilha-
catcen direlaric, ez baitute beldurric amoina
emaitez erromes daitecen.

Cer benedicione eta laudorio hainec ez
dute errecibitcen lurraren gainean! Bada,
preciatuagoac errecibituco dituzte ceruan.

Maiz hemen beretic bere bihotz onac po-
bretarat ichurarasten dioten baten orde Yau-
nac ehun eta mila ere emanen diotçote. Eter-
nitatean iguriki beharco dutenac, ihardexico
dio haren aguintcen hedadura guciari.

Ceruco atheac bere bekhatuez cerratu li-
tuzketelatic ere, amoinac hec çabal diotço-
kete, eros ahal detçakete bere gaichtakeriac.

Çure buruari eguinbide bat eguioçu beraz pobren soleitceaz. Ez deçaçula entçun behinere çuretçat aski içanen ez duçula oihuz egonen çaitçun intressaren boz hura.

Cilhegui çaitçu chuhur içaita ; ez ordean ez gogor ez abaricios. Non ez çaren ceroni pobre, ez deçaçula uste içan dispensatua çarela amoina eguitetic. Eguiçu çure ahalen araber.

Hainitz baduçu, emaçü hainitz. Guti baduçu, guti hura gogo onez pharti çaçü erromesarekin.

O ene haurra! Ala misericordiazco obrac eguin içatu dituztenec, esperantça handia içanen baitute misericordien Jaincoaren tribunalean!

IV. CAPITULUA.

Meditacionearen premiaz eta abantailez.

CERBITÇARIAC.

BETHELEEMGO heya, erran dieçaguc, cer Mariac adiaraci çarioan, artçainac Jesus maniateran adoratcerat ethorri cirenean.

Edo, o Birgina Jainco baten ama! Ceronec hobeki erran dieçaguçu certaz orduan occupatua cinen.

MARIAC.

Ene haurra, trapu tçar batçutan trochatua manyatera baten barnean etçana cen Jainco

yayo baten ikuscari espantagarria cen neret-
çat; gogoeta eta erreflexionien funx ecin abi
çaiten bat.

Ecín unba ninteken misterio handi haren
meditatcen. Ikusten nuena, aditcen nuena ci-
guilatcen cen ene gogoan; eta han impreinu
bat barna barna eguiten çuen.

Artçainac baino oraino guehiago nintcen
espantitua obratua ikusten nuen miraculaz.
Ene arimaco puchantcia guciac objet handi
hartaz ciren ocupatuac.

Mila amodioaren dardo ene bihotcetic ba-
cioacen; ez nintcen guelditcen laudorioac eta
benediccioneac guciz botherexuari emaitetic.

Nahi baduçu, ene semea, hunkitua içan
fedearen objet handiez, hec behar dituçu
gogoan erabili, eta atencionerekin heyen
gainean meditacioneac eguin.

Hanitz Cristauen fedea ez da kemelea bai-
cic, ceren ez duten artha meditacionearen
medioz haren neurritceco eta borthizteco.

Cer hoben eta ixuskeria ez dugu lurraren
gainean ikusten? Eguia eternalen ahantzmen-
dua da heyen ithurburua.

Maiz Jaincoaren perfeccionien eta mundu-
co gaucen funxgabetassunaren gainean erre-
flexioneac eguinez sainduac sueltatu dire crea-
turetaric, eta bere amodio itçuli dute creat-
çaillearen alderat.

Exercicio saindu hartan ikhasten çuten

Jaincoaren beguietan handi dena baicen ez preçatcen. Heyen bihotçac berotcen ciren, eta hetaric altchatcen ciren su lama batçu ossoki ceruticacoac, Jainco beraren baithan sunsitcen cirenac.

Ez deçaçula beraz egun bakhar bat ere iragaiterat utz çure arima salbamenduco cembait eguiez haci gabe. Molde hortan ikhasten da sainduen yakintassuna.

Hainitcec beçala ez deçaçula estacurutçac ekhar ez duçula meditatceco astiric : ez da dembora escasten, bainan bai nahia.

Erran behar bada, ez duçu munduan eguitemeco choil bat baicen : hura da salbamenduarren eguitemeoa. Deus guti behar du içan, merci ez badu ez deçagun egun bat iragaiterat utz hartaz orhoitu gabe.

Egun guciez astia edireten duçu çure intres demboraco eta iragancorren gainean serioski erreflexionetan egoiteco ; bada othe de intressic hurbilagotic hunkitcen çaituztenic, eta çuretçat consekentcia guehiagotaco denic eternitatecoac diren baino ?

Ez deçaçula oraino erran ez dakiçula meditacionean egoiten. Gai çare mila gauça funxgabecoen eta curiosassun phuruscoac direnen gainean pensatcen egoiteco ; eta çure iñorancia estacurutçat ekhartcen duçu sedearren eta eternitatearen objet handien gainean erreflexionien eguitez kestione denean.

Jaincoarentzat eta çure salbamenduarentzat duçun ezansiatassunaz baicen ecin utz deçakeçu saindutceco duçun moyan puchant hori.

Ene haurra, bethi çure bicia ongui erre-guelatua içanen da, egun guciez hartcen baduçu dembora bat Jaincoaren aintcinean examinan egoiteco ea içan behar cindukena çaren harentzat.

Ez çare herioaz atçamana içanen egun guciez ikhasten baduçu ongui hiltceco moldea.

Egun bacotchean aldare edo gurutceficabaten oinetan oren erdi bat edo oren laurden bat bederen eramaiten baduçu Jaincoaren handitassunen edo misericordien, haren aguintcen edo dichiduen gainean meditacione eguiten, hanitcez yakinxunago bilhacatuco çare, salbamenduaren cientciaz landan gaineraco guciac dakizkiten guiçon yakin eta sabantac baino.

Guiçonari cer baliatuco çayo munduaren arabera progotchosac eta ohoragarriac diren argui eta eçagutça guciez bere izpirituaren aberaxtea, ez baditu sainduac içatu dituzten, eta sainduac eguiten dituzten eçagutçac?

Prestu eta Jaincotiar bilhacatceco ez da aski nahi choilaren içaitea; seriocki estudiatu eta hartu behar dire hartaco bideac.

Errekeri çaçü Jesus, arren eman dieçaçun gracia exercicio saindu harrentzat duçun nakzdura eta desgustuaren garhaitceco. Izpi-

ritu gaichoac ez du bilhatcen hartaric çure urrunaraztea baicic, ceren eçagutcen duen cein premiazcoa den haren ussaya.

Ez choilki çure buruarentçat, bainan oraino manera bereci batez çure artharen azpian direnen guidatceco abantail handiac hartan edirenen ditutçu.

V. CAPITULUA.

Jaincoaren leguearen beguiratceaz.

MARIAC contcebitu çuen izpiritu Saindua-
ren berthutez. Ama bilhacatu cen. Bir-
gina içaitetic guelditu gabe. Cen baino gar-
biago eguin çuen bere semea mundurat emai-
teac. Ecin beraz hura beguira ceçaken purifi-
cacionearen legueac.

Bizkitartean, leguean cerratua etcen arren,
nahi içatu çuen hura beguiratu; eta hambat
herxitassunekin non ez baitçuen hutx eguin
pontu choil bat ere.

Circoncisionearen leguea yassan nahi içatu
çuen. Jesusen exempluac etçuen utci bere
pribilioaz baliatcerat. Obeditcen du luçamen-
duric gabe.

Exemplu hori guciz gaia da Jaincoaren le-
gueari obediteaz kestione denean dugun us-
curtassunaren eta obedientcia berehalaco eta
osso batetarie gure buruen dispensatceco bil-

hacatcen ditugun aitcekoa funxgabecoen confonditceco.

Estranio da icaite soberanoari errefusa dioçogun gure azpico direnen ganic hain çorrozki galdeiten dugun obedientcia bat.

Haux eta herraux çarena, atrebitcen çare nausi gucietaric handienari, Jaincoari berari, erraiterat ecin obedi dioçoçukela : haren legueac çure herbailtassunari sopra galdeiten dioela ! cer atrebentcia ! cer burfudia !

Yaunaren uztarria phissueguia çaicu, berac erraiten darocun arren arina eta goçoa dela : eta hari preferatcen diogu mundu gogor eta tirano batena : cer ahalcatceco arroçoin !

Munduari emaiten diotçogu ditugun gauça baliosenac eta preciatuenac, hala nola adinaren florea, izpirituaren çorrostassuna, bihotçaren samurtassuna, indarren eta thalenduen sarrassotassuna. Jaincoaz denaz beçambatean, harentçat aldaratcen ditugu munduac icaiteaz acholaric ez duen urthien hondarrac.

Egun oroz munduaren gogara eguiteco ixutuki erortcen gare haren legue irrigarrienerat, haren fantessia gucietarat ; eta Jaincoaz, nausi maitagarri hartaz denean kestionen, latz eta gogor çaicu hari obeditcea ; arroçoin bilha gabilta haren ustarritic ilkhitceco.

Jaincoari çor dioçun obedientcia bihurtu baino lehen, edo çure buruari edo munduari

conseilu galdeiten badioçu, ez duçu obedituco; edo bederen ez duçu eguinen erdizca baicen : ceren Jaincoaren legueac contra eguiten baitiote çure yaidurei eta munduaren leguei.

Etçaye ez haraguiari ez odolari beguiratu behar Yaunaren leguea hunkitcen duten gaudetan. Bethi gure naturaleçac aisien bilhatcerat gakarske, eta munduac gure nahien baicen ez eguiterat.

O nausi soberanoa ! çuc bakharric duçu çucena nabi duçun çucia eguiteco, guri contu eman gabe. Ene bihotça çabal dioçoçu çure legue sainduari.

Çure hitçac saindutassuna eta çucentassuna bera dire : ihintz goço bat beçala yauxaraz çatçu ene arimaren gainerat.

Çure Profetac bere Cantica batetan adiarazten darocu bake frankiazco bat dela çure leguea maitatcen eta beguiratcen dutenen primeça.

Erraiten darocu harc çuhurtcia emaiten daroela tontoenei : eguiazco çorionerat daromala ; bihotcetaric tristecia, izpirituetaric ilhumbeac desterratcen eta sunsiarasten dituela.

Guticiatcecoagoa dela urrea eta yoya preciatuenac baino, eta ichitcen duela eztiric deliciosenaren goçotassuna.

Berri berritan hartcen dnt gogoa behinere ez hartaric aphartatceco. Finca çaçü, Yauna, ene gogo hura.

Legue saindu hura beguiratuko dut azken hatserainocoan ene beguietan ; artharekin iduki nahi dudan primeça aberax baten pare içanen da. Behin bethicotz hartaz eguiten dut ene bozcarioaren objeta.

VI. CAPITULUA.

Exemplu onaz.

MARIAC beguiratcen du Purificacionearen Mleguea, Birgina cela iñoratcen çuten Yudupei escandalaren bide bat ez emaiteco.

Ez deçaçula utz obra edo accione bat premiazcoa ez içan arren, hura eguin gabe uzteaz norbeit escandalisa badaite.

Meditacione karsuenean bacinaudez ere, berehala altcha çaite : hori da Jaincoa Jaincoarentçat uztea.

Jaincoa maite denean bilhatcen da hari bihotcen irabaztea. Nihioiz ordean etçaizco hobeki irabazten, gure exemplu onez nola behar den maitatu bertcei irakasten diotegunean baino.

Berthuterat norbait gombidatcen dugunean preçarazten dugu berthutea ; ordean gombiduari gueronec pratica iratchikitcen diogunean, hanitz hobeki sinhexiac gare. Sainduen exempluac eguiten ditu sainduac.

Apostoluec eta lehen mendetaco fidelec

eguiten cituzten berthutezco obrac. Heyen hitçac miracuiluac beçain puchantac ciren izpirituen arguiteco eta irabazteco.

Oi egun cein guti diren Cristauen artean berthutezco exempluez Jesu-Christoren urrin ona direnac!

Iduri du guiçonec ez dutela elkhar bantatcen batçuec bertceac damnacionearen bi-dean sarrârazteco baicen, elkharri emaiten diotçoten exemplu gaichtoez.

Nahi baduçu damnatua içan, bakharric damna çaite. Ez deçaçula ordean galarazanaya flaco hura, ceinarentçat Jesu-Christoc hil içatu baitu.

Çure lagunari lurreco onthassunen goratcea hoben bat liteke. Cer içanen da beraz hari eternitateco onthassunen goratcea? Hori da Debruekin paurter içaitea.

Beregainki cembait nausitassunez bestituac direnec, artha behar dute içan exemplu onen emaiteco; ceren heyen azpico diren presunac, heyen gainean moldatcen baitire.

Artha hura bereciki behar dute içan yende handiec. Jaincoaren eta Eliçaren leguentçat errespetu gabe badire, laster bertceez seguituac içanen dire. Yende chehiec uste dute ohore bat dela halacoen exempluac imitatcea.

María Jaincoaren Ama ganic behar dute ikhassi bere herrunca goraz baliatcen hartarat altchatu dituen Jaincoaren ohorazteco.

Handitassuna ez da çucen bat guiristino ez içaiteco. Goratassun handiago bat ez da funxean obligacione handiago bat baicen.

VII. CAPITULUA.

Beheramenduen amodioaz eta balioaz.

O ene Jaincoa! nombeit çure Ama saindua-
rentçat humiliacione handi bat içatu be-
har cen bertce Ama comunecoentçat baicen
eguinte Purificacioneco leguearen begui-
ratcea.

Etçuen ordean iñoratcen beheramenduac
eta laidoac egun betez içan beharco çutela
çurephartaya: hala dohaxu bere burua itchiki
çuen hortan çure idurico ahal içaitea.

Cembatenaz bertce emacumez gorago alt-
chatu baitcinduen, hambatenaz çuen axeguin
bere buruaren ezdeustatceaz, eta bere priba-
lioan gueriçatceaz.

Mariac beçala bere Jaincoaren gogara egui-
tea baicen bilhatcen ez duen arima batec cassu
guti eguiten du yendien estimuaz. Guti sen-
ditcen ditu heyen errespetuac.

Profeta batec dioen beçala, nahiago du
Yaunaren etchean beheratua egon ecen ez
mendeco umien ohore eta distiaduraz bere
burua inguratua ikusi.

Eta eguiaz, berthutea hobeki dago-segurean

estatu humil eta apha! batetan hantitassunen erdian baino. Guizonen beguiei gordea badago hanbatenaz guehiago iarniatcen du Jaincoarenetan.

Eguiazco berthuteac ez du ikusia ian nahi Jaincoaz baicen. Ian dadin ahantcia, arbuyatua ere dohaxuago dauca bere burua.

Yustuen gainean erne dagoen Probidenciac, maiz beheramenduen medioz hec eramaiten ditu merecimenduen eta loriaren aphi-ricurat.

Duda gabe nekhez yassaten du amodio propioac apha!dua iaitea; ordean hargatic da beheramendua salbagarriagoa. Sainduac Jaincoari gracia handi batez becala eskerrac bihurtcen ciotçoten pairatcen cituzten laidoez.

Ah! ez baditut heyen sentimendu berac, ez naiz oraino guizon haraguzco eta lurrezco bat baicen: ez dut Jainco choila bilhatcen.

Iatu ere dire sainduac Jaincoari beheramendu handiac galdetu diotçotenac; hanbatetarinocoa cen perfet iaiteco çuten guticia.

Ez badiot nere buruari senti heyen animo bera, bederen ichil ichila behar ditut errecibitu galdetu gabe ene onetan egortcen darozkidanac.

Jaincoari ohore guehiago bihur dioçoket haren nahiei çor diotedan erressinacionearekin beheramenduac yassanic dohain gorenez berez baino.

Apostolua mintzo den beçala : Jaincoaren semea aphaudu da ez deus bat bilhacatcerainocoan. Horra ahalaz seguitu behar dudan exemplua.

Beheramenduen higuinça da Jesusekin emaiten darocuten iduriaren higuinça.

Jaincoac hec neure baithan emendatcen baiditu, hori heldu da ceren nitaz eguin nahi baitu bere semearen imayina perfet bat.

Beheramenduac behar nituzke errecibitu gurutce eguiazcoaren çathi bat errecibi neçaken bozcario eta eçagutça berarekin.

VIII. CAPITULUA.

Nola behar diotçogun Jaincoari eguin Galdeiten darozkigun sacrificioac.

CERBITÇARIAC.

AMEC bere ume lehenic sorthuez Jaincoari bere templuan eguiten cioten offrimentua guti gostatcen citçayen. Ordean Birgina saindua! çuc Jesusez eguin içan cinduena eguiazco sacrificio bat içatu cen çuretçat.

Bacinakien egun batez bere bicia guiçonon salbamenduarentçat eman beharco çuela; eta ya Jaincoari offrendatcen cinioen bictima beçala.

Hura içan cen Jesusen biciaren azken hatxerainocoan pairatu behar içan cintuen pena eta estresen lehen mementa beçala.

Ordudanic çure arima hassi cen Simeon Jesus bere bessoetan çauclaric mintço cen, dolozco ezpata hartaz cilhatua içaiten.

Lurreco amec bere umeac maite dituzte, ez ordean bere amodio gucia heyen baithan phaussatcerainocoan. Cembat ez dituzte aldaratcen banitatearentçat? cembat bere buruentçat? bainan çuc Jesus maite cinduen; maite cinduen çure bihotz guciaz, eta etcinduen hura baicen maite.

Çure ume bakharra cinduen. Doidoya hasten cinen Ama içaiten; eta halaco haur baten Ama içaiteaz cinduen bozcarioaren gustatcen. Bizkitartean bere Aitari haren offreitcerat goateco eguna ethorri denean berehala abiatcen çare, bideari emaiten çaiuco.

Abrahamen alaba pare gabea, haren fedearen sigunta; mutuarazten, ithotcen ditutçu çure baithan naturaleçac sorarazten dituen sentimendu samurrenac, munduan maitien duçunaz sacrificio bat galdeiten darotçun Jaincoaren boça baicen ez entçuteco.

MARIAC.

Ene haurra, ni beçala trebe eta yeneros içan çaite Jaincoac çure ganic cerbait galdeiten duenean cer nahi içan dadin.

Helas! nahi içatu du sacrificio bat eguin nioen arraçoinekin maite nuenaz: ordean çu ganic cer galdeiten du ardura? bigundu behar cintuzkenen sacrificioa.

Jaincoa maite baducu, yenerostassunac behar du ičan çure amodioaren caractera berecia. Bihotz herxi batec ez daki hanitz cer den maitatcea.

Cerbait nekha gaitçakeni lothu nahi ez gaizconean Jaincoa gatic garhaitu behar diren gaixtassunen bistan gogurritcen garenean ez dakigu maitatcen.

Amodio eguiazcoa seinalatcen da guduetan eta doloretan. Minberatassuna ez da compuntcen Jesusen dicipulu baten sentimenduekin eta condicionearekin.

Nahi ditutçu çure sacrificioac Yaunaren gogara eguin? Eguitçu laster, eta heyen eguittea cer gusta behar çaitçun pensatcen egon gabe.

Munduac sacrificio gaitcenac eta gogorenac nahi ditu bere esclaboen ganic; mintçatcea aski du: berehala eta ossoki eguiten çaiçco. Jaincoa içanen da bada nausi choila, ceinarentçat ez baitugu sacrificioric eguinen, aintcinec examinatu gabe ea ez othe duen sobra galdeiten?

O ene haurra! ala Jaincoa guti maite baitugu, eman nahi guiniotçoken çure amodioaren seinaletan, eremu batçutan baratcen garenean.

Ez, ez guintezke mentura, fantessiaz baicen gobernatcen ez den, intressez baicen maitatcen ez dakien munduari, cristau guehienac

Jaincoari offreitcerat atrebitcen diren beçalaco bihotz baten escaintcerat.

Bere aitarentçat herxiki manatua çayoen hura baicen eguin ez leçaken ume bat ; cerbait gosta behar çayoen pontutic bere esposari damu eguiteaz achola ez luken espos bat ; ez dire amodio cincinezco bateu frogac.

Jaincoa infinituki ona, samurra da bere creaturen alderat ; ordean dembora berean Jainco yeloscor bat da.

Ez da galdeitcen eta mereci duen beçala cerbitçatua non ez den cerbitçatcen bihotz perfet eta haren nahi gucietarat eroria den batekin.

Ahalca çaite haren cerbitçuan hain naguia eta gogo hurria içaiteaz. Ahalca çaite çuretçat hambat eguin duen ondoan, çuc harentçat hain guti eguiteaz.

Batçuetan manu gaitceguiac emaiten darozkitçula çaitçu : Ah ! ene haurra, oraino emanen darozkitçu ; ceren haren sariac merecitu behar baititutçu.

Galde ahal dietçatçuke çure onthassunac, ohorea, ossassuna, bicia bera, guciac çucenez çor çaizco.

Ez deçaçula mirex baldin emaiten dioçun eredura oraino guehiago galdeiten baderautçu ; ez du hori eguiten baicic hemen fagore handiagoen errecibitcerat çure preparatceco, eta ceruan sari eta golardo hautexiago baten mereciarazteco baicen.

IX. CAPITULUA.

Cer disposicionerekin behar diotegun beguiratu guertha dakizkiguen gaitcei.

MARIAC.

ENE haurra, ceri eguiten diotçotçu nigar horieci? Cerc atheratcen darozkitçu cerurat hedatcen ditutçun hasgorapen min horieci?

CERBITÇARIAC.

Helas! sainduen erreguina, cembait sosseguz goçatcen hasten nintcen; eta huna non colpe colpez aurkitcen naicen alarma berri batçutan.

Inyusticia, pensu gaichtoac, eskergabetasuna berritan aspertcen çaizkit. Ama samurra, othoi, çure umeari emoçu çure proteccionearen laguntça.

MARIAC.

Ene haurra, edireten çare bada han nonbeit templuan Simeonen oraclea entçun nue-nean causitu nintcen estatu berean.

Jesusen ethorkiçuneco handitassunaz mintçaçu citçaitan ondoan, adiaraci çarotan persecucionei eta contrestei pharatua içanen cela; eta dolorearen harnac ene arima alde batetic bertcerat cilhatcen çuelaric, phartialier içanen nintcela ene semeac yassanen cituen gaitcetan.

Liburu sainduec bertce alde arguitu nin-

duten Jesusen soffricarien gainean. Abel hila, Jossef saldua, David persecutatua, bazcoco bildotxa imolatua; hambat figura ciren hari guerthatu behar citçayoena comprenitcerat emaiten çarotedanac.

Ah! cer kindu eta kirestassun ene biciaren gainerat etçuen hedatcen bethi bistan nuen Jesusen tromenten eta heriotcearen ikhusçariac!

Cer hoben eta plainu ene barnetic etciren atheratcen, Jesus ene bulharren contra nauçalaric; orhoitcen nintcenean ez çuela mundua salbatu behar heriotce crudelenaren bidez baicen!

Templuan ikusten nuenean bildotx bati cinçurac eguiten ciotçotela, edo usso bat ithotcen çutuela, nere buruari erraiten nioen: molde hortan içanen da egun hatez Jesus sacrificatua.

CERBITÇARIAC.

Comprenitcen dut, o Birgina Ama, cein doloragarria behar cen içan çure estatua, Eliçac çucenekin deitcen çaitu martyren erreçguina.

Martyrec içatu dituzte buruac ebakiac, içatu dire bestia errabiatuen meinerat utciac. Hetaric batçu peritu dire suaz, berceac uraz, ordean guehienean heyen oinhaceac ez dire luceac içatu, çuriec iraun dute hogoi eta hamar hirur urthe.

Eta dembora hartan gucian animoz eta indarrez bethea, martyr guciac baterat emanic baino guehiago cantitua içan gabe ikusten cintuen Jaincoac preparatcen çarozkitçun soffricari bethi berriac, eta beregainki egun batez Calberioaren gainean yassan behar cintuenac.

Nitaz denaz beçaimbatean herbailtassuna, lachokeria bera baicen ez naiz; guertha ahal dakizkidaken gaitcen eta soffricarien bistan.

Çure dolorea bethi eta bethi erreberritcen balinbacen Jesusec pairatu behar cituen tormentez orhoitcen cinenean; halaber bethi eta bethi erreberritcen cinduen, templuan hartaz eguin cinduen lehenbicico sacrificioa.

Çure arima tristecia phissuenean balinbacen, etcen hargatic haren sossegua batere nahasia. Obedientcia ossoenarekin nahi cinduen Jaincoac nahi çuena.

Eta ni lazten naiz esleyitcen darozkidan gurutce berriei beguiratcen diotedanean. Ez dut guehiago sosseguric eta descansuric. Ene Izpiritua burfudian emaiten, ene bihotça errencuratcen da.

MARIAC.

Ene haurra, Jaincoac ez du nahico içan çaitecen çure ahalez gorago tentatua, affliyitua: bethi laguntça neurthuco du frogaren gainean.

Entçun çaçu ya mintço çaitçun haren gracia; ihardex dioçoçute haren mobimenduei, cembatenaz Jaincoac arima bati gurutce gue-

hiago preparatcen baitiotça, hambatenaz orobat aldaratcen diotça heyen ongui yassaiteco moyenac.

Jaincoac bere creaturei eguin ahal diotçoketen present aheraxenac dire gurutceac. Hala nola hec creatçailari eguin ahal diotçoketen sacrificio agradagarrienac baitire heyen bocic errecibitcea.

Aldaratcen darozkitçunac handiac dire; erran nahi da çu sainduarazteco gogo handiac dituela. Nahi othe ciniokete bada Jaincoaren desseinuei trabaric ekharri?

Çure errencurec ez dituzte gurutce hec çu ganic urrunduco, cer nahi eguin deçaçun, beharco ditutçu yassan. Cein da beraz çuretçat partida çuhurrena?

Hura da, ene haurra, Jaincoac ordenatuco duen gucietarat erortcea. Yauna nausi da, behar duçu erran; nitaz eguin deçaia ongui çayoena.

Eta ikussico duçu bere aguintcei leyal den Jaincoac çure sumissioneaz hunkitua, uste duçun baino arinagoac bilhacatuco darozkitçula, urrundic hain phissuac iduritcen çaikitçun gurutceac.

Arinduco darozkitçu çure buruari erraiterainocoan : cembatenaz Jesusen soffricarietan pharte guehiago baitugu, hambatenaz dugu orobat Jesusen bidez heldu çaikigun contsolamenduetan.

CERBITÇARIAC.

Eskerrac darozkitçut, ene ama maitea, emaiten darozkidatçun leccionez. Ernatcen dute ene languidura eta gogurritassuna.

Ah! çuc emaiten darotaçu ene baithan senditcen dudan indar berri bat lehenago latz-durarekin baicen beguiratcen ez nioten gurucien biderat animorekin goaiteco.

Benedicatu bedi ene Jainco Yauna. Hare bere Ama sainduaren leccionen bidez ene es-cuac escolatcen ditu guduco : eta irakasten darot nola behar dudan yassan guerla bat ceinetan galdua baininteko, hartaz lagundua ez banintz.--

X. CAPITULUA.

Nola arima batec behar duen eguin eta cer sendimendu behar dituen içan Jaincoac haren alderat daucanean ecin compreni deçaken conduita bat.

JAINCOAC colpe colpez Mariari adiarazten dio, Yossepen medioz, Jesus yayoa gueriçatu behar çayoela Herodessen fuliari, eta abiatu behar dutela Egyptorat.

Cer bada, bothere infinitu bat duen Jaincoac ez du bada ahalic Printce haren bihotçaren gambiatceco? ez da bada Jaincoarentçat ahalcagarri guiçon herbail baten beldurrez ihessi goaitea?

Ecín bada Jaincoac Jesusen fagoretan erreberri deçake, bere Populua salbatceco Egiptoari yaçarri çiotçan cihorra den miraculua?

Ah! Mariac ez du bilhatcen Jaincoac haren alderat daucan conduitan dituen gogo eta desseinuen comprenitcea.

Jaincoaren nabieç orobat dute mereci gure sumissionea, edo heyen arraçoïnac compreni detçagun, edo ez detçagun.

Non causituco du certaz bici desertuen erditic eguin behar duen biaya lucean, eta egortcen duten herri arrotcean? ez du hori examinatcen.

Abiatceco manua emaiten dioen Jaincoa bera aski botheretsua da, bicitceco ahalen hari aurkiarazteco, hec ikusten ez dituen arren.

Ez du galdeiten ea bethi Egiptoan egon beharco duen; handic bihurtuco da, Jaincoac muga dela eçagutarazten dioenean.

Jaincoac eman liotçoke oraino, gutiago compreni letçaken manuac; haren arimac deusere ez baneçake gal bere sossegutic.

Certaz daiteke kechatua arima bat dakienean Jaincoac guidatcen duela? Bada laguntçaric probidentciarena baino seguragoric?

Manatcen darotaçu, Yauna, eçagutcen ez ditudan bide batçuetan ibil nadin; hori aski da çure nahiç arguiaren eta arraçoïnaren lekhu atchikico darot.

Norat nohan ez dakit; segur naiz ordean

behin ere urhax falsoric ecin eguin deçake-
dala çu beçain guidari çuhurraz nere burua
erabiltcerat uzten badut.

Ilhumben erdian asmurat nabilan arren,
descantsuan naiz ceren baitakit ez nauçula
abandonatuco.

Eta cerentçat balia lakizket ene argui eta
eçagutça mendre eta flacoac, ceronec çabalt-
cen darotaçun, eta obedientcia itsu batekin
seguì deçadan manatcen darotaçun bidean?
Mintçatu çaikidan pontutic, behar natçayo
lanari lothu, nere burua entçun gabe.

Çuhurtçat eta yakintçat daucagun guiçon
baten meinërat osso ossoac emaiten gare; eta
bada, o çuhurtcia eternala! ici içanen naiz
çuc ceronec guidatcen nauçunean?

Maiz çure probidentciari laket çayo ossoki
contrarioac diruriten moyen batçuen bidez
bere chedetat helteca. Hala, nahi beçambat
espantagarriac diren arren ene gainean ditut-
çun desseinuac heyen adoratceaz content içan-
nen naiz. Nic compreni deçakedan baino gue-
hiago eguin ahal deçakeçu.

Çure conduita gordea içan arren, ez da
gutiago adoragarria. Çure manuentçat, heyen
motiboac gutien comprenituco ditudan dem-
bora berean, nahi dut içan, irakatsi darozki-
datçun eguintçat dudan sumissione bera.

Eguia hec ene izpirituaz gorago diren ar-
ren, hetaz bizkitartean guehiago naiz segu-

ratua clar clara ikusten banitu baino ; ceren ,
Yauna , çu ceroni mintçatu baitçare.

XI. ÇAPITULUA.

Probidentciac yustuen alderat duen arthaz.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA obedienta ! bocic gogoan darabilat
BEgyptorat goan behar içan cinduenean
çure arimac çuen sossegua eta berdintassuna.

Bacinakien bide gucian Jaincoa çure gai-
nean atçarria egonen cela ; eta esleyitu çarot-
çun lekhurat heldu ondoan , han ez cintuela
laguntçaric gabe utcico. Ecen nola bere be-
guiac cerratuac iduc cetçaken çure eta carguz
eman çarotçun altchagarri sacratuaren gai-
nean ?

Ez ez cintuen beldurtu behar gabazco ar-
teac , ez eta ere egunaz çure contra etsayec
etcha ahal çetçaketen dardo hilgarriac.

Yaunac bere Aingueruac egorri çituen çure
beguiratceco ; manua çuten çure urhax bacot-
chean leyalki çure seguitceco ; irriscu guciac
çu ganic apartatceco eta behar bacen bere
escuetan çure eramaitceco. Dainuric gabe ibilico
çare sugue biperaren gainean , eta oinpean
erabilico ditutçu lehoia eta haren suguea.

MARIAC.

Ene haurra , Yaunac bere liburu saindue-

tan aguintcen du, lagunduco dituela haren baithan bere fidantcia emanen dutenac.

Behinere ez çaitecela nahasia eta trublaturia çan Jaincoac emanen darozkitçun manuen ariaz, nahi beçambat gaitçac iduri dakizkitçun compliteco. Haren baithan çan çaçü esperantça eta lagunduco çaitu.

Haren nahiari obediteco behar bacindu ere erori erromeskeriaric handienerat, guciez phausa çaitu haren artharen gainean: haren probidentciac ez çaitu deusen escassean utcico.

Behar bacindu ere çan gaichtaguinen irri, trufa eta persecucione guciei pharatua, ez deçaçula gogoa gal. Jaincoa çanen da çure sustengua axecabearen demboran.

Arima yustuec haren baithan duten fidantcia da haren laguntçaren fiadorric segurena. Aldi batçuz iduri badu uzten dituela, azkenean edirenarazten diote sossegua.

Bethulia hirico yendakiec etçuten guehiago deus igurikitcen bere arbassoan Jaincoac ganic, nihoiz baino guehiago bere probidentciaren beguiac heyen gainean idekiac çauzean demboran.

Jossef garbia etcen ahantcia içatu. Presondegui beltz baterat condemnaturia, nigarrez dago bere cephoetan. Colpecolpez handic atheraturia da, erregueren tronuaren sahetxerat altchatua içaiteco.

Ez da bizkitartean erran behar, bethiere

probidentciac arima yustuac beldur eta irris-
cu gucietaric beguiratcen dituela : ez eta ere
bethi hec nahi duten eta galdeiten duten mol-
dean heyen behar guciez contu daucala.

Bainan haren conduita ez da gutiago mira-
garria, nahiz athera detçan bere beharretaric,
edo han utz detçan , nahiz mendeca detçan
hey eguiten çaitzen inyusticiac , edo consenti
deçan bilhaca daitecen heyen bictimac.

Jaincoac emaiten darote bere gaitcetari pai-
racortassunaren gracia eta hura emanic gue-
hiago eguiten du heyen fagoretan onthassunez
eta nahicaraz bethetcen balitu baino.

Cembat cristau ez dire guciac escas dituz-
tenac eta deusen escassic ez dutela diruritenac?
Hain dire content beren estatuaz. Probident-
cia benedicatcen dute , eta bere çorthea ez le-
çakete gambia munduco dohaxuen çorthea-
rekin.

Yauna ganat beraz hel eguiçue çuen behar-
retan ; haren gainean phausa çaitetzte. Haren
ganic içanen ditutçuen laguntçac bethi ague-
riac ez içan arren, ez dire gutiago eguiaczcoac
eta contsolagarriac içanen.

XII. CAPITULUA.

Ez dela munduan estaturic, ceinetan ecin Jaincoa cerbitça baiteçakegu han nahi gaituen pontutic.

MARIAC.

ENE haurra, cerentçat ditutçu errencura Ehoriec çure estatuaren gainean? ecin, dioçu, han Yauna cerbitça deçakeçu cerbitçatua içan behar duen beçala.

Cerua çure estatu berean, saindutu diren presunez bethea da. Egyptorat goan nintcean han Jaincoa aurkitu nuen yuduen artean ediren nuen beçala, eta molde berean haren cerbitçatcerat enseyatu nintcen.

Gucietan beguiratcen baditutçu Jaincoaren gracia eta adiskidetassuna; gucietan content bebar duçu içan. Iduriz Jossef ene Esposari eta niri hanitz gosta behar citçaitcun Israëlgo basterren uztea; bizkitartean ez guinduen nakasdurarie batere eracutsi.

Berriz harat deithuac içan guinenean, ez guinduen bertce boscarioric aguertu; gucietan gure erreguela choila cen Jaincoaren naharen complitceaz landan.

Bilhatcen ez baduçu çure nahi propioaren eguitea, aita cerucoac eman çaituen estatuaz content çarelaric, ez duçu bertceric guticiatuco.

Jaincoac bakhotchari esleyitu dio saindu-tassunerat iduki behar duen bidea. Enganatecea liteke bertce bide bat harturic saindu içaiterat pretenitcea.

Graciaren laguntça gabe ecin saindu içan çaitkezke; bada Jaincoac gracia hura bakhotchari emaiten dio premia duen neurriaren arabera.

Comentuan sartcen denac ez du urrikiric behar mundua utci içaitez; hala nola munduan engayatua denac, ez baitu erran behar ecin han salba daitekela. Bataren eta bertcearentçat estatu segurena da Jaincoac hec ikusi nahi dituen.

Non edo nola nahi içan çaitecen, salbamendua iratchakia da graciari ihardexteco içanen duçun leytassunari.

Joanes Batista saindutu da Jordango arriberaren heguian. Ceren Jaincoac nahi çuen han egon cedin, etçuen bilhatu handic ilkitcea. Jesusi çarraizcon Apostoluen bicitce mota, etcitçayoen gaiago iduritu saindu bilhacateco.

Ez, çure estatua ez da berenaz traba bat saindutceco. Ez lekhuac, ez empleguac ezdute guiçona saindutzen; guiçonari dauco heyen santificatcea.

Maizago kechagunez onguiaren amodioz baino hobeki beguiac etchatcen ditutçu çure estatutic differenta den bertce estatu baten gainerat.

Cer irabaz cineçake haren gambiatceaz? ez-cintezke hobeago tokiz aldaraturic eta bertce condicione bathi lothuric; ez cintezke hargatic umorez eta caracteraz gambia.

Lekhu gucietarat çurekin batean garrayatuco ditutçu çure bicioac. Çure baithan, ene haurra, bebar duçu gambiatu, ez çure estatuan; ez çure empleguan.

Sainduki çure lanac eguitçu çure estatuan, hec Jaincoari hedatcen diotçotçularic; eta ez çare errencuratuco barrayatcen çaituztela.

Erressuma handi baten gōbernuari dar-raizcon lan østiec etçuten David guibelatu othoitçari yarraikitcetic; eta egun bacotchean çazpi aldiz Yaunaren laudorioac cantatcetic.

Lanen nombreac sainduac guibelatcetic urrun saindu bilhacatcetic, bere saindutassunac berac gai eguiten cituen bere eguinbideac ongui bethetceco.

Saindutassuna ez datça nahi dugun lekhuac eta moldean Jaincoaren cerbitçatcean: bainen bai harc berac nahi duen mañeran.

Guehiago Yauna lorificatuco duçu oinha- cekin ohe baten gaineac çareneac, haren nahia balinbada han içan çaitecen; ecen ez hari arimen irabazteco chedez, çure burua nekhez ahituco duçuneac.

XIII. CAPITULUA.

Jaincoaren cerbitçuan behar dugun kharraz.

CERBITÇARIAC.

MARIA Saindua! eçagutcen ditudan çure bicico circunstancia gucietan emaiten darozkidatçu debocione kharsuenaren exemplu handienac.

Debocione harc cinamaratçan urthe guciez Yerusalemerat Bazcoco besta handia han eguiten çulenean. Harat goateco obligacioneac Jossef çure esposa baicen beguiratcen etçuen arren, hari yarraikitcen cinaizcon.

Jaincoarentçat cinduen amodioa sopra cenberoa, eguinbide herxi eta premiazco batetan choilki çu guelditceco.

Helas! naicen beçalaco arima eskergabea, bertcela ni bici içatu naiz Jaincoaren alderat. Haren ongui eguin gucien despit, ez dut harentçat içatu bihotz bekhaisti bat baicen. Nausi baten oinean manatu behar içatu darot obeditua içaiteco, eta ene homayen ardiexteco.

MARIAC.

Ene haurra, Jaincoa maite duen bihotz battec haren gogara içan daitezken gaucetarie deus ez du eguin gabe uzten.

Ez duçu hanitz eçagutcen cer duen mereci cerbitçatcen duçun nausiac, haren alderat labur içan nahi baduçu.

Ikusaçu cer mundutarrec egui'en duten munduarentçat; eta ikassico duçu cer behar cinduken eguin Jaincoarentçat.

Begüira dioçoçu heyen lehiari, ez dituzte guphidesten ez penac ez nekheac haren cerbitçatceco; haren gogara behar denean eguin, mila mila bortcha bere buruei eguiterat erortcen dire.

Bainan denean kestione Jaincoari agradatceaz, nausi soberano hari çure amodioaren cembait seinaleren emaitiaz, hori da çure beguïetan nekhe handiegui bat larentçat çuri cembait attentcioneren galdeitea da, çuri sopra penen galdeitea.

Ez da bada ahalcagarri çuretçat mundutarren escolarat egor çaitçaten heyen ganic ikhasteco nola behar duçun Jaincoa cerbitçatu?

Ah! ez deçaçula soffri mundua banta dadin khar eta zelo guehiagorekin bere esclaboez cerbitçatua içaitez cristauen Jaincoa den baino haren ume içaitez professione eguiten dutenez.

Ez çare beraz hemendic harat cristau heyen balsaco içanen, ceinec uste baitute debocione hanitz badutela Jaincoaren legueac punimenduren penan manatcen diotena herxiki complitceaz contentatcen direnean. Hainec Jaincoa maitatcen duten baino guehiago belçurtcen dute.

Ene haurra, bere gastiguetan ikharagarria den Jainco hura beldur çaqu. Ordean beldur içan çaitte hain samurra, hain maitagarria den Jainco hura ez duçula aski maitatcen.

Adiskide batec bere adiskide bero eta kharsu batentçat iduc othe cintçake, harentçat eguiten ez bacindu adiskidetassunac baitezpada galdeiten duena baicen?

Yenerosa da amodioa, ez da hura baratcen premiaz eguin behar diren gauça choiletan. Ongui maite dugunean, gogara eguiteco atiça guciez baliatcen gare.

Jaincoarentçat bacindu amodio kharsukharsu bat, harentçat eguin cineçakena eguin nahi ciudukenaz gutiago liteke.

Ongui maita çaqu eta amodioac nekhea arin-duco darotçu. Jaincoac arima kharsu baten gainerat hedatcen du gantçudura bat; gühien gostatcen çaizcon gaucetan delicioac causiarazten diotçona.

CERBITÇARIAC.

O ene Ama samurra! çure umeari ardiex dioçuçu mintço çaizkidan khar hura, ceronec hain exemplu handiac eman darozkidatçun ondoan.

Aithortcen dut ahalkeriarekin, traba mendrenac baratcen nau; desgustuaren edo unhaduraren lehenbicico tentamenduari amor emaiten diot: maiz yendien erranen beldur-

rac guelditcen, eta gracia inspiratcen darotanaren eguitetic guibelatcen nau.

Ikusten duçu nolaco beharra dudan bihotça altchatua içaiteco. Ochala bada çure leccione salbagarriec ene bihotcean picth baleçate amodio kharsu hura ceinarekin baitu mereci cerbitçatua içaitea, caritatea bera den Jaincoac.

XIV. CAPITULUA.

Nolaco çorigaitça den Jesus galtcea.

JESUS hamabi urthetan cen, Maria eta Jossef bere usançaren arabera Bazco demboran Yerusalemerat goan cirenean : bere burhasso horiei yarraiki citçayen.

Phesta burua iragan cen ondoan Maria eta Jossef bihurtu ciren Nazaretheco hirirat. Jesus bakharric, hec yakin gabe, guelditu içan cen Yerusalemen. Ya, egun baten bidea eguina çuten ; escas çutela abisatu cirenean.

Cer changrinetan escas hare etcituen eman içatu? Beregainki Mariac cembat etçuen calte hura sentitu behar içatu?

Ordean, o ene Salbatçailea! Mariac ez cintuen bere faltaz galdu, gueriçatu cinaizcon çure Aita cerucoaren intresa gatic.

Nitaz denaz beçambatean, hambat aldiz nere gaichtakeriez ekharri çaitudan ondoan ni ganic urruntcerat ; aski senti ahal othe de-

çaket bada çure galtceaz eta çu ganic urrundua içaiteaz neretçat den çorigaitça!

Mariac Jesus escastu citçayoenean etçuen galdu haren adiskidetassuna : eta nic galdu dut haren gracia, lurreco gauça guciac baino baliosagoa.

Jesus baino guehiago maitatu ditudan munduac eta haren placerec othe dute bada deusere eguin dudan galtcearen ordaintçat niri emaiteco?

Dohaxuac dire bethi Jesusez goçatu direnac, lura behinere bere ganic urrunaraci ez dutenac ; hec bakharric dakite, eta erran deçakete cer den lurreco Parabisua.

Jesusekin içaitea, o compainia goço eta maitagarria! o sollias loriagarriac! o adiskidetassun samurra eta contentamendu Jaincozcoa!

Bainan Jesus ganic urrundua içaitea, cer bakhartassun latzgarri! cer gau ilhun! cer erromeskera icigarri!

Ah! Jesus galdu duenac, eçagut baleça bere çorigaitça ; berriz haren causitceco eman letçake munduco onthassun guciac, ohore guciac, axeguin guciac.

Demboraco calte bat dugunean nigar eguiten dugu, ecin contsola gaitetzke, eta ez dugu nigar eguinen Jaincoa galdu ondoan : sentimendu gabe içanen gare! Othe daiteke bada cristau batentçat calte doloragarriagoric?

Ez, ez da guiconic bere onthassuna pena

gabe galtcen duenic. Çu, o ene Jaincoa ! onthassun infinitu eta soberanoa, çu guiçonec galtcen çaituzte, calte hortaz cantituac içan gabe, o nombait guti eçagutcen çaituzte !

Espos bat sentimendu gabea ez içaiteco, descantsuan othe lauke espos samurrena galdu ondoan ? Ume batec ez othe luke damuric burhasso hoberenaz gabetu litekenean ?

Misericordien Aita, çure adiskidetassuna bihur dioçoçu çure umeari. Gure arimen espos dibinoa, çure amodioa bihur dioçoçu ene arimari.

Ene nigarrez hunkitua içan çaitte. Marrascaz nago, çeren eçagutcen baitut galdu dudan gucia.

Nere buruaz icitcen naiz, orhoitcen naicenean merecitu dudala çure galtcea : bai çure galtcea, bambat moldeç eçagutaraci darotaçun ondoan neretçat cinduen amodioa ; ni çure hurbilean ikusteaz cinduen axeguina.

Tipieguia da ene bihotça ene eskergabetassuna behar den beçala abhorritceco. Ez, guiçon gucien bihotçac baterat bilduric ez litezke aski, ene gaichtakeriac mereci duten moldean higuintceco.

Ingrat gucietaric handiena naicen beçala, çure misericordia handienetarat hel eguiten dut : hanc urrikiaren phartetic escas dudan eta içan nahi nuken gucia betheco du.

Nahi nuke ene urrikia balitz arguitcen

nauen fedearen berdin; irakasten darotanean bekhatuarentzat ičan behar dudan herra infinitua; eta çuretçat ičan behar dudan amodio neurri gabea.

Ene moldien ixuskeria gucia sentitcen dut, eta ez neçake hala senti samurtassun gutiago bacindu neretçat.

Helas! ene eskergabetassun guciac ecin unhatu du çure pacientcia; iguriki nauçu harritcen nauen eta ecin secular aski eçaguttuco dudan onthassun batekin.

Çure beguietan naicen estatu doloragarrian, cer esperantçatceco arraçoïn duket; çure onthassunean berean edireten ez badut? Jesus ene Salbatçailea, çure adiskidetassuna bihurtcen darotaçularic, eçagutaraz çaçü noraino-coan dobaken.

Badakit mereci ditudala çure yusticiaren colpe dorpheenaç; ah! yaçar dieçadaçu; ordean eman naçaçu çure bihotcean lehen nintcen oin berean.

Nahi dut gora dieçakidatçun munduarekin amarra ahal neçaketen guciac: onthassunac, ohoreac, erreputacionea, guiçonon estimua eta adiskidetassuna; ordean ez deçaçula behinere onhex ičan deçadan çure galtceco çorigaitça.

Ochala bada hemendic harat errepara deçadan ene amodioaren kharraz eta leyaltassunaz çu ganic hastandua iragan dudan dembora!

Oraino beraz, o Jesus! besoac heda diet-
çakidatçu, çure bihotça bethi berbera da: ene
errebelamenduen despit, bethi ene errecibit-
ceco çabaldua.

XV. CAPITULUA.

*Nola eta non behar den Jesus bilhatu, ha-
ren galtceco çorigaitça içan ondoan.*

ET CEN Maria hain laster abisatu Jesus escas
Eçuela non lehiarekin bilhatu baitçuen
berehala bere hurcoen artean; ondoan Yeru-
salemén, eña içan çuen hura han aurkitceco
çoriona.

Seme guciz maite haren ikusteaz içan çuen
boscarioa; haren escassac eman cioen grina
eta kechagunaren berdina içatu cen.

Jesus galdu duçu, o ene arima! Ama sa-
mur haren lehia imita çaçü. Harç beçala gu-
ciac utz çatçu haren edireiteco.

Çure plainu eta nigarrez galde dioçoçute
creatura guciei, ceruari eta lurrari, arguiari
eta gabazco ilhumbei.

Maiz Jesus bilhatcen da, hura ediren gabe;
ceren ez baita behar den beçala bilhatcen:
iduri ere du hura bilhatceco moldean, damu
guindukela haren causitceaz.

Haren bilhatecco aguertuco duçun prun-
tassunac eta haren aurkbitceco eracutxico du-

çun lehiac, behar dute haren galtceaz duçun damuaren froga batçu içan.

Non ordean hura edirenen duçu? Munduaren artean othe? Jesus haren exai eçagutua da. Ez deçaçula uste içan haraguiac eta odolac haren edireten lagunduco çaituztela; Mariac etçuen aurkitu bere ahaidien eta eçagutçaco yendien artean.

Èbanyelioaren oraclei, sainduei, Yaunaren ministroei galde dioçoçute; erranen darotçute non edireten den: Jesus aurkituco duçu Mariac ediren çuen lekhan. Templuan, othoitçetaco etchean, erreligioneco exercicioetan, haren ministroen eta cerbitçarien compainian.

Hura oraino edirenen duçu bakhartassunean, eta gucien gainetic bihotçaren bakhartassunean; erran nahi da Passionien ichiltassunean.

Berac harat gambidatcen çaitu; haren boça, eta haren ahotic.atheraco diren biciaren hitçac han entçuteco.

Han bilhatu içan dute eta oraino ere bilhatcen dute haren ganat cincinez hurbildu nahi dutenec; nahiz haren ganic urrundu daitzken, edo bicitce gaichto baten errebelamenduez; edo nahicaraco barrayamendu edo errelachamendu batez.

Ediren dukeçun ondoan, o ene arima! nolaco bakhe goçoa ez duçu gustatuco? Ez, Jesus ganic

urrun , ecin goça gaitezke cembait çorionez.

Jesus causitu duenac, laster bere experientiaz, comprenitcen du tresor handi hare pena balio çuela haren ondoan ibiltceco.

XVI. CAPITULUA.

Cer behar den eguin Jesus ediren ondoan.

CERBITÇARIAC.

JESUS aurkitu duçu beraz, o Maria! çurekin jbadaramaçu Nazaretherat. Aingueruac berac çure çorionaren yelos dire.

Nonbeit attencione handiarekin atçarria içaitera çobaz semepreciatu horren gainean! cergrina eta artha ez ditutçu içanen haren biciaz?

MARIAC.

Ene haurra, eguia dioçu, çorion handi bat da Jesus ediren içaitea : eta deusere ez da haren goçamenaz seguratua içaiteco eguin behar ez denic.

CERBITÇARIAC.

Birgina Saindua, ceronec, othoi, iracatz dieçadaçu, cer behar dudan eguin onthassun gucizco hartaz ez guehiago nere burua gabetua ikusteco!

MARIAC.

Ene haurra, artharekin examina çaçü cerc. Jesus çu ganic urrundu duen; eta nola ethorri çaren haren gracia galtcerainocoan, eta hura exaitçat içaiterainocoan.

Ez othe çare bada hassi içatu haren cerbitçuan lachatcen, eta hura çure alderat hostu duten hanitz negligentciaz hobendun bilhacatcen?

Ez othe duçu çure baithan mainastatu cembait passione perilos; çure bihotcean pichten cituen lehen inharrac, abisatu çaren beçain laster, hil behar bidean?

Jaincoac galdetu darotçunean cembait creaturen alderat cinduen amodio eta lehia sobratu baten sacrificioa, ez othe dioçu hura errefusatu?

Eçagutcen baduçu arraçoin horietaric edo batac eta bertceac Jesus çu ganic hastandudutela, çohaz berehala gaitçaren errorat: pikha çaçu çur bihotça aldazken hil arazteco.

Lehen çure buruari ekhartcen cinioen atencionea dobla çaçu. Ahal beçain artha handienarekin beguira çaçu çure bihotça.

Ecín bihotça dainatua içan daite irriscugabe. Bihotçaren contserbacioneari da iratchakia arimaren biciaren contserbacionea.

Içan çaute gauça mendrenetan leyal, handietan infidel bilhaca çaitecen beldurrez. Hutz arinez eguiten den arbuyoac baratche baratche erorico handienetarat darama.

Jesusec ez du nahi phartayatua den bihotz bat. Beretçat osso ossoa eguin du çure bihotça. Berac nahi du bakharric haren yabe içan.

Ene haurra, çuc eta arima lachoec hain

errechki çuen buruei barkhatcen diotçotçuten hutz arin hec sentitu gabe Jesus çuen ganic urrunteen dute.

Hutz hec ez çaituzte haren exai eguiten, bainan hartarat preparatcen çaituzte. Beguiratcen diote hotztassunaren marca batçuei beçala; eta hotztassun harc gutitcen du haren graciën nombrea.

Leyaltassunac goçatcen eta hasten du Jesusen bihotçaren eta presuna yustuaren bihotçaren arteco comercio samurra.

Içan çaitte Jesusen alderat, nola nahi baitcinduke hūra çure alderat içan liteken. Nahi cinduke çure çainerat heda letçaken bere amodioaren aberaxtassun guciac; çabal dioçocu çuc ere çure bihotz gucia.

Haren alderaco laburtassunec, bihotz herxi, herxi bat aguertcen dute. Yelosia suerte bat emaiten dio, hartaz landan bertce nor baitentçat aldaratcen den amodioac.

Maite den presuna baten ganic heldu den hitz mendrena onhexten da. Leyaltassuneczco eta amodiozco disposicione berarekin errecibiçatçu Jesusen inspiracioneac; nahiz bere graciac ekhar çaitçan bekhatuari ihes eguiterat, nahiz berthutean aintcinatcerat.

CERBITÇARIAC.

Cer diren amodioa eta leyaltassuna hain perfetki eçagutu duçun Birgina Saindua, esperantça dut neretçat galdetuco duçun Je-

susen graciaz lagundua naicelaric, baliatuco naicela çure leccione onez.

Ez deçaçula ordean gaitzetx, Birgina Saindua, erran dieçaçudan ene beldurretaric bat. Naicen beçala herbaila, helas! ez othe dut oraino içanen Jesus galtceco, eta behin bethicotçat galtceco çorigaitça?

MARIAC.

Ene haurra, on da beldur içan çaitecen; eta beldurtassun hori ez bacindu, neronee inspira nieçaçuke. Ez çaitu guciarekin kechatu eta nahassi behar: contrarat esperantçaz compainiatua behar du içan.

Çure phartetic ahal guciac eguitçu Jesusen amodioan irauteco; eta haren samurtassunetic iguric çaçu perseberentciaren gracia.

CERBITÇARIAC.

Ai bada, o ene Ama ona! ongui tristagarri da persebera ez deçan baicen bertce beldurric ez duen arima batentçat, ez yakitea ea irauenen duen ala ez.

MARIAC.

Ene haurra, duda hortan bici behar dute lurraren gainean diren guciec, hala Jaincoac nahi içatu du, presompçione edo esperantça sobratu batetan eror etçaitecentçat.

Duda harc behar çaitu humiltassunean iduki, eta çure salbamendua behar darotçu eraguin ikhara eta beldurtassunekin. Çerurat goaten çarenean, ez duçu guehiago beldurric

içanen ; eta goçaturen çare bethi Jesuseki
içaiteco segurantça dohaxuaz.

XVII. CAPITULUA.

*Arima justuac ez duela behar gogurri
idortassunean, eta Jesus haren ganic u
runtcen dela iduritcen çayoenean.*

BATÇUTAN Jaincoac yustuen alderat iduki
cen du, hec alarmatcen eta nahasten d
tuen conduita bat. Nola nahi baitu heyo
leyaltassuna frogan eman, dembora bateco
gueritcen beçala çaye.

Molde hortan Jesusec eguin içan çuen be
Ama Sainduaren alderat. Ikhusi çuen har
kin ez içaitac eguinen cioen damua : guci
rekin haren ichilic templuan egon cen.

Arima cristaua, samurtassuna bera d
Jainco harc nahi baçaitu manera berean fi
gatu, ez çaitecela ici ez nahas : içan çaçu anim
pacienciaekin iguric çaçu bihur dakiçun.

Bethi çu ganic hurbil den arren, galdetu
duçunean çuri bere laguntçaren emaitec
on da çu ganic urruntcen balitz beçala egu
deçan : yakin deçaçunçat cembat cintezk
dohacabe hura aldebat galtcen bacindu.

Arima bat bere contsolamenduez fagorac
duenean, bere penetan haren sustengatce
hori eguiten du. Eta guero ikusten duene
harentçat duen onthassunaren ariaz suphert

sun batetan eror ahal daitekela, uzten du agortassunerat eta desolamendu baterat erortcerat.

Jaincoaren adiskide guciec edo bederen guehieneac aldizca frogatu dituzte batean bozcarioa bertcean tristecia ; orai debocionea guero desgustuac ; batean descansua bertcean tentamenduac.

Iduri çuenean Jesus heyen ganic urruntcen cela, eta erran behar bada bere meinerat uzten cituela, ordean eçagutcen çuten bere herbaitassun gucia ; ez çuten ordean gogoa galtcen ; ceren baitçakiten haren presentcia bethi agueria ez içan arren ez cirela gutiago haren laguntçaz seguratuac.

Baçakiten Jaincoac aintcinec ikusi dituela pairatcen ditugun gaitçac ; eta beraz preparatu darozkigula hetaric probetchu tiratceco moyenac.

Haren gracia bere goçotassunez eta consolamenduez borthizten cintuenean errecki eta çure placererat cinabiltçan : ez deçaçula ordean uste içan orduan lasterrenic aintcinat cinoacela.

Guehiago berthutearen bidean irabaci duçu ; idortassunez frogatua içan ondoan, pacientciarekin, humiltassunekin eta obedientciarekin yassan duçunean estatu hura ; ceinetan iduri baitu ez duela Jaincoac çutaz contrarie eguiten.

Eguia da, estatu hura tristagarria da ; ceren

bethi beldurtcen baitugu froga bat baino hobeki dela punimendu bat.

Guciarekin, arima cristaua, hartan edireten çarenean, animoa galtcetic urrun, bethi esperantça içan çaçü laster ikusiren duçula çure maite-maitea lehenago beçain maitagarria; eta froga ez dela çuretçat Mariarentçat baino luceagoa içanen.

Ordean imita çaçü Ama saindu harc bere semearen aurkitceco eracutsi çuen lehia; harc beçala bilha çaçü desircunde eta kechamendu saindu batekin.

Ez deçaçula ordean murmurançarie eguin: Jesusec ez darotçu deusere çor: edo cembait errencura eguiten baduçu, içan dadin Mariarena beçala amodiozco errencura bat.

Ene semea, erran içatu cioen ceren gatic utci gaitutçu. Çu galtceaz desolamendu handianean guinen.

Orobat, erran dioçocu, o ene Jesus! certaco ene bihotça eman duçu froga garratz hortan! badakiçu cer min den neretçat, çu ganic absant içaitea.

Ene pharteticaco cembait leyaltassun ezcassec ekharri othe çaitu bada molde hortan ni ganic urruntcerat?

Barkha dieçadaçu, Yauna; çure gogara ez eguinic merecitua dut urruntassun hura. Hemendic harat erneago egonen naiz, çuri damu eguin dieçaçuketen guciei ihes eguiteco.

Ordean nola nahicoa ičan dadin çuc ene alderat idukitcen duçun conduitaren arraçoina, nahi dut frogatua ičan placer duçun moldean, eta placer duçun beçambat demboraz, bethi ene bihotcean çure amodioa dudalaric.

XVIII. CAPITULUA.

Bici gordeaz.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua, othoi, argui naçaçu Nazaretheco hirian cinaraman bici ilhun eta gorde harren mysterioaren gainean. Camporat atheraric, ez cinotçan bada Jesusi bihotz guehiago irabacico, eta errespetu guehiago ičanaracico?

MARIAC.

Ene haurra, ohore bat citçaitan hanitz demboraz, lurraren gainean Jainco gorde bat ičan nahi çuen Jesus beraren arabera eguitea.

Mundu huntarat ethorri cen bere doctrinaz guiçonei irakasteco humil içaiten. Nazarethen çaraman bicitce gordeaz exemplu emaiten çaroten.

Aita cerucoac ohoratua ičan nahi çuen Jesusen bicitce ilhunaz, eta Jesusec, obra ahal cetçaken miraculuen gainetic, preferentcia eman cioen ilhuntassun harri.

Molde hortan irakatsi du guiçon guehic-
nen perfeccionea eta merecimendua ez dat-
çala Jaincoarentçat gauça handien eguitean ;
bainan bai, haren nahia hala denaz gueroz,
escu lanetan eta munduaren arabera aphale-
nac diren empleguetan occupatcean.

Guisa hortan nahi içatu diote guiçonei com-
preniaraci cein opinione falsoa çuten saindu-
tassunaz ; berthute distiantekin aguertcen de-
nean baicen estimatcen ez dutenean.

Bainan gucien gainetic condenatcen du gui-
çon guehienec estimatuac, laudatuac, ohora-
tuac içaiteco duten guticia, eta aguertceco
erakusten duten lehia bicieguia.

Ene haurra, onhex çaçu gordea, iñoratua,
ahantcia içaitea. Jaincoaren laudamendua ba-
lin baduçu, cer contu behar duçu eguin gui-
çonenaz? mundua iragaiten da, eta guciac ha-
rekin batean badohaz.

Nazarethen Jesusez goçatcen nintcen. Ba-
nuen haren amodioa ; harc oro bat nereba ba-
çuen. Cer behar da guehiago dohaxu içaiteco?

Erreguien yauregui guciac baino guehiago
behar cinduke preçatu lur chokotto bat, han
bici ahal bacintez ossoki iñoratua çure gurut-
ceficaz landan bertce onthassunic içan gabe.

Han ediren cineçake nigar goçoenen ithur-
ria, bethi gueroago eta guehiago çure gaich-
takerietaric çure buruaren garbitceco.

Han oraino Jesusekin familierkiago bat

eguiten cintezkelaric, haren amodioan ediren cineçake ceruco bozcarioen irrix bat.

Tristagarrieguia çaitçu bicitce gorde bat, ceren ez baititutçu behinere gustatu haren goçotassunac.

Hassia bacine heyen gustatcen, aurkhi cineçake munduco ohoreac eta placerac ongui funxgabeac direla; arere funxgabeagoac oraino, heyen ondoan dabilçanac.

Eguia da, halaco bicitce batetan behar direla maiz yassan mundutarren trufac; trufa hec berac ordean progotchu handitacoac dire, ceren herxikiago oraino amarratcen baitute bakharric bilhatcen den Jesusekin.

Ene haurra, guiçonen artean gutiac dire descantsuan bici direnac; gutiac bere buruekin lakhet çayenac; ceren gutiac baitire balsa handitic aphartatcea maite dutenac, bakharric Jesusekin egoiteco.

Badire ere bere buruac debotçat dauzcatenac berthute funxezco bat içan gabe; ceren camporat sopra barrayatcen baitire, eta sopra maite baitute bere buruen aguertcea.

Hainac hitcez dire debotac. Errechago da debocioneaz mintçatcea, hura pratican emaita baino.

Ez da gracia hanitz demboraz egoiten arima haçatu eta ceruco esposarenez landan bertcen beguiratceac bilhatcen dituen baten baitan.

Jesusi galde dioçocu Sainduei eman içan diotçoten argui bici hetaric bat, ceinaren bidez eçagutu baitute Jesus Christorekin Jaincoa baithan gordea den bicitce baten çoriona.

XIX. CAPITULUA.

Barneco Biciaz.

MARIARI beregainki dagoco Izpiritu Sainduaren lekhucotassun hau: Siongo alababaren edertassun gucia haren barnean datçala.

Haren campoco accionez dakizkigunac, deus ez dire haren barnean iragaiten cenaren aldean.

Çure gogoan erabilaçu Birgina Saindu hura, Nazarethen bere etchean ikusten bacindu beçala. Norc ordean erran deçake nolacoac ciren haren desircundeac, sentimenduac, eta haren bihotçaren yaidurac? Norc erran deçake cer iragaiten cen Saindutegui ohoratu haren baithan?

Çuc bakharric, o ene Jaincoa! bethetcen cintuen haren arimaco puchantcia guciac. Çu bakharric cinen haren obra gucien objeta eta azken fina.

Bethi bere gogoan cintuen. Ikusten cintuen creatura gucien baithan. Deusec çu ganic ecin barraya ceçaken; ceren gauça gucietan çu baitcintuen gucia.

Haren yuyamenduac çure çuhurtcia eterna-
laren maximen gainean ciren erreguelatuac ;
haren urrax guciac çure Izpirituaz chuchen-
duac; haren solhas guciac çure ganaco amo-
dioaz sustatuac.

Nihorekin ariaric gabe, Jaincoari eta bere
etchecho lanei yarraikitzen citçayoten mun-
duco grina eta gogoetaric sueltatua cen arima
baten libertate ossoarekin.

Gracia hautetsi baten medioz bere bihotça-
ren mobimendu gucien gainean çuen nausi-
tassunaren despit escrupularainoco precau-
cioneac hartcen cituen objet arrotz guciei bi-
hotz haren cerratceco.

Bere buruari gaitz nahico cioen, içan balu
chede bat, guticia bat, yaidura bat, Jaincoa-
rentçat eta haren loriaren emendatceco etçai-
tekena.

Exemplu hortaric agueri da certan eçart-
cen dudan barneco bicia. Hura datça gure
buruen gainean, bihotçaren eta izpirituaren
gainean erne egoitean.

Ernetassun hura bethi idekia dagoen be-
gui baten pare da, ikusteco cer heldu den
naturaleçaren phartetic, berehala haren çä-
phatceco; cer graciaren phartetic, lasterca
hari ihardexteco.

Atçartassun haren medioz ardiexten dugu
gracia eta indarra, behinere chede naturaleta-
rat aphaldu gabe gure eguinbidien bethetceco.

Atcartassun hura gabe ussu erorico gare, eta calte handiac eguinen ditugu: bainan harokin haroric gabe berthutezco obra handiac eta ussuac eguinen ditugu.

Cembat hermitau saindu, cembat Birgina Saindu ez dire heldu icatu dohaxuen lehen herruncarat, barneco bici baten merecimendu choilaz!

Behinere ez duçu gustatuco Izpiritu Saindua ganic heldu den descantsu hura, bozcario hura, çure buruarekin egotea lakhet ez ba-duçu.

Bere baithan bildua den presunac, badaki bere nausi icaiten. Nola bere buruaren gainean erne baitago, arima passionien gatibo bilhacatcen duten amarradura hetaric beguiratceco; bihotceco descantsuaz goçatcen da, pacientia ordinarioco bat inharrosteco gai litezken arribacari beretan ere.

Contrarat, camporat barrayatua den guçona, higuicen, khechatcen intriguetan emaiten da mila gauça funxgabecoentçat, eta hala galtcen ditu bere sossegua eta trunkilitatea.

Batec ez du eçagutcen Jaincoaren arabera denaz landan bertce çuhurtciaric: harc ikusarazten dio lurreco gaucen ezdeustassuna: harc haren gogo eta chede guciac altchatcen ditu ceruco gaucen contemplacionerat.

Bertcea haraguiaren araberaco prudentciac baicen ez darabila. Tontotassun bat, azco aldiz

erhokeria bat ere çayo, hartaric aphartatcen den gucia.

Bata bethi goardian dago sensuen enganioen eta tentamenduen contra: bertcea gucietan sensuec darabilate; sensuen arabera guciez yuyatcen du, sensuen ariaz guciac eguiten ditu.

Eçar çatçu çure axeguin eta delicio guciac Jaincoa gogoan içaitcan; gucietan Jaincoa bilhatcan; guciac Jaincoa gatic eguitean; eta çure barnean içanen duçu Jaincoaren erresuma.

Içanen çare Jesus mintço den Jaincoa izpirituz eta eguiaz adoratcen duen adoratçaile eguiazco hura.

Ceren gatic guiçon guehienac dire bethi nahassiac? Bethi daudez errencuraz, ceren bicitce barrayatu bat baitaramate; ez dute lur-reco gaucez baicen contu eguiten.

Bethi Jaincoaren arabera bici direla diruriten presuna batçu ere ez dire bizkitartean guri iduritcen çaikigun beçalacoac. Heyen bihotça mila yaidura alfer eta inutilez phartayatua da; heyen gogoa mila pensamendu funxgabecotarat barrayatua da.

Bere baithan bildua den presuna baten gogoeta guciac Jainco choilaren baithan phausatcen dire. Jainco choila da haren bihotçaren yabe. Gaineraco guciec, nahi beçambat distiadura bertcenaz içan deçaten ere, ez dute hura cantitcen.

Barneac behar luke campoa erreguelatu, ordean guehienec iraultcen dute arrimu hori: heyen baithan campoac barnea erreguelatcen eta gaichtatcen du.

Yakin çaçu beraz çure buruaren barnean eguiten, Jaincoac galdeiten duen beçambatean baicen campoco gaucetan balsatcen etçarelaric.

Eta çure estatuaren ariaz hetan balsatu behar duçunean ere segui çaçu graciaren deia; harc gombidaturen çaitu çure barnean sartcerat, hango chede eta yaiduren examinatceco.

Ez deçaçula uste içan barneco bicia ez dela guisacoa estatu, emplegu eta dembora suerte batçutaco baicen.

Compun daite estatuco eguinbidekin nola, nahicoac içan daitecen, bai eta ere grinariç embraçuzcoenekin.

Pratican eman ahal daite fortuna nahiz alde nahiz contra denean, eritassunean hala nola ossassunean, lanetan phausuan beçala, orobat tentamenduen eta frogantcen demboran nola sosseguan eta bakean çarenean.

Ez da bician cassuric ceinetan ecin gure baithan sar baigaitzke han cer iragaiten den examinatceco.

Ordean guciçen gainetic barneco biciaren exercicio sainduei osso ossoa eman çakizcote, Jaincoaz deithua baçare bertcen salbamenduaz occupatcerat; perfeccionearen moyen horri ez baçaizco yarraikitcen, sopra camporat bar-

rayatuco çare , eta Jaincoa baino hobeki çure burua bilhatuco duçu.

Bertce alde, Jaincoa ez da çutaz baliatuco arimac berthutean aintcinat goaten laguntceco, ceren ecin bertcei pratican emanaracico baitioçute ceronec doi doia baicen eçagutcen ez duçuna.

XX. CAPITULUA.

Ichiltassunaz.

CERBITÇARIAC.

BERTHUTIEN Erreguina ! çu ganic nahi dut Bikhassi noiz behar dudan mintçatu eta noiz ichilic egon.

Hain manera perfetean praticatu duçu ichiltassunaren berthutea, non nihore baino hobekiago irakatz baitieçakedaçu nola behar dudan hura praticatu.

Ebanyelioac çure hitcetaric cembait aiphatcen darozkigu ; eta han ikusten dut nihoiz ere etçarela mintçatcen cembait berthuteren motiboaz baicen.

Cer amodio garbitassunarentçat, cer humiltassun, cer obedientcia ez duçu aguertcen Trinitate adoragarriaren pharthez salutatu cintuen Aingueruari erran ciniotçan hitcetan!

Elizabethen etchean mintçatcen çare Jaincoari eskerren bihurtceco. Jesus, çure semea,

templuan causitu duçunean, mintço çare Amabaten samurtassunaren erakusteco : eta Kanaco ezta yetan caritateac çure çureac bilhacateen darozkitçun bertcien beharren soleitceco.

Gaineraco gucietan ichilic çau de Jesusen sortcean guerthatcen ciren miraculuen lekhuco, entçuten cintuen haren lehenbico adoratçaillec hetaz eguiten cituzten conderiac. Heyen erranetaric deus ezcitçaitçun itçultcen; bainan Ebanyelioac dioen beçala, gogoan cinarabiltçan ichiltassun saindu batean.

Jesus yayoa templuan presentatu cindue nean, orobat egon cinen admiracionezco ichiltassun batetan. Jesusen ondotic Calberioratigan cinenean, chutic egon cinen gurutcearen oinetan. Errecibitu cintuen haren azken suspirac. Bainan dembora hartan gucian, çure phartetic pacientciazco eta erresinacionezco ichiltassun perfet bat içan cen.

MARIAC.

Ene haurra, ene ichiltassuna mintço çaitçu, arima debot guciec hanitz ongui comprenitcen dute haren erdara.

Irakhasten darotçu barrayatua ez içaiteco, guti mintçatu behar dela; ongui pentsatu ondoan behar dela mintçatu, eta nolazpeitere Izpiritu Sainduaren ondotic.

Hanitz mintçatcea maite duenac, bihotz eta gogo haiçatu batçu dituela erakusten du;

eta bertce guehiagocoric gabe ere dissipacione edo barrayamendu hura gaitz handi bat da.

Errechki debocionezco sentimenduac ur-mariatcen dire solhassetan. Ichiltassunac hec contserbatcen eta borthizten ditu.

Presuna guti edirenen ditutçu ichilic egoiteaz urriki içan dutenac ; hanitz contrarat sobra mintçatu içaiteaz damu içan dutenac.

Çuhurra ez da mintçatcen , mintçatceco muga denean baicen ; erran nahi da , ichilic egoitea gaizki bat edo sassoin contra litekenean baicen.

Bere mihiaren beguiratcen ez dakiena , alde gucietaric idekia den portale gabeco hiri baten pare da.

Nekhez da possible ez dadin cembait behatu eguin solhas eta eraunsia luçe batçuetan. Gutien mintço dena da bethi çuhurrena eta prudentena.

Experiencia bethiere o batec eçagutaraci du ichiltassun guehiena den lekhuan dela innocentia guehiena.

Ongui gogoan itchic çaçu maxima hau , bethi hobeago dela ichilic egoitea mintçatceco premiari ez denean.

Hanitz daki behar denean mintçatcen eta behar denean ichilic egoiten dakienac. Bertce gaucetan escolatua içan arren, hau inora daiteke. Guiçonon leccione guciec baino hobeki hori graciaç irakasten du.

Ene haurra, cembatenaz guiçonekin gutiango mintçatuco baitçare, hambatenaz guehiago Jaincoa bihotcerat mintçatuco çaitçu.

Beguiradiuçocute munduco solhassen sujet ordinarioac diren mila gauça funxgabecoei; Jaincoac çurekin içan nahi dituen comunicacione sainduen traba batçuei beçala.

Bereciki guiçonei guti mintça çakizcote çure penez eta axecabez; ez dute hetan çuc uste duçun beçambat pharte hartcen. Hanitz Jaincoari mintça çakizco, bethi prest dago çure contsolatceco.

Behinere etçaitecela ere hetaz mintça premia baitezpadaco bat gabe, lagun proximoaren ganic heldu çaitçitçunean, maiz çure buruari erreportchu eguiteco cinduke sobra erranez.

XXI. CAPITULUA.

Arimaren eta Jaincoaren arteco batassunaz.

CERBITÇARIAC.

AMODIOZ eta caritatez bethea çaren Jaincoa! Bethi eta bethi içan çaitte benedicatua gure Salbatçaillearen Ama içaiteco hautetsi cinduen Birginarekin içatu ditutçun comunicacionen gatic.

Eta çuc Birgina Saindua! errecibi çatçu

çure Jaincoaren graciei leyalki ihardexteaz mereci ditutçun laudorio çucenac.

Ecin unba naiteke çure berthute pare gabien admiratcen; ordean gucien gainetic espantitcen nauena da, Jaincoarekin contserbatcen yakin cinduen batassun herxi eta bethiereco hura.

Çure bihotça creaturen alderaco amodio gucietaric hustua, ceru baten pare cen : han Jaincoari lakhetcen citçayoen, eta goçatcen cinen descantsuan haren presentciaz.

Loac berac etçuen hauxten comercio goço hura : eta erran ahal cineçaken cantiketaco ezposac beçala : lo nago ; ordean ene bihotça atçarria dago.

Oi ! nola nahi nuken bada egon guisa hortan Jaincoarekin bat eguina : lurrarekin lothua içan gabe, gorphutçaren amarradura choilez baicen !

MARIAC.

Ene haurra, Jaincoac eguin darotan gracia handi bat da, haren presentcia behinere bistatic ez galtcea.

Fagore beraren ondoan baçabiltça, hasçaitte lurreco gaucetaric çure bihotça lachatcen ; eta Jaincoarekin aria ez duten gucietaric sueltatcen.

Duda gabe gostaco çaitçu, ecin ordean garastiegui eros deçaçuke çure enseyu eta sacrificio gucien balioa içan behar duena.

Bertze alde, aldaketan ditutçun guciez balia çaitte Jaincoà ganat altchatceco. Baster gucietan edirenen ditutçu haren laudatceco eta ohoratceco mila arraçoïn.

Çure buruaren gainean hambat Majestate-ekin itçulica dabilçan ceruec adiarazten darotçute haren handitassuna. Arguiçaguien distiadura haren edertassunaren imayina bat da. Itxassoaren bazter çabalec eçagutarazten darotçute haren botherearen hedadura.

Munduan barrayatuac diren içaite guciac mintço çaitçkitçu haren perfeccionez. Guciac, larretaco lore mendrenetarainocoan çure beguien aintcinean çabaldua den liburu baten pare dire, gogorat çuri haren ekarrarazteco.

Çure baitharic atheratu gabe, çure Jaincoacausi ahal deçaçuke : etçare bici, etçare higuitcen haren baithan, eta haren laguntçarekin baicen.

Harc arguitcen du çure izpiritua, mobimendutan emaiten du çure nahia, yotcen du çure bihotçaren athea, eta bihotz hura galdeiten darotçu manera samur eta sarcorrenean.

Ontassuna bera den Jainco hura dago atçarria çure contserbatceco. Creatu ditu lur-reco fruituac, aireco hegastinac, ixassoco arrainac, eta munduan diren abre eta aicendac ; çure escas eta nahicara gucien bethetceco.

Ez duçu beraz çure ganic urrun goan behar haren edireiteco. Sar çaitte çure baithan, goar-

dia emoçu haren presentcia sainduari. Hura molde batez baino guehiagoz sentiaracico darotçu.

Batean içanen da argui bici eta inspiracione colpe colpezco batçuen medioz ; bertcean gantçudura ichil, sentimendu debot batçuen bidez : behar bada ere çure hutsen gainean eguinen darozkitçun erreportchu ezti eta amodiozco batçuen medioz.

Beguirautçu izpirituaren cembait arintasunez edo cembait çure nahitaraco desgustuz trabaric eman dioçoçuten graciaren operatione different horiei.

Lot çakizcote Jaincoa ganat hobekienic eraman ahal çaitçaketen exercicioei ; ordean hec bethe çatçu erreligionezco Izpiritu batekin.

Arduraco obretan eta çure estatuco lane-tan, ihardex dioçoçute Probidenciaren che-dei : deusere ez deçaçula eguin arramazcan. Erressaca hanc gauça sainduenetan ere calte baicen ecin ekhar dioçoke Jaincoarekin bat eguin behar çaituen barneco Izpiritu hari.

Edo bozcarioan edo nahigabean içanen çarenean ez detçatçula segui naturaleçaren mobimenduac. Ez ceacela çure barnearen descantsatcerat creaturen aldean bainan bai Jaincoa bai than.

Onhex çaçü bozten edo tristateen çaituenaz hari pharte emaitea. Aita baten edo adiskide

baten ganat goan cintezken beçala confident-
ciarekin çure penen edo contentamenduen
sujeta erraiterat.

Erresalbu gabeco confidentcia haren bidez
bereciki irabacico duçu haren bihotça ; eta
aintcinatuco çare arima cristau batentçat mun-
du huntaco charmaric goçoena den batassun
saindu hartan.

XXII. CAPITULUA.

Estatuco eguinbidez.

ARRAROKI-Jaincoac galdeiten du gure amo-
Adioa eçagutaraz dioçogun haro egui deça-
keteken obrez. Amodio hura aguertcen da
gure estatuco eguinbide chumentçat dugun
leyaltassun bethierecoan.

Leyaltassun hartaz Mariac ardiexi ditu ain-
gueruez gorago altchatu duten merecimen-
duac.

Hogoi eta hamar urthez salbatçailearekin
gordea egon da Nazarethen. Han, haren ar-
tha berecia cen ume dibino haren altchacea,
guerotic guerorat bere senharraren confident-
cia merecitcea, ahalen araberaco trabailu ba-
ten bidez behar cena familiarat ekhartcea.

Haren exemplutic ikhasaçu cer behar duçun
eguin, saindutassunerat heldu nahi baduçu.
Enganioan içaita liteke saindutassuna irat-

chaki nahi içaitea estatuco eguinbidez cam-
poco pratica arrotz batçuei, heyen negliatcea
haukiei jarraikitceco.

Perfeccione gucietaric haltoena da bere es-
tatu onhextea, eta, nahi beçambat comuna
içan dadin, hartaco obligacionen bethetcea;
estatu hura Probidentciaren arrimuan denean.

Bere nekhe icerdiz bicia irabazten duen ne-
khatçale batec; doi doiaco fortuna baten il-
humbetan ambicioneric eta onthassunen egar-
xuric gabe bici den familiaco aita batec, ez
dute gutiago obratcen bere salbamendua, es-
tatu gorenetan causitcen direnec baino, mi-
nisterio sainduenac bethetcen dituztenec bai-
no. Eta asco aldiz irriscu gutiagorekin hura
obratcen dute.

Çuretçat estatu hoberena ez da perfetena
iduritcen çaitçuna; bainan bai Jaincoac eçarri
çaituena.

Enganio bat da Saindu nahi içaitea bere
molderat, eta ez Jaincoac nahi duen maneran.
Gauçac ez dire perfeccionean eguiten Jaincoac
nahi dituen beçala eguiten direnean baicen.

Gure obren merecimendua gutiago da irat-
chikia eguiten ditugun gancen funxari, hec
eraguiten dituen izpirituari eta Jaincoaren
nahiarekin içan behar duten ariari baino.

Jaincoac çure ganic nahi ditu continoco
obra chume eta cheheac, eta çuc nahi ditutçu
eguin handiac. Hortaric cer guerthatuco da?

Ez baititutçu batçuec ez bertceac ongui eguinen.

Martha, Martha sopra khechatcen çare; eta enganatcen çare Jaincoac galdeiten duen baino guehiago eguin nahi duçunean. Contenta çaitte ongui eguiteaz galdetcen darotçuna; eta ekharraçu cerbait gauça handiren eguiteco cinduken khar bera.

Cer eguiten çuen bada hain handiric Izpiritu Sainduac laudatcen duen emazteki borthitz harc? Iruten haritcen cen, eta occupatcen cen bere etheco lan chebez.

Obra eder batçu dire duda gabe Elicetan egoitea, othoitçaren eguitea, erien bisitatcea; baldin ordean horiec eguiten baditutçu çure estatuco eguinbidec çu ganic bertce cerbait galdeiten dutenean, erranen othe duçu Jaincoaren nahia eguiten duçula?

Behar da othoitz eguin, eta maiz othoitz eguin; ahal balitz behar liteke bethi othoitcean egon. Baldin ordean othoitcean egoiteco uzten baditutçu çure etheco lanac, çure othoitça etçayo Jaincoari agradatcen.

Cembat obra ez dire cerucotçat galduac, ceren nahi propioa içatu daiteken heyen principioa?

Ordean cer merecimenduzco tresor ez dire ardiexten bicitce comun eta arrunt baten exercicioetan, ceren ditezken eguinac Jaincoaren nahiaren arabera?

Asco presuna içanen dire uste duçun baino goraco ceruan altchatuac, bere estatuco eguinbide mendrenen bethetceco içatu duten leyal-tassuna dela causa.

Ebanyelioac aiphatcen duen nausi harc ez dio erraiten bere sehiari : sar çaite çure nau-siaren bozcarioan ceren eguin ditutçun gauça handiac ; bainan bai ceren gauça gutitan leyal içaitu çaren.

XXIII. CAPITULUA.

*Trabailuaz eta eguneco lan differentac
sainduki eguiteco moldeaz.*

MARIAC.

ENE haurra , grina franco emaiten darot-
çute çure estatuco eguinbidec ; ordean hec
bethecten ditutçunean ez çare mement batez
ere Jaincoaz orhoitcen.

CERBITÇARIAC.

Birgina bethi leyalä eta atcarria içatu çare-
na ! iracatz dieçadaçu nola çure exemplurat
Jaincoarekin bat eguin naiteken lanean hari
naicenean , eta ene estatuco obligacionetan
naicenean.

MARIAC.

Ene haurra , escu lana , ez eta ere occupa-
cione nekhagarrienac eta embrasagarrienac
ez dire gaiac izpiritua bildua duen guiçon

baten baithan Jaincoarekin duen unionean trabatceco.

Campoco gaucetarat barrayatua ez den ari-
ma batec, errehtassun miragarri bat du Jain-
coaren orhoitçapena gogoratceco iduriz hai-
çatua eta dissipatua içan behar luken occa-
sione beretan ere.

Bere accione bakotchaz Jaincoari eguiten
dioen offreimenduac, eta bere cheden gar-
bitassunac, ez dute uzten maicegui baicen ari-
ma gutiago atçarriac daudecenac erortcen di-
ren barrayaduretarat lerratcerat.

Fedezco eta erreligionezco izpiritu batec
guciac errehten, guciac consecratcen, guciac
goratcen ditu. Izpiritu harekin eguina den
obra bat Jaincoari agradatcen çayo, eta hura
saristatcen du.

Eguiçu Jaincoarentçat hambat yendec mun-
duarentçat edo demboraco intres batentçat
eguiten dutena. Occupa çaite çure estatuac
galdeiten duenaz, ordean eguin çaite chede
guiristinozco batzuekin. Hori içanen da dem-
boracotz eta eternitatecotz trabailatcea.

Lanari lotcen baçaizco goztuz, umorez,
bortchaz, usantçaz edo cembait chede huma-
noz, Jaincoa ez delacoan çure lanen printci-
pioa, oren ossoac iraganen ditutçu çure amo-
dioaren marca choil bat hari eman gabe.

Ez deçaçula erran ecin bi gaucetarat dem-
bora berean pentsa ahal deçaçukela. Bihotz

batec laster du Jaincoari errana, erran gogo dioen gucia.

Martha Jesusentçat lanean hari cenean etcen bere lanetic barrayatua, hari mintço citçayoenean.

Çure occupacioneen erdian, hetaz mintçatcen çare aldaketan ditutçunekin. Orobat Jaincoarekin solhassean egon çaitte present duçunaz gueroz.

Harekin eguiten diren solhassac guiçonekin eguiten direnac ez beçalacoac dire : ez dute deus unhagarririe. Badute ere abantail hau : lan eta occupacione gucien erdian gustaahal baitatezke heyen goçotassunac.

Saindu handi bilhaca çaittezke gauça arruntic baicen eguin gabe ; ez dire ordean arruntki hec eguin behar.

Guiçon guehienac eguiten dutenari etçaiçco applicatcen, baicic ceren hura eguin behar duten ; ez dire orhoitcen hura behar dutela eguin, ceren Jaincoac manatcen dioten ; eta haren gogara eguiteco chedearekin.

Ene haurra, çutaz denaz beçambatean, erraçu lanean hari çarenean, çure axeguin gucia eçartcen duçula haren nahiaren eguiten : eta çure lana oraino nekhagarriagoa balitz ere, hari agradatceco deus ere ez cineçakela guti çure aplicacionetic.

Offrei dioçocu çure lana, Jesusec çure salbatceco yassan dituen nekhe eta travailuen batassunean.

Çure lana ongui badoha benedica çaçu la-
guntcen çaituena; gaizki badoha; errecibi
çaçu Jaincoac çure paciencia frogatceco nahi
duen mortificacione hori.

Çure lan eta obra gucietan Jaincoarekin
içanen duçun batassun haren medioz, çure
accione guciac chumenac, iduriz mendrenac
direnac, altchatuac içanen dire çuri ceruan lo-
riaren grado berri bat mereciarazterainocoan.

XXIV. CAPITULUA.

Jesulentçat içan behar dugun amodioaz.

CERBITÇARIAC.

JESUSEN Amā Saindua, Jesusekin Nazarethen
Jbici cinenean, guiçonec etçuten hura eça-
gutcen; arbuyatcen ere çuten. Baçuen ordean
contsolamendua bere amaz cincinez, karsuki,
bethi eta samurtassunekin maitatua içaiteco.

Haren Jaincotassuna eta perfeccione infini-
tuac eçagutcen cintuelacotz aingueru eta Sain-
du guciec maitatu duten eta secular maitatu-
ren duten baino guehiago maitatcen cinduen.

Çure amodioac baçuen Ama ordinarioenac
baino cerbait goragoco eta perfetagoric. Ha-
ren baithan maite cinduen seme Jainco eta
guiçon bat dembora berean.

Hortic heldu citçaitçun ceronec maite cin-
duen beçambat, hura creatura arraçoinezco
guciez maitatua ikusteco desira handi hura.

Amodioari dagoco guticiatceco gure su lama hec phassa daitecen bertcen bihotcetarat. Jesus behar liteke çuc eçagutcen cinduen beçala eçagutu, çuc eguiten cinduen beçain perfetki haren maitatceco.

Amodio hartaz ongui mintçatceco, behar liteke çure bihotcean iracurri cer harentçat sentitcen cinduen.

Ceronec çabal dieçaguçu hain perfetki maitatcen dakien bihotz lura; eçagutaraz dietçagutçu haren sentimenduen garbitassun guciac, samurtassun gucia, bicitassun eta yenerostassun gucia.

MARIAC.

Ene naurra, ez nintcen digne içanen Jesusen Ama içaiteco, ene amodioac ichitu ez balu creatura gucien amodioa. Egun guciez amodio hura emendatuz çohan, ceren egun guciez seme haren baithan eçaguten baintuen perfeccione eta maitagarritassun berriac.

Ez nuen gustatcen goçoric eta çorionic amodio hartan baicen. Hura cen ene neurrimendua, ene bicia, ene sossegua, ene bozcarioa eta ene delicioac.

Nazarethen bicitce erromes eta ilhun bat naraman; ordean ordainez treser baliosena banuen Jesus baithan. Onthassun choil harekin erregue puchantenac baino aberaxago nintcen.

Dohaxuac eta miletan dire dohaxuac Jesu-

sen amodioaz bici diren bihotçac ; harentçat baicen suspiraric etchatcen ez dutenac. Jesusen amodioac bihotça content eta sosseguan eçartcen du ; amodio hura gabe deusec ecin dembora lucez placer eguin deçake.

Cer mundu huntan axeguinezcoric gusta deçake, Jesus cembat den maitagarria gustatcen ez duenac? Çembatenaz Jesus maitatcen baita, hambatenaz sentitcen da eguiazki eta infinituki maitatua içaitea mereci duenaren maitatecan den placera.

Nahi beçambat handiac içan daitecen mundu huntan çure laceriac, ez da Jesus ez maitatearen pãreric. Jesus maite ez duenac estudiantu du cer den Jesus? Badaki bada cembat den maitagarria?

Jesusec bere baithan cerratcen ditu perfeccione natural guciac ; graciaren perfeccione guciac ; haren baithan funxez den Jaincotasunaren perfeccione guciac.

Puchanta da Jaincoaren bothereaz, ederra Jaincoaren edertassunaz, çuhurra Jaincoaren çuhurciac, Saindua Jaincoaren Saindutassunaz.

CERBITÇARIAC.

Ah! Jesus bere baithan eta bere baitharic hain maitagarria ez balitz ere, bethi baliteke, ceren infinituki maitatu nauen. Gucien gairic ordean, cer laido, cer soffricari ez ditu yassan niri bere amodioaren eracusteco?

MARIAC.

Ene haurra, erraçu oraino haren soffricarien hedadurac ez duela abitu soffritceco çuen desira. Amodioac behinere ez dio : aski da. Amodio gucietaric kharsuena, bere buruaren eçagutarazteco lehia guehien duena, Jesusena da.

Jesusec çure salbatceco emanen çuen oraino, eguin duen baino guehiago; bere buruaz guehiagoco cerbait eman ahal içatu balu.

O ene haurra! edireten baduçu çure amodioa Jesusec baino hobeki mereci duenic, nahi du hura guehiago maita deçaçun. Ordean nihorc baino lehenago, nihorc ez beçala meritcen badu, errefusa ahal othe dioçocuke bada?

CERBITÇARIAC.

Ah! ene beguetaric sunsi beitez mundu huntan diren guciac; ez dut nic guehiago maitatu nahi, ez dut nic guehiago maite Jesus choila baicen.

MARIAC.

Hala da, Jesus eçagutcen duenac arbuyatcen ditu gaineraco guciac. Mundua deus ez da haren amodioaren goçotassunac dastatu dituenarentçat.

CERBITÇARIAC.

Nahi badut beraz Jesus baduket adiskidetçat. Hain çorion handiarentçat ezansiatua baintz ongui mereci nuke malhurus bicitcea.

MARIAC.

Ene haurra, bai, çure amodioaren objetçat har çaçü ondotic urrikirie eta bihotz minie utcico ez darotçun bat; gora behara eta chanya-menduetarat sujet içanen ez den bat; herioac egun batez goratçetic urrun; contrarat heriotceco orenean çuretçat goçamen eternal bat bilbacatuco den objet bat.

Jesus choila da bertceac guibelat dohace-nean behinere escas eguiten ez duen adiskide leyal eta constant bat.

Adiskide haren hitz choil batec bihotcerat contsolamendua dakarke. Bertceac ez dire ardura contsolatçaile khechagarri batçu baicen.

Cer desgũstu, cer hira içan deçakeçu, cein exai beldurtu behar duçu, Jesusen amodioa bihotcean duçunean.

Jesusec çure bihotcean erreguinatcen badu, lurraren gainean den, eta daiteken guiçonic aberaxena, puchantena, dohaxuena çare.

Jesusen amodia da onthassun bat ceinarekin ez baituçu gaineracoen beharrie : ez du bada Jesusec, hura maite duen bihotz bat certaz contenta ?

CERBITÇARIAC.

O ene Jesus! çure ama sainduac çuretçat içan duen amodioaz galdeiten darotçut gracia deusere ez behinere maitatceco çu baino gue-liago; ez çu beçambat ere; eta deusere çure amorea gatic baicen.

Ecín maita çaitçaket mereci duçun beçaimbat, bainan çure graciaren laguntçarekin nahi çaitut maitatu ahal dudan beçambat. Hala maitaturen çaitut behar den beçala.

Ene bihotcean pitch çaçu çuretçat içan behar dudan beçambat amodio. Nahi nuke su sacratu hartaz consomitua içaiterainocoan errea içan.

Eçagutcea cembat den Jesus maitagarria, eta hura mereci duen beçambat ecín maita ahal içaitea; oi! hori da martirio bat amodio karsuago baten desira berri batez baicen ecín soleitua.

XXV. CAPITULUA.

Jesus behar dela estudiatu eta exemplutçat hartu.

MARIAC.

ENE haurra, ez othe çare eguiten duten baino hobeki mintço diren cristau hetaric? Kharraren eta debocionearen mement batçutan ederrac dire sentimenduac; ordean ondoan obrec ez diote hei ihardesten.

Jaincoari erraiten çayo maite dela; iduri ere du hura sentitcen dela; ceren haren graciae impressione eguiten duen demboran cembait nigar goço ichurtcen diren. Ez da ordean oraino hori amodio eguiazco eta cincinezco baten frogà.

Çure amodioaz seguratu iaiteco Jesusec igurikitcen duen lekhucotassuna da bici çaitecen eman darozkitçun berthutezco leccio-
nen arabera.

CERBITÇARIAC.

Berthuten model perfeta, hori çuc eguin cinduen Jesusekin Nazarethen iragan cintuen urthe hetan.

Ebanyelioan ikusten dugu attentionerekin entçuten cintuela Jesusen hitz guciac, artharekin goardia emaiten ciniotela haren accione guciei; hec meditatcen, eta gogoan idukitcen cintuela.

MARIAC.

Bai, ene haurra, ene artha berecia cen Jesus estudiantcea, eta haren imitatcea. Orobat çure guciac gaineco ocupacioneac behar du içan Jesusen biciaren gainean meditatcea, haren imitatceco.

Çure lehia eta grina guciac harat itçul çatçu. Ez da Jesusenaz landan bertce yakintasunic: içan bedi çure naussi bakharra.

Jesus da erregue bat çure homaya guciac mereci dituen. Çu ganic galdeiten duen homaya berecia da imita detçatçun haren berthuteac.

Jesusec çuretçat içatu duen amodioac ekharri du humiltassunezco, pacientiazco, obedientiazco exempluen çuri emaiterat. Initaçatçu harençateco amodioz. Eta gaitz eta ne-

khagarri baçaitçu, içan çaçü bethiere beguien ainteinean.

Çureburuari behar dioçu erran gucietan ahal beçambatean haren imayina içan behar duçula.

Othoitcean baçaude, gogorat ekharraçu harc othoitçaren demboran çakarken attentionea. Eliçarat baçohaz, haren exemplurat goan çaute erreligionezco eta sacrificiozco Izpiritu batekin.

Guiçonekin solhas eguin behar baduçu, orhoit çaute cer maneraz, nolaco modestia eta estitassunarekin Jesusec eguiten çuen.

Jesus humil eta malsoaren imitatceco, ez çaitecela errencura çure soffricariez: ez gaizkia gaizkiarentçat bihur. Ihes eguiuçute mundu huntaco ohoriei: onhez çaçü ahantcia eta arbuyatua içaitea.

Jesusec ez du bilhatu bere burua contentatcea. Jaincoaren loria eta haren nahia eguitea, içan beitez çure accione gucien chedea eta printcipioa.

Jesusen bicia nahiz gordea egotu den demboracoa, nahiz agueriau eramán duena; haren eguiazco discipuluentçat ecin ahitua içan daiteken instruccionezco funx bat da.

Jesus da bidea, eguia, eta bicia. Haren exempluetan baicen ecin ediren detçakeçu iduki behar duçun bidea, entçun behar duçun eguia, çure arimaren bicia conserbatceco moyenac,

Causi ahal çaitzeken incuntru gucietan çure buruari galde dioçocu cer Jesusec eguinen, cer erranen çuen; eta molda çaitte bere hitcetan eta bere obretan emaiten darotçun exempluaren gainean.

Badakiçu nolacoac içatu ciren haren yaidurac? Nolacoac haren desirac eta haren sentimenduac? Examina çaçu nolacoac diren çureac. Parrean ematçu, eta gambia çaitte. Orhoit çaitte orduan Jesusen idurico eguin behar çaituen gambiantça hura, ez dela egun batetaco lana.

Hain model perfet bat da Jesus, non nihoiz ere ecin hekturen baiçare perfetki hura imitatcerat. Guciarekin çure bicico egun guciec iragan behar dute bederen ensayuetan.

Eta nola ecin hel baitçaitzekke Jesus imitatceco çorionerat Jesus beraren laguntça gabe, egun guciez behar çayo hura galdetu.

XXVI. CAPITULUA.

Cein goço den Jesusen boçaren aditcea; eta nola behar duen arima batec lehiatua içan haren instruccionen errecibitceco.

MARIA goçatu içan cen Jesusen presentciaz Mharekin Nazarethen egotu cen hogoi eta hamar urthetan.

Iduri çuen haren ganic errecibitu cituen

leccioneac erretretaren ichiltassunean gogoan erabilteaz contentatcen celaric, etcela necessario lekhu differentetarat yarraic çakioen bere Ebanyelioa predicatcen çabilanean.

Yondoni Joanic bizkitartean erraiten darocu çembait egunez Jesusekin egon içatu cela Capharnaum deitcen çuten birian, iduriaren arabera haren instruccionez progotchatceco.

Bertce Ebanyelistec adiarazten darocute bertce aldi edo occasione batetan Jesus ganat ecin hurbilduz haren aldaketan ciren yende osteac cirela causa, galdetu çuela haren ikus-tea eta lari mintçatcea.

Nihorc harc beçala etçuen eçagutcen haren leccione Jaincozcoen balioa; eta etcituen guehiago gustatcen haren solassen charmagarritassunac.

Eta eguiatz ala gauça goço bat baita Jesusen boça guiçonon bocetic distingatcen dakienarentçat, haren ahotic ilkitcen diren biciaren hitcen aditcea.

Behin Jesus gustatu duen arima ecin guehiago bici daite Jesus çabe. Ya mila incun-trutan entçun du haren boça; eta oraino miletan hura entçun nahi du.

Lekhu gucietan unhatcen da, han edireiten ez badu bere maitea. Mintço guciec kechatcen dute, hura çuehiago mintço ez baçayo.

Oi! nola fastigatcen duten guiçonon sol-

hassec ! heyen ganic aditcen dituen guciac funx gabeac çaiçco. Jesusen hitz choilac dire harentçat Izpiritua eta bicia.

Hura mintçatcen aditcen duen pontutic, gaineraco gogoeta guciac desterratcen ditu, bere attentione osso ossoa haren erdarari emaiteco; ceren harc axeguin guehiago eta guehiago eguiten baitio, lurraren gainean adi detçaken gauça loriagarrienec baino.

Deus ez da bozcario guehiagorekin entçuten duenic; deus leytassun guehiagorekin gogoan itchikitcen duenic; deus finean aplicacione guehiagorekin meditatcen duenic. Bainan dembora berean deus ez da haren baitan fruitu guehiago ekhartcen duenic.

Cantiketaco esposa beçala lokhartua balinbada hura beçala atçartcen da haren linca mendrenean. Ah! dio, entçuten dut ene maite maitearen boça : huna non heldu den.

Ez da enganatcen. Berehala Jesus mintço dela eçagutcen da, Jesus baicen maite ez denean.

Munduac, banitateac, placerec badute bere erdara; presuna Jaincotiarrac biguintceco baicen eçagutcen ez duena; eta bere dezpit baicen entçuten ez duena.

Madalenaren beguiec Jesus etçuten eçagutu picthtu ondoan aguertu citçayoenean : etçuen ordean hain laster ahoa ideki hari mintçatceco, non haren bihotçac sentitu baitçuen Jesus cela.

O Jesus, o ene salbatçailea ! urrun çatçu ni ganic çure hitz Sainduaren aditceco bain maiz traba ditudan boz arrotz hec. Ez dut guehiago çu baicen entçun nahi.

Axeguin enochentac, hambat aldiz Jesusen boça aditcetic guibelatu nauçuen objet funx gabecoac, etçaituztet guehiago eçagutcen : utz naçaçue bakharric harekin.

Nausi dibinoa çure aditceco çoriona içaiteco, goanen çaren lekhu gucietarat yaraikico naçaitçu. Non nahi içan nadin gusta ahal detçaket bilhatcen dudan çoriona. Bethi eta bethi mintça çakizco, Jauna, ene arimari. Atencionerekin entçunen dut ene bihotçaren barnean adiaracico darotaçuna.

Dobaxua da ceronec çure legue Sainduaren yakintassunean escolatcen duçuna. Harc bere penac arinduco diotça axecabearen demboran.

Çure ministroac maiz çure pharthez mintçatcen çaiçkit. Placerekin iracurtcen ditudan hanitz liburu orobat çutaz mintço çaiçkit : ordean baldin dembora berean çure boça aditcen ez badut, cer imprenu hec nere baithan eguin deçakete?

Erraiten darozkidatenac eguiac dire, sarcorrac eta hunkigarriac. Ordean çure gracia ez bada heyen erranekin balsatcen, eguia ez da izpirituan ongui fincatcen ; bihotça ez da ongui hunkitua içaiten.

Ene arimaren espos cerucoa, adiaraz die-

çadaçu beraz çure boça, nic nerea adiaraz dieçaçudantçat. Mintça çakizco ene bihotçari, nerea mintça dakiçuntçat.

Çure boçac mement batez guehiago irakasten du, munduco yakinsunen escoletan hanitz urthez ikasten den baino.

Çurekin yakinsun bilhacaturic munduaren arabera simpleac eta enochentac ciren presuna batçuec ikasi dute amodio dibinoaz eta misterio haltoenez manera miragarri batez mintçatcen.

XXVII. CAPITULUA.

Familia prēstu eta Jaincotiar batetaco çorionaz.

NOMBAIT ceruari agradatcen citçayoen ikuskari bat cen, Nazaretheco hirian çagoen familia Saindua; Jesus, Maria eta Jossefekin han bici cenean.

Nolacoa etcen behar içan hango bakhea eta batassuna, hura cenaz gueroz berthuten egoitça; eta passionen nahasdura guciac handic desterratuac cirenaz gueroz!

Jesus Jaincoaren eta guiçonon beguietan adinez eta çuhurtciac aintcinat çohan demboran, Mariac bethi bere beguiac haren gainean cituen, exemplu haren arabera bere bicia erreguelatceco.

Jossef etcen gutiago atçarria amaren eta semearen exempluez progotchatceco.

Han guciac Jaincoa ganat çakarketen. Han guciac Jaincoarentçat eguiten ciren. Jesusen presentcia choilac bihotçac bozcarioz bethet-
cen cituen ; horen solhas Jaincozcoec hec su-
tan emaiten cituzten.

Jesusen obedientciac eta errespetuac Maria eta Jossef admiracionezco extasia batetan emaiten cituen ; eta bere buruac aphaltcen eta ez deustatcen cituzten Jaincoaren aintcinean. Saindutassunaren Jaincoa ! han Izpirituz eta eguiazki adoratua cinen. Cembat etciçaizkit-
çun agradatu behar han errecibitcen cintuen homayac !

Ecín familia dohaxu haren imayina gogo-
rat ekhar daiteke haren çorionaren jelos içan
gabe. Ah ! ala nahi içaiteco bailiteke cristauen
arteco familia guciac bici litezken escola Sain-
du haren arabera.

Hetan Jaincoaren amodioac erreguina ba-
leça, Jesus, Maria eta Jossef bici ciren etche
pobrean erreguinatcen çuen beçala ; hetan dem-
bora berean ikus litezke erreguinatcen ordena
ona , bakea , eta elkarren arteco accordua.

Senharrac eta emazteac gusta letçakete ez-
contçaco batassunaren goçotassun inocentac.
Haurrac altchatuac litezke Jaincoaren beldur-
rean. Sehiec ez leçakete errecibi berthutezco
exempluric baicen.

Ez litezke han eçagut yelosiac eta escati-
mec ardura dakarçketen effectu doloragarriac.

Ez litezke hetaric ikus ilkitcen gure mendean hain ussuac diren escandalac.

Aberaxac ez litezke bere onthassunez balia despendio erho eta hondoragarri batçuen eguiteco. Hetaz emplegu Saindu bat eguin leçakete pharte bat erromesetarat hedaturic; eta eskerrac Jaincoari bihurtcen liotçoketelaric.

Çuhurtcia prudent bat liteke aberaxtasunen funx baliosena. Abariciaren esparnia cikinac, ez litezke gutiago desterratuac prodigaltassunaren emaitça neurrigabeac baino.

Axecabeac ez leçake han atheraraz Probidenciaren contra errencura eta murmurantçaric. Higoalki Jaincoa benedica liteke beharrean eta doy doyaco aisetassunean, nola frankian eta goratassunean.

Aintcindariac bere nausitassuna aguer leçake dorphetassunic gabe. Esposac bere senhararen gogara eguiten lukelaric, artha luke bere menayuaz. Batac eta bertceac contsolamendua balukete bere beguien aintcinean handitcen ikusteco goiz danic berthutearen plegua har leçaketen ume obedient batçuec.

Hortic cer onthassun eta çorion ez liteke ethor mundu guciarentçat? Cer simplicitate maitagarri eta inocentcia! Cer batassun eta caritate! Cer edificacione eta Saindutassunaren fruitu miragarri ex guinetçake ikhus?

Soseguan iragan guinetçake gure egunac, eta behar litekenean herioaren alderat du-

gun çorra pagatu, hambatenaz errechkiago eguin guinetçake gure biciaz sacrificio bat, cembatenaz baikinduke contsolamendua gure buruei erran ahal içaiteco Jaincoaren amodioan bici içatu garela.

XXVIII. CAPITULUA.

Othoitçaren indarraz.

MARIA eta Jesus bere discipuluekin ediren Mciren Canaco eztayetan; arnoa ezcastu citçayen. Maria bi esposec içaiterat cioacen ahalkeriaz hunkitua, eta bere semearen gainean fidantçiaz bethea, mintçatcen çayo heyen beharraz.

Jaincoac bethitic othoitçari iratchiki diotça bere graciac. Bethi prest, hec gure gainerat ichurtceco; gombidatcen gaitu heyen galdeiterat: nahi du ordean fidantciarekin hec galda diotçogun.

Esperantça escasa da comunzki fede hil baten seinalea. Hargatic dire hambat othoitz agorrac eta fruitu gabeac.

Gure othoitcen tributua hari offreitceco, ez da premiariç ataçaren beguira egon gaiten. Gure Jaincoa bethi da ekarria gure entçuterat. Bethi eta bethi erraiten darocu: galda çaçue eta ardiexico duçue; galdatcen duenac erreçibitcen du.

Nihoren ez errefusatceco aski ona, eta guciei emaitceco aski aberaxa den Jainco baten cerbitçariac garela dakigun demboran, nola bada hain artha guti içan ahal othe deçakegu hari bere graciën galdeitceco edo gure buruentçat, edo Mariac beçala bertcentçat?

Laburra da Mariaren othoitça. Jaincoac, guiçonetarië different, ez ditu gu ganië galdeiten othoitz arrimatu, estudiatu eta lucero gogoan erabili batçuec. Harekin mintçatceco ez da behar ez escolarië ez elokentciarië.

Lañoki eguina den othoitz bat ceinetañ galdeturen baitiogu haren loriarentçat eta gure salbamenduarentçat conbeni dena, hura da haren gogoracoa eta entçuten duena.

Gutiago ere espainez erraiten diren hitcec, bihotceco sentimenduec baino, ardiexten dituzte haren fagoreac.

Bihotçaren çolatic Samuelen amac hedatu cituen cembait hatzgorapenec içanaraci citoten seme bat; eta seme haren baithan Profeta bat eta Izraeslgo yuye bat: Anna mintço cen bihotcetic.

Jesusec Mariari ihardexten dio iduriz esperantçarië ez uzteco molde batean; guciarekin esperantçatcen du eta ardiexten galdeiten duena.

Arroro da othoitça eguin deçagun unbatu gabe, iraunië; eta ez gaiten entçunac içan. Nabarmentciac guiçonac kechateen ditu. Ez

çaitecela unha Jaincoari othoitz eguiten ; ez da unhatuco çure entçuten.

Nahi beçambat karxua içan dadin çure othoitça , idurico du Jesusec erranen darotçula Mariari beçala : ez dela ethorri haren orena. Ordean çure esperantça bethi fermua bada , oren hura ethorrico da.

Jaincoaren ontassunaz indigne bilhacatcen gare , nahi diogunean muga bat esleyitu, haren effetuac guri sentiarazteco.

Eguia da hargatic Jaincoac batçutan ez darocula emaiten hanitz aldiz galdetu dioguna. Ordean emaiten darocu escatcen dioguna baino oraino premiascoagoa dena.

Jondoni Pauloc galdeiten du tentamendu batetarie libratua içaitea : bizkitartean bethi hartaz assaldatua da. Ordean , ceren othoitz eguin duen, Jaincoac emaiten dio gracia bat ceinaren laguntçarekin biltcen baititu merecimendu handienac. Ez othe cen bada entçuna içatu ?

Hanitz urthe hautan galdeiten dioçu gorphutceco eritassun batetarie sendatua içaitea. Ez çaitu Jaincoac sendatcen. Bainan haren yassateco pacientcia handi bat çure othoitçaren effetua da : entçuna çare.

Maiz Jaincoari on bat beçala galdeiten dioçun gauça bat çuretçat gaitz bat liteke emaiten balerautçu. Ez darotçu emaiten , ceren maite baitçaitu.

Contu guechiago behar da eguin salbamen-
duarekin aria duten graciaez, demboraco gra-
ciez baino. Hauc Jaincoac batçutan emaiten
diotçote bere exai handienei : bere hautet-
sientçat aldaratcen ditu berceac.

XXIX. CAPITULUA.

*Berthutea ez dela cortessiarekin eta manera
onekin ecin compundua.*

CARITATEAREN motibo batec ekharri cituen
Maria eta Jesus Canaco eztayetan causitce-
rat.

Duda gabe niahiagoco çuen etchean bera
egon descantsuan contemplacionearen goço-
tassunen gustatcen : etcituen ordean nahi
içatu damustatu gombidatu çuten espos ber-
riac.

Berthutea ez da beraz cortessiarekin eta
manera onekin ecin compundua. Nahi du
contrarat hec içan daitecen. Ez da ere hura
baicen hec sainduki praticaraz detçakenic.

Ordean gucietan Maria imitatceco, ikusaçu
nola aguertcen den incuntru hartan. Cer
goardia ez du eracusten bere hitcetan ! cer
modestia bere beguietan !

Haren conduitararen çuhurtcia leccione bat
da çuretçat, cembat atçartassun eta erresal-
burekin behar duçun arte bat beguiratu axe-
guin onhest eta inocentenetan beretan.

Differentcia handi bat behar da eçarri munduco leguen, eta elkarren alderat ditugun eguinbidec emaiten darozkiguten leguen artean. Berthuteac ez ditu hec eçagutcen heguerla eguiteco baicen. Hautaz denaz beçambatean, ahalaz beguiratcen ditu; ceren ez baitire deusetan Jaincoaren leguen contra.

Nolazpeit ere deboçioneari calte bat ekartcea liteke dosteta suerte gucietarie urruntcea. Hori liteke berthuteac presuna salbaya bilhakarazten duelaco opinione falso hau creditean emaita.

Ez, debocioneac ez du salbaya bilhakarazten. Debot içaitetic guelditu gabe, segui daitezke cortessiaren legueac.

Eguiazco debocioneac dituen chedien, eta hura darabilaten motiboen medioz, badaiki berenez indifferentenac diren obrac merecimenduzcoac bilhakarazten.

Erraiten darocu : cein nahi dosteta edo dibertimenduri, nahi beçambat inocenta içan dadin, ez çakizcola sobretaraino eman. Doi-doia eta empassantean beçala hura har çaçu.

Onhestassunaren ariaz hartu behar dituçun dibertimenduetan barrayadura sobrata bati ihes eguiteco, içan çaçu artha noizean behin Jaincoaren presentcia gogorat ekhariceco.

Hetan içan çaçu Jesus eta Maria haa çarekin edireiten balire cinduken modestia eta goardia bera.

Tobiaren Ainguervac beçala itchuraz eguicū bertcec eguiten dutena, gaizkiric ez den pontutic; ordean dembora berean içan çaçū hare beçala çure arimaren deliciao eguinen duen neurrimendu gorde dat.

Çure gogoetac heda çatçu cerurat. Orhoit çaitc han s̄induec goçatcen dituzten axeguin ecin erran eta ecin explica daitezken hetaz. Axeguin hec dire, lurreco placerentçat içatu duten ezansiatassunaren sariac.

Yauna ganat altcha çatçu çure Izpiritua eta çure bihotça, erraiten dioçularic: munduco axeguinec ez darozkitçutela secular abantz aracico haren cerbitçuan gustatcen diren placer goço eta garbiac.

Erroçu haren graciaren laguntçarekin, bocic eguin cineçakela hemen guehienic placer eguiten darotçutenen sacrificioa; haren amodioan grado choil batez aintcinatua içaiteco.

XXX. CAPITULUA.

Ez dela behar munduco ohorien eta guiçonon estimuaren ondoan ibili.

CERBITÇARIAC.

O Maria! o Ama dohaxua, duda gabe hozten cinen çure semeari bihurtcen ciotçoten ohorez, ordean bakharric haren gatic; hetan çure burua bilhatu gabe.

Ez cintuzten ikusten buruyoppe bat içaiten, ceren Jaincoac hautetsi cintuen munduari emaiteco; bere miraculuen distiaduraz, eta bere doctrinaren goratassunaz. Populuen admiracionea eta espantuac bereganatcen cituena.

Bere umen merecimenduez haro eguiten duten bertce ametaric different, Jesusi yarraikitcen bacinaizcon lekhu batetic bertcerat, ez cinduen hori eguiten haren instruccionen errecibiteco, eta hartaz çure burua neurritceco baicen; ez hari emaiten ciotçoten laudorioen eta benediccionien ohorea çure ganat itçularazteco.

Bethi sentimendu aphalenac içan cintuen guiçonen errespetuac eta homayac merecitcen cintuen demboran.

Molde hortan condenatcen ditutçu, mundu huntaco ohorien eta yendien estimuaren, çure obra guciac içurrizatcen dituen poçoin dohacabe haren ondoan dabilteçanac.

MARIAC.

Eguia da, ene haurra, Jaincoaren gracia-rekin bethi beguiratu nintcen, arraçoinekin poçoin dohacabe bat deitcen duçunetic.

Ohorea Jainco choilari dahoco. Ah! cer du creaturac buruyoppe eman dioçokenic, eta Jaincoa ganic ez daucanic?

Yaunac hambat goratu ninduen Messiaren Ama içaiteco hautatu ninduenean. Ibili behar nuen bada munduco ohoren ondoan?

Jaincoa baicen bilhatcen ez duenac, ez du Jaincoa baicen handiric ikusten. Mundu huntaco ohore banoac, guisonec guchien precatcen dituztenac, funx gabeco objet batçu dire haren beguietan.

Ene haurra, çure fedea, çure adimendu choila consulta çatçu; ez çare guehiago munduco ohore eta laudorioen hain gosse içanen.

Çure ambicionea eta egartsua objetez gambiaturen dire; bakbarric guticiatuco duçu Jaincoac bere sainduei aldaratcen dioten loria.

Ahanzten eta ez deusençat idukitcen bacin-tuzte, tristatcetic urrun, boz cintezke; ceren ez baita beheramendua baino bide seguragoric ceruan gora altchatua içaiteco; erre-ligionezco izpiritu batekin errecibitcen de-nean.

Utz diotçotçute beraz mundutarrei bere ohore eta handitassunezco titulu bano eta funxgabeac. Çure burua aldara çaçü ohore eguiazcoago eta funxezcoago batentçat.

Maiz Davitec beçala Jaincoari galde dio-çoçu guibela çaitçan çure beguiac lurreco gauçu ez deus eta funxgaben gainerat itçult-cetic.

Hanitz galdu dire, ceren munduaz bere idola eguin içan duten. Ez çaitecela hura oraino egun guciez isensatcen duten çoroen balsaco içan.

CERBITÇARIAC.

Birgina Saindua, baliatuco naiz çure exempluaz, eta çure leccionez. Ez dut bertce ohereric nahi, çure berthuten imitatceari iratçakia dena baicen.

Nola ordean ene bihotça flacoa eta maiz gueçurtatcen dena baita, galdeiten darotçut çure laguntça. Ardiex dieçadaçu munduaren arbuyoez eta haren maina traidorez gorago altchatceco behar dudan arimaco trebetassunhura.

XXXI CAPITULUA.

Gure laguna behar dugula caritatezco eta eztitassunezco Izpiritu batekin yassan.

CERBITÇARIAC.

CREATURA phurnen guciac eztitassunean Gichiteen ditutçun Birgina, Jesusentçat eskerric etçuten hambat presuna ingraten alde rat iduki duçun conduitaz, irakasten darotaçu nola behar ditudan yassan ene lagunaren hutsac eta itçalac.

Ecen cembait aldiz Jesusi emaiten baciocoten ere laudorioac eta benediccioneac, cembait aldiz etcituen pairatu behar içatu contresta borthitcenac!

Imbidiac pichten ciotçan exai batçu haren

Iarrutcen, haren doctrina eta haren miracuiluac mendratcen eta abachatcen bethi hari cirenac.

Cembat aldiz ceroni eteinen gaichtakeria heyen lekhuco icatu? Halaric ere çure seme Jaincoaren exempluaren arabera ez cinduen haren exayentçat bakezco gogo eta sentimenduric baicen. Higuintcen cinduen bekhatua; ordean bethi maite cinduen bekhatorea.

Jaincoaren offensaz bakbarric hunkitua, ez cinduen uste bertcenaz cilbegui citçaitçula heyen contra errencurarie eguitea. Nahi ere cinduen Jesusen aldean heyen ararteco ican.

Helas! heyen alderat eguiten cinduen, hambat urthe huntan ene fagoretan eguiten duçuna.

Naicelarie çure cerbitçarietarie ingraterna, yassaiten nauçu samurtassunekin: bethi Jaincoa ganic ardiexten darozkidatçu gracia berriac.

Bakezco Jaincoaren Ama! icanaraz dieçadaçu ene hitcez behinere nihor ez damustarazteco gracia. Enetçat galde çaçü eztitassunaren berthute hura, Jaincoaren umen titula ohoragarria mereciten darocun bakezco izpiritu hura.

MARIAC.

Ene haurra, çuretçat othoitz eguinen dut ordean çure phartetic ihardex dioçoçute ar-

diexico darozkitçudan graciei. Graciac ez ditu kentzen gaichtassunac : laguntzen du heyen garhaitzen.

Badakit çure laguna maiz carga duçula bere umore beltz , makurkerien eta bere manera eztranioen gatic. Ordean graciac , leyal baçare hari ihardexteco , irakatsico darotçu çure nakazdura gucien garhaitzen merecimenduen ardiexteco.

Sainduac ez cituzten egun guciez berthuteco obra arraroen eguiteco ataçac eta paradac : ordean egun guciez berreguintzen çuten bere khoroa pacientciarekin lagunaren hutxac eta itçalac yassanic.

Cristau baten bicia sacrificiozco bici bat da : eta lagunac, bere hutxen ariaz hurren bethi emaiten ditu heyen emendatceco occasioneac.

Guiçon guciac bekhatutan erortzen dire mement guciez. Baliatu behar dute beraz bere bekhatuen urratceco moyenez. Bada hetaric puchantenetaric bat da , penitenciazco izpirituz lagunaren yassaitea.

Bertce alde, ene haurra guiçon bakotchac baditu bere itçalac. Hetaric gutien duena da , perfetena.

Çure anayen baithan edirenen ditutçu ezcasac, eta hec orobat çure baithan. Ecen balinba etçare batere ez dutela uste duten , eta hortic beretic escas gucietaric handiena duten hetaric.

Çure anayec çaren beçalacoa yassaiten çaituzte; çuc ere beraz hec har çatçu diren beçala.

Balia çaitte çure lagunaren yassaiteco çure baithan eçagutcen ditutçun escas heyen yassaiteco, behar içatu duçun pacientcia hartaz.

Ya, hanitz dembora huntan, trabailatcen çare hetaric correitceco. Orai arterainocoan ecin eguin içatu çare; nola nahi cintuzke bada bertceac çure nahiaren arabera correyitu?

Yende suerte batçuen ganic pairatceco ditutçun penen çainean eguiten ditutçun errencurec, ez dituzte hec correituco; eta ez darotçute erremedioric ekhartcen.

Pena hetan har ahal deçaçuken partida bakharra da, Jesusi galdeitea bere laguntça hetaz progotchatceco, eta eguiazki hetaz baliatcea çure buruaren frogatceco eta berthutean fincatceco.

XXXII. CAPITULUA.

Gucietan behar dela Jaincoaren nahira erori.

CERBITÇARIAC.

CER dolozco sujet çuretçat, o Jesusen Ama! ikusteaz Yuduec hain fruitu guti atheratcen çutela haren predicuetaric.

Haren doctrina guciz ceruticacoac, miraculu distiantenez sustengatua cen arren, ecia

conberti cetçaken bere buruen itxutcea on-
hexten çuten mila izpiritu oztrinatua.

Sendatu nahi lituzken escua bere ganic
urruntcen duten eri batçuen pare, sinhex
gogor hec aphartatcen çuten eskaincen cit-
çayen salbamendua.

Nolacoac ciren dembora hartan çure sen-
timenduac? Auhendatcen cinduen guiçon
gaichtaguin heyen itxumendua eta sorhayo-
tassuna. Ordean, bakean eguiten cintuen
çure auhenac; eta etcinen baratcen heyen
conbersionea ceruari galdeitetic.

MARIAC.

Ene haurra, duda gabe nihorc baino gue-
hiago guticiatcen nuen Jesus eçagutua içan
cedin: haren loriarentçat nuen zeloac min-
kiago sentiarazten çarotan Yuduen oztrina-
mendua. Cerentçat ordean galduren nuen
ene arimaco sossegua?

Banakien asco aldiz Jaincoac gaichtagui-
nac baliarazten dituela bere desseinuen com-
plitceco; maiz gaizkitic onguia atheratcen
duela. Ichiltassunean adoratcen nuen batçue-
tan gaichtakeria garhaitcerat uzten duen çu-
hurtcia infinitu hura.

CERBITÇARIAC.

Birgina Saindua! pacientcia hura exem-
plutçat baliatuco çait ene bicico arribacari
gucietan; bainan bereciki ene fedea kordo-
catua ikusten dudanean.

MARIAC.

Bai, ene haurra, ikusten duçunean munduco handi bat eguiten dituen hobenen ondoan copeta altchaturic dabilala, eta presuna inocent baten gainean garhaitia duela, ez deçaçula utz çure burua minteen eta indignacionez bethecten den zelo baten mobimendueta-
rat goaterat. Erreligioneac hori debeatcen darotçu.

Ceren gatic ez duçu soffrituco, Jaincoac berac soffritcen duena? Guibela leçake çuretçat escandalaren sujet bat dena : ez du guibelatcen, bere chedeac baditu permetitcen duenean : çuri darotçu heyen adoratcea.

Hemen deus ez da guerthatcen haren permetimenduz baicen. Gaitça ona beçala haren probidentciaren arrimuan sartcen da. Ez ditutçu orai comprenitcen arrimu hec. Egun bat ethorrico da ceinetan eçagutuco baititu heyen çucentassuna eta çuhurteia gucia.

Eguia da, ez duçu sentimendu gabe içan behar erreligionearen gaitcentçat. Çucen da hetaz içan çaitecen tristatua. Cilhegui ere çaitçu hetaz samurki Jaincoari errencuratcea.

Ordean hetaz escandalisa çaitecen çure fedeac edo sosseguac soffritcerainocoan, ez liteke guehiago zelo bat : zeloaren abusione edo sobrania bat liteke.

Berthute batec ez du bertcea deseguiten. Jaincoaren loriarençateco zelo eguiazco ba-

tekin compun daiteke, hanc permetitcen duenarençateco sumissionea.

Gaitz batçu badire çure nigarrac eta auhenac galdeitcen dituztenac; nigar hec ordean behar ditutçu ichuri Jaunaren oinetan. Pharte emoçu çure doloreaz, othoitz çaçu arren akhabantça bat eman dioçan çu tristatcen çaituenari. Erroçu ere offensaturen ez duen libertate saindu batekin :

Altcha çaite, Yauna, cer gatic diruriçu lokhartua? Certaco çure beguiac apartatcen ditutçu gu ganic? Ceren gatic ahanzten gaitutçu gure herramenduan?

Ceroniri aspertcen eta enferratcen çaitkitçu: çure icen Saindua laidostatcen; çure erreligionea blasphematecen dute; çure obra nahi dute irauli.

Yabe çaite çure çucenaz. Ez deçaçula soffrigaichtakeriac guehiago garhaya eramandean. Intresatua da çure ohorea.

Molde hortan, ene haurra, betheco duçu Jaincoaren loriarençateco zeloac, eta Erreligioneac çure ganic galdeiten dutena. Eta gaineracoan sosseguan igurikico duçu Jaincoa ethor dadin çure contsolatcerat.

XXXIII. CAPITULUA.

Eguiazco Saindutassunaren seinaleez.

ALDI batez emazteki bat oihuz abiatu Acen salbatçailearen aintcinean cioelariç: Dohaxua da çu bere sabalean ekharri çaituen Ama, eta bere bulharra eman darotçun unhidea.

Erraçu hobeki, ihardexi cioen Jesusec, dohaxuac direla Jaincoaren hitça entçuten eta pratican emaiten dutenac.

Jesusec hitz horiez aditcerat emaiten du, Jaincoaren amatassunaren dignitatea ez dela, Maria guehienic ohoratcen eta goratcen duena, guehiago dela altchatua Erreligioneco eguinbide gucien completatceco içatu duen leyaltaçun bethierecoaz.

Haren merecimendua ez duela eguiten Jesusen Ama içaiteco Jainco choilaren ganic çuen pribilioac; bainan bai bere obren medioz ardiexi çuen Saindutassunac.

Ez da erran behar Jaincoac guretçat eguiten duenac, choilki merecitcen darozkigula haren errecompensac; bainan bai gueronec Jaincoarentçat eguiten dugunac.

Ebanyelioac aiphatcen darocun cerbitçarionac ez dio bere buruari merecimendu bat

eguiten bortz talendu errecibitu içaiteaz; bainan bai hec baliaraci içaiteaz.

Arraçoinekin çure buruari ohore bat eguiten dioçu bathayoan ardiexi duçun Jaincoaren ume kalitateaz. Eguiçu ordean reflexione, kalitate harc ez darotçula Sainduen artean herruntca bat emanen hura çure biciaren saindutassunaz sustengatcen ez baduçu.

Sainduen artean badire extassiac içatu dituztenac; ez duçu pharte hortaric yelos içan behar heyen çortheaz.

Jaincoaren nahiarentçat leyal eta bethi leyal içan dire: horra cer behar duçun çuc ere imitatu.

Estatu saindu bat bessarcatu duçu; ez çaitu haren saindutassunac descantsuan eman behar; bainan bai çure eguinbiden bethetceco ekharrico duçun atçartassunac.

Idurien arabera Judassec eguin içan cituen miraculuae, eta damnatua da. Ez dugu iracurtcen Jondoni Joani Batistac batere eguin duela, bizkitartean Jaincoaren semeac Eban-yelioan emaiten diotça laudorio ederrenac. Saindutassuna gabe ere guiçonen opinionean cerbait içan gaitezke, ordean Jaincoaren estimuan deus ez gare, saindu garen eredura baicen.

Eta ez gare saindu, obra sainduac eguiten ditugun beçambatean baicen. Hori içanen

da guretçat, Mariarentçat içatu den beçala,
gure çorionaren cimendu eguiazcoa.

Compreni çaqu beraz Jaincoac çure salba-
mendua ez diotela iratchiki edo naturaren
edo graciaren pharteticaco dohain ordinario
ez diren batçuei, bainan erran behar bada
ceroni çure salbamenduaren nausi eguin çai-
tuela; bere ondotic, çure contuco utçi due-
nean.

Inocentcian ibilico denac, eta bere eguin-
bide guciac behteco dituenac, merecituren
du, Jauna, çure Tabernacle eternaletan
sartcea.

BIGARREN LIBURUAREN AKHABANTÇA:

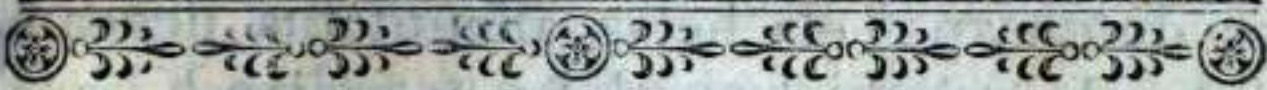

REGINA ANGELORUM
AINGUERVEN ERREGUINA

1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

REGINA ANGELORUM.
AINGUERUEN ERREGUINA.

ANDREDENA

MARIAREN

IMITACIONEA

JESU - CHRISTOREN

IMITACIONEAREN

GAINEAN MOLDATUA.

HIRURGARREN LIBURUA,

Ceinetan contsideratuco baititugu Birgina Sainduaren bicia eta berthuteac, bere seme dibinoa Calberioaren gainean bere odola ichurtcen ikusi çuenetic ceruetan gora bere Assumpcionean igan cen arterainocoan.

LEHENBICICO CAPITULUA.

Jesus maite duenac behar duela harekin Calberiorat igan, eta harekin han sofritu.

MARIAC.

JESUS igaiten da Calberiorat. Çato çu ere, Jene haurra, gombidatcen gaitu harat igaitera. Maite baduçu, ez duçu utcico.

Gure amodioa Jesusentçat, harc mereci beçalacoa othe liteke, guiçon guciec eçagutcen

ez dutenean, eta hetaz affruntatua denean uzten baguindu bere doloren erdian?

Ecin eman dioçokegu laguntçaric batere. Ordean bederen haren oinhacetan pharte har deçagun gure nigarrac haren odolarekin balsatcen ditugularic: eta emanen diogu contsolamendua ikusteco ekharriac garela hanc ordenaturen duen gucia haren amorea gatic yassaiterat.

CERBITÇARIAC.

Ordean Birgina Saindua! ez dakioker bada Jesusi marca bere amodioa sofricarietan baicen? Ecin eguin dakioker bada calman eta bakean?

MARIAC.

Ene haurra, bekean eta calman errech da amodio haren seinaleac emaitea. Ecin ordean ongui yuya daite haren funxaz, bakeaz campoan baicen.

Jesusec erran du: bere gurutcea garrayatcen ez duena, eta niri yarraikitcen etçaitana ecin içan daite ene discipulua.

Beraz çure egun dohaxuenen artean behar ditutçu eman, haren amorea gatic cerbait pairatceco içan ditutçun hec.

Hanitz cristauac ez dute Jaincoa maite bere ongui eguinen gatic baicen; eta dohainiç maitatcen ez dakiten lurreco adiskide heyen pare dire.

Badiote bere bihotçaren erditic Jesus maite

dutela, bizkitartean ez dute bihotzic oren choil batez barekin Olibetaco baratcean atçarriac egoiteco.

Aguintcen dute gucietarat seguituren dutela, heriotcerat bererat ere. Ordean sofricarien beldurrac laster heyen baithan flacatcen du amodioa ; eta Jesusi etçaizco urrundic baicen jarraikitcen.

Çuntaz denaz beçambatean, ene haurra, Jesus maite baduçu, maitatuco duçu haren gurutcea, eta çure bihotz gúciaz hura maite baduçu, gogotic bessarcaturen ditutçu egorrico darozkitçun gurutce differentac.

Simon Cyrenecoa beçala Jesusen gurutcea garrayatcerat borchatu behar ez denac, eguiazki Jesus maite du. Suac urrea beçala, axecabeac affinatcen du amodioa : hura perfet bilhacatcen du.

Jesus bici içatu da nigarretan. Çuc behar duçu bada iguriki, eta nahi behar cinduke ere bici axeguin eta delicioetan ?

Cristau eguiazco bat moldatua da guretcearen gainean sofritu duen, eta hil içan den Jesusen gainean.

Hain maitagarria çaitçu çure amorea gatic pairatu dituen oinhaceac gogorat ekhartcen ditutçunean ; ah ! cembatenaz ez ditutçu guehiago maitatu behar çure amodioaren objet hain digne bat bilhacarazten duten soffricari hec berac ?

Gurutceaz erosiac içatu diren guiçonec,
gurutceari beguiratu behar diote bere prime-
cari eta loriari beçala.

Jesus ez da bere lorian sarthu sofricarien
bidez baicen. Ez da içanen ez neretçat, ez
sainduentçat bertee bideric. Han behar duçu
ibili loria bererat heldu nahi baduçu.

CERBITÇARIAC.

O Birgina Jainco baten ama! hambat sof-
fricari yassan ditutçu, hec hambat preçatu
ditutçu, ceren Martir guciec, Saindu guciec
elkharrekin baino guehiago Jaincoa maitatu
baituçu.

Çure arartecotassunaz lagun naçaçu ene
minberatassunaren, gurutcearentçat dudan
urruntassunaren garhaitcen; ene bihotçac,
ene izpirituac, ene baithan diren guciec Jain-
coari froga dioçotentçat maite dudala.

Birgina gucietaric Sainduena eta bizkitar-
tean laceriatuena, çu içatu çare. Nahi dut
çure sofricarietan pharte içan, çure amodioan
pharte içaitecotan.

Eguiçu Jesusen gurutcea maita deçadan,
nere placer eta delicio guciac gurutcean eman
detçadan, nere heriotceco orenean Jesus gu-
rutcean içan dadintçat ene indarra eta ene
contsolamendua.

MARIAC.

Hargatic, nola hiltcean esperantçarekin

bessarca cineçake gurutcefica, çure bician gurutcearen exai bat içatu bacine?

Hiltceco orenetan damu içaitetic urrun maiz gurutceae garrayatu içaiteaz, nahi liteke bethi garrayatu balire; ceren baikinduke bethi Jesusen idurico içaiteco abantaila.

Ene haurra, baldinetaria arbuyoei, tratamendu gaichtoei persecucione gogorrenei pharatua çarenean hec yassaiten bacintu errencurarie gabe, pairacortassunekin, hetaz unhatua içan gabe; çure baithan ikus neçake Jesusen imayina compliena.

Eta, ene haurra, maite çaitudan baino guehiago oraino maita cintçaket; ceren Jesusekin iduri guehiago cindukelacotz, çure amarentçat ume baliosago bat bilhaca baitcintezke.

CERBITÇARIAC.

O ene ama, hemendic harat ene lacerietan contsolatuco eta animoz betheco nauen moti-boa içanen da, orhoitcea Jesusekin batean, eta Jesusentçat dakarkedala ene gurutcea, bainan dembora berean cer abantail ez da içanen neretçat, pentsatcea ene estatuac eta ene disposicionec manera bereci batez ardiexico darozkitedala çure amodioa eta laguntça!

II. CAPITULUA.

Sofricarietan Jaincoaren nahiarentzat ičan behar dugun sumissioneaz.

CERBITÇARIAC.

EDIREITEN naicen estatu tristean, çu ganat ehel eguiten dut affliytuac direnen contsolatçailea. Irakatz dieçadaçu cer sentimenduz behar dudan bethea ičan pairatcen ditudan gaitcetan, eta dichidatcen nautenen bistan.

MARIAC.

Behar dūçu, ene haurra, ossoki eta perfetki erori, guciac bere loriarentzat eta çure salbamenduarentzat arrimatcen eta guertharazten dituen Jaincoaren nahirat.

Axecabe bat hurbiltcen denean, ethorri denean, emendan dohanean; bertce cembait axecabez oraino seguitua denean, erraçu eta maiz erraçu: ene Jaincoa, eguin bedi çure borondatea.

Jaincoaren borondate haren orhoitçapenac borthiztu eta contsolatu ninduen Jerusalemece templuan Simeonec adiaraci çarotanean Jesus ičanen cela laido minei pharatua; eta neronec ičanen nuela bihotça dolorezco ezpata batez cilhatua.

Beregainki borthiztu eta contsolatu ninduen Calberioaren gainean ikusi nuenean

Jesus gurutceari itçatua, oinhace crudelenen erdian azken hatxa etchaten.

Ene amodioa Jesusentçat mugarri gabea cen beçala, orobat ene dolorea ere hala cen : ordean ene erresinamendua, bata eta bertcea beçain handia cen.

Çure axecabien erdian çure izpiritutic desterra çatçu beraz, Jaincoac nahi du : hitz labur horietan cerratua den erreflexioneaz landan, bertce gaineraco guciac.

Bertce erreflexioneac etçaizkitçu baliatuco çure bihotz minaren emendateco, eta cembat çaren malhurus çuri hobeki sendiarazteco baicen.

Cer! ene haurra, gogoari emaiten dioçunean Jaincoac egortcen darotçula axecabe hura, mentura cintezke bada erraiterat ez duçula hura nahi?

Çuhurtciac darabilan guiçon batec ongui denic baicen ecin nahi içan badeçake, cer behar dugu pentsatu infinituki çuhurra den Jainco batez?

Eguia da, Jaincoac ez du nahi çuri yaçartcen darotçutenen bekhatua; nahi du ordean ohoratua içan haren yassaiteco aguertuco duçun pacientciatz.

Permetitcen du çure exayen bekhatua; eta haren effetuac nahi ditu çure saindutceco.

Dabitec Semeari etcioen beguiratcen enferatcen citçayoen eta affruntatcen çuen suyet

bati beçala; Ikusten çuen Jainco çuen bat haren beheratceco eta hari bere bekhatuen pena yassanarazteco guiçon apha! eta miserable hartaz baliatcen cela.

Jesusec berac Apostoluei mintço citçayotenean bere passionearen calitçaz, etçaroten erraiten deusere hura aldaratcen cioten yuduen eskergabetassunaz : bere aitaren borondateari iratchakitcen cioen.

Piarressec ere ez baitçuen oraino comprenitu, soffritcen hari den, persecutatcen eta laceriatcen duten cristau batec ez duela behar baliatu pacientciaren eta obedientciaren harmez baicen : hari ere erran cioen : cer! ez dut bada edan behar ene aitac egorri darotan calitça?

Ez dut erran nahi ecin Jaincoari galde dioçoçukela çure gaitcetarie libratua içaitea. Nahi balinbadu bizkitartean calitça çuca deçaçun, behar dioçu erran : ene aita, içan bedi çuc placer duçun beçala; ez, nic nahi nuken beçala.

Ez dioçoçula, Jauna, beguira soffritceco dudan uzcurtassun handiari çure loriac eta nere gainean ditutçun gogoec permeti deçaten beçambatean baicen.

Eta baldinetaria çure axecabeac, gutitcetic urrun, emendatcen, doblatcen badire, erranen duçu : bai, ene aita, pena berri horietarat bocic erortcen naiz, hala placer duçunaz gueroz.

Çuc nahi duçu, nic ere nahi dut. Manatcen duçu : halabiz. Behar badut ere hil, hilen naiz. Ochala yaçartcen darozkidaten colpen dorphe^tassunac aintcina baleça çure presentciaren eta amodioaren goçotassun eterna-
lez goçaraci behar nauen mement dohaxua.

III. CAPITULUA.

Pairacortasunaz edo pacientciaz.

NOLACOAC behar içatu ciren Jesusen amaren sofricarioac, ikusi çuenean seme hura dolorezco guiçon bat bilhacatua, ilhumbetaco puchantcen meinerat eroria, yuyen aintcinerat herrestan eramana, gaichtaguin bat beçala tratatua, soldado insolent batçuz cehatua?

Ikusi çuenean crudelitaterekin açotatua, arantcez khoroatua, Barrabassekin parrean emana, heriotcerat condenatua, bere suplicioaren errementaz cargatua, haren phissuaren azpian lehertua?

Entçun cituenean seme maite haren escuetan eta oinetan itceac sartcen cituzten mailuen colpeac; ikusi çuenean gurutcean altchatua, bi manduleren erdian, haren heriotceaz boztuac ciren exaiez trufatua eta affrontatua?

Finean, ikusi çuenean gurutcearen gainean azken hatxa etchatcen; eta sahetsaren idekit-

ceco Soldadoac eman cioen lantça colpearen lekhuco içan cenean?

Sofricari crudel horien erdian Mariac aguertu çuen pacientcia guiçonon abalez goragoco bat: etçuten aditu errencura arinaren eguiten.

Calberioaren gainean imitatcen çuen Jesusc Aphez handiaren etchean iduki çuen ichiltassuna. Accusatçaile falsoez inguratua, hitz bat etçuen erraiten, ceren alferric mintçatuco baitcen bere buruaren defendatceco; eta bertce alde ez baitçuen nahi gure amorea gatic yassan nahi çuen heriotcearen arrasta guibelatu.

Arima laceriatua, horra çure exemplua. Çure axecabean premia bada mintçatceco, mintça çaitte; ordean eztiki eta bakezco Izpiritu batekin. Entçuten ez baçaituzte, sofriçaçu ichil ichila, eta injusticiari ez dioçoçula opposa pacientcia baicen.

Nolaco pacientcia ordean? Pacientcia çu-ristinozco bat erreligionezco izpiritu batetaric heldu dena; eta ez batçuetan politicac edo temparamenduac harrarazten duten beçalaco pacientcia humano bat.

Jaincoaren escuaren azpian aphaltcen direnec, bere herramenduetan haren justicia eta misericordia adoratcen dutenec, Jesusen eta Mariaren pacientciaren gainean exemplua hartcen dutenec, soffritcen dute eguiazco cristauec beçala, eta hala behar duçu sofritu.

Çure gurutcea phissuago bilhacatuco duçu gogoaren bortcha eta kechagunekin garrayatuco duçunean. Hori da penari oraino bekhattua iratchikitcea.

Gurutcearen bidea da, cerurat daraman bidea. Saindu guciac handic iragan dire. Lurra- ren gainean diren arima Jaincotiar guciac bide hartan dabiltea, hanitz herramendu badituzte, ceren Jaincoac heyen pacientciari khoro aberax bat aldaratcen baitio.

Ah! cer ondico ez da bere salbamenduaren egniteco baliaraci behar luketena, galduac içaiteco baliarazten duten cristau heyentçat? Salbatçailearen sahetsean bere gurutcearen gainetic blasphematen çuelaric hil cen; eta calberiotic ifernurat yauxi cen gaichtaguin haren pare dire.

Gure axecabetan Jaincoaren contra ez altchatu arren, murmuratcen eta errencuratcen gare egortcen darozkigun gurutcez; eta orduan mereci dugu Jaincoac gure punitceco idec dieçagun Saindutceco guinduken moyen gucizeco hura.

Maiz bederen cerua kechatcen dugu gure gurutcetarie libratuac içan nahiz; eta ez dakigu cer galdeiten dugun: gurutce hec direnaz gueroz guretçat, mercecimenduen ithurri batçuec.

Non egundaino ikusi içatu dire Saindutasunaren fruitu guehiago, eta berthute haltoa-

goac gurutcearen itçalean eta Calberioaren gainean baino?

Merecimendu guehiago egun guciez ardiexarazten darocu pacientciac hanitz urthez ardiex guineçaken baino, debocione trankil baten exercicioei ossoki contsecratua liteken bici batetan.

Cembat aldiz ez da guerthatcen amodio propioa balsa dadin debocionezco obretan? Bainan axecabez bethea den bici batean hambatenaz guehiago merecitcen da; ceren guciac Jaincoa gatic eguiten baitire, eta naturalçari contra eguiten baitçayo.

Ez dugu behar ere guticiatu gurutce bat bertcea baino hobeki. Ez dugu behar erran: hau nahiago nuke hura baino. Pacientcia guehiagorekin yassan neçake.

Ah! cristaua! garrayatcen duçun gurutceaz landan bertce cein nahi den ez liteke conbeni lakiçukena? Çuc baino hobeki daki Jaincoac cer behar duçun. Ceronec behar bacintu hautatu çure gurutceac, hautuan engana cintezke.

Jaincoac yassanarazten darozkitçun gurutceac neurtcen ditu çure beharren, çure ahalen çure gainean dituen desseinuen gainean.

IV. CAPITULUA.

Jaincoac batçuetan bere cerbitçari leyalenentçat aldaratcen dituela sofricari handienac.

ETCEN bada aski, o ene Jaincoa! Mariac hogoi eta hama hirur urthez gogoan ekhar

ceçan haren semeac pairatu behar cituen tormenten imayina? behar cen bada oraino haren heriotcearen lekhuco içan çadin?

Ez cinduen galdetu Sara causi cedin Abrahamec çure manuz bere seme Isaackez eguin behar çuen sacrificioan.

Comprenitcen dut; behar cen egun batez Sainduen erreguina bertce Saindu guciac baino barnago sar cedin, Apostotulua mintçoden, eta ceronec Jesusen eta hautexien artean eman duçun soffricarien phartaliertassun hartan.

Ez du behar beraz mirexi ikusteaz, hanitz presuna yustuen axecabeac emendatuac çure cerbitçatceco içatu duten leyaltassunaren eradura.

Aldi batçuez, pairatcen dituzten soffricari handiei beguiratu behar diotet eguiten diotçotçuten gracia particular, eta fagorearen seinale handi batçuei beçala.

Çuri agradatceco eguiten dutena, saristatcen duçu Jesusekin iduri guehiago emaiten daroten soffricari batçuez.

Guehienic maite cintuen, eta çu amodio beroago eta samurrago batekin maitatcen cintuzten presunac, causitu ciren Calberioan, gurutçetic hurbilenac.

Çorion handi bat da, Jesusen soffricarietan manera bereci batez pharte hartceco digue causitua içaitea.

Discipulu bat perfeta içanen da, bere nausia beçalacoa balinbada. Jesus gure nausia tribulacione handienetarie iragan da.

Berthute halto bat içatu duten arimen artean, gutiac dire cembait froga garratcetan emanac içatu ez direnac. Hassi dire Jaincotiar içaitetic; guero seguidan cembait axecabe dorphetan eman dioçute perfet bilhacatceco moyena.

Ceren cinen Jaincoaren gogoracoa, erraiten cioen çure Aingueruac Tobiari: behar cinduen içan axecabeez frogatua.

Lekhucotassun contsolagarri bat da erran ahal daitekenean Jondoni Petriekin batean: badakiçu, Jauna, maite çaitudala! Ecin Yakin deçake ordean cer den çure maitatcea, çure gatic sofricen oraino ihassi ez duenac.

Ez da premia bat, ô ene Jaincoa! affruntu minac, presondeguiac, eritassun luce eta crudelac içan daitecen lurraren gainean çure Sainduen phartaya: bainan badakiçu, hei egortcen bertce gurutce batçuec hain latzgarriac ez içan arren, heyen mortificatceco gutiango gayac ez direnac.

Ez dire bethi yakiten garbitu nahi ditutçun eta Saindutassun gora baterat deitzen ditutçun arimec yassaten dituzten gudu borthitçac.

Campoz badirurite nahicaraco sossegu batean direla; eta maiz bere barnean guerla dorphena dute.

Çure cerbitçari leyalen contra altcharazten ez baditutçu haice chiringolac; guiçonon ma-
lecia eta gaichtakeria pichten ez batitutçu;
bederen permetitcen duçu ifernua asper da-
kioten.

Heyen Saindutceco ordean hori permetit-
cen duçu. Çembatenaz guehiago gducatcen
baitire, hambatenaz heyen berthutea affinat-
cen eta perfeta bilhacatcen da.

Heyen fedea fincatcen eta emendatcen da,
adoratcen dituztelaric çure nahiac sumissione
bethi perfetago batekin: eta çure baithan eça-
gutcen dutelaric aita bat bere umeac cehatcen
dituena, ceren hec maite dituen.

Beroago bilhacatcen da heyen esperantça.
Eçagutcen dutelaric çure samurtassun infini-
tua; segur dire bere exaien errabiamendua-
ren meinerat uztetic urrun, heyen laguntce-
rat ethorrico çarela: eta berotcen dire bere
guduan, orhoituric demboraco axecabe arin
batçuen saria içanen dela loriaren phissu
eternal bat.

Suaren pare eguiten da heyen amodioa.
Bethi gueroago eta guehiago creaturetaric
suelatuac, ez dire bici heyen bihotceco Jain-
coac, eta heien seculacaco primeça denarent-
çat baicen.

Orduan bertce demboretan baino hobeki
ohoratcen çaitu heyen leyalassunac. Contsola-
menduen erdian maiz cerbitçatua çare intres-

sez; bainan axecabea, bibotça hiran eta kirerassunean delaric cerbitçatua çarenan, eracusten çaitçu amodio phuru eta iraupene-co bat.

O ene Jaincoa! cembait aldiz ene herra-menduetan erran içatu dut, iduriteen citçaitala ez ninduçula maite! Bainan hemendic harat erranen dut: Jaincoari behar diotçat ezkerac bihurtu. Axecabe hau haren amodiaren present bat dut.

Haren cerbitçari leyalec, haren adiskidec, haren Sainducc pairatu dituzte nereac ez beçalaco penac, çeren nic baino hobeki mereci baitcituzten haren arthac eta graciac.

Soffri deçagun Sainduen pacientcia eta erresinamenduarekin; oraino guehiago offritceco gracia ardiexteco.

V. CAPITULUA.

Ez ditugula behar ez mirexi, ez icitu, gure baithan sofricariantçat sentitcen dugun nakhazduraz.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua, gurutce bat heldu çaitala Bikusten dudanean nahasten eta trublean emaiten naiz. Nere baithan sentitcen dut ecin erran beçalaco nakhazdura bat sofricariantçat. Disposicione horrec icitcen nau.

MARIAC.

Ene haurra, naturaleçaren phartetic heldu çaikitzun nakhazdura hec etçaiztuzte hobendun bilhacatcen Jaincoaren beguietan. Çuretçat merecimenduen sujet berri batçu ere dire, bethi haren nahirat eroria egoiten baçare.

Erraiten denean Sainduac maite cituztela sofricariac, ez du horrec erran nahi naturalki maite cituztela. Heyen baithan guiçona doloratcen cen, eta cristaua bozten. Naturaleçac contra eguiten çuen; ordean guiriztinotassunac garhaitcen çuen naturaleça.

Uste duçu bada sentimendu gabea nintcela Calberioan? Ama guciec min hartcen badute bere hurren gaitcez; cer min etçuen behar sentitu Jesusen amac ikusten çuenean hura laidoz eta tormentez lehertua?

Behar liteke Jesus maitatu, maitatcen nuen beçala; comprenitceco nolacoa cen orduan ene dolorearen extremitatea.

Jesus berac olibetaco baratcean beldurtu cituen tormentac eta heriotcea. Etçuen nahi içatu haren sofricariei balio infinitu bat iratçakiten cioten haren Jaincotassunac, khen cioçan heyen sentimendua.

Ene haurra, çure axecabetan cincinez nahi duçun pontutic Jaincoac nahi duena; ez çaitecela nahas eta ici çure despit çure baithan iragaiten denaz.

Ez çaitecela ere gogurri guerthatcen çait-

çuncan çure minberatassun naturalari amor emaita. Hori liteke pacientcia escassari huts berri bat iratchikitcea.

Urguileria ichil da trublatcea ceren ez garen perfetac. Flacoa çare, eta Jaincoac eçagutcen du çure herbaitassuna. Guiçon bat çare, eta ez aingueru bat.

Guiçonac ecin bere bicia eramán deçake, bederen cembait hutz arin eguin gabe : ez den arren batere ceinari ez baitioçoke, eta ez baitio ihes eguin behar particularrean.

Ez çare ni beçala inocentcian contcebitua içatu ; eta hala gaizkiraco yaidura, eta guiçontassunari dagozcon flakecia gucietaric beguiratua içatu.

Cembait errencura eta murmurantça itçultcen çaitçuncan, berehala Jaincoari barkhamendu esca çakizco. Aguin dioçocu atçarriago içanen çarela : ondoan galde dioçocu bere graciaren laguntça ; eta ardiex çacu çure sossegua çure buruaren gainean erneago çaudelaric.

Huts bat nola nahicoa içan dadin, ecin daiteke hobeki erreparatua hartaz içaiten den ahalkeriaz baino.

Ene haurra, ceruan Sainduen compainian içaiten çarenean ecin guehiago bekhatu ric eguinen dugu.

CERBITÇARIAC.

O Sainduen erreguina, noiz bada ethorrico

da mement dohaxu hura? Noiz içanen naiz bada ossoki bilhucia Jaincoa maite duenarentçat hain hiragarria den haren offentsatceco beldurretic?

Gracien eta misericordien Ama çarena, çato bederen çure cerbitçariaren sustengurat. Çure ahal eta arartecotassun gucizcoaz eguin dieçadaçu defensa bat ene salbamenduaren exaien contra.

VI. CAPITULUA.

Jesus gurutcean ikusteac animorekin, eta constantki sofritcerat ekhartcen gaituela.

CERBITÇARIAC.

JESUS hil den ondoan lurra inharrosten da, Jiguskia bere arguiatz gabetçen da, harrocac arrailatçen dire; munduan gauça guciac irauliac dire: bada ordean bertee cerbait miraculu horiec baino guehiago espantitçen nauena.

Çu çare, o Maria! Ama gucien artean samurrena gurutcearen aldean chutic çaudeceñean, mement bakotçean erreberritçen duçularic aita eternalari Jesus çure seme maiteaz eguiten dioçun sacrificioa.

Nola yassan ahal cinduen halaco ikuscari bat? Nondic heldu citçaitçun curaye eta trebantçia hura? Irakats dioçaçu, axecabeac handizcoa den pontutic, gogoa erorarazten dioen arima bati.

MARIAC.

Beguien aintcinean exemplu handi bat nuen Jesus gurutcefiatua, bakezco hitcic baicen bere ahotic atheratcen etçuena; bere aitaren borondatearen alderaco erresinamendu osso batekin sofricen çuena; eta hari bere odolaren merecimenduez bere buruen salbamendua galdeiten cioena.

Beguiac haren gainean landatuac nituen: haren bihotcean barna barna sartcen nintcen; eta ene ahalac eguiten nituen haren sentimenduen hartceco.

Ikusten nuenean, suplicio icigarrienen erdian guiçonen fagoretan bere bicia hain yeneroski sacrificatcen; ikhasten nuen neronec Jaincoari munduan guehien maite nuenaz, Jesusez beraz sacrificio yeneros bat eguiten.

Ene haurra, nie heçala gurutcearen oinetan edirenen duçu çure penetan sustengu bat; çure gogurritassunean indar bat; Jaincoac galdetuco darozkitçun sacrificioetan erresinamendu curayos bat.

Axecabetan çarenean guiçonon contsolamenduen eske çabiltça: etçare ordean dembora hanitz ikusi gabe heyen urricalmendua laster dela ahitua.

Hasten dire çutaz pietate içaiten, guero laster unhatcen ditu çure penen conderiac; unhatcen ere ditu çure presentciac.

Orduan çure buruari abandonatua baçare,

ez dakiçu norat beira; gogoetari emaiten çai-
co : sentitcen ditutçu çure penac emendatuac:
eta maiz çure çauritic dardoaren atheratceco
eguiten ditutçun abalac berac, etçaiçkitçu
baliatcen hura barnago sartceco baicen.

Bainan, ene haurra, gudu hartan çarenean,
çure gurutcefica içan bedi çure iheslekhua.
Nahi beçambat eroria içan deçaçun bihotça,
hartan edirenen duçu çure indarra. Nahi be-
çambat handia içan dadin çure barneco ilhun-
tassuna, han causituren duçu contsolamendua.

Cerbait guiçonen phartetic sofriteco duçu-
nean, ikusaçu gurutce haren gainean aita gu-
cietaric laidostatuena, nausi gucietaric ar-
buyatuena, adiskide gucietaric utciena, justu
gucietaric persecutatuena.

Ifernucio exayac aspertcen çaiçkitçunean;
ikusaçu Jesus gurutcearen gainean heyen er-
rabiamenduari pharatua.

Menturatuco çare guero errecuratcerat
ceruan garraxlassun sobrarekin tratatcen çai-
tuela; beguiratuco dioçunean aita cerucoac
bere seme maiteari eracusten dioen garraxtas-
sunari!

Jaincoac egortcen dararozkitçu cembait
demboraco pena çure bekhatuen punimendua-
rentçat. Cer bilhacatuco dire pena bec Jesu-
sec pena eternaletaric çu beguiratceco pairatu
dituenekin parrean emanen ditutçunean.

Çure gurutcefica escuan harturic hari be-

guiratcen dioçunean, erranen duçu : erossia içatu naiz Jainco baten sofricari bandienez. Ah! çucen da guisa hortan erossia içatu den arimac, iduri bat içan deçan bere erresketatçailearekin.

Ene haurra, Jesusen hain iduri guti baiduçu berthuten phartetic, çure gurutcefiçac erranen darotçu contsolamendu bat dela çuretçat haren idurico içaita bederen doloren phartetic.

Haren ganat bel eguiçu çure gaitcetan, çure changrin gucietan; ditutçun tentamendu gucietan : amodiorekin mussu emoçu. Busti çaçü çure niçarrez. Atchicaçu tin tinca çure bihotçaren contra yossia.

Gogoari emoçu calberioaren gainean çarela, eta cilbegui çaitçula çuretçat sofricenden eta çuretçat hiltcen den çure Jaincoaren oinen bessarcateca.

Mintça çakizco çure penez, eta galde dioçoçu hec arin detçala. Errekeri çaçü salbatçaile misericórdios hura, arren bere gurutcearen gainetic adiaraz dieçaçun cembait contsolamenduzco hitz ; çure gurutcearen garraxlassuna yassaten lagunduren çaituena.

Erroçu ez duçula utcico çure arimari bere sossegua bihur dioçoken arterainocoan : bere graciaren gantçuduraz hura borthiztu duen arterainocoan.

Leyalki yarraikitcen baçaizco exercicio

Saindu horri, chucatuac içanen dire çure nigarrac, descantsua ardiexico duçu ; gogurritassunaren orde curayez betheco çare; etçaitçu gurutcea hain kiretx idurituco ; kirestassuna bera goçotassunerat gambiatuco da.

Edo bederen oraino soffritu behar baduçu, soffrituren duçu pacientciazco, erresinamenduzco eta amodiozco sentimenduekin. Erranen duçu Apostoluarekin batean : bozten eta alegueratcen naiz Jesu-Christo gatic pairatcen ditudan laido, persecucione, behar, miseria, eta nahigabetan.

VII. CAPITULUA.

Cer Sendimendu behar ditugun içan et-sayentçat.

MARIAC ecin çuken haren semea hiltcerat **M**condemnatu çuten Pharisabac eta Juduac baino exai handiagoric; ordean bere etsaiac heyen salbatceco bere bicia emaiterainocoan maitatu dituen Jesusekin sendimenduz bat eguina; hanc beçala cincinez erraiten çuen: ene Jaincoa, barkha dioçoçute.

Ikusten cituen Jesusen etsai ecin apacegatu hec, bura hilaraci çutenean eguin çuten hobenaz boztuac; aditcen cituen haren contra etchatcen cituzten blasphemioac eta maledicioneac.

Jesusen amaz landan bertce cein nahic gaichtaguin sacrilio heyen contra hetchatuco cituen ceruaren bengantçac: ordean Mariac, bakezco Jainco baten escolan arguitua, bertcelaco izpiritu bat çuen.

Jesusec gurutcearen gainetic cerurat etçuen hedatcen bere persecutatçailen, eta bere heriotcearen autoren fagore misericordiazco oi hu min bat baicen; eta Mariac gurutcearen oinetan heyentçat offreitcen çuen hilarazten çuten bictima adoragarri haren odola.

Helas! Juduec Jesusen eta Mariaren bihotzetan iracur ahal içatu balituzte batec eta bertceac heyen alderat cituzten caritatezco eta samurtassunezco sendimenduac; etcen guehiago beharco heyen disposicione latzgarrien gambiatceco.

Hambat bihotz min emaiten ciotçotenen alderat amodioz gaindi eguinac ciren bi bihotz hetan behar da bilhatu Ebanyelioac exayentçat manatcen darotçun bakezco eta caritatezco izpiritu hura.

Jesusec eta Mariac ohore eta çorion batentçat iduki dute offensen barkhatcea. Enganaten othe ciren bada eguiazco ohorearen sujetean çuten opinioean? Ahalcagarri othe da bada holaco exemplu ohorragarren imitatcea?

Nola nahicoa içan dadin eguin ahal dieçakeguten offentsa; behinere salbatçaileari eta

Mariari eguin çaitzen offensen berdin içanen othe da?

Maria cen, Jesusez landan, Jaincoaren complesentzien objet maitena. Jesusen contraco offentsa infinitua cen. Mariari eguiten citçayoena cen, Jesusenaren ondotic, compreni abal çaiten icigarriena.

Bizkitartean cembat samurtassunekin Jesusec ez du ichurtcen bere odola, eta ez dio haren balioa bere aitari offreitcen hobendunen barkhamendua ardiexteco? Cembat caritatekin Mariac ez du aita othoitzten heyen fagoretan bere semearen odolaren oihua entçuteaz?

Heïra desesperatuenac amor eman behar du gurutcearen oinetan, han ikusten ditugunean Jesus eta Maria manera hunkigarrienean bere exaientçat intres eguiten.

Gure salbamenduaren bahi preciatua den gurutce harc galdeiten du oihuz gure conde-nacionea; menturatcen bagare haren ganat hurbilicerat kindua bihotcean.

O ene Jaincoa! exaien alderaco amodioa ecin içan daite gracia puchant baten effetua baicen. Gracia hura galdeiten darotçut Jesusen merecimenduen berthutez, eta Mariaren arartecotassunez. Bataren eta bertcearen bihotçac betheac ciren eztitassunez eskergabe handienen alderat; eta caritatez urricalmenduric etçuten persecutatçaile batçuentçat.

Jesusen bihotz adoragarria ! Mariaren bihotz maitagarria ? Çuen bihotcen yenerostasun gucia heda çaçue ene bihotcerat.

Ah ! hemendic harat nere baithan senditcen ditudanean mendecuaren sendimenduac pichten ; berehala gogoz bat eguinen dut ene bihotça , bihotz sacratu heyekin.

Eta ez naiz gueldituco molde hortan bat eguina idukitcetic , hec betheac diren samurtassunaren , caritatearen , eztitassunaren imprenuac errecibitu dituzkedan arterainocoan.

VIII. CAPITULUA.

Cer disposiçionetan behar dugun içan , gure ahaideac eta adiskideac sofritcen ikusten ditugunean.

ALDI batçuez Jaincoac affliyitcen gaitu , Ahaiden eta adizkiden presunan . Heyentçat dugun amodioac minki sendiarazten darozkigu heyen gaitçac.

Nolaco bihotz mina ez da Ama batentçat ikusten duenean bere umea oinbacez hiratua , ohe baten gainean etçana ; edo adiskide batentçat , bere adiskidearen gaitcen lekhuco denean , hei erremedioa ekhartceco ahalic içan gabe !

Affliccione hura çucena da eta ecin condena daiteke , Jaincoaren nahirat eroria den pontutic : ordean gaizki bat bilhacateen da , Pro-

bidentciaren contraco errencuretarat iragai-
ten denean.

Norc behar çuen içan affliytua Mariac be-
çala, ikusi çuenean amodio samurrenarekin
maitatcen çuen bere semearen Passionea?
Cembat aldiz etcioen erran bere bihotcean:
ene semea, ene seme maitea, ala nahi bainuke
çure orde sofritu eta hil!

Baldinetaria Jerusalemeco emastekiac ni-
garrari eman bacitçaizcon ikusi çutenean Je-
sus bere suplicioaren errementa sorbalden
gainean, cer dolhamenetan etçuen içan behar
Mariaren bihotçac hondatua, hura ikusi çue-
nean azken hatxa etchatu behar çuen aldare
odolstatuaren gainean hedatua?

Ah! bederen cerbat goçagarri ekhar ahal
balioçate bere semearen gaitcei! sustenga
ahal baleça oynbaciën phissuaren azpian le-
hertua den haren burua cilhegui balitçayo
haren egarsuaren eztitceco cerbait emaita!

Bainan ez, esperantça ahal içaitetic urrun,
aldaketan den norbaitec urricalmenduz hun-
kitua delaric, hartaco cembait moyen emanen
dioela, ez du alde guciëtaric aditcen Jesusen
botherea eta Jaincotassuna laidostatcen duten
mihi infamen oihuric baicen.

Axèguin bat ediren daite maite denarent-
çat soffritcen denean; ala ordean gogor baita
maite den hura soffritcen ikustea, haren sc-
leyitceco ahalic ez denean.

Cer beraz eguinen du Mariac incuntru ihargarri hortan? Akhabantçarainocoan yasanen othe du ikuscarri horren icigarrikeria gucia? Ala apartatuco othe da bere semea tormenten erdian hiltcen ez ikusteco?

Izmaelen Ama ez beçalacoa, ceinac trebes utci baitçuen bere semea hura hiltcen ez ikusteco, Maria badago gurutcearen aldean aita eternalaren manuei bakean erresinatcen çayotelaric; eta Jesusen soffricariac munduaren salbamenduarentçat offreitcen diotçalaric.

Han egoiten da, ceren Jaincoac nahi baitu han içan dadin. Egonen da sacrificioaren akhabantçarainocoan.

Bere fedeaz, erresinamenduaz, Jaincoarentçat duen amodioz bilhacatcen da bigarren bictima bat ceruari agradatcen çayoena, eta errecibitcen duena.

Hortic ikasaçue çuec nor nahi çareten, burhasso samur, adiskide leyal, ume edo espos, hemen çuen contsolamendua eguiten duenaren galtceco meinean çaretenac, çuen dolo-rearen garhaitcen.

Orhoit çaitetzte, ceren lurraren gainean hanitcen galtceco beldurrean çareten; paradan çaretela cerucotçat hanitz irabazteco.

Ez ditu erreligioneac condenatcen çuen nigarrac eta minberatassuna; bainan haren boça aditcen baduçue, iracatsico darotçue heyen saindutcen.

Debecatcen darotçue contsolamenduric batre nahi ez duen tristecia ilhun hartan erortcerat çuen buruen uztea; eta escaintcen darotçue Jaincoaren borondatearen complitcean, çuen contsolatceco motibo guisacoena.

Ea beraz, nahi dut, descansa çuçue çuen barnea nigarrez, suspirez eta hatzbeherapenez. Ordean itçul çaitetzte Jaincoa ganat; adoraçatçue haren chedeac, humilki hetarat erorçaiteste.

Permetitcen du bilha detçatçuen hambat maite duçuen presuna haren gaitcen arintceco moyenac; nahi du oraino, galde dioçoçuen arren senda deçan; bainan dembora berean nahi du haren nahirat erorçaitetzen.

Erran abal dioçoçueke: Jauna, eçagutcen duçu cer igurikitcen dudan çure ontassunetic. Ikusten ditutçu ene nigarrac. Bihotça larrutua dut. Icialdura handienez naiz.

Jainco Jauna, çure baithan emana dut ene esperantça, entçunen duçu eguiten darotçudan othoitça. Ossassuna emanen dioçu intres eguiten dudan presuna maite hari.

Bizkitartean huna non naicen prest neure ganic galdetuco duçun gucietarat. Nahi duçun gucia nahi dut, ene Jaincoa.

IX. CAPITULUA.

*Maite ditugun presunac galtcen ditugunear
ican behar ditugun disposicionez.*

Hil cen Jesus. O nombait lucea iduritu be-
har ican citçayoen Mariari Jesus hiltce-
netic pictharterainoco dembora!

Hil cen Jesus. Mariac galdu çuen seme gu-
cietaric maitagarriena eta maitatuena.

Dabiten tristeciac Absalon lil citçayoe-
nean, Rachelen marraskec bere umez gabetua
ican cenean, hanitz arinki baicen ez dacocute
marcatcen Mariac ican çuen dolorea Jesus
guehiago ikusi hura guehiago mintçatcen
aditu etçuenean.

Ordean ama hãre, egundaino içatu den
Sainduenac, Jesus galdu arren, deusere et-
çuen galdu bere berthutetic.

Laster bere semea pichtuco citçayoelaco
sinhesteaz, Jaincoac bere loriarentçat eta
munduaren salbamenduarentçat ordenatu ci-
tuenentçat çuen erresinamendua, içatu ciren
haren sustengua eta contsolamendua.

O çuec beraz galtcea guehienic beldurtcen
cindutena goraturic, Jaincoac affliytcen çai-
tustenac; çu, ume maite maite batez gabetua
içaitiaz inconiatua çaren Ama; çu nigarrari
emana çaren esposa, ez deçacuela bistatic gal
beguien aintcinerat emana çaitçuen exemplua.

Çucenac eta arraçoinezcoac dire çuen nigarrac; molde hortan Jossefec nigar eguin çuen Jacob bere aitaren thombaren gainean; Augustinec bere Ama Monica hil citçayoe-nean. Ikhasaçue ordean Maria ganic Jaincoari çuen doloreaz sacrificio bat eguiten, eta nola behar duçuen dolore hura yassan.

Herioac aldebat hauxi ditu habendatcen duçuen presuna harekin amarratcen eintuzten lokarriac; ez duçue bada esperantçaric elkar guehiago ikusteco? Uste duçue bada cehoc bethi mundu huntan egon beharco duçuela?

Ez darotçue bada fedeaç iracasten cristau eguiazco guciac içanen direla Jaincoaren galtçarrean bat eguinac, lurraren gainean içan litezken baino manera infinituki perçetago batetan?

Egun batez pichturen gare. Oi! esperantça goço eta preciatua! Hori Apostoluac lehen mendetaco cristauçi aguintcen çaroten heyen nigarren chucatceco eta bere anayen galtcea eztiki yassanarasteco moyen guisacoena beçala.

Ez deçaçeula beraz utz çuen tristecia garhaitcerat esperantça gabe diren bertçe guiçonec beçala. Bainan eguiçue nigar fedez bethea den cristau batec beçala: ceinac samurtassun naturalari bere çorra pagatu ondoan, berri berritan laster eracusten baitu badakiela haren nausi içaiten.

Seguitcen dugun Erreligione Saindu eta

Jaincozcoari baicen ez dauco contsolamenduzco motibo eta arraçoin hain funkezcoen guri emaita.

Bertce alde, cer maite cinduen? Eta herioac harrapatu darotçun presuna hanc, eguiten çuen bada lurraren gainean çure çorion gucia?

Maite cinduen bada ; adonatu behar ditutçun arraçoinen gatic separacione hura permititu duen Jaincoa bera baino guehiago?

Presuna hura preçatcen cinduen : guehiago ordean behar duçu preçatu Jaincoaren nahia.

Harentçat cinduen amodioa etcen duda gabe aski erreguelatua. Hari sopra yossia cinen. Ecin oraino ahi daitezken çure nigar min horiec horren frogac dire.

Menturaz çure perfeccionearentçat, norc daki? Çure salbamenduarentçat ere traba bat cen Jaincoac goratu darotçunean, bere misericordia aguertu darotçu.

Axecabe hortaz balia çaite hemendic harat ez creaturei sopra lotceco. Edo Jaincoarekin batean norbait maitatcen baduçu ; ez deçaçula maita baicie, ceren Jaincoac permititcen darotçun haren maitatcea ; Jaincoari çor dioçun amodioac ez deçan dainuric soffri, haren baitan Jaincoa maita çaçu.

Molde hortan maitatcen denean, nabasdura eta minberatassun natural gucien despit ekharriac içanen gare gure amodioaren obje-

taren ganic Jaincoac manatcen duenean separatcerat.

Sacrificioa eguin behar den demboran bi-hotça colpatua içaiten da; beguiec nigarrac ichurico dituzte; guciarekin Jaincoac nahi duenerat erortcen gare; eta complitcen den Jaincoaren nahi haren orhoitçapenac ichilarazten ditu gure errencurac eta nigarrac.

X. CAPITULUA.

Nola behar dugun fedean eta esperantçan trebatu.

APOSTOLUEC Jesus eçagutu çuten Jainco Abiciaren semetçat; bainan Passioneço demboran bere fedea gueriçaçu çuten eta ihessi goan içan ciren.

Mariac bertcela eguin çuen : Jesus seguitu çuen Calberiorat, eta han eçagutu çuen bere erresketatçaitetçat, segur celaric pichturen cela, erran çuenaz gueroz pichtu behar çuela.

Jesus hil cen ondoan, haren discipuluec, bederen hetaric biyec, etçuten esperantça hondar bat baicen, ikussico cituztela Jesusen erranac complituac.

Mariac ordean bethi sinhexi eta fermuki esperantçatu çuen, laidoen erdian hiltcen ikusi çuen Jesus lorios pichtuco cela eta munduari bere Ebanyelioa harraracico cioela. Mariaren fede horrec behar du içan çurearen erreguela.

Mundua bethetcen duten gachtaguinac bide emaiten ez badarotçute haltoki çure fedearen aguertceco ; salbamenduaren exayac bilhatuco du bederen haren cordocatcea iracatsiac çaitçun eguien sujetean soraracico darozkitçun duden bidez.

Çure sinhestean trebe eta sendo çarelaric , curayerekin buru eguiocu haren tentamenduen examinan egon gabe ; eta ihessi goanen çaitçu urrun.

Berehala Jaincoaren presentcian emaiten çarelaric , kençatçu izpiriturat heldu çaitçun duda guciac. Pruntki eta cincinez kentcen ditutçuñean, emendatuco eta fincatuco da çure fedea.

Bainan bereciki axecabe handietan , çure exayac bilhaturen du çure Izpirituan ilhumbien banatcea ; orduan ekharrico çaitu affliyitcen çaituen Jaincoaren çuentassunaz, çuhurtciac, bothereaz eta ontassunaz dudatcerat.

Orduan gogorat ekharaçu Jaincoac bere liburu Sainduetan cer erraiten darotçun soffricarien premiaz, hei darrayoten çorionaz ; guiçonei , eta bere cerbitçari leyalenei axecabeac egortcen diotçotenean dituen desseinuez.

Jaincoa ez da mudatcen. Behin erran duena, bethi eguia da. Haren hitça ez daiteke hura bera baino guehiago gambia.

Halaber cein nahi tentamenduzco, dolorezco , kireztassunezco , idortassunezco edo

desolamenduzco estatutarat eror çaitecen, exemplutçat har çaçü Mariaren esperantça osso eta iraupenecoa.

Amor emaitetic eta gogoa hiltcerat uztetic urrun, çure arimac behar du trebatu Jaincoac bere aguinteen atchikitceco duen leyltassuna, cimendutçat duen berthute haren medioz.

Lehenago Abrahamec beçala, esperantça içan çaçü esperantça guciez gabetua içan behar cinduken demboran berean; ossoki seguratua Jaincoac aguindu duen gucia eguin deçakela.

Çure creatçailea da! erran darotçu ez duela trebes utcico bere obra; eta bethi beguiac çure gainean içanen dituela.

Munduaren yabe soberanoa da. Deus ez da harentçatecin eguinic, ez eta gaitz çayoenic ere. Jauna da bere cerbitçarien sustengua. Ecin hortaz duda deçakete den gutiena orhoitcen badire haren aguinteez.

Nabi beçambat affliyigarria, gogoetagarria içan dadin causiteen çaren estatua; ceren gainean hobeki phaussa othe daite çure esperantça, Probidente..., samurtassun eta bothere infinitu baten gainean baino?

Cembat aldiz ez darotçu bere profeten eta Apostoluen bidez adiarazten, haren baithan bere esperantça eçartcen dufen guciac entçuten, laguntcen, contsolatcen eta salbatcen dituela,

Hel beraz haren ganat eguiçu esperantça-
rekin. Haren misericordiac edo atheraco çaitu
çaren estatu tristetic; edo azkenerainocoan
sustengaturen eta lagunduren çaitu bere loria-
rentçat eta çure salbamenduarentçat.

Aldi batçuez Jaincoac permetitcen du edi-
ren çaiten cembait estressa icigarritan, çuri
eçagutarazteco cer eguin deçaken haren bai-
than dugun esperantça biciac; eta bertcetic
çuri ekhartcen darocun amodio samurraren
seinalatceco.

Jaincoaren bihotça hobeki irabazten du
garraxki frogan emana den berthute batec,
debocione samurrarenac baino.

XI. CAPITULUA.

*Contsolamendua heldu dela axecabearen on-
doan, eta bizkitartean behar dela jakin
contsolamenduric gabe sofritcen.*

CERBITÇARIAC.

BOZCARIA çaitc, ceruco erreguina, çeren
çaguindu çuen beçala pichtu den çure er-
rayetan ekharri cinduen, eta hambat nigar
ichurraraci çarozkitçun semea.

Bakean goça çaitc cerurat iganen den egu-
nerainocoan çurekin içan nahi dituen solhas
eta comunicacione barnecoez.

Çucen da nihor baino hobeki phartialier

içan çaitecen haren pichtearen çorionean :
nihor baino guehiago phartalier içatu çare-
naz gueroz haren Passioneco laidoetan.

- Cer bozcario, cer contsolamendu ecin er-
ranezco çuretçat, ikusi cinduenean bere Jain-
çotassunaren loria eta distiadura gucian !

Orai beraz chucatuac dire çure nigarrac,
cerratua da çure bihotceco çauri handia ; ira-
ganac dire çure sofricariac.

MARIAC.

Ene haurra, Jaincoa bere adiskidekin da
axecabean, bere graciaren çantçuduraz he-
yen borthizteco : eta placer duenean emaiten
darote dolorearen ondoan contsolamendua ;
kirestassunaren ondoan goçotassuna.

Hori frogatu içan çuen Erregue Profetac.
Jaincoac, cioien ene arimarat ichuri du cont-
solamendua, egorri çarozkidan axecaben ere-
dura.

Yaunac cioien oraino, cembait aldiz uzten
du presuna Jaincotiarra tempestaren meine-
rat, ordean ondoan causiarazten dio sossegua.

CERBITÇARIAC.

- Eçagutcen ditutçu, Birgina Saindua, ham-
bat dembora huntan yassaiten ditudan gait-
çac : eta bethi neure burua ikusten dut cont-
solamenduric gabe.

MARIAC.

Ene haurra, contsolamendu agueriric ez

izan arren, ez çare hargatic contsolamendu ric batere gabe.

Ez da bada bat çuretçat, eta ongui funxezcoa orhoitcea axecabeac Jesusen idurico bilhacatcen, eta ceruco bidean emaiten çaituela.

Jaincoac bere chedeac baditu, bere cerbitçariac sofrितcen uzten dituenean, mintço çaren contsolamendu hetaric hei gustaraci gabe.

Azco saindu dire desertu agorretaric iragan direnac, ihintz haren chorta choil bat izan gabe.

Jesusen adiskidec, ez dute izan behar lurreco adiskiden pare; ceinec bere adiskidentçat ez baitute pēnaric hartu nahi, laster saristatuac içaiteco esperantçaren gainean baicen.

Guciez pbaussa çaita Probidenciaren gainean. Contsolamenduac behar izanen ditutçunean; edo çuretçat progotchos ere izanen direnean etzaizkitçu escastuco.

Çure penetan baduçu Jaincoaren gracia sustengatcen çaituena. Eta haren gracia azki duçu.

Jesusec contsolamendu agueriric gabe sofritcerat utci dituen sainduac, contsolamendu bat edireten çuten batere ez içaiten: ceren baitçakiten heyen amodioa garbiagoa bilhacatcen cela.

Iguricaçu oraino aphur bat. Iguricaçu Jesusec sofrितcen hari direnei leguin diotçoten aguintcen effetua. Ceruan aldaratcen darotçu onthassun eta goçotassun gucien frankia.

Bertce alde, ene haurra, çu beçalaco bekhatore batec galde deçake bada contsolatua içaitea?

Contsolamendu bat behar du içan bekhatoros penitent eta urrikitua den batentçat, pentsatcea contsolamenduric gabe sofricen duenean, segurkiago urratcen dituela hartaz beraz bere bekhatuac.

XII. CAPITULUA.

Cerucotçat behar dutela içan gure yaidurec.

LURRA utci içan cinduenean, o ene Salbatçailea! çure Ama Sainduaren gogoetac, begui colpeac, yaidurac eta hatsgorapenac bethi eta bethi cerurat hedatcen ciren.

Yelos cen haren maite maitearen presentciaz goçatcen ciren Aingueruen eta sainduen çortheaz: eta errekeritcen cituen çuri erraitiaz nola hari cen hiratcen çu ganic absent içaiteaz.

Munduac cer escain cioçoken haren gogoraco çaitkenic? Jesus baicen maite ez denean, ez da bilhatcen Jesusi baicen agradatcea.

Çure graciaz eta çure adiskidetassunaz luraren gainean bere tresora eguiten duenac, ez du han pena eguiazcoric çure presentciatic oraino urrundua içaitea baicen.

Ene hira mina bakharric fini deçaken he-

rioa ethor dakidan arterainocoan, Mariac beçala bethi eta bethi egorrico darozkitçut, o ene Jesus Maitea! çu guticiatcen, deitcen, berantesen çaituen bihotz baten suspirac.

Norc emanen othe darozkit usso baten hegalac? Abia, hegalda ninteke çu baithan ene sossegua edireiteco. Oraino hanitz demboraz luçatua içanen othe çait çorion hura? Ene arimaren esposac, ez othe dio laster erranen: huna non heldu naicen çure herraçendu eta miserien akhabatcerat?

Jesus ene Yauna, çato. Ene bihotça mintço çaitçu. Ene beguieç bilhatcen çaituzte, çure beguitharte arrai baten celatan nago.

Sentitcen dut cembait gauça handitacotz eguina naicela, bizkitartean mundu huntan lurraren contra herrestan beçala nabila. O Jesus! çuretçat eta eternitate gucian çutaz goçatceco eguina naiz.

Aberaxtassun ecin ahitua! çu etçaren lekhan guciac escas dire. Argui eternala, çutaz landan guciac ilhumbe dire.

Lurreco onthassun creatu gucien yabe baintz ere, bethi erromes eta malhurus ninteke, erran ahal ez banença: Jesus da ene guci-gucia.

Jesus da ene gucia. Oi! hitz horrec guciac diotça, guciac hitz hortan cerratuac dire. Hitz hori ez da behinere ongui comprenitua, Jesus gucien gainetic maite duenaz baicen,

Urrun urrun ene bihotcetic çure gracia
sorrarazten duen amodioaz landan, bertce
gaineraco guciac.

Ene Jesusen gracia, bethi bero naçaçu çure
amodioaren su sacratuaz. Su dibino hartaz
içan nadin bada errea, consumitua.

O ene Salbatçailea! laster ecin ikus ahal
baçaitçaket, bederen maitateen çaitudalaric
sossegatuco-naiz.

Egun batez çutaz goçatceco esperantça çu-
cenena emaiten darotan ene amodioa, içanen
da ene desterruac dirabeino ene contsolamen-
dua.

XIII. CAPITULUA.

*Cer behar dugun eguin Izpiritu Saindua
gure ganat ekharrarazteco.*

JESUSEC aguinu çuen Izpiritu saindua bere
discipuluei egorrico çarotela. Maria, haren
errecibitceco, Apostoluekin, Jesusen ahaidie-
kin, hari bere biayetan yarraiki citçaizeon
emazteki sainduekin cerratu cen etche batetan.

Erretretaren ichiltassunean, othoitçaren
exercicioetan preparatu ciren saindutu behar
cituen izpirituaren errecibitcerat.

Guciac lekhu bererat bilduac, bihotcez eta
borondatez bat eguinac; botu karsuenac egui-
ten cituzten hura bere ganat ekharrarazteco.

Disposicione horiec gucizcoac ciren amo-

dioa eta caritatea bera den Jaincoaren errecibitceco. Bocic yuntatcen da harraboxetic urrun bilhatcen duten eta hari othoitz bero eta cincinezcoac hedatcen diotçoten arima karsuekin.

Ala bereiki Mariac bere othoitcen kharraz, bere desircunden garbitassunaz, bere amodioaren lehiez effetuzki herchatcen baitçuen izpiritu dibinoaren ethortcea.

Ezperantça bera çuten gñciec, behar cituzten bere buruac sentitu borthizki animatuac, Birgina haren presentciaz eta exempluez.

Ya graciaz bethea cen; nola ordean izpiritu sainduac gueroago eta guehiago nahi baitcuen bere dohainez aberaxtu bere esposa, ekharri cituen hanc galdeiten cituen diposicioneac.

Nahi beçambat frankiazcoac içan daitecen arima batetan Izpiritu sainduaren emaitçac, arima hanc bethi errecibi detçake emaitça berriac.

Ceren leyal içan den, hanitz gracia ardiexiditu; irauten badu bere leyatassunean, Jaincoac oraino aldaratcen dio hetaric nombre handi bat. Jaincoaren dohainen tresora, ez da behinere hustua eta ahitua.

Mariac beçala dohain heyen balioa eçagut leçakenac, deus ez leçake ihus lurraren gainean preçateecoric. Dohain hec litezke haren guticien objet choila.

Ah! cer behar dugu pentsatu cristau gue-

hienec pontu horren gainean duten ezansia-
tassunaz? Heyen ambicionea guchienic tarri-
tatu behar lukenarentzat duten khar escassaz?

Orobat othe dire bada ezansiatuac mun-
duaren fagorentzat? Helas! ez da heyen ar-
diexteco bere buruei emaiten ez dioten nek-
heric, hartaco hartcen ez duten moyenic.

Laido bati beçala beguiratcen dioten dem-
boran lurreco onthassunez gabetuac içaiteari,
ez dute ahalkeric bere erromeskeria izpiri-
tualaz.

Neurea eçagutaraz dieçadaçu, o Izpiritu
dibinoa! graeia eta dohain perfet gucien au-
tora çarena; bakharric çu ganic içan detçaket
aberaxtassun eguiazcoac.

Bihotz minekin eçagutcen dut çure inspi-
raçionei hambat aldiz contra eguin diotedan
ondoan, ez ditudala guehiago mereci çure
ongui eguinac.

Bainan egun ene othoitça balsatcen dut Ma-
riac eguin çarotçunarekin. Ene othoitça agra-
daturen çaitçu; çure aldean hambat bothere
eta ahal duen Birgina beraren ganat hel egui-
ten dut; eta errekeritcen dut ene fagoretan
bere arartecotassuna baliarazteaz.

O Birgina! Izpiritu Sainduaren esposa, othoi
neuretçat galde dioçocu çuhurtciaren Izpiritu
hura, ceina gustarazten dorozkidalaric ce-
ruco onthassunac, arbuyaracico baitarozkit
munduco onthassun falso eta abantail guciac.

Yakintassunaren eta arguiaren Izpiritu hura, ceinac arguitcen nauelari ic ihumberic baicen ez den leihor huntan, eçagutaracico baitarozkit Jaincoaren bideac, eta irakaxico eternitateco eguiac.

Adimenduaren eta contseiluaren izpiritu hura, ceinac beguiac idecaracico baitarozkit; ene salbamenduaren eta perfeccionearen etsayec heda ahal dietçaketedan arte eta segaden gainean hei ihes eguiteco.

Indarraren eta curayearen izpiritu hura, ceinac ene herbailtassunaz gorago atchatcen nauelari ic, ekharriren bainau ene passionen garhaitcerat; exemplu gaichtoen ibassoari buru eguiterat, munduco banitaten osticaterat, guiconen erranen beldur ez içaiterat.

Pietatearen eta beldurtassunaren izpiritu hura, ceinac chuchen naramalaric, kharrez eta animoz betheco bainau Yaunaren cerbitçatceco, haren leguea beguiratceco; eta ene Creatçailari, ene Aitari, ene Salbatçailari eta Yuyeari beçala çor diodan ohorea hari bihurtceco.

XIV. CAPITULUA.

Bakotchac bere estatuaren arabera zeloa behar duela ičan Jaincoaren loriarentzat eta arimen salbamenduarentzat.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua, eder çaitçu ikustea Jesus, cerurat igan, eta Izpiritu saindua yauxi ondoan, Apostoluec bere predicuez escolatcen cituzten fidel kharzu heyen erdian.

Çu baithan baçuten Ama samurrena, zeloz gucia bethea. Norc erran deçake Yerusalemeco eliça yayo hari cer on eguiten cinioien.

Eta Apostoluac elkar ganic phartitu cirenean Jesusi munduaren conkesta eguiterat goateco, çure othoitcez lagunduac yassaiten cituzten nekhe handienac, garhaitcen cituzten traba eta irriscu guciac.

Cristau leyalen artean fedea eta berthutea pichtuac idukitceco, çure zeloac ekartcen cintuen heyen fidantcia bilhatcerat. Çu hurbilitic ikusteco çoriona çutenen artean, ičan othe çaiteken bada batere, fidantcia hura çure baithan içanen ez çuenic?

Ecín aski admira ceçaketen Jesusen Amac heyentçat çuen amodioa, çu ganat hurbilitceco çuten errechtassuna, heyentçat cinduen arraitassuna.

Çure dignitatearen goratassunac, eta çure berthutec mereciarazten baçarozkitçuten errespetu guciac, çure onthassun neurri gabec, irabazten çarozkitçun bihotz guciac.

Presuna affliyitu baten gainerat etchatcen cinduen begui colpe choil batec, aski behar çuen içan haren gaitz gucien eztitceco.

Ceruco khar sacratu hetaz sustatuac ciren çure hitzec, bihotz sorhayoenac guriteen cituzten; hala nola ephelenac berotcen, iciperenac curayez bethecten baitcituzten, eta debotenei berei khar berri bat emaiten baitcioten.

Cembat ēriei gorphutceco ossassunarekin batean etcinioten içanarazten arimaco ossassuna?

Çure zeloac nigarrac ichuraraci baçarozkitçun cristauec Yerusalemen pairatu cituzten persecucioneen ariaz; ordainez consolatu içatu cinen Apostoluac yendakien artean Jesu-Christori eguiten ciotçoten conkesten ariaz.

Hec cembat bozcario emaiten çarotçuten ongui comprenitceco, aski da pensatcea intres bereci bat eguiten cinduela Jaincoaren erresuma aintcina ceçaketen guciez.

Apostoluen erreguina! ardiex dieçadaçu Jesusen loriarentçat hec erretcen cituen su sacratu haren inhar bat.

MARIAC.

O ene haurra! ala bozten bainau duçun de-

sircunde horrec. Jaincoaren loriarentçaco zeloa ecin sepharatu da cristau kalitatetic.

Hambat da obligacionezcoa cristau batentçat, nola caritatea bera, ceinaren effetu premiazco bat baita.

Hanitzece uste dute predicaric bakharric hura içan behar dutela: estatu gucietacoa da.

Estatu gucietan zelo hura aguer ahal deçakegu eta aguertu behar dugu, exemplu onen bidez, bere mugan conseiluac emanetz; axecabetan direnei contsolamenduzco hitçac erranez, eta bereciki othoitçaren medioz.

Azco aldiz bekhatore baten conbersionea arima kharxu eta munduaz eçagutua ez den batec bere kakhartassunean cerurat hedatcen dituen othoitz eta suspien effetu bat da.

Debocionezco eta kharrezco arte eta mement batçutan nahi cinduke içan idolatren erdian heyen conbertitcen trabailatçeco. Sainduac dire holaco desircundeac: ordean agorrac eta effetu gabeac dire; aldean duçunaren bilka urrun çabilteça.

Erromesac eta eriac laguntcea, ignorantac arguitcea, çure umeac berthutean altchatcea, sehiac bere eguinbidetan itchicaraztea, çure herria çure obra onez edificatea: horra nolacoac diren Jaincoaren loriarentçat eguin behar ditutçun lanac.

Nola çure lagunaren salbamenduarentçat ezansiatua içan çaitetzke, orhoitcen çarenean

Jesusec harentçat eman dituela bere odola eta bere bicia?

Hanitz cristau içanen dire punituac, ceren casuric ez duten eguin, eguin ahal ceçaketen onguiaz. Punituac içanen dire guibela ahal cetçaketen, eta guibelatu behar cituzten bertcen bekhatuac gatic.

Ene haurra, maite baduçu Jaincoa, ez dioçu behinere hobeki aguertuco çure amodioa, hura maitaracico eta benedicaracico duçunean baino.

Jaincoac hain cerbitçari on guti du. Axeguin emoçu ez choilki çutaz ohoratua içaiteco; bainan oraino ikusteco çure estatuac eman ahal dietçatçuken moyen guciez baliatcen çarela, bertcez ere hura ohorarazteco.

XV. CAPITULUA.

Arima cristau batec nola behar duen bilhatu bere contsolamendua, berthutearentçat pairatcen dituen sofricarietan: eta bere desterruaren iraupenac emaiten dioen hira minean.

CERBITÇARIAC.

JAINCOAREN Ama Saindua, cerc contsolatcen cintuen, ikusten cintuenean Eliçac yasaiten cituen, eta harekin batean ceronec içaiten cintuen persecucioneac?

MARIAC.

Ene haurra, ene contsolamendua edireten
nuen Jesusec pairatu cituen soffricarien or-
hoitçapenean.

Bisitatcen nituen erospeneo misterioac
obratu ciren lekhu Sainduac, bereciki Calbe-
rioa : ban gogoetan emaiten nintcen Jesusen
berthuten eta ongui eguinen gainean ; eta
hura gurutce batetan galaraci çuten guiçonon
eskergabetassunaren gainean.

Jesusen Amac pentsatcen çuenean , hura
guiçonec tratatu çuten manera cruelerat, igu-
ric abal othe ceçaken, desiratu ere behar othe
çuen bicitce descantsuzco baten eramaitea ?

Çuc ere orobat , ene haurra , pentsa çaçu
eta maiz pentsa çaçu munduac çure salbatçai-
learen alderat iduki duen conduitarat. Or-
hoitçapen horrec eztituco darozkitçu ; ceren
Jaincoaren alderat leyal çaren , munduac so-
frieracico darozkitçun penac.

Çure amorea gatic Jesus sarthu da, eta be-
hinere handic apartatu gabe ibili da laidoz ,
arbuyoz , eta persecucionez bethea cen bide
nekhagarri batetan. Haren ondotic ibiltcerat
gombidatu çaituenean , adiaraci darotçu ha-
ren amorea gatic pairatceco içanen cinduela.

Beldurtceco da munduaren phartetic con-
trestatua eta trebesatua ez den berthute bat
ez dadin içan berthute eguiazco bat.

Jaincoaren cerbitçarien primeça da ceruaz

guehienic onhexiac, eta munduaz guehienic gaitzexiyac içaitea.

Ordean pacientcia hartceco, eta consolatua ere içaiteco, cer arroçoin ez duçu içanen erran ahal deçaçukenean : Discipulua ez da nausia baino guehiago. Jesus persecutatua içan denaz gueroz, ni ere persecutatua içanen naiz.

Jesusec beçala, eta Jesusekin batean sofricen dut. Ene exemplua da. Içanen da ene indarra : içanen da ene saria eta ene golardoa.

CERBITÇARIAC.

Sainduen erreguina, bertce sofricari suerte bat aldaratua citçaitçun, bertce cein nahi Sainduri bāino hobeki. Cer hirazco eztatutarat etcituen erorarazten, ceruan çure semearekin bat eguina içaiteco cinduen lehiac eta kechamenduac?

Jesusec lorian erreguinatcen çuen; eta haren Ama oraino desterruan cen. Çuretçat bethi hiltcea cen ecin hilez egoitea; eta çure amodioaren objet çucen, samur eta bakharraren ganic hala hastandua eta urrundua içaitea.

Guciarekin, egun guciez communionearen bidez Jesus çure baithan errecibitceco cinduen çoriona, çuretçat consolamenduen ithurri abundant bat cen.

San Lukek irakasten darocunaz gueroz cristau leyalac elkarrekin balxatcen cirela oguia picatceco eta yateco, ecin duda deçakegu guciac ichitcen cintuenaz gueroz Jesu-

sentçat cinduen amodioan ; ez cintuela egun guciez errecibitcen haren gorphutz eta odol adoragarria.

MARIAC.

Eguia da , ene haurra , ene communionetan egun oroz ardiexten nituen indar berriac , ene dezterruaren lucetassuna eta tristecia yassaiteco.

Oi ! oren goço eta dohaxuac , ceinetan berri berritan ene barnean bainaucan , ene errayetan bederatci ilhabetez garrayatu içan nuena.

Orduan bethi emendatuz cioan khar batekin errekeritcen nuen ene bihotceco maite maite hura , arren ikusaraz cieçadan ene sosseguaeren egoitça.

Othoizten nuen arren aintcina ceçan eternitate osso batez hartaz goçatceco çoriona içanaraci behar çarotan mement dohaxu hura.

Adoratcen nituen Jaincoaren nabiac ; nahi nuen hec hobeki içan çaitecen complituac ene guticiac baino. Communionea cer ordean yassan behar nituen gudu continoco hetan ene indarra eta consolamendua.

Ecen sentitcen banituen ene arimac sessuric gabe cerurat eguiten cituen yauciac dembora batean ene sumissioneac behar çuen ez-titu eta baratu heyen bicitassuna.

Ene haurra , bere pareric ez du maite duen objetaren ganic absent içaita onhexten duen amodioac. Jaincoari egun guciez galdeiten

dioen arren ethor dadin haren erressuma; bizkitartean ez oraino entçuna içaitea desiratcen duenac.

Bere bihotz guciaz Jesus maite duen cristaua, guiçon bat da, herioac emaiten duen latzdura naturalaren despit munduan dituen gauçaric maitienac bocic eman letçakena, ceruan Jesusekin egoiterat goateco.

Bere Jaincoa ganic urrundua, ihartcen hari da, aubenetan dago. Ez da content içanen haren loriaz goçatuco denean baicen.

Ah! bere amodioaren gaindiduran Profetarekin batean oihuz dago: noiz ethorrico othe da haren aintcinean aguertuco naicen mement hura?

Hiragarria da luçamendu hura cristau eguiazco batentçat. Hura da frogantça dorphena harentçat: ecin deusec arin deçake haren pena, duen sumissioneac baicen: eta ahalic ussuena Jaunaren gorphutça eta odola errecibitceac baicen.

Ceruan beçain eguiazki Sacramendu adoragarria present duen bere maiteac bisitatcen du mintçatcen çayo. Biyen bihotçac manera herxienean bat eguiten dire.

Oraino aphur bat, eta Jesus aguertuco çayo.

XVI. CAPITULUA.

Hiltcerat preparatceaz.

BIRGINA Sainduaren bici gucia içatu da heriotceraceco preparacione continoco bat.

Cer merecimendu etcituen ardiexi Jaincoaren amodioaren exercicioan ossoki iragan cituen hirur hogoi urthe baino guehiagotan?

Amodio hura mement guciez emendan çoan, eta heriotceco orenean bain perfeta ediren cen, non naturaleçaren ahiduraz baino hobeki hil baitcen amodioaren su lamez.

Birgina hura imita çaçu, Jaincoari consecratcen diotçotçularic, ez lurraren gainean aberax, ohoratua, estimatua, laudatua içaiteco; bainan bai haren cerbitçatceco, eta haren cerbitçuan behinere histuco ez den khoro baten merecitceco, eman darotçun bici bateco mement guciac.

Lurreco aberaxtassun gucien yabe bacine ere, munduco populu gucien gainean erreguinatcen bacindu ere, cer gueldi lakiçuke hiltcean? Bortchaz guciac utcico ditutçu: eta guciec utcico çaituzte.

Bician Jaincoarentçat eguin içatu dena da, hiltcean guelditcen den onthassun bakharra.

Çuhur bilhaca çaitte, bere biciaren akhabantçan baicen hiltceaz orhoitcen ez diren

hambat cristauen dezpendioz. Hiltcean bada-ramate bihotz mina, ez diotela cembait egun baicen, menturaz cembait oren bakhar baicen eman, bere bici gucico lana ičan behar çuten salmenduaren eguiteco handiari.

Çoroen nombrea ecin conda daite. Guiçor guehienac phartitceco muga ethorri denear baicen, biayaren eguiteco preparacionez orhoit ez liteken baten pare dire.

Oraino yuyatua içaiteco meinean bere yu-yeari enferra lakioken, edo urkhaberat daramatenean dostatceco gogoa har leçaken criminal baten pare dire.

Çure bicia eramaçu orhoitcen çarelaric hura finituco dela; eta etçaizco hari yossico. Bicia eramaçu hari yarraikico çayoen eternitaterat pentsatcen duçularic, eta iraganen duçu guiristinozki.

Hanitcec ez dute hiltceaz orhoitu nahi ceren beldurtcen baitute. Ez beldurtceco moyenda, maiz hartaz orhoitcea, eta bethi hartarat preparatcea.

Bicitce Saindu batec eztitcen du herioaren orhoitçapena; eta herioaren orhoitçapenae, bicitce Saindu bat eramana razten du.

Beguirautçu egun bozten çaituenac, ezçaitçan tristaraz heriotcean. Hiltcean contsolamendua edireteco, eguiçu berthuteaz çure bicio axeguina.

Gaur edo bihar hil behar bacindu, prest

othe cintezke çure yuyearen aintcinean aguertceco? Cer penitencia eguin duçu? Cer merecimendu ardiexi ditutçu?

Balia çaitte beraz guelditcen çaitkitçun egunez. Ecin berriz ekharraraz deçakeçu dembora iragana, bainan errepara deçakeçu. Jaincoac ez darotçu ere bicia hortaco baicen luçatcen.

Oraino hanitz bicico othe çare? Ala cem-bait Egunen buruan hilen othe çare? Ez dakiçu : yakin çaçu bederen hilen çarela orhoitcen ez çaren orenean.

Oren guciez hil ahal gaitzkenaz gueroz, beraz oren guciez prest egon behar gare : ongui gogoan hartcen dugularic, hiltceco mement harc behar duela erreguelatu gure eternitatea.

Othoitçaçu ceruco erreguina arren çure orde Jaincoari eskerrac bihur diotçan, preparatceco oraino uzten darotçun demboraz. Othoitçaçu ardiex dieçaçun hartaz emplegu Saindu baten eguiteco gracia.

Emplegu Saindu hura eguinen duçu, çure obra guciac eguiten baditutçu, bakotchac azkenecoa içan behar balu beçala.

Sainduki hiltceco, behar da hil fedean, esperantçan eta caritatean. Çure bician ussu eguitçu berthute heyen actac. Eta orhoit çaitte ossassunean heyen eguiten costumatu ez denae ez dakiela hiltcean cer den heyen eguitea.

XVII. CAPITULUA.

Justuen heriotcearen goçotassunez.

CERBITÇARIAC.

EÇAGUTU behar liteke, o Maria! Jesusi Ekartcen cinioen amodioa, hil cinenean çure arima bethe içan çuen delicio ecin erranezco hetaric cerbait comprenitceco.

Behar liteke yakin Jesus cembat maitateen cinduen; çure amodioaren objet choilarekin bat eguin behar cintuen mement dohaxua hurbildu cenean, çure arimac sentitu çuen bozcario biçi eta sainduaren comprenitceco.

Azken hatsa etchatu cinduen, lo eztienean sarthu bacine beçambat descantsurekin.

Eta cer beldur heriotceco orenean içan ceçaken bethi Jaincozco gauçac preçatu cituen, bethi Jaincoaren içatu cen Birgina batec? Haren gogara eguiteaz landan bertce ambicioneric içatu etçuen; Jaincoa baithan baicen bere çoriona bilhatu etçuen Birgina batec?

MARIAC.

Ene haurra, mundu hau uzten duçunean nahi baduçu ene heriotcearen delicioetan eta goçotassunetan pharte içan, ez deçaçula çure çoriona munduco gaucetan eçar.

Hil nadin bada yustuen heriotceaz. Hori da cristau guciec eguiten duten othoitça. Gutiac dire ordean lurreco gaucetaric justuac beçala

suelatatuac direnac: hec arbuyatcen dituztenac.

Guebienac cerucotz eguinac diren arren, ez dire orhoitcen lurraz baitcen. Lurra uzten duten egunean cer esperantça içan deçakete cerurat goateco?

Jesusec ez ditu bere dohaxutassunean errecibitcen, bici cirenean haren amodioaz bere çoriona eguin dutenac baicen.

Oi! cein den contsolagarria justu baten estatua, tentatenduen eta sofricarien buruan contcientcia sossegatu baten lekhucotassunaz goçatcen denean!

Hiltcen hari den gaichtaguin batec Jesus baithan yuye hassarratu bat baicen ikusten ez duen demboran, justuac ez du ikusten samurtassunez berthea den aita bat baicen.

Justu harc bekhatuac eguin içatu ditu bere bician, menturaz maiz, eta handiac ere; ez du ordean iguriki heriotceco orena hetaz penitentcia eguiteco.

Bertce alde, bere biciaz yeneroski eguiten duen sacrificioa, bere Jaincoaren misericordien gainean esperantça içaiteco arraçoin handi bat du.

Osso ossoa hari eman citçayoen egun bere-tic, bethi beguiratu du çor cioien leyal-tasuna. Cer behar du iguriki çucenezco khoro bat baicen?

Ala, ene haurra, çuretçat goço içanen baita herioa hurbiltcen ikusten duçunean; Jesusec

beçala erran ahal içaitea : uzten dut mundua; banoha ene aita ganat. Banoha ezleitua çaitan primeçaz goçatcerat.

Ene aita ohoratu çaitut lurraren gainean. Ahkabatu dut eguiteco eman cinarotan lana. Orai ordainez lorifica naçaçu. Indaçu aguindu cinarotan çoriona.

Bethi lampa pichtua iduki denean ez da beldurric erraiten aditceco : huna non heldu den esposa; çoazcote aintcinat.

Ez nuen usteco, cioen hiltcen haricen arima Saindu batec, hambat placer hiltcean içan ahal çaitekela.

Hiltceco orenean bereciki Jesusec sentia-razten darote hura maite dutenei, cembat den maitagarria.

Bician içatu denean bihotz baten amodioaren objet choila, ez du permetitcen bihotz hura hiltcean gueçurta dadin.

Contrarat bere graziaz bilhacarazten du, iraunguitcen denean minagoa baicen ez den argui baten pare. Bici çaite beraz cinki maitatcen duçularic; hilen çare karxuki maitatcen duçularic.

CERBITÇARIAC.

O ene Ama! guticia eta Jaincoaren ontassunetic ardiex ahal deçakedan gracia preciatuena da çuc içatu ditutçun beçalaco sentimenduekin hiltcea.

Amodioan, amodioaz, eta amodioarentçat

bici ondoan; amodioz hiltcea! bai heriotce suerte horrec yelossia pichten du justuen bihotcean.

Horrec bethe letçake ene guticia guciac. Ni beçalaco bekhatore bati cilhegui othe çayo ordean hambat guticia içaitea?

Bederen errekeritcen çaitut, enetçat amodio hutz den Jesus ganic ardiex dieçadaçun amodiozco heriotce hartan nolazbait partalier içaiteco gracia.

Cer çorion! oi! çorion bat da bihotz batec guticia ahal detçaken çorion guciez gorago-coa. Hiltcea Jesus maitatcean, manera batez bai non, azken hatsa ez baita amodiozco suspira bat baicen.

O ene Jesus, ene Salbatçailea, ene Jaincoa! eman dieçadaçu gracia gucizco hori. Galdeiten darotçut çure bihotz adoragarriac maite nauen, eta Maria çure Ama Sainduaren bihotçac maitatu çaituen amodio mugarrigabeco harren berthutez.

XVIII. CAPITULUA.

Heriotcearen desircunde sainduetz.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua, Jesus çerurat igan cenaz Bgueroztic lurraren gainean iragan cinduen dembora gucia, auhenen dembora bat içatu cen curetçat.

Baratche baratche urmariatcen cinen Jaincoaren amodioaren kbar pburuenetan ; eta ezcitçaitçnu oraino aski laster eguiten cinela.

Hélas ! sobra naiz lurrari yossia ongui com-
prenitecco cer eslatutan eçartcen cintuzten
çure biciaren azken mementerainocoan içatu
cintuen languidura sainduec.

Ecín compreni badeçaket nolacoa cen Da-
viten hira ikusten çuenean bere desterrua lu-
çatua : eta Apostoluarena bambat egarxurekin
desiratcen çuenean hiltcea ; cer behar dut
çureaz pentsatu ?

Ala mundua ez deusa eta arbuyagarria iduri
bailakiket ; ala bihotz colpe karxuac cerurat
beguiratcen dudanean etcha baintçake ; çu
ihartcen cintuzten su lama hetaric cembaitec
ene bihotça erretcen balute !

Jesusen amodioaz bethea den bihotz batec
badu bada lurraren gainean bertceric guti-
ciatceco, Jesus beraren goçamena baicen ?

Mundu behere huntaco onthassun guciac
emanac balitçaizkit ere, nitaz guiçon gucieta-
ric dohaxuena eguiteco, ez nuke bada bethiere
erran behar : enetçat hoberena da hiltcea eta
Jesu-Christorekin içaitea ?

Cer dire onthassun hec Jesus eçagutcen eta
maitatcen duenarentçat ? Jesus da onthassun
gucizcoa. Jesus choila baithan cerratuac dire
onthassun guciac.

Içaitea Jesusekin, Aita hain onarekin, adiz-

kide hain samurrarekin, nausi hain franco eta liberalarekin, Salbatçaile hain maitagarriarekin.

Içaitea Jesusekin, haren presentciaz goçatcea, bihotz guciaz haren maitatcea, seculacotz haren maitatcea! o ceruetaco erreguina! cer onthassun munduac, lurrac, escain ahal othe dietçaket bada horren pareric?

Ah! lehen bai lehen bura dagoen lekhu dohaxua çabal bekiote ene guticiei! Jesus choilac compliki contenta neçake.

Eguia da, alde batetic herioa desiratcen baddut harekin bat eguina içaiteco; beldur naiz bertetic ene yuyearen aintcinean aguertceaz.

Esperantça dut ordean ene erresketatçaillearen misericordian; eta esperantça dut, o ene Ama samurra! çure arartecotassunean.

MARIAC.

Bai, ene haurra, esperantça çaçü eta fermuki esperantça çaçü. Jesus balinbada yuye ikaragarri bat orobat ontassunez bethea den Salbatçaile bat da.

Çure baithan iduc çaçü haren yuyamenduen beldurra; ordean esperantçac eta amodioac garaya ereman deçaten berdurraren gainean.

Beldur içan çaito ordean oraino guehiago maita çaçü. Ecin hobeki Jesusi eracuts dioçoçuke çure amodioa, haren ikusteco lurraren uztea desiratcen duçunean baino.

Sentimendu horiez bethea baçare, segur

içan çaitte, ene haurra, Jaincoac heriotceco orenean deffendaturen çaituela çure exai gucien contra.

Neronec ere orduan çuretçat galdeturen dut haren gracia. Ecen dembora gucietan eta bereciki heriotceco orenean alçarria nago neure umen gainean.

XIX. CAPITULUA.

Jaincoaren amodioaz.

CERBITÇARIAC.

HIL içan cînen beraz, o Birgina Ama! hil içan cinen Jaincoaren amodioaren bictima. Amodio dibinoac azkenean consumitu çuen hambat mende hartan beretçat preparatcen çuen bictima.

Molde hortan baicen ecin içan çaiteken bere gorphutctic sepharatua, Jaincoarentçat hain yenerosa, haren nahietarat hain eroria, hain leyala, hain saindua cen arima bat.

Amodioz hiltcen çu ikusteaz mirextetic urrun mirexten dut nola çure amodioaren bicitassunac ez cintuen lehenago hilaraci.

Creatçailearen escuetic garbia eta notha gabe aiheratua; hura eçagutu cinduen beçain laster, maitatu cinduen çure azken fina beçala.

Çure biciaren corsu gucian, ez cinduen

ičatu amodio hartaz landan bertce objetic. Hari çarraizcon çure gogoetac, sentimenduac hitçac, obrac, esperantça, beldurra, boz-carioa, tristecia.

Cembatenaz eçagutcen baitire Jaincoaren handitassun eta perfeccioneac, hanbatenaz maitagarriagoa edireiten da, eta maitatcen da. Norc ordean creatura phuruenen artean, çuc baino hobeki hura behinere eçagutu du?

Sainduen bihotçac, amodio hartaz bethac ičan çarete : Mariaren bihotçac ordean ičatu du amodioaren bethethassuna bera. Çuec seraphinac hanitz maitatcen duçue; ordean labe gorritu haren aldean, çuen amodioa ez da inhar bat baicen.

O amodio ederrenaren Ama! behar liteke çuc beçambat maitatu eta maitatu ičan, nola maitatcen cinduen erran eta explica ahal içaiteco.

Amodioz hiltcen çare, eta gu ez gare hartaz bici ere. Ez ditugu gure ahalac eguiten bederen amodioan hiltceco çoriona gure buruei ičan arazteco.

MARIAC.

Ene haurra, çeri mundu huntan contu emaiten dioçu, çure lan handienari ez badioçu emaiten? Jaincoac creatu çaitu haren maitatceco.

Oi! cein den handia guiçonen erhokeria bere bihotçac bethetcerat uzten dituztenean, heyen demboraco eta eternitateco çoriona

eguin behar duenaz landan bertce cein nahi amodioz.

Higui eta inharros çaqu Jaincoaren amodioaren bidetan baratcen çaituen gogo hiltasun dahacabea. Oraino doi doia cembait urhax bakhar baicen ez ditutçu bide hetan eguin.

Sacrificioec icitcen çaituzte, maitatceco gosta behar da. Amodioa, maite den objektarentçat deus sofritu nahi ez denean, amodio achaleticaco bat da.

Maita çaqu gucien gainetic, curayarekin, prest çaudecelarie Jaincoaren gracia baino lehenago onthassun gucien galtcerat: hari damu arineña eguin cinoceken baino lehenago, gaitz gucien yassaiterat.

Behin amodioac çure borondatea irabazten badu, deus etçaitçu ecin eguinic idurituco. Amodioa, herioa beçala borthitça da. Ez du deus gaitcic eçagutcen.

Baditutçu bicioac correyitceco, sensuac ce hatceco. Maita çaqu; eta laster ere amodioac lan hori eguinen du.

Ez deçaçula maita Jaincoac maite duena baicen. Harekin batean bertce cembait objet maitatcen duçunean, maita çaqu harc nahi duen maneran. Jainco choilac mereci du bere gatic maitatua içaitea.

Eguiazco amodioa, Jaincoaz landan bertce gaineraco gucientçat den indiferenteian datça. Ez du Jaincoa baicen bilhatcen; ez du Jaincoa baicen nahi.

Dolaxu içanen çare, ene haurra, amodio haren nausitassunaren azpian. Eguia da, sofritceco içanen duçu haren gathetan; damu çinduke bizkitartean ez haren ezclabo içaitea.

Amodio hartaz eguiçu çure tresora, mundu huntaco gaucen escas handienez baceine ere, edirenen duçu onthassun gucien lekhua badaucala.

Heriotceco orenean bereciki frogatcen da cer çorion den haren impressionen arabera bici içaitea.

Heriotcea guçon guehientçat nahasmenduzco eta icialdurazco dembora hura, amodio hartaz bethea den cristau batentçat, consolamenduen eta bake goçoenaren dembora bat da.

Jaincoaren amodioari eman çakizco beraz. Utz çaçu çure burua hartaz erabiltcerat. Içan bedi bada çure obra gucien erreguela. Guçiac eguitçu amodio haren mobimendu batez.

CERBITÇARIAC.

Birgina ohoratua! Çu entçuten çaitudanean neure baithan pichten sentitcen dut nahi bero bat hemendic harat Jaincoaren amodioaz landan bertce nausiric ez içaiteco.

Ah! oraino ene bihotçac contenta ahal deçakenaz gueroz ene Jaincoa; ez denaz gueroz ere bihotz hura baicen contenta deçakenic, ez da guehiago neurea: ez da guehiago creaturena, osso ossoa emaiten eta consecratcen diot.

Guticia hori da ardiexi darotaçun gracia-
ren effetu bat; ecin hura gabe, haren laguntça
gabe, ecin maita deçaket.

Eta laguntça hura bera gabe, ecin behar
den beçala maita deçaket : amodio hartan ecin
iraun eta persebera deçaket. Ah! bethi othoitz
eguiçu amodio harc gucietarat segi naçan.

Ikharan nago bizkitartean, ceren eçagut-
cen baitut ene inconstancia. Çuc ere ordean
hura eçagutcen baituçu, içan çaitte ene sus-
tengua.

Bai mundu huntaco onthassun arbuyagarri
eta funxgabeac, sunsi çaitzte ene beguie-
taric : çuec hilarazten duçue ene bihotça.
Bici nahi du bihotz harc; eta bicitcea othe da
bada, o ene Jaincoa! çure amodioa gabe bi-
citcea?

Errencurabeitez creaturac ceren uzten di-
tudan; cerbitçuen itchuran harrapatu darotet
ene çorion eguiazcoa. Ordainez arbuyaturen
ditut ene amodioari trabaric guehiago eman
ez diçoçatentçat.

Amodio perfetenaren modela çaren Birgina,
ene bihotça bilhacatcerat doha ceru baten pa-
re, ceinetan imitateen dudalaric lurraren gai-
nean eraman duçun, eta sainduen balsan da-
ramaçun bicia, maitatuco baitut bakharric ene
Jaincoa haren amodioan hiltceco, eta eterni-
tatean haren maitatceco ezperantça çucena-
rekin.

XX. CAPITULUA.

*Ceruco loria aguindua çaicula errecompensa
edo golardo bat beçala.*

CERBITÇARIAC.

HORRA non beraz goçatcen çaren, Birgina
Saindua! Jainco çucenac çure merecimen-
duei eta berthutei aldaratu cioten loriaz.

Oi! noiz bada loria haren lekhuco, haren dis-
tiadura descantsuan ikusico, eta admiratuco
othe dut Aingueruekin eta sainduekin batean?

Noiz içanen dut ahala, heyen canta char-
magarrietan balsatcen naicelarie, çor çaikit-
çun laudorioac çuri emaiteco, eta çure mere-
cimenduen ohoratceco?

Ceruan daucaçun herrunca gora, ez da Je-
susec bere amari beçala eguin nahi içatu da-
rotçun fagore dohainicaco bat : çor citçayoen,
Jaincoaren hautuari, eta chedei ihardexteco
eguin içatu duçunari.

Ez ez cinen hartarat altchatua orai içanen,
Jaincoaren amatassuna çure baithan çucen
agor bat içatu balitz : çure seme dibinoare-
kin, haren berthutien imitacione leyal baten
bidez içan ez bacindu iduriric perfetena.

Çure biciaren saindutassuna içatu da, sain-
dutassuna bera den Jaincoaren beguietan,
çure merecimendu printcipala.

MARIAC.

Ene haurra, nihor ez da ceruan sartcen, lurraren gainean saildutu den ondoan baicen.

Ethorkia, aberaxtasunac, thalenduac, her-runcac ez dire dohaxtasunaren egoitçan sart-ceco titulu baitezpadacoac : bainan bai hetaz eguin içatu den emplegu saildua, eta bician ardiexi diren merecimenduac.

Jaincoac ez du nihor berechten. Bacotchari bihurtuco dio bere obren arabera.

Ceruco erresuman gorenice altchatuac di-ren arimac ; lurraren gainean perfetenac eta prestuenac içatu direnac dire.

Jaincoac yuyatcen du guicõnec ez beçala. Hauc ardura achalean eta idurian tricatcen dire. Hura da bakharrice berthutearen eta merecimenduen preçatçaille çucena.

Aldaratcen darozkitçu sarri handiac : nahi du ordean hec mereci detçatçun. Emaiten darozkitçu heyen mereciceco gracia eta laguntçac ; hetaz baliatcen baçare effetutan emanen ditu bere aguintçac.

Eguia da çure baithan khorroatcen ditu bere emaitça propioac : ordean dembora berean saristaturen ditu çure berthuteac eta obra onac.

Contu chuchen bat dauca harentçat eguiten den guciac. Emaiten ez balitz ere beira bat ur hotz baicen ere haren icenean, beira ur harc içanen du bere golardoac.

Nonbait çuretçat contsolagarri behar da

içan, ene haurra, hain nausi onarentçat, liberalarentçat, manificoarentçat trabailatcea.

- Munduac, ceinaren gogara eguitea bacotchac bilbatcen baitu; gaizki saristatcen ditu bere cerbitçariac. Çuc erran ahal deçakeçu : badakit nori fidatu natçayoen; eta seguratu naiz ene merecimenduac ez direla galduac içanen, cerbitçatcen dudan nausiaren escuetan.

■ Haren misericordiac igurikitcen dut khoro eternal bat : khoro bat hambatenaz distiatuco duena cembatenaz ene leyaltassuna haren gogara eguiteco, arthossagoa eta constantagoa içatu baitaiteke.

- Orai examina çaçü çure burua; ikus çaçü cer eguiten duçun aguindua çaitçun sariaren ardiexteco.

■ Non dire çure garaitiac? Cein dire çure obra onac? Cein pratican eman ditutçun berthuteac? Erran nahi da cer merecimendu ditutçu Jaincoaren tribunalean aguertceco?

CERBITÇARIAC.

■ Helas! ahalkeria handiena gabe, ecin pentsa deçaket, orai arterainocoan cein guti eguin içatu dadan ceruco sarien eta errecompensa merecitceco.

MARIAC.

Ene haurra, ez deçaçula gogoa gal oraino heyen ardiexteco abaletan çare. Gracia mintço çaitçu; herchatcen ere çaitu; haren boça leyalki segui çaçü.

Eguia othoitz, nigar. Sofri çacu, trabaila çaitte. Sacrificioac eguitçu. Sainduen urhaxen gainean ibil çaitte; hec beçala helduco çare dobaxutassunaren therminorat.

CERBITÇARIAC.

Çure laguntçarekin ilkiterat noha bada bici içatu naicen gogohiltassunezco estatutic. Ahal guciac eguinen ditut bemendic haratene kharraren medioz aubendatcen ditudan dembora galduen erreparateco.

Atçartassuna, nigarrac, mortificacioneac, humiltassuna, gaitcen yassaiteco pairacortassuna; bai horieç guciac sobretaraino ere saristatuac içanen dire sainduç bere Jaincoarekin eternitatean ppartituco duten çorion haren cembait mement bakharrez.

Bainan guciçen gainetic cerbitçatcen dudanausiac, cembat ez du bere baitharic merecitcen bilha deçadan haren gogara eguitea?

Ah! nahi dut hura cerbitçatu oraino hobeki bere burua gatic, ene leyaltassunari aldaratcen diotçan onthassun infinituen gatic baino.

HIRURGAREN LIBURUAREN AKHABANTÇA.

ANDREDENA

MARIAREN

IMITACIONEA

JESU - CHRISTOREN

IMITACIONEAREN

GANEAN MOLDATUA.

LAURGARREN LIBURUA,

Birgina guciz sainduaren alderatiçan behar ditugun errespetuzco, estimuzco, zelozco, amodiozco, samurtassunezco eta esperantçazco sentimenduez mintço dena.

LEHENBICICO CAPITULUA.

Jaincoaren amaren handitassunez.

CERBITÇARIAC.

NOLA nahico sentimenduc çutaz içan detçagun, Birgina Saindua, behinere ez dire çure handitassunen berdin içanen. Bethiere hetaz içan ahal detçakegun pentsamenduez gorago içanen dire.

Mereci duçun beçala çu aiphatceco, behar liteke compreniaraci Jaincoaren ondoan cer

den handiena eta gorena : gracion , perfec-
cionetan , puchantcian , lorian miragarriena.

Çu ganic sorthu da Jesus. Ebanyelioac
eguia hori iracusten darocunean , ez du çu
laudatceco deus guehiago erraiten : ceren hitz
choil hori aski baita eman ahal dakizkitçuken
laudorio complienen cimenduarentçat.

Jaincoaren Ama içaiteac emaiten darotçun
goratassuna deusere ez da gutiago , içaite so-
beranoarekin duçun ahaidetassun suerte bat
baino. Jaincoaren amatassunaren effetua da ,
ahal beçainbatean Jaincotassunetic hurbil içai-
tea.

Dignitate horrec sarrarazten çaitu Jaincoa-
rekin alientcia bereci batean. Haren medioz
bilhacatu çare aitaren alaba , semiaren Ama ,
Izpiritu Sainduaren esposa ; çuri choilari
baicen ez dautçun manera miragarri batean.

Alientcia haren berthutez , eguiazki çare
munduco erreguina , ceruetaco erreguina.
Erraitea Jesus Maria ganic sorthu dela , da
erraitea Mariac ez duela nihor Jaincoaz lan-
dan bere buruaz gorago ikusten.

O Birgina Ama! Aingueruen artean bertce
guciac gracion eta perfeccionetan ichitcen
dituena , ecin içan daite çure cerbitçarien
balsan baicen : hain da handia çure eta ha-
ren artean den entrebala.

Çure handitassuna neurtcen dut , çure se-
mearen handitassunaz. Semearen goratassu-
netic eçagutcen da amarena.

Etçait gaitz comprenitcea, Jesusen Ama kalitatea dela Jaincoac ez peytuz, bainan frankia handienarekin eman darozkitçun gracia gucien ohore eta pribilio gucien ithurburua.

Eta aria hortaz Jesus bera yabe den gracien tresor gucien gainean nausitassun bat baduçula : eta mugarri gabeco podore bat, nahi duçun guciac haren ganic ardiexteco.

Comprenitcen dut bekhatuaren punimendu batçu diren legue yeneral batçuec, ez direla eguinaciçatu ene Jaincoaren amarentçat, Ama gucietaric maitagarrienarentçat eta maitatuenarentçat.

Eta Jaincoari eman dioçunaz gueroz gure erosteco sacrificatu duen bicia ; çucenekin dakarkeçula gure Salbamenduaren ararteco kalitatea.

Bainan gaineraacan nic compreni deçadan çure dignitatearen goratassun gucia ! ah ! guciac hain handiac dire Jaincoaren Ama baitan, non Seraphinac berac contentatcen baitire admiracionean egoiteaz.

Ceronec Elisabeth çure ahaide sainduaren aintcinean, hitz choil hautan cerratu cintnen Jaincoac çuretçat eguin cituenac : guciz botherexnac ene fagoretan obratu ditu miraculu handienac.

Eliça bera ere, ekartcen darotçun amodioaren eta çure loriarentçat duen zeloaren despit, aithortcerat borchatua da, consideratcen

duenean çure errayetan ekbarri duçula, ceruec ecin itchic deçaketena, ez dakiela cein hitcez balia çure laudorioen hedatceco.

O ene Jaincoaren Ama miragarria! çure bistan neure burua sentitcen dut admiracione handienaz eta goçoenaz arimaren çolaraino-coan hunkitua.

Çure handitassunei eta goratassunari beguiratcen diotedanean, ikhara eta latzdura Saindu bat lotcen çait; errespetuaren fortchaz ezdeustatua, çure oinetan ahuzpez yartcen naiz.

IL. CAPITULUA.

Jesusec eta Mariac duten elkarren iduriaz.

CERBITÇARIAC.

MARIA dibinoa! consideratcen ditudanean çure sortcea, çure bicia, çure heriotcea, eta cernan goçatcen çaren loria; Jesusen eta çure artean edireiten ditut espantitcen eta dembora berean bosten nauten elkarren iduriaren seinale batçu.

Çure semearekin bat eguina içatu çare, probidentciaren arrimu eternitatecoetan. Jaincoa neure yabe içatu da haste hastetic, dio çuhurtcia eternalac gure Iscribu Sainduetan, manera bereci batez hautetsia içan naiz eternitate gucitic. Jaincoac munduaren cimen-duac phaussatcen cituenean, haren chede eta

desseinuetan sartcen nintcen. Hitz horiec Jesusi beguiratcen çazcon arren Eliçac çuri ere iratchikitcen darozkitçu.

Cembat aguintça eta oracle legue çaharreen ez ditut edireiten, Jesus adiarasten çuten beçala, çu ere adiarasten çaituztenac!

Jesusec bere funxez, bere naturaren ariaz bekbaturic ecin eguin ceçaken: eta çu graçiaren bidez bekhatu originaletic libratua, beguiratua içatu çare kekhatu arinenetarie.

Çure erray garbietan cerratua içatu denean Jaincoaren verboa, ez du nolazpeitere bederatci ilhabetez çurekin gauça berber bat baicen eguin içatu.

Bere haurtassunean hazten cinduen harena, bilhacatcen cen çure sustancia propioa.

Gordea hici içan den demboran, çurekin iragan ditu hogoy eta hamar urthe: etche bera, onthassun berac, lan berac, sentimendu berac bieç cintuztelarie.

Ebanyelioa predicatcen ibili içan denean, ahal beçain batean pharte hartu duçu haren nekhetan: hil denean orobat pharte hartu duçu haren laido eta sofricarietan.

Jesus içatu da guiçon gucietaric aphaena, malsoena, samurrena, pairacorrena: çu içatu çare emazteki gucietaric pairacorrena, caritatossena, eztienna, humilenna.

Jesus baithan bilduac edireiten dire creatuac içatu ez diren perfeccione Jaincozco gu-

ciac ; çure baithan creatuac içatu diren perfec-
cione guciac manera hain gora eta excelentean
ordean , non cureen bistan sunsitcen baitire
Aingueruen eta Sainduen perfeccione guciac.

Jesusec hartarainocoan bere idurico bilha-
catu çaitu berthute haltoenen medioz non çu-
taz eguin içatu baitu bere imayina dici bat.

Jesus beçala ecin usteldua içatu çare thomban.
Hura pichtu da bere indar propioaz : çu pichtu
çare eman darotçun probilio bereci batez.

Hura beçala ceruratigan çare gorphutcez eta
arimaz. Han yarria dago bere aitaran escuineco
aldean ; çu han yarria çare haren sahetsean.

Jesus beñenaz da guciz botheretsua ; çu gu-
ciz botheretsua çare bere tresoren hedatçaile
eguin çaituen çure semearen bidez. Ceruaren
eta lurraren Yauna eta yabea da : çu Aingue-
ruen eta guçonon erreguina çare.

Jesus adoratua den lekhu gucietan ohora-
tua çare. Ez da haren amodioari consecratua
den bihotcic, osso ossoa çurea ez denic. Ez da
haren ohoretan altchatuac içatu diren tem-
pluen artean batere , çure ohoretan cembait
monumentu cerratcen ez duenic.

Cristau eguiazcoen mibiyan eta bihotcean,
Mariaren icen goçoa , Jesusen icen goçotic
ecin sepharatua da.

Maiz Eliçac bere officioetan balsatcen ditu
çure laudorioac Jesusi emaiten diotçan lau-
dorioekin. Çure bicico mysterioac cantatcen

ditu Jesusen bicicoac cantatcen dituen beçala.

Jesus da mende gucietaco erreguea, graciaren autora, aitaren aldean gure arartecoa, misericordien eta contsolamendu gucien Jaincoa, munduaren arguia. Eta eličarekin batean deitcen çaitugu munduco erreguina, ceruco erreguina, gure arartecoa, graciaren Ama, misericordien Ama, herratuen contsolatçaillea, tempesta pessian salbamenduco porturat garamatçan arguiçaguia.

Eternitate gucian eskerrac bihurtuac içan dakizcon beraz Jesusi, ceren eman içan darozkitçun hambat pribilio eta fagore hautetsi.

Ah! Birgina Saindua, çure presentcian eguinic heldu naicen contsideracione hauc ohoragarrienac balinbadire çuretçat, içan ahal beçain goçoac dire ene bihotçarentçat, eta çu maite çaituzten bihotz gucientçat.

III. CAPITULUA.

Mariac ceruan goçatcen duen loriaz.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua! eternitate gucian erreguina çacu ceruan; leyaltañez ichitu ditutçun Patriarkhez zeloz ichitu ditutçun Prophetez eta Apostoluez gorago alchatua.

Martyr guciac ichitu ditutçu curayez, Birgina guciac garbitassunez, justu guciac humiltassunez, Aingueru guciac obedientciatz,

Seraphin guciac amodioz : erreguina çaçu hec guciën gainean.

Lilluratua naiz ikusten çaitudanean , altchatua çaren tronuaren gainean yarria; Jaincoaren aldean duçun creditaz eta ahalaz , bekhatorien iheslekhua , yustueu sustengua , affliyituen esperantça populu guciën çorionaren ithurburua bilhacatua.

Jauna benedicatcen dut , eman darotçun loria mugarri gabeaz : eta ceren nahi içatu duen çure gorphutça hartan partalier içan cedin , guciac pichtu behar garen eguna baino lehenago.

Çucen cen çure gorphutz garbia , ceinetan Jainco batec berac guiçon eguin nahi içatu baitçuen , ez cedin içan thomban usteldua.

Norc ordean nihoiz ere compreni deçake loria haren bedadura? Baldin ez badu behinere beguiac ikhussi , beharriac ez badu behinere aditu , guiçonaren bihotçac nihoiz ez badu comprenitu , cer Jaincoac aldaratcen daroten lura maite dutenei : comprenituren othe dugu cer aldaratu darotçun çuri , Saindu guciac elkarrekin emanic baino guehiago maitatu çaituenari ?

Goçatcen duçun loria ez da choilki çure herruncaren goratassunaren araberacoa ; oraino çure merecimenduen handitassunarekin berdin da.

Loria haren pontu goraz yuyatceco , aski

çaicu contsideratcea, bere Ama propioa do-
haxu eguin duela.

Nola ordean Sainduen baithan heyen loria
neurtcen baita heyen merecimenduen neur-
riaren gainean; çu baithan orobat çure doha-
xutassunaren hedadura hartu behar da çure
merecimenduen goratassunetic.

Ceruan herrunca bat badaucaçu, bertcen
ganic sepharatua: bethi hala da, Jaincoaz in-
finituki beherago; ordean Jainco ez den gu-
ciez hanitz gorago.

Çucen cen Jesusec bere buruari manatceco
podorea eman cioenac içan ceçan çucena
Aingueruei eta guicõnei manatceco.

Ah! cer lehiarekin ez darozkitçute bihurt-
cen elkarren yelos balire beçala, çor daroz-
kitçuten obedientcia eta ohoreac!

Çu nausi içaitez boztuac eta charmatuac,
cerbitçatcen çaituzte Jaincoac berac heyen bai-
than onhesten duen bihotceco yaidura han-
dienarekin.

Bethi Jaincoa benedicatcen dute eman da-
rozkitçun graciaren pribilio bereciez: eta be-
thi eta bethi hura benedicatcen dute esleyitu
darotçun loriaren pontu guciz goraren ariaz.

Cer bozcario eta aleguerantcia ez dute
aguertcen, ceroniri emaiten darozkitçuten
benedicionetan! Cer samurtassun çure alde-
rat dituzten sentimenduetan!

Oi! eembat ez dute guticiatcen ceruan be-

çain perfetki içan çaitecen eçagutua lurraren gainean; guiçon gucien bihotçac çuretu ditutçun ondoan, gucietan ohoratua içan çaitencentçat?

Ceruetaco erreguina maitagarria! içanen othe dut bada çoriona sainduen balsan, çure eta çure semearen laudorioen cantatceco? Egun batez, goçatcen çaren delicio ecin erranezco hetan phartalier içanen othe naiz?

MARIAC.

Ene haurra, gogurri ez çaitencentçat çure çorionari contra eguiten dioten traben garhaitceco yassan behar ditutçun gduetan, maiz orhoit çaitte Jaincoac çure curayeari eta leyal-tassunari aldaratcen diotçan ontbassun eternal hetaz.

Maiz orhoit çaitte arbuyoen eta mezprecioen orde loria pare gabe bat, miserien orde tresor infinituki balios bat, nekbien eta travailuen orde sossegu bethiereco bat, herramenduen orde contsolamendu guciac aldaratuac çaitçitçula.

Nola Jaincoa baicen ez baita handi denic, ez da hura baicen sari eta golardo handiac eta eguiazcoac eman detçakenic. Ifernuan punitcen du Jainco baten oinean; bainan ceruan sariac emaiten ditu Jainco batec eman detçaken beçala.

Oi! ene haurra, çure salbamenduaren eguitceco çoriona balinbaduçu, ikusico duçu çure

Jaincoa, hartaz goçaturen çare, hura maitaturen duçu ; eta nihoiz ere ez çare unhatuco haren ikusteaz, haren maitatceaz, hartaz goçatceaz : ceren Jaincoa bethi bere burnarentçat ber bera den arren, bethi berria baita dohaxuentçat.

Ceruco egoitça loriagarrian, guciac axeguinac dire penaric gabe, bozcarioac bihotz minic gabe, descansua grinaric gabe, bakea beldurric gabe, goçamena desgusturic gabe.

Han ez da bertce nahiric, bertce amodioric Jaincoarenac baicen. Jaincoa gucia da, gauça gucietan. Haren baithan guciac edireiten dire. Harekin batean eta hura bera beçala, aberax, puchant, dohaxu dire.

Dohaxutassun haren ardiexteco trabaila çaitte, ene haurra, trabaila çaitte sessuric gabe. Ez deçaçula erran : ya dembora hanitz du gducatcen naicela ; ya hambat aldiz garhaitu naiz ; ez dut bada oraino aski eguin ? Azkenrainocoan leyal eta constant içatu daitekena, bakharric içanen da salbatua.

CERBITÇARIAC.

O Birgina ! Jesusen ondoan çu çare ene esperantça eta ene bicia. Ardiex dieçadaçu Jesusen cerbitçuan bethi leyalki irauteco gracia ; eta desterru hunen ondoan, ikusaraz dieçadaçu Jesus çure semea.

Haren graciaren gantçudurac arima bati sentiarazten badio cembat den maitagarria,

cer içanen da hura bera ikusten duenean eta hartaz goçatcen denean?

IV. CAPITULUA.

*Nolacoa içatu cen Yondoni Joaniren çoriona,
Jesusec Maria amatçat eman cioenean:
Cristau guciac çorion hartan phartalier
direla.*

CERBITÇARIAC.

O ene Salbatçailearen Ama! nolacoa içan cen Yondoni Joaniren çoriona Jesusec hiltcean hautetsi çuenean, Jesus beraren lekhuia çure aldean idukiteco?

Bilhacatu cen çure semea! bilhacatu cinen haren ama! arraçoinekin Ebanyelioac deitcendu Jesusec maite çuen discipulua.

Jesusec çuen amodioac, eta çurekin batean Calberiorat haren seguitceco aguertu çuen curayeac, merecitu cioten fagore seinalatu hura.

Bere nausi dibinoac hiltcean utz ahal othe cioçoken bada primeça baliosago bat? Bainan dembora berean cer eçagutçarekin etçuen hura errecibitu?

Errespetu handiena çure presentcian, çure nahi gucientçat obedientcia osso bat, bethiereco arthac; guciac emplegutuan eman cituen Jesusec eguin cioen graciari ihardexteco.

Çure phartetic cembat ontassunaren seinale,

cembat samurtassunaren lekhu cotassun ez ciniotçan emaiten? Oren guciez frogatcen çuen, cembat cen dohaxu, çu bere aldean içaiteaz.

O Jesusen discipulu dohaxua! O Ama gucie-tarie maitagarrienaren eta sainduenaren ume dohaxua! Eros neçake çure çoriona axecabe eta herra mendu gucien gostuz; çure ohorea behera mendu gucien gostuz; çure tresora lurrcco khoro gucien gostuz.

MARIAC.

Discipulu guciz maitea ez çait bakharric semetçat emana itçatu Jesusen heriotcean. Jesus ec erran cioenean: horra çure ama; eta niri erran çarotanean: horra çure semea; çu eta gaineraco Cristauac cintusten gogoan.

Eta eguiaz, ene haurra, çuretçat ene bihotcean bada karzket ama eguiazco batec maite duen ume batentçat dituen amodiozco sentimenduac.

Discipulu maiteac beçala, ahalaz ihardex dioçocu ume kalitateari, behin bethicotz niri emaiten çaikidalaric.

Gucien gainetic çure ahalac eguitçu çure amaren samurtassun gucia mereciceco; ohore eguinen darotedan inocentcia eta biciaren saindutassun baten hidez.

CERBITÇARIAC.

O ene Ama! baldin secular ahantzten baçaitut, ihar bekit ene escu escuina. Baldin

bethi ene gogoan present ez baçaitut, ene mi-
hia gangari loth bekio.

Cer çorion ez da neretçat. Jesusen amac
onhex deçan ene Ama içaitea! sopra ninteke
dohaxu çure cerbitçarien balsan, nahi banin-
duçu errecibitu.

Ordean ontassun phuruz ene alderat nahi
duçunaz gueroz hartu ama baten icena; hart-
cen eta errecibitcen dut satisfamendu handie-
narekin eta eçagutça bicienaren sentimendu
guciekin, çure seme icena.

Mariaren ume içaitea! ah! icen lorios hõri,
guehiago preçatcen dut, guiçonez guehienic
bilhatuac diñen ohorezco titulu guciac baino.

Ene ama çare! cer abantail ecin estima
daitezken condicione dohaxu horrec ez da-
rozkit içanarazten? Ifernuco puchantciec orai
beldurtu beharco naute.

Hambat demboraz ene Jaincoaren alderat
esker gabe içatu ondoan, haren açote guciec
ene gainerat erori behar lukete. Aithortcen
dut ez dudala mereciten barkhamenduric
ez graciari. Guciac bizkitartean igurikitcen
ditut haren misericordiat. Ama çaitudala
orhoitcen naicenean.

Aguertu duçu ene Ama çarela, Jaincoaren
cerbitçurat itçulceco gracia ardiexi darotaçu-
nean. Khoroa çaçü çure amodioa, irauteco
gracia içanarasten darotaçularic.

Içan çaçü neretçat Ama batec bere umea-

rentzat mereci ez dituenean ere conserbatcen dituen samurtassunezco sentimenduac.

O Ama maite maitea! çure buruari emoçu contsolamendua, hemendic harat nere baitan ikusteco ume bat; Jesusentzat eta çuret-
çat içanenduen amodioaz: harentzat ditutçun sentimenduen indigne bilhacatuco ez dena.

V. CAPITULUA.

Mariarentzat içan behar dugun amodioaz.

JAINCOAC gauça batez eguiten duen estimua da, haren balio eguiazcoaren eçagutceco içan behar dugun erreguela choila.

Comprenitceco cer behar duçun Mariaz pentsatu, eta cein pontutarainocoan behar duçun hura maitatu, ikusaçu nolaco estimua Jaincoac hartaz eguin içatu duen, eta cer amodioaren marca eman diotçan.

Ene esposen ostea, dio izpiritu Sainduac, ecin condatur da. Bada ordean gucien artean bat, bertce guciac baino guebiago' perfeccione guciez aberaxtu dudana.

Hain manera berecian Jaincoac maitatu duen espos harc, behar du Jaincoaren ondotic gure bihotcetan nausitassunekin erreguinatu, eta bihotz hetaco sentimendu gucien yabe içan.

Harentzat çuen amodioac ekharri içatu du Jaincoa, gaineraco creaturez gorago altcha ahal ceçaketen pribilio gucien hari emaiterat.

Jaincoaz landan ez da nihor guehiago maitatu behar dugunic.

Jaincoac maitatu içatu du, ceruan eta lurraren gainean lehen herrunca bere ondotic hari emaiterainocoan; ceruan eta lurraren gainean ez da beraz nihor gure errespetuac eta amodioa guehiago mereciten dituenic.

Hargatic ere yustu guciec bethi bere bihotzetan eman diote Jesusez landan lehenbico herrunca.

Elicaco aitec erraiten darocute Ama maite ez badugu, alferric usteco dugula semea maite dugula: bi amodio horiec elkar ganic ecin sephara daitezkel.

Nahi dūte Mariarentçat dugun amodioari beguira dioçogun, gure salbamenduaren marca segurenari, eta graciaren dohain preciatuenetaric bati beçala.

Ordean Mariac guretçat duen amodioa etçaicu bada bethi mintço harentçat içan behar dugun amodioaz?

Erne dago gure beharren gainean, sentitcen ditu gure penac eta axecabeac. Aintcintcen ditu gure galdeac. Yassaiten gure flakeciac; ahantzten ditu gure eskergabetassunac. Cer lehia ez dugu behar içan, ordainezco amodio bat hari eracusteco!

Artharekin balia gaiten haren gogara eguiteco ditugun occasionez. Hura cerbitçatceaz dohanean, deus ez çaicu guti dela iduritu

behar. Ecen guciac dire handi Jaincoaren amaren, munduco soberanoaren cerbitçuari beguiratcen diotenetan.

Egun guciez artha handirekin heda diotçogun gure othoitçac eta gure bihotcen homayac. Ohore baten oinean itchie deçagun haren cerbitçari agueri eta eçagutuen balsaco içaitea.

Gure gogoa eta bihotça hussu altcha deçagun haren tronurainocoan, edo haren handitassunen eta perfeccionen admiratceco, edo haren arartecotassuna galdetceco.

Eguin deçagun amoinac eta bertce caritatezco obrac; barurac eta bertce mortificacionezco exercicioac, haren ohoratceco chedearekin.

Sacramenduetarat hurbil gaiten haren phesta egunetan, hec Saindukiago beguiratceco; maiz bisita çatçigun haren ohoretan Jaincoari altchatuac çaizcon Eliçac, errespeturekin beguira dioçotegun hari consecratuac diren lekhuei, imayinei, eta presunei.

Ahal dugun beçain ussu ediren gaiten, haren ohoratceco diren exercicio publicoetan. Haren berthutez, handitassunez, cristau batec haren alderat içan behar duen debocioniaz daraunçaten predicu eta solhassetan.

Molde hortan Mariaren ume batec hari aguertcen dio bere amodioa; eta bilhatcen du gueroago eta guehiago harenaren irabastea.

O Maria! guignonen ararteco puchant eta Ama samurra! ene bihotcean iracurtcen duçu cein cinki hartcen dudan pratica Saindu horiei leyal içaiteco gogoa.

Yaunari eskerrac diotçat ceren eman darozkidan çuretçat ditudan amodiozco senti-menduac. Maite nauelaco seinale segur bat da, hec emaiten darozkidanean.

Çure umen eta cerbitçarien artean pontu horren gainean karsuenac ikussico ditudane-kin, leyaltañnez desaffioan harico naiz.

Ochala Ainguerueken berekin hari ahal banindadi! bainan çorion hori cerucotzat aldaratua da.

VI. CAPITULUA.

Mariaren ume batec bere amaren loriarent-çat eta intresentçat içan behar duen zeloaz.

MARIAC.

ENE haurra, çure Ama naiz; eta ene ongui Eguinez emaiten darozkitçut horren frogâ bethierecoac.

Ene umea çare; eta oin hortan bihurtcen darozkidatçu errespetuac: çure herra-mendu eta tentamenduetan deitzen nauçu çure la-guntcerat: esperantça duçu Jesusen aldean dudan ahalean.

Ordean çure amodioa niri aguertceco ditut-

çun moyanen artean ; bada bat hanitz negli-
yatcen duçuna.

CERBITÇARIAC.

Hura eçagutaraz dieçadaçu, ene Ama mai-
tea! ahalaz nabi ditut bethe çure alderat ditu-
dan eguinbide guciac.

MARIAC.

Ez duçu aski bilhatcen ene ohorea eta lo-
ria aintcinaraztea. Iduri ere du aldi batçuez
herabe çarela ene alde altchatcerat çure aint-
cinean aspertcen çaikidanean.

Ene intressen deffendatecco, çure amaren
ohoraztecco eta maitaraztecco içanen duçun
zeloaz, imita çaçü, nic çuretçat dudana.

Ez da aski eman dieçadaçun çure bihotça ;
oraino baliatcen ez baçare niri bertcenen ira-
baztecco ditutçun atiča eta occasionez.

Ikusatçu, ene haurra, hereticoec eguin
dituzten eta oraino egun guciez eguiten di-
tuzten entseyuac, bihurtcen çaikidan ohoren
ezdeustatecco edo bederen mendratcecco ; çuri
dautçu çure ahalaren arabera laido heyen er-
reparatcea.

CERBITÇARIAC.

Aithortu behar da, Birgina Saindua, bethi
ifernua aspertu çaitçu. Bethi abhorritu içan
du cristau leyal gucientçat hain goçoa, hain
errespetagarria den Mariaren icena.

Çu çare munduaren hastean Yauna mintço
cen emasteki hura, ceinac behar baitcioen

egun gatez sugueari burua lebertu. Horra cein den debruec ekhartcen darotçuten her-raren ithurburua.

Nola, nahi bailituzkete guiçon guciac gal-raci, eta abal balute ezdeustatu çutaz dugun opinione haltoa, ezlukete nahi nihorc çu ga-nat ihes eguin leçaken.

Infinituki oboragarri da Mariarentçat, he-reticoac baicen ez daitecen baren contra altcha; eta Jesusen etsayac baicen, etsaitçat ez içaitea.

Çu çare Daviten dorre misterios hura, ceinaren oinetan ikusten baitire çure exayen har-mac multzoca, porroscatuac çure nausitassu-naz lekhucotassun bihurtceco.

Jaincoac bethi pichtuco ditu çure ohorea zelo handienarekin deffendaturen dutenac. Ez, ifernuco puchantciec, ez dute çure gai-nean garaitiaric eramanen.

Cer esker ez diotçat bihurtu behar Jaincoa-ri, ceren soraraci nauen Elica eguiazcoaren galtçarrean, ceinetan bakharric baitut çoriona çure eçagutceco eta maitatceco.

Baldinetaria ordean maite baçaitut, ene Ama, behar ditut çure intresac deffendatu, eta çure ohoratceco occasionez baliatu.

Hemendic harat beraz, ene ahalac eguinen çitut çure cerbitçarien nombrea emendatceco.

Atiça dudanean ene ahaidei, ene adiskidei, ene lagunei gogorat emanen diotçotet çure ohoratceco debocionezco exercicioac : eta

lakhet içanen dut heyekin çutaz mintçatcea.

Ene hitcez ecin badieçaket, bederen ene exempluez bihotz hotztuetan pitcharacico dut çuri çor çaitçun amodioa.

Gucien gainetic ez dut onhexico behinere ene aintcinean asper dakizkitçun. Ah! çu eçagutcen etçaituenac ez du mereci eçagutua içaitea. Ez dut içan nahi, çu maite etçaituen adiskideric.

Jaincoari othoitz eguiten diot arren guiçon gucien bihotçetarat ichur deçan bere gracia : guciac Jesus Yaunaren eçagutcerat eta maitatcerat heltcen direlaric ; ikhas deçatentçat çu bere Ama comuna beçala eçagutcen eta maitatcen.

Guiçonac sentimendu gabe içan ahal othe daitezke bada , eternitate gucitic Jainco beraren complasencien objeta içatu denarentçat?

VII. CAPITULUA.

*Birjina guciz Sainduac Jaincoaren aldean ,
guiçonon fagoretan, duen ahalaz.*

MARIA da aita eternalaren alaba guciz maittea. Semearen ama da Izpiritu Sainduaren esposa. Hitz horien sensua compreni çachu, eta yakinen duçu nolaco podorea içan behar duen.

Aita curucoaren alaba notha gabea, eta haben beguietan bera bakharric gaineraco

creatura garbien guciac elkarrekin emanic baino compliangoac cer ezdeçake haren bihotçaren gainean?

Ceruan eman dio, lehenago lurraren gainean aberastu içan çuen graciaren bethetassunarekin berdin cen podore bat.

Hain ongui eta eguiazki Jainco guiçonaren ama, nola baitire gure amac mundurat eman gaitusten emastekiac; ez othe da bada bere semeaz entçuna içanen?

Bere othoitcez badeçake haren semeac bere baitharic eguin deçakena. Hori diote Eliçaco aitec.

Dudatcea eta Jaincoaren aldean ahal aski baduen guri behar ditugun graciaren ardiexteco da dudatcea ea semeac bere Ama ohoratcen duen.

Salomonec Bethsabeeri erraiten cioen, çuen cela arraiki entçun ceçan Ama çuenaz gueroz; Mariac guretçat othoitz eguiten due-nean, bertcelaco errepusta bat errecibi othe deçake bada?

Sainduen arartecotassunez galdeac eguiten ditugunean, hec Jaincoarentçat duten amodioac, eta guc heyen baithan dugun esperantçac, Jaincoa ekhartcen dute gure entçuterat: bainan Mariaren arartecotassunez galdetcen dugunean, haren herrunca bera, Jaincoaren amaren dignitatea, guretçat mintço dire.

Orhoitçaite Jaincoac berac nahi içatu dioe-

la lurraren gainean obeditu. Guliago beguiratuco othe dio orai ceruan harekin erreguinatcen duenean?

Bere onthassun gucien aintcindeguia eman dio; haren medioz nahi ditu hec gure gana hedatu.

Hitz batez, baldinetaria ardura samurki maitatua den espos batec ahal guciac baditu bere esposaren aldean; Mariac Izpiritu Sainduaren espos beçala, guretçat haren ganic ardiex detçake beraz gracia handienac.

Bertce alde, Jaincoac eçarri du ceruco eta lurreco erreguinatçat; eman dio beraz kalitate horren araberaco podorebat.

Erreguina batec funx gabeco titulu bat ekhar leçake erromesac soleyi, eta dohaxuac eguin ahal ez baletça.

Cembait aldiz miraculu handienac Saindu batçuen othoitzetarat eguin dituen Jaincoac, nekeçago hec eguin othe leçake Saindu heyen nansi soberanoa denaren othoitzetarat?

Aingueruez eta guiconez benedicatua çaren Birgina! Jaincoaren aldean duçun ahalaz guciz seguratua, osso ossoa emaiten naiz çure gomendioaren azpian.

Çure laguntça ecin falta dakiket laguntça bat da guciz puchanta, traba guciac garhaitcen dituen; nibor ez da hura ez dukenic.

Ene aitaren alderat ume hobenduna, neronec mereci ez dudalacetz Jaincoaz entçuna

içaitea; hautatcen çaitut haren aldean ene arartecotçat.

Ene Jaincoaren Ama, othoi, dembora eta lekhu gucietan içan çaitte ene bicitceco moldearen gainean atçarria; chuchen çatçu ene urhatsac, ecen bethi irriscu gucien nahiz demboracoen nahiz izpiritualecoen meinean naiz.

Bainan bereciki çure laguntça galdeiten darotçut egun ondicozco hartacotz, ceinaren buruan ez baita guehiago içanen demboraric igurikitceco, ez graciariç esperantçatceco; ene corsua finitu eta ene eternitatea hassi beharco duen oren hartacotz.

Ene gogoça ez da, çure baithan dudan esperantça biciaren gainean phaussaturic, naguitassun criminel batetan hemendic harat locartcecoa. Ez da hori çure cerbitçari eguiazcoen izpiritua.

Bainan çure medioz ardiexi uste dudan Jesusen graciaz lagundua, ihardetxico diotet çure grinei; çurekin batean trabailaturen naiz; çure cerbitçariac goçatcen diren dohaxutassun bethiereco hartarat heltceco.

VIII. CAPITULUA.

Birgina Sainduac gureçat dituen samurtassunezco sentimenduez.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua, Ama urricalmenduz bethia, aski da gure beharrac, gure miseriac

eçagutaraz dietçakitçugun Jesusen aldean gure laguntceco intressa çaitencentçat.

Eta nola guretçat ez cineçake intres eguin, orhoitu ondoan gure gatic Jaincoaren semeac çure errayetan gurearen iduritaco haragui bat hartu duela?

Jesusen Ama! ez ditutçu ahantzten Jesusen haurrideac, Jesusen membroac eta premu lagunac.

Cein nahi den arte tristetan ediren gaiten, guretçat ecin falta dakiguken erresurtsa bat çare; ecen çure samurtassuna gucietarat hedatcen da.

Eliçaço historioec nombre gabeco lekhuco-tassunac emaiten darozkigute, çure podore mugarri gabearen, eta çure samurtassun ernearen suyetean.

Jaunaren hiria! famatua çare içanarazten ditutçun onthassunen ariaz. Çutaz gauça gucizcoac condatcen dituzte.

Helas! errencuratcen gare pairatcen ditugun hanitz gaitzez; maiz ordean hanitz handiagoac yassan guinetçake, Jaincoaren yusticia çure othoitcez ez balitz baratua.

Asco aldiz ere ez gare hain dohacabe, baicic ceren ez garen orhoitcen Jaincoaren aldean çure laguntça galdeiterat.

Ez gare orhoiten! Eliçac bizkitartean haur haurretic irakasten darocu, affliyituen contsolatçailea, cristauen laguntça çure deitcen.

Hala çare eguiaz. Bethor guiçon bat aski esker gabea erraiteco deithu çaituela, eta ez duçula entçun içatu.

Çure arartecotassunac bethi Jaincoa gñic ardiexten ez badarozkigu nahi gñintuzken graciac comprenitcea bilhatu behar ez dugun arraçoinen gatic bederen bethi ardiexten darozkigu pairacortassunaren eta Jaincoaren nahia rentçateco erresinamenduaren graciac.

Jaincoac creatu cintuenean ezleyitu cintuengure abocata, gure iheslekhua, gure contsolamendna, gure ama içaiteco. Aria hortaz eman çrotçun yaidura handiena urricalmenduarentçat.

Jesus ez da hambat demboraz çure errayetan egotu, çuri kutsatu gabe bere bihotçaren caractera gucia.

Hogoi eta hamar hirur urthez beguien aintcinean içan duçun eztitassunezco eta ontassunezco exemplu baren imayina! hare beçala maite duçu onguiaren eguitea.

Içaite soberanoac yarraraci çaituen loriaren tronu gainean, imitatcen duçu barkhatceco duen errechtassuna. Maisago bere graciac, bere cigorradac baino yauxarazten ditu guiçonnen eta guiçon eskergabenen gainerat.

Ah! Birgina Saindua, çure bihotçaren ontassunaz yuyatceco, aski dut neureari beguiratcea; çure ongui eguin continocoec han ciguilatu dituzten sentimenduen contsideratcea.

IX. CAPITULUA.

Maria deitceaz eta othoizteaz.

MARIACI

ENE haurra, aurkhi ahal çaitzeken estressa Egaichto gucietan, deith naçaçun çure la-guntcerat, eta çuretçat othoitz eguinen dut.

Cer nahi den gauça guticia deçaçun hura Jaincoaren ohorearen eta çure salbamendua-ren contracoa ez bada, bethi ekharria içanen naiz çure entçuterat.

Deus ez dieçadaçula galde, non ez duçun bethiere desirateen gucien gainetic Jaincoaren nahia complitua içan dadin. Disposicione horrekin eguinen darotaçun othoitz bat, ez da behinere içanen cembait progotchu gabe.

Badire cristauac othoizten nautenac arren ardiex diotçotedan gauça batçu, dakiten ar-ren ez direla Jaincoaren nahiaaren araberacoac: behar dute bada hainec iguriki entçunnac içanen direla?

Bertceac ez dire orhoitzen nere deithceaz Turreco onthassunac behar dituztenean haicen: ezansiatuac dire gaineracoan, graciaren onthassunentçat.

Hainentçat othoitz eguiten badut, ez dut ardiexi nahi galdeteen dutena; eta caltecor litçayoketena; bainan bai galdetceaz orhoit-cen ez direna, eta baliatuco çayena.

Heyentçat galdetcen ditut lurretic sueltaturic, ceruaz orhoitaracico dituzten axecabeac.

Combertitceco eta Salbamenduzco gracia; berthutetan, merecimenduetan, aintcinatceco gracia. Horra cer behar çaitan guciac baino lehenago galdetu. Bethi bocic entçuten ditut guissa hortaco othoitçac.

Deitcen nautenentçat ez dut demboraco onthassunic galdetcen; heyentçat abantail funxezco bat ikusten dudanean baicen.

Hauci baten irabastea, sassoin podoros baten ardiextea, maiz caltecor litezke hec galdetcen dituenarentçat. Frankian denean, nihor guti orhoitcen da eternitateaz.

Hanitz eric galdetcen darotet sendatuac içaitea; heyentçat bizkitartean Jaincoari ez diotçat galdetcen bere eristassunean behar dituzten gracia baicen.

Ez naiz, bere samurtassun itsuac, bere umen on eguiazcoa bilhatcetic guibelatcen dituen ama heyen pare. Ene haurra, çuretçat dudan samurtassunac ecin engana neçake.

Ez diot çuretçat Jesusi galdetcen mundu huntaco eta bertceco çuretçat on içan daitekena baicen.

Hortaz seguratua, confidentcia osso batekin neure ganat hel eguiçu çure pena gucietan nola nahicoae içan daitecen.

Eta nola pena hec ussuac eta arduracoac baitire, bethi ene icena Jesusenaren ondoan

ican bedi çure mihian. Içan bedi Jesusenaren
ondoan çure bihotcean barna barna ciguilatua.

CERBITÇARIAC.

Maria! oi icen sacratua! oi icen maitagar-
ria! ez da hura behinere confidentciarekin
aiphatcen, non ez den progotchurekin aiphat-
cen.

Dohaxua da hura amodioarekin gogorat-
cen duena, debocionerekin salutatcen due-
na, cincinez ohoratcen duena, hari ussu oihu
eguiten dioena.

Jesusen icenaz landan, icen guciez gorago-
coa da. Batere ez da errespeta garriagoric, go-
çoagoric, cristau leyalentçat maitagarriagoric.

Icen hori aiphatcen duenean, bekhatorea
edireiten da haren misericordian esperantçaz
bethea; yustuac ardiexten du caritate han-
diago bat tentatua denac bere passionen gai-
nean garhaitia, affliyitua denac, pairacortas-
suna eta contsolamendua.

Ah! Jesusen icenaren ondoan, hura icanen
da ene herramenduetan ene sustengua; ene
dudetan ene contseilua; ene guduetan ene in-
darra; ene urhax gucietan ene guidaria.

X. CAPITULUA.

Maria baithan ičan behar dugun esperantzaz, eta bereciki Jaincoa ganat itçuli, eta barkhamendua ardiexi nahi duten bekhatorec ičan behar dutenaz.

MARIAC.

ENE haurra, ez duçu neure baithan esperantzça osso eta perfet bat. Batçuetan luçatcen duçu çure beharretan neure deitcea. Iduri du bertce aldi batçuez çuretçat dudan borondate onaren sujetean dudan emaiten çarela.

Nahi dut ni baithan ičan deçaçun, ume battec bere ama baithan, haren ontassuna eta samurtassuna eçagutu ondoan duen fidantcia.

Nahi dut ni ganat heda detçatçun çure galdeac dembora eta lekhu gucietan, izpiritualco eta temporaleco çure beharretan, arima-cotz eta gorphutcecotz, çure ahaidentçat eta çure adiskidentçat.

Etçait fidantcia osso bat erakusten, cristau batçuec beçala demboratic demborarat; ene phesta egunetan, behar herxienetan, cembait obra importatenetan baicen ene arartecotassunerat hel eguiten ez denean.

Imita çaçu Eliça. Harec hurren deusere ez dio Jaincoari galdetceñ ene bidez baicen. Ez da gracia suerteric escatcen ez darotanic Jain-

coa hec bere umen ganat hedatceco hautexi duenari beçala.

Haren eguiteco moldea, bethi Jaincoaren Izpirituaren araberacoa da : içan bedi çurearen erreguela. Haren exemplurat neure baitan içan çaçü esperantça bero, goço, continoco eta amodioz bethea içanen den bat.

Çoaz Jaincoa ganat Jesusen bidez ; ordean çoaz Jesus ganat haren amaren medioz. Bide segurenataric bat naiz Jesus ganat goateco, haren edireiteco, hartaz ongui errecibitua içaiteco.

CERBITÇARIAC.

Ceruelaco Erreguina, eçagutcen dut çure podorea. Eçagutcen dut çure samurtassuna. Ordean ez othe da bada çutaz beherago ; ni beçalaco hekhatoros batez intres eguita ?

Hain garbia, hain perfeta den Jaincoaren ohorearentçat hambat zelo duen Birgina bateg bere beguiac etcha othe detçake bada ene gainerat ?

MARIAC.

Ene haurra, ez dakiçu ni naicela bekhatoren iheslekhua ? Ararteco yartcen naiz, Jaincoa ganat itçultceco gogoarekin, fidantciarekin oibu eguiten darotedanentçat.

Bethi Jaincoac ene othoitcerat eman darote barkhamendua, nahi beçambat handiac içatu diren heyen hobenac. Errekeritu naute Jain-

coaren yusticiaren contra guericen emaitiaz: fagoratu ditut heyen bakeac bere yuyarekin eguin dituzkedan arterainocoan.

Badire bekhatoreac bere bekhatuan bicitecco gogoa dutelarie, hartan ez hiltceco gracia ardiexico diotedala uste dutenac. Fidantzia hori presompzionez bethea da: affruntatzen nau.

Badire ordean bertee batçu bere gathien phissuaren azpian suspiraz daudenac; hec hauxi nahi lituzketenac; nola eçaguteen baitute bere herbailtassuna, neure baithan dute bere esperantça. Uste dute ene arastecotassunez ardiexiren dituztela indarrezco gracia eta bere barkhamendua. Ah! dathocela, hurbil beithez, ez diotet ukho eguinen. Amodiorekin errecibituco ditut.

CERBITÇARIAC.

Ene Jaincoaren Ama, çure boça entçun dudan mement beretic, Sunsitu da ene nahas dura. Nihoiz baino confidentcia biciago bat ene barnean pichten da.

Uholdearen ondoan bakearen seinaleçat oliba adar bat çakarkelarie aguertu cen usso harren pare çare ene beguietan.

Errecibi çaçü bere bicico errebelamenduez hunkitua, ahalkatua, doloratua den; eta hec bere odolaren gostuz erreparatu nahi lituzken bekhatore bat.

Ardiex dieçadaçu ene hobenez nigar egui-

teco, eta g̃uehiago hetan erorico naicen baino lehenago hiltceco gracia.

Çu ganic ilki den fruitu sainduaren medioz eguin ditutçu bakeac ceruaren eta guiçoneren artean : ah ! eçarraçu bakea ene contciençiarren eta ene artean, Jaincoaren eta ene artean.

Oi ! Birgina puchanta ! Birgina samurtassunez bethea çarena ! Cer esker ez darozkitçut bihurtu behar çure bidez Jaincoa ganic içaiten ditugun ongui eguinentçat ?

Içan dakizkitçun bada bihotz guciac behin bethicotz consecratuac ! mihi guciec canta detçaten bada çure laudorioac.

Ceruec bethi lurrari erran dioçoten bada : ohora eta maita çaçue Maria ; eta lurrac bethi ihardex dioçan ceruari : bai, maitatua içanenda Maria eternitatean , eta hartaz gueroago.

XI. CAPITULUA.

Aingueruaren salutancia deitzen den othoitzaz, edo Agur Mariaz.

EGUN guciez othoitz hori erraiten duçu , Birgina guciz Saindua deitceco çure laguntcerat ; ordean goardia emaiten othe duçu cembat den othoitz hori harentçat ohoragarria, eta çuretçat contsolagarria ?

Cembait aldiz aldarien oinetan eguiçu hortaz çure gogoeten suyeta , espainez erraiten duçunean , inspiratcen duen errespeta-

rekin eta galdeiten duen attentcionerekin erran deçaçuntçat.

Maria salutatcen duçu graciaz bethea beçala: behinere comprenitu duçu bada cembat handitassun cerratcen duten hitz labor horiee? Hori da hari erraitea, içatu dituela gracia Saindutzen duena, gracia actualac, naturaz goragoco berthuteac, Izpiritu Sainduaren dohain guciac.

Hetaz mintço çarenean, boz çaite içatu duen ontassunen bethetassun hartaz; othoitz çaçun arren eman dieçaçun tresor aberax haren cembait pharte.

Erraiten dioçu: Yauna da çurekin. Hala da: Jaincoa Maria baithan cen gaineraco içaite gucietan, eta yustuen beren baithan den baino manera bereciago batetan. Hare çarabiltçan haren arimaco puchantça guciac.

Hitz horiee erraiten dituteunean, bihotzez eguiçu desircundezco acta kharsu eta cincinezco bat, Birginaren corion ecin estima daiteken hartan phartalier içaiteco.

Ah! Jauna berekin duenac cer guebiago guticia deçake? cer ez du behar esperantçatu? certaz trista eta afflyi daiteke?

Oraino erraiten dioçu benedicatua dela emasten artean; erran nahi da hare hadituela bertee nihore içatu ez dituen pribilioac.

Barneco sentimendu batez eracutz dioçoçu, Jaincoac harentçat içatu duen amodioaz; eta

ceruan eta lurraren gainean emaiten çaizcon benedicionez duçun bozcarioa.

Finean, Elizabeth Sainduarekin batean, badioçu, benedicatua dela haren sabeleco fruitua. Eta eguiaz Mariaren semea benedicatua, adoratua da mundu gucian.

Mement batez irex çaqu holaco consideracione batec Jesus maite duen arima bati içanarazten dioen placer eta satisfamendu gucia.

Ondoan Eliçac Birgina Sainduari galdearazten darotçu othoitz eguin deçan çu bekhatorearentçat. Hortic nahi darotçu adiaraci, eguin ditutçun gaichtakerien ondoan ez duçula ceronec mereci entçuna içaitea; bainan Maria içanen dela, çuretçat othoitz eguiten badu.

Bai, Jaincoac entçunen du ceren haren Ama baita. Hargatic Eliçac nahi du harentçat hain ohoragarria den icen hortaz deith deçagun.

Erraiten bacinio beçala : Maria Saindua, Jaincoaren ama çare; beraz çure podorea haren aldean mugarri gabea da; eta podore hurra çure samurtassunarekin yuntatua denean da çu baithan dudan esperantçaren cimendua.

Finean, Birgina Sainduari galdetçen dioçu oihoitz eguin deçan çuretçat orai eta çure heriotceco orenean. Bician bethi dire Salbmenduaren galtceco irriscuac. Beraz bethi çare arartecotassun hain puchant baten beharrean.

Bainan çure heriotceco orenean, ceinetan çure exayec doblaturen baitituzte bere ahalac çure galarazteco, arartecotassun hura oraino premiazcoagoa içanen da çuretçat.

Latzgarria da heriotceco oren hura, hala da. Mariaren cerbitçari eguiazco bat, ez da ordean egundaino hil içatu erreprobatu bat beçala.

XII. CAPITULUA.

Bician Maria baithan içan behar ditugun fidantciazco sentimenduez.

CERBITÇARIAC.

BIRGINA Saindua, inguratcen naute ene Salbamenduaren exayec. Goratu nabi darotet ene Jaincoaren gracia eta adiskidetassuna. Deffenda naçaçu heyen assalduen contra. Ardiex dieçadaçu garhaitia.

Armadetaco Jaincoaren alaba, ene exayei sentiarazten badioçute çure puchantça, berehala ene ganic ihes eguinen dute.

Haicieï eta chirimolei manatcen diotena-
ren Ama! ene fagoretan erroçu hitz choil
lat, eta sosseguan edirenen naiz.

Arguizco eta indarrezco Izpirituaren Es-
posa! eguiçu ecagut detçadan ene exai ikha-
ragarriac; eta har detçadan heyen garhait-
ceco moyenac.

Naicen nahasmenduan çure bossoetaraf et-

chatcen dut nere burua ; icítua den haur ba-
tec bere amarenetarat eguiten duen beçala.

Nahi beçambat bekhatrosa içan nadin ,
Jesusec nahi du beguira dieçadaçun çure ume
bati beçala. Orai da muga aguertceco neretçat
baditutçula ama baten sentimenduac.

Gracia hori galdetcen darotçut ez ene amo-
rea gatic : ez ditut merecitcen çure grinac ;
bainan Jesus çure semeari ekhartcen dioçnn
amorea gatic.

Erromesac bere beharretan aberaxen bilha
goaten dire. Galdeiten dute , eta ardiexten
dute. Ceruco eta lurreco soberanoa ! ez othe
duçu entçunen ni beçalaco erromes batec egui-
ten darotçun othoitça ?

Ordean Birgina Saindua ! enetçat othoitz
eguiten duçunean ez nadin eror ene Salva-
ntenduaren exaien segadetarat ; galde çaçü
oraino ene gaichtakeria iraganez nigar eguin
deçadan eta barkatuac içan dakizkidan.

Betan ardiex dieçadaçu compli deçadan
hemendic harat Jesusez landan bertce nausiric
ez cerbitçatceco dudan desircundea ; eta haren
caltetan mundua cerbitçaturic eguin dudan
hobenaz urriki min eta cincinezco bat.

Ez deçaçula beguira cer naicen nere baitha-
ric eta ene bekatuen ariaz ; bainan bai cer
balio dudan erosia içatu naicen odolaren pre-
cioaren ariaz.

Jaincoac nahi içatu çuen Calberioaren gai-

nean Jesusen heriotzearen lekhuco içan ciente-
tecen; hare bekhatoreentçat cituen sentimen-
duac harteen cintuelaric; heyentçat barkha-
mendu esca cineçantçat.

Çure bihotçac Jesus gurutceficatuaren laido
eta oynhacentçat hambat urricalmendu era-
custen çuenean, amatçat emana içatu cinaiz-
kidan; egun batez bihotz hari berari ene be-
harrac eta miseriac urricai çakizeontçat.

Orai ceruco loriaz goçatcen diren hanitz
bekhatore, seculacotz ifernuan litezke, he-
yentçat othoitz eguin ez hacindu. Neretçat
galde çateu hey ardiexi diotçotçuten peniten-
ciazco gracia.

Ez da egundaino aditu behinere arbuyatu
duçula bere hobenen handitassuna eçagutu-
ric heyen barkhamendua ardiexteco, çu ga-
nat hel eguin duen bekhatorearen othoitça.

O Maria! cer ohore ez da çuretçat nolaz-
pait ere Jaincoac çure escuetan eman duen
hambat gaichtaguinen barkhamendua?

Finean, Birgina Saindua, intres eguiçu
iraun deçadan Jaincoaren beldurrean eta amo-
dioan. Gracia hori ardiex dieçadaçu.

Berthute handienec ecin hura berenez mé-
reci deçakete. Cer ez dut beraz nie beldurt-
ceco? Ez naiz herbaitassuna eta inconstancia
bera baiçen.

Çure icena, Mariaren icen goçoa, da icen
bat ceinaren berthutez esperantça ahal baitet-

çaket Jaincoaren adiskidetassunaren seinale berecienac.

Ah! orhoit çайте, othoi, içaiten badut çoriona Jesusen amodioan eta beldurrean hiltceco, içanen dela arima bat guehiago, hura eternitate gucian çurekin batean benedicatucoco, laudatucoco, maitatucoco duena.

XIII. CAPITULUA.

Hiltceco orenetan Maria baithan içan behar ditugun fidantciazco sentimenduez.

O Maria! ene erresketatçaillearen Ama, ene azken orenetan edireiten naiz. Nihoiz baino khar guehiagorekin errekeritcen dut çure laguntça.

Parabisuaren eta ifernuaren artean ikusten dut neure burua eçarria. Helas! nolacoa içaiterat doha neure çorthea, Jesusen aldean duçun ahalaz ene fagoretan baliatcen ez haçare?

Çure escuetan eman ditu gracia preciatuenac, hec guçonon gainerat ichurtceco. Othoi, heda çatçu ni ganat. Orai dut bereciki heyen premia.

Ene biciaz contu bihurtu behar dudan tribunala çabaltcen hasten da. Neure alde mintçatcen has çайте, ni han aguertu baino lehen. Ene yuyearen amac ardiexico darot fagorezco yuyamendu bat.

Itsassoco icarra! costa yoco dut guidarit-
çat baliatcen ez baçaizkit. Eraman naçaçu Sal-
bamenduco porturat.

Ceruco Arguia! sunziaraz çatçu ilhumbet-
taco izpirituac ene arimarat hedatu nabi lituz-
ken hedoi beltçac. Phaussa çaçü ene bici ira-
ganeco bekhatuec emaiten darotedan nabas-
mendua. Ardiex dieçadaçu urriki min eta cin-
cinezco bat.

Berthute gucien exemplua! galde çaçü içan
dadin ene fedea bere bicitassun gucian; ene
esperantça bere indar gucian; ene caritatea
bere perfeccione gucian.

Eskerrac bihurtcen darozkitçut ene bi-
cian, eta gutienic hec mereciten nituen dem-
boran, enetçat içatu ditutçun ontassunez. Ba-
da, egun ene fidantcia ene beharren eredura
emendatua denean! ez othe duçu nitaz artha
bera içanen?

Bai, Ama Samurra, eta Ama guciac baino
Samurragoa çarena! ez çare hiltcen hari den
çure umea ganic urrunduco. Lagunduco duçu
azken hatsa etcha arterainocoan.

Nahi dut hil, Jesusec manatu duenaz gue-
roz hil behar dudala. Herioac emaiten daro-
tan latzduraren dezpit axeguin dut hiltceaz,
çure sustenguarekin hiltcen naicenaz gueroz.

Esperantça dut laster dezcantsuan ikusico
ditudala Jesusen handitassunac, perfeccio-
neac, eta maitagarritassun guciac: eta laster

ikussiren çaitudala çure loriaren tronu distiantaren gainean yarría.

Hurbiltcen da ene hagonia. Ene espainec ecin guehiago galdeturen dute çure laguntça. Ene bihotça ordean bethi mintçatuko çaitçu.

Mila aldiz bihotcez aiphatuko ditut Jesusen eta Mariaren icen sacratuac. Oi Jesus! othoizten çaitut, ene hagonian etchatuko ditudan hatxgorapen eta ene bihotçaren mobimendu guciei beguira dioçoçuten, çuretçat eta çure Ama Sainduarentçat içanen dudan amodioaren acta batçuei beçala.

Ah! Yauna içan çaçü nitaz urricalmendu; ez naiz menturatcen erraiterat: ceren naicen çure cerbitçaria. Helas! hain bekhatoros handia içatu naiz; eta ez dakit içatu dudan çure hassarreduraren apacegatceco çoriona. İçan çaçü beraz nitaz urricalmendu, ceren naicen çure cerbitçariaren ume bat.

Eguin darolaçu gracia ene bici gucian içaiteco fidantcia handi bat Maria baithan. Esker-rac darozkitçut ceren esperantçazco sentimendu bec neure baithan emendatuac diren Salbamenduarentçat hain consekenciazcoa den oren huntan.

Ene Jaincoa, misericordien Jaincoa! fagore berri bat eguiten darotaçu, salbatu nabi nauçunean Eliçac dembora guciez, bainan bereciki heriotceco orenean deitharasten darocun Birgina Saindu hunen othoitçetarat.

XIV. CAPITULUA.

San Jossef, Birgina sainduaren Esposaren alderaco debocioneaz.

BIRGINA Sainduari bere gogoraco amodio baten seinalea emaita da, Jossef haren espos saindua gure debocionearen objetat hartcea.

Cer estimuez dugu behar eguin saindu hartaz! Jaincoac bere Verbo yayoaren tutur haren Amaren Birginitatearen lekhuco eta defenxa icaiteco bautatu duen guicon batez?

Erne egon ican da, Izraelgo tabernacle eguiazcoaren goardian. Demborac galdeiten çuen arabera, baterat eta bertcerat erabili du alliencia berrico arkha. Beguiratu ican du contuz emana citçayoen guiconen salbamentuaren eta erospenaren balioa.

Nolaco ohorea etcen bada harentçat, mundu huntan nausitassun eguiazco eta çuen bat, ceru lurren erreguinaren gainean; bakharric imortala den ohore guciac bereac dituen, mendeac baino aintcinagocoa den erregue beraren gainean icaita?

Haren merecimendu guciez goragocoa alialaz comprenitceco, aski dugu orhoitcea Mariaren esposa dela. Bataren berthutiec eçagutaracico darocute nolacoac ciren bertcearenac. Jaincoac Mariari eman dio merci çuen beçalaco espos bat.

Ordean gucien gainetic considera çaqu Jesus yayoa mila aldiz bere bessoetan erabili duela. Cer imprenu Jaincozco etcituen haren bihotçaren gainean eguin behar Jainco yayo hare?

Jossef bici cen graciën ithurria cenarekin ; gracia hec guionen ganat hedatecco canaltçat baliatcen cenarekin. Cembat aberaxtassun izpiritual etcituen heyen ganic errecebitu !

Pairacortassunac, eztitassunac, Jaincoaren eta lagunaren amodioac, humiltassunac, bertute guciec haren baithan distiatcen çuten, eta pontu gorenerat altchatuac içatu ciren.

Arima Cristana! nahi bazaizcote eman bicitee debot eta barnezco baten exercicioei, gracia haren ardiexteco çoaz fidantciarekin hain manera perfetean hec praticatu dituen saindu haren ganat.

Eliçac haren ohoretan altchatu ditu templuac, esleyitu du haren phestaren eguna. Laudatu dituen debocionezco pratiken medioz gombidatcen ditu haren umeac, Jaincoaren aldean içan ahal deçaketan ararteco botherexuenari beçala hari beguiratcerat.

Eta eguiatz Jossefen içena bertce nihorena ez beçala da Cristau leyalen artean deithua. Ardura hura balsatcen dute Jesusen eta Mariaren icen sacratuekin.

Jesus eta Maria Nazarethben bici ciren demboran, heyen ganic ardiexi nahi içatu ba-

guindu cembait gracia, cein ararteco bothere-xuago heyen aldean emanen guinduen Jossef baino? Bada orai ahal gutiago othe du?

Çohaz beraz Jossef ganat çuretçat othoitz eguin deçantçat. Nola nahico gracia guticia detçatçun, Jaincoac emanen darozkitçu hare galdetuz gueroz.

Bada oraino guebiago. Cein nahi den conditionetacoa içan çaitecen, nola nahicoa içan dadin çure estatua, çure estatuae berac emaiten darotçu haren baithan fidantcia bereci baten içaiteco arraçoina.

Yendaki noblec eta aberaxec Jossef othoizten dutenean, behar dute consideratu, hura içatu dela Patriarken eta Erreguien illobassoa.

Erromesec, ez dela loxatu heyen ilhuntasunaz: hec beçala bici içatu dela pobrecian; bere bici gucian trabailatu içan dela nekhaçale bat beçala.

Birginec, behuiratu içan duela garbitassun çorrotcena; eta presuna ezconduec nihoiz içan daiteken familia ohoragarrienaren buruça-guia içatu dela.

Hurrec, Jesusen unhit aita, haren haurtassunaren beguiratçailea eta gobernaria içatu dela.

Aphecec, içatu duela Jesus hain maiz bere bessuetan idukitceco çoriona: Aita eternalari offreitu ere diotçola Jesusen odolaren picainac circonçizatu çuten egunean.

Fraidec eta serorec, munduari ossoki ihes eguinic, eta Jesusekin eta haren Ama sainduarekin cituen solhassen medios saindutu ičan dela bere baxhartassunean.

Hitz batez arima debot eta karsuec, ez dela içatu bihotcic, Mariarenaz landan, Jesus khar eta samurtassun guehiagorekin maitatu due-nic.

Bainan bereciki, çohaz Jossef ganat heriotce saindu baten eguiteco gracia ardiexi nahi baduçu. Jesusen eta Mariaren besoetan hil içatu delaco sinheste communac, Cristau leya-lei eman diote hain fidantcia handia haren arartecotassunaz içanen dutela hare beçalaco fin dohaxu eta contsolagarri baten eguiteco çoriona.

Hargatic ikusten ere da, bereciki hiltceco orenetan, bilteen direla, bician saindu handi harentçat içatu den debocionearen fruituac.

LAUGARREN ETA AZKENECO LIBURUAREN
AKHABANTÇA.

Egun araldea guiriztinoki iragaiteco leccionea.

DEUS ez da dembora baino baliossagoric : behin hura galduz gueroz ecin errepara daite ; eta eternitate dohaxua edo çorigaitcezoa, demboraz eguiten den emplegu onari edo gaichtoari da iratchikia. Ikus çaçu cer consekencia den egun araldea guiriztinoki iragaitea. *Ongui emplega çaçu, dio çuhurrac, Yaunac emaiten darotçun eguna ez deçaçula gal harren pharteric mendrena; egun bakotcha Jaincoac emaiten darotçun dohain berri bat da.*

Egun bakotchari beguira dioçocu, çure bico azkena içan behar balu beçala : etçare herioaz atçamana içanen ; eta sainduki iraganen duçu egun araldea. Eguia beraren oracle bat da, uste ez duçun mugan guiçonaren semea ethorrico dela.

Içan çaçu oren bat hartua yaikitceco eta etçateco ; eta ahalaz eguiçu goiz etçanic, goiz yaiki çaitecen. Deus ez da bicitce erreguelatu eta guiriztinozco bati guehiago opposatua denic, nola berant yaikitcea.

Atçarri çaren beçain laster, eguiçu gurutcearen seinalea ; aipha çatçu Jesusen eta Mariaren eta Jossefen icenac ; berehala Jaincoari

altcha dioçocu bihotça ; offrei çakizco amodio bero eta cincinezco batekin.

Bestitcean beguira çatçu modestia çorrotcenaren erreguelac ; erratçu Pater eta Ave-Maria ; edo eguiçu bertce cembait othoitz, debocionerekin eman çaitc çure goiceco othoitçaren eguiten : erreligioneric ez dute, hura ardura hutz eguiten dutenec : negliencia hura asco çorigaitcen ithurri doloragarria da ; hanc galarzten ditu nombre gabeco arimac.

Bicitce eguiazki guriztinozco bat eramannahi denean, behar da eguin egun guciez oren erdi baten bederen oren laurden baten meditacionea goiceco othoitçaren ondoan. Cembatenaz lan guehiago baita egunaz, hambatenaz laguntça hori beharragoa da ; ez da demboraric ez dutela diotenen artean nihor, egun guciez oren erdi bat baino guehiago dosteta funxgabecoetan galtcen ez duenic. Bere salbamendua gogoan cinki dakarkenac, bethi aski dembora edirenen du haren eguiteco.

Egunic ez deçaçula ahal baduçu utz, Meça Saindua entçun çabe. Gutiac dire ecin eguin deçaketenac. Balaki bakotchac cembat laguntça izpiritual eta demboracoez gabetcenden Meça entçuten ez duenean, nihor ezliteke astia har ez leçakenic. Yende handiec eta nekhaçalec, eguiteco guebien dutenec, asco urhax makur eta accidentetaric egun araldean

bere buruac beguira letçakete, debocione eta errespaturekin meçan aurkhi balitez.

Orhoit çайте çuri, gaineraco cristanei beçain ongui Jondoni Pauloc erran darotçula: *ene anayac, ernaturic eta precaucionerekin ibil çайтеzte, ez tulumbioz bethea den exai herri batean atçartassunic gabe dabilçan yende çoro, nahassi eta descart batçu beçala; bainan bai presunu çuhur eta prudent batçuen pare, dembora erosten duçueclaric, ceren egunac gaichtoac baitire.* Erran nahida: be-thi orhoit çайте bici hau ez dela yustuki, eternitaterat garamatçan piaya labor bat baicen. Egun bakhotçhean tombarat hurbiltcen gare egun baten bidez. Ya eguina dugu bidearen pharte guehiena. Dembora guti guelditcen çaicu ibiltceco; eta menturaz oraino ongui urrun gare terminotic, erran nahi da eternitate dohaxutic: ceren dosteta funxgabetan, ezdeuskerietan galdu baititugu, ceruco herri maiterat goateco emanac citçaikigun egun balios egun condatu heç. Cembat presunentçat urthe hau, ilhabete hau, aste hau, egun hau bera, ez da içanen azkenecoa? Cer erho-keria aubendagarri ez da, dembora pizca hau guiristinoki ez emlegatea?

Dembora guiristinoki iragaitea da, bere estatuco eguinbide gucien cristau baten obligatione gucien chuchenki bethetcea; da oraino, Jaincoç damusta deçaketen gucici ibes

eguitea ; bicitce erreguelatu baten eramaita. Cer bihotz min, cer hira, cer desespamendu ez dute bere biciaren akhabantçan gaizki bici içatu direnec ?

Behin bethicotz çure buruari legue bat eguiocu, mundutarren bilcuyetan ez edireiteco. Artharekin Sanctifica çatçu igandea eta phestac herrico meça nausian, bezperetan, predicu eta Catechismetan aurkitcen çarelaric ; egun hetan debocionezco iracurtceac eta bertce obra onac emendatcen ditutçularic. Erreligioneric ez dute egun hec dibertimendu profanoetan iragaiten dituztenec.

Egun choil bat ez deçaçula iragaiterat utz Sainduen bician edo bertce cembait debocionezco liburutan bederen oren laurden batez iracurtcen egon gabe. Behinere ez deçaçula iracur Eliçac debecatcen dituen libururic : nahi balerautçute sinhexaraci onac direla, ihardex çaçun : Eliçaren umea naiz, Ebanyelioac iracatsi darot arraçoinatcen hari gabe, hari obeditecn, eta ene jakintassun gucien gaintic hari preferencia emaiten ; ez deçaçula çure etchean sustenga liburu gaichtoric, historio erguelac, bersu edo copla airossac cerratcen dituenic : hec içurrizatcen dituste izpiritua eta bihotça. Eguiçu egun guciez cembait obra on : eta abal baduçun, çoaz arratx aphalean Jesu-Christori Sacramendu Sainduan bisita laburtto bat eguiterat. Cembat cristauci ez da-

kiote eguin, Jondoui Joani Batistac yuduei eguiten çaroten erreportchua : çuen artean, çuen etchetaric bi urhaxetan duçue Jesu-Christo, ceinari ez baitioçue bisitaric biburtcen eçagutcen ez bacindute baino guehiago. Orhoit çaitte bizkitartean çure obra on guciec, çure debocione guciec, çure estatuco eguinbide ecin utcien ondotic ibili behar dutela. Jaincoac condena eta puni leçaken desordenu bat liteke, çure empleguari, çure familiaren arimuari eman behar cinioken dembora, ez choilki enochentkerietan, bainan oraino obra Sainduen eguiten iragaiten bacindu. Cembat emacume ez dire içanen Jaincoaren yuyamenduan garatzki tratatuac, ceren sassoin contra debocione batez hassarraraci dituzten bere senharrac, edo negliyatu bere umeac eta bere sehiac? Eliçan egoitea, ospitalean eta pobren cerbitçuan ibiltcea, etchean eta bere lanetan içan behar litekenean da nahasmendu bat.

Ongui bici nahi duen presunac behar du confessatu bederen ilhabete guciez, ararteco phesta buruetan, eta bere soregunean. Confessortçat hautatu behar du bere çuhurtciac, bere jakintassunaz, eta arimen Salbamenduarrentçat duen zeloaz bere estatua ohoratcen duen, ez largoegua, ez herxiegua ez den aphez bat. Behin haren baithan fidantcia eçarriz gueroz, harentçat behar du içan obedientcia itxu bat. Communionen ussutassunaren eta

bakhantassunaren sujetean leyalki behar ditu seguitu emanen diotçan erreguelac.

Içan çaçü artha çure obra guciac eguiteco motibo naturaz goragoco batez; Jaincoaren gogara eguiteco, heç eguitçu ceren Jaincoac hala nahi duen, eta Jaincoac nahi duen maneran. Ez duçu nekhe guehiago içanen; contrarat hanitz gutiago içanen duçu, eta çure obra guciac merecimenduzcoac içanen dire. *Edo yan daçaçuen, edo edan deçaçuen, edo bertce cein nahi den gauça eguin deçaçuen, dio Apostoluac, guciac eguitçue Jaincoaren ohoretan.*

Etcheco despendioac ez du errentez gorago igan behar; eta amoinac bethiere despendioaren pharte bat eguin behar dute. Ilusione bat da uste içaitea, amoinac ez direla behar duentic. Erromesen beharrac eta miseriac çucen bat badu yende aisien onthassunen gainean: erran nahi da Jaincoac aberaxei iratehiki diotela dispensaric ez duen obligacione bat pobren laguntceeo. Bere beharrez gorago onthassun guehien dutenac, dire egun, sobraric dutela gutien uste dutenac.

Ihes eguiocu alferrerari, bicio gucien amada. Ez deçaçula bisitaric eguin obligacioneac edo caritateac edo cortessiac hetarat behartcen çaituztenean baicic. Bisita ussu eta luce heç ez dire bethiere sainduenac. Bethi dembora baino cerbait guehiago hetan galtcen da.

Medisencia; eta hitzuntekeriac dire comunzki heyen funxac; munduco yenden solhassetan galçaren pare dire. Goardian içau çaitte guciatarat hanatua den bicio horren contra.

Ez deçaçula har çure passioneac sopra tarrita detçaken dibertimenduric. Ez du behinere dibertimenduac içan behar nekha deçaken occupacione seriossegui bat; ebanyelioco moralac erreprobatcen ditu balac eta dantça profanoac. Lehenago Paganoc cristauac eçagutcen cituzten bilcuya eta yoco publicoetan behinere aguertcen etcirenen baithan.

Artharekin paga çatçu languileac eta çure sehiac. Jaincoaren aintçietan mendecu eske dagoen bekhatu bat da languilen yornala idukitcea. Gogortassun injustu horrec asco maledicione erorarasten ditu familien gainerat.

Ez deçaçula behinere çure etchean sustenga garbitassuna colpa deçaken pinturarie. Deus ez da imayina likitz hec baino perilosagoric presuna gastei, arrotcei eta sehiei emaiten çaitzen hambat lohikeriazco leccione mutu beçala dire. Poçoinac beguietarie sarthuric, hilarazten du arima. Cer contu ez diote Jaincoari bihurtuco bere umei holaco primeça dohacabe bat utci dioketen burhassoc?

Mahainaren benedicionea, eta othuruntcen ondoco ezkerac, bethitic içatu dire cristau gucientçat eguinbide baitezpadaco bat. Ongui erreguelatuac diren familietan costuma h. da

otboitz hura eguiteco gora chutic, buru has, mahainaren burundan emanic. Aphez bat etchean denean, hanc behar du mahaina benedicatu, berteenaz etheco buruçaguiac. Indebocione escandalagarri bat da, mahainean yartcea hura benedicatu gabe: eta handic altchatcea eskerrac bihurtu gabe, hereticoec eta Paganoec eguiten duten beçala.

Ez çaitecela contenta ceronec sentimendu guiristinozcoac içaiteaz; orhoit çaitc çure eguinbide premiazcoeneticaric bat dela, çure ume eta sehi guciac içan daitecen cristau eguiazco batçuec. Burhassoec eta familietaco aintcindariec contu herxi bat bihurtu beharco dute bere aspian ditustenez. Ez da aski hei demboratic demborarat cembait abisu onen emaitca; oraino behar çaizcote eman exemplu onac; leccione ichil hec gaineraco guciac baino effetuzcoagoac dire.

Ahal baduçu ez deçaçula egunic iragan arrossarioa erran gabe, çure Aingueru beguiraleari eta çure Patroinari cembait otboitz eguin gabe. Sobra diotegu çor egun guciez ez hei pagatceco gure eçagutçaren tributu hori.

Eguna akhaba çaçu otboitz bero batez. Hari iratchac dioçocu çure contcienciaren examina chehe bat. Ez liteke çuhurtcia bat menturaz heriotceaz seguitua içanen den lo batetan sartcea, gure huxac eçagutu, eta hetaz barkhamendu escatu gabe.

Bilhus çaitte modestiarekin : har çaçü ur benedicatua : cembait chorta etcha çaçü çure ohearen gainerat ; eta etçan çaitte esperantçarekin çure arima Jaincoaren escuetan eçarri ondoan : haren laguntça gabe bethi irriscutan içanen çare. Etçaten çarenean erratçu Psalmotaco hitz hauc : *çure ontassun infinituandudan esperantça goçoon , o ene Jaincoa ! eta Birgina Sainduaren eta ene Aingueru onaren proteccionearen azpian , noha ene phaussuaren hartcerat eta lo eguiterat.*

Lokhar çaitte cembait pentsamendu Saindutan. Artçartcen baçare , arte bartaz balia çaitte çure bihotça Jaincoari alchatceco , iscribu Sainduetaric atheratuac diren othoitz hartaric cembait erraiten duçularic :

Çurea naiz gucia , o ene Jaincoa ! Saindu eguin naçacu.

Badakiçu , Yauna , maite çaitudala ; et gue-roago eta guehiago maitatu nahi çaitudala.

Lo nagoen demboran , Yauna , aditcen dut ene bihotca atçarria egon dadin ; eta ez dadin gueldi çure maitatçetic.

Çu çare , Yauna , ene bihotçaren Jaincoa ; eta gau eta egun nahi dut ez dadin içan sustatua çure amodioaz baicen.

Yauna , eçagutcen ditutçu ene bihotceco sentimenduac ; badakiçu bihotz hunec deus ez duela ceruan eta lurraren gainean guticiatcen çure maitatcea baicen.

Dembora gucietan benedicatuco dut , Yauna , ene bihotça eta ene mihia ez dire gueldituco haren laudorioen cantatçetic.

FINA.

LIBURU

Huntaco materien eta capituluen
aurkibidea.

*M*EGÇA Sainduco othoitça. Pag. xj.
Igandeco Bezperac. xxx

LEHENBICICO LIBURUA.

- I. CAP. *Birgina Sainduaren berthutien Imitacioneaz.* Pag. 1
- II. CAP. *Nola behar dugun preçatu Sainduten gaituen gracia.* 4
- III. CAP. *Sainduten gaituen graciaren beguiratceco ican behar dugun arthaz.* 7
- IV. CAP. *Gracian eta perfeccionetan aintcinat goateco ican behar den arthaz.* 10
- V. CAP. *Goizdanic behar gaizcola Jaincoari eman.* 12
- VI. CAP. *Oso osoac eta behin bethicotz behar gaizcola Jaincoari eman.* 15
- VII. CAP. *Bakhartassunaren goçotassunez, eta abantailez.* 18
- VIII. CAP. *Garbitassunaz; nola behar dugun preçatu.* 21
- IX. CAP. *Garbitassunaren beguiratceco hartu Behar diren precaucionez.* 24
- X. CAP. *Eguiazco handitassunaz.* 27
- XI. CAP. *Aphalentçat direla Jaincoaren graciac.* 30
- XII. CAP. *Eguiazco handitassuna datçala bereciki humiltassun guiristinozcoan.* 33

XIII. CAP.	<i>Arima humil bat atcarria dagoela Jaincoaren beguietan cer den, guiconei gor- detceco.</i>	36
XIV. CAP.	<i>Fedeaz.</i>	39
XV. CAP.	<i>Arima balec Jesus Communionean errecibitceco ican behar duen lehiaz.</i>	42
XVI. CAP.	<i>Communionearen medioz Jesus berekin duen arimac, ican behar dituen sentimenduez.</i>	45
XVII. CAP.	<i>Cembait arimec debocionezco exercicioetan, eta Communioneco demboran berean, icaiten dituzten idortassunez.</i>	47
XVIII. CAP.	<i>Ongui bicitceco Communionetic athera behar den Progotchuaz.</i>	50
XIX. CAP.	<i>Lagunaren alderaco amodioaz.</i>	53
XX. CAP.	<i>Jaincoaren handitassunez.</i>	55
XXI. CAP.	<i>Jaincoaren misericordiez.</i>	58
XXII. CAP.	<i>Jaincoari bere ongui eguinentcat cor diogun ecagutcaz.</i>	61
XXIII. CAP.	<i>Bisitez.</i>	63
XXIV. CAP.	<i>Conbersacionez edo elkharren arteco solhassez.</i>	66
XXV. CAP.	<i>Adiskidetassin eguiaczcoaz.</i>	70
XXVI. CAP.	<i>Esperantcaz eta Jaincoaren probidentciacz.</i>	73
XXVII. CAP.	<i>Obedientciacz.</i>	76

BIGARREN LIBURUA.

I. CAP.	<i>Pobreen corionaz.</i>	79
II. CAP.	<i>Pobretia borondatezcoaz.</i>	82
III. CAP.	<i>Pobreen alderaco samurtassunaz.</i>	84
IV. CAP.	<i>Meditacionearen premiaz eta abantailcz.</i>	87

V. CAP. Jaincoaren leguearen beguiratceaz.	91
VI. CAP. Exemplan onaz.	94
VII. CAP. Beheramenduen amodioaz eta babilioaz.	96
VIII. CAP. Nola behar diotcogun Jaincoari eguin galdeiten darozkigun sacrificioac.	98
IX. CAP. Cer disposicionerekin behar diotegun beguiratu, guertha dakizkiguken gaitcei.	102
X. CAP. Nolo arima petec behar duen eguin, eta cer sentimendu behar dituen ican, Jaincoac haren alderat daucanean ecin compreni decaken conduita bat.	106
XI. CAP. Probidencia ac yustuen alderat duen arthaz.	109
XII. CAP. Ez dela munduan estatutic, ceinetan ecin Jaincoa cerbitca baitecakegu, hannahi gaituen pontutic.	112
XIII. CAP. Jaincoaren cerbitcuan behar dugun kharraz.	115
XIV. CAP. Nolico corigaitca den, Jesus gaitcea.	118
XV. CAP. Nola eta non behar den Jesus bilhatu; haren galiceco corigaitca ican ondoan.	122
XVI. CAP. Cer hehar den eguin Jesus ediren ondoan.	124
XVII. CAP. Arima justuae ez duela behar gogurrutu idortassunetan; et Jesus haren ganic irruntcen delaiduritcen cayoenean.	128
XVIII. CAP. Bici gordeaz.	131
XIX. CAP. Barneco biciaz.	134
XX. CAP. Ichiltassunaz.	139
XXI. CAP. Arimaren eta Jaincoaren arteco batassunaz.	142

XXII. CAP.	<i>Estatuco eguinbidez.</i>	146
XXIII. CAP.	<i>Trabailuaz, eta eguneco lan diferentac sainduki eguiteco moldeaz.</i>	149
XXIV. CAP.	<i>Jesulentzat ican behar dugun amodioaz.</i>	152
XXV. CAP.	<i>Jesus behar dela estudiatu eta exemplutcat hartu.</i>	157
XXVI. CAP.	<i>Cein goco den Jesusen bocaren aditcea; eta nola behar duen arima batec lehiatua ican haren instruccionen errecibiteco.</i>	160
XXVII. CAP.	<i>Familia prestu eta Jaincotiar batetaco corionaz.</i>	164
XXVIII. CAP.	<i>Othoitcaren indarraz.</i>	167
XXIX. CAP.	<i>Berthutea ez dela cortessiarekin eta manera onekin ecin compundua.</i>	170
XXX. CAP.	<i>Ez dela behar munduco ohorien, eta guiconen estimuaren ondoan ibili.</i>	172
XXXI. CAP.	<i>Gure laguna behar dugula caritatezco eta eztitassunezco Izpiritu batehin yassan.</i>	175
XXXII. CAP.	<i>Gucietan behar dela Jaincoaren nahirat erori.</i>	178
XXXIII. CAP.	<i>Eguiazco Saindutassunaren seinaleez.</i>	182

HIRURGARREN LIBURUA.

I. CAP.	<i>Jesus maite duenac behar duela harekin calberiorat igan, eta harekin han soffritu.</i>	185
II. CAP.	<i>Soffricarietan Jaincoaren nahiarentcat ican behar dugun soumissioneaz.</i>	190
III. CAP.	<i>Pairacortassunaz, edo pacientciatz.</i>	193

- IV. CAP. Jaincoac batcuetan bere cerbitcari
leyalenençat aldaratcen dituela soffricari
handienac. 196
- V. CAP. Ez duguta behar ez mirexi, ez icitu;
gure baithan soffricarientçat sentitcen dugun
nakhazduraz. 200
- VI. CAP. Jesus gurutcean ikusteac, animore-
kin eta constantki soffritcerat ekharteen gai-
tuela. 203
- VII. CAP. Cer sentimendu behar ditugun ican
etsayentçat. 207
- VIII. CAP. Cer disposicionetan behar dugun
ican, gure ahaideac eta adiskideac soffrit-
cen ikhusten ditugunean. 210
- IX. CAP. Maite ditugun presunac galtcen di-
tugunean ican behar ditugun disposicio-
nez. 214
- X. CAP. Nola behar dugun fedean eta espa-
rantcan trebatu. 217
- XI. CAP. Contsolamendua heldu dela axeca-
bearen ondoan: eta bizkitartean behar dela
jakin contsolamenduric gabe soffritcen. 220
- XII. CAP. Cerucotçat behar dutela ican gure
yaidurec. 223
- XIII. CAP. Cer behar dugun eguin Ispiritu
Saindua gure ganat ekhararazteco. 225
- XIV. CAP. Bakhotchac bere estatuaren arabe-
ra zela behar duela ican Jaincoaren loria-
rentçat eta arimen Salbamenduarentçat. 229
- XV. CAP. Arima cristau batec nola behar
duen bilhatu bere contsolamendua, berthü-
tearentçat pairatcen dituen soffricarietan:
eta bere desterruaren iraupenac emaiten
dioen hira minean. 232

- XVI. CAP. *Hilcerat preparatceaz.* 237
 XVII. CAP. *Justuen heriotcearen gocotassu-
 nez.* 240
 XVIII. CAP. *Heriotcearen desircunde Sain-
 duez.* 243
 XIX. CAP. *Jaincoaren amodioaz.* 246
 XX. CAP. *Ceruco loria aguindua caicula erre-
 compensa edo golardo bat becala.* 251

LAUGARREN LIBURUA.

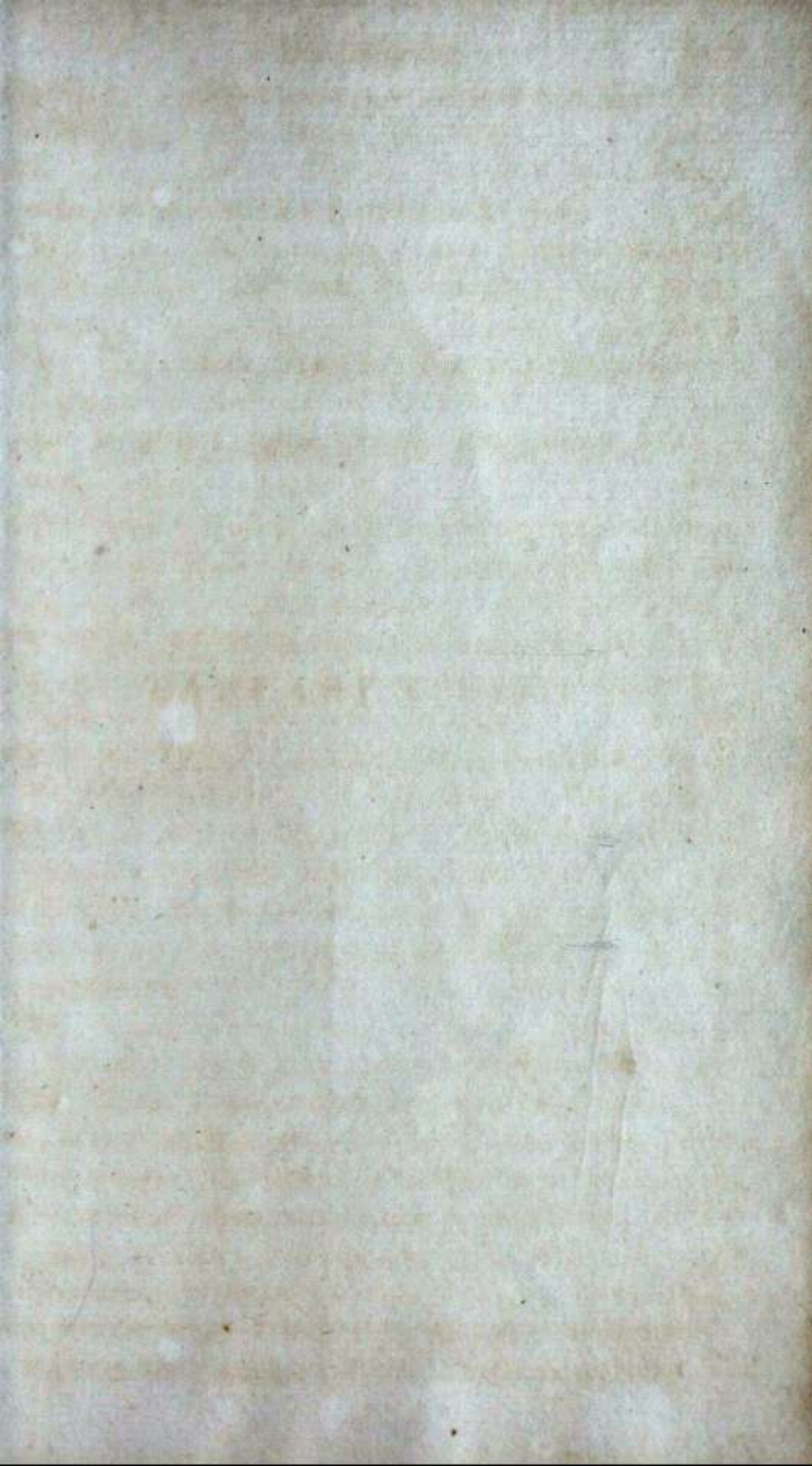
- I. CAP. *Jaincoaren amaren hamditassunez.* 255
 II. CAP. *Jesusec eta Mariac duten elkharren
 iduriatz.* 258
 III. CAP. *Mariac ceruan goçatcen duen lo-
 riaz.* 261
 IV. CAP. *Nolacoa icatu cen Yondoni Jauni-
 ren çoriona Jesusec Maria amatçat eman-
 cioenean : cristau guciac çorion hartan par-
 talier direla.* 266
 V. CAP. *Mariarentçat içan behar dugun amo-
 dioaz.* 269
 VI. CAP. *Mariaren ùme batec bere amaren
 loriarentçat eta intressentçat içan behar duen
 zeloaz.* 272
 VII. CAP. *Birgina guciç Sainduac Jaincoaren
 aldean, guiconen fagoretan duen ahalaz.* 275
 VIII. CAP. *Birgina Sainduac guretçat dituen
 samurtassunezco sentimenduez.* 278
 IX. CAP. *Maria deitceaz eta othoitzteaz.* 281
 X. CAP. *Maria baithan içan behar dugun es-
 perantçaz : eta bereciki Jaincoa ganat itculi
 eta barkhamendua ardiexi nahi duten be-
 khatorec içan behar dutenaz.* 284

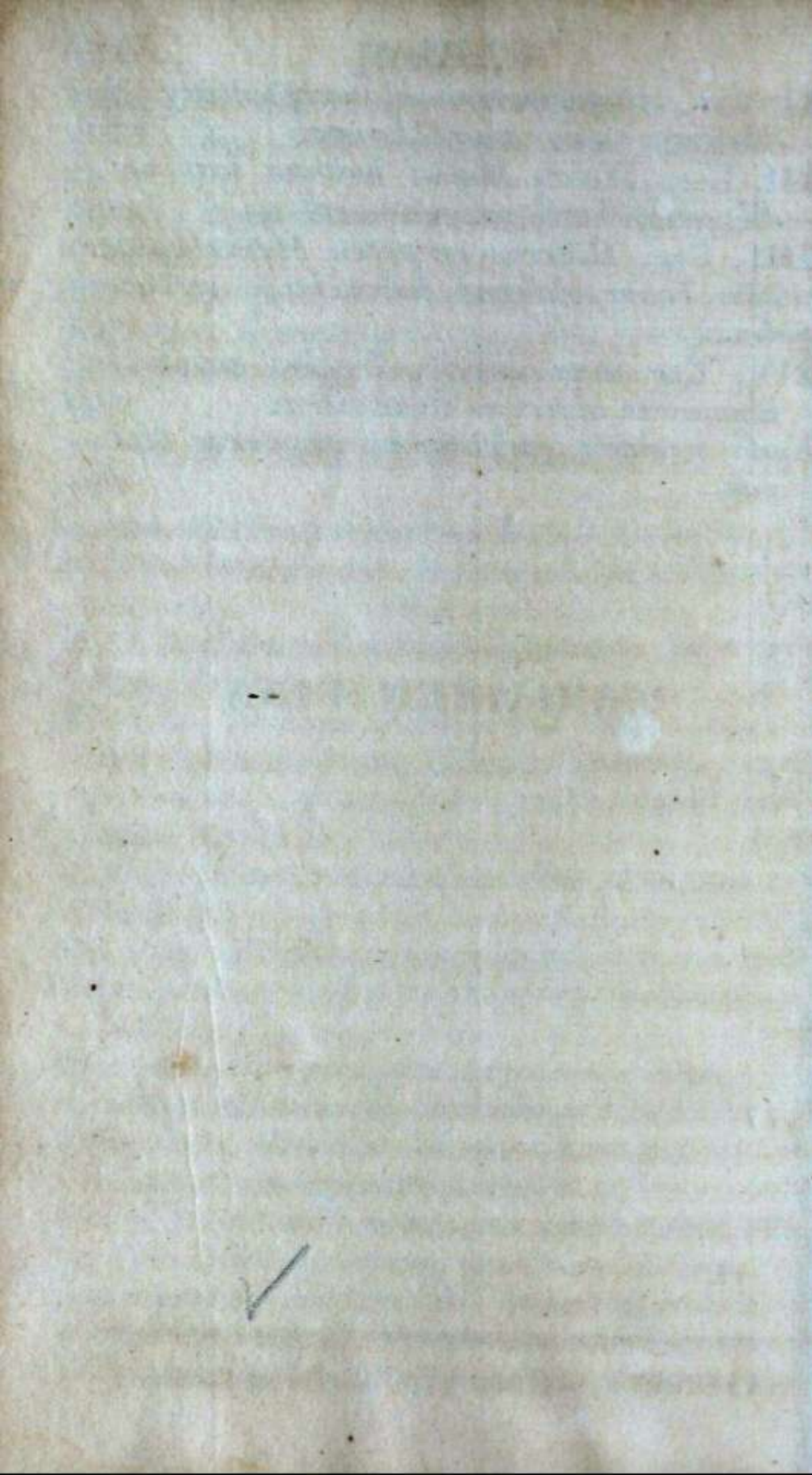
TABLA.

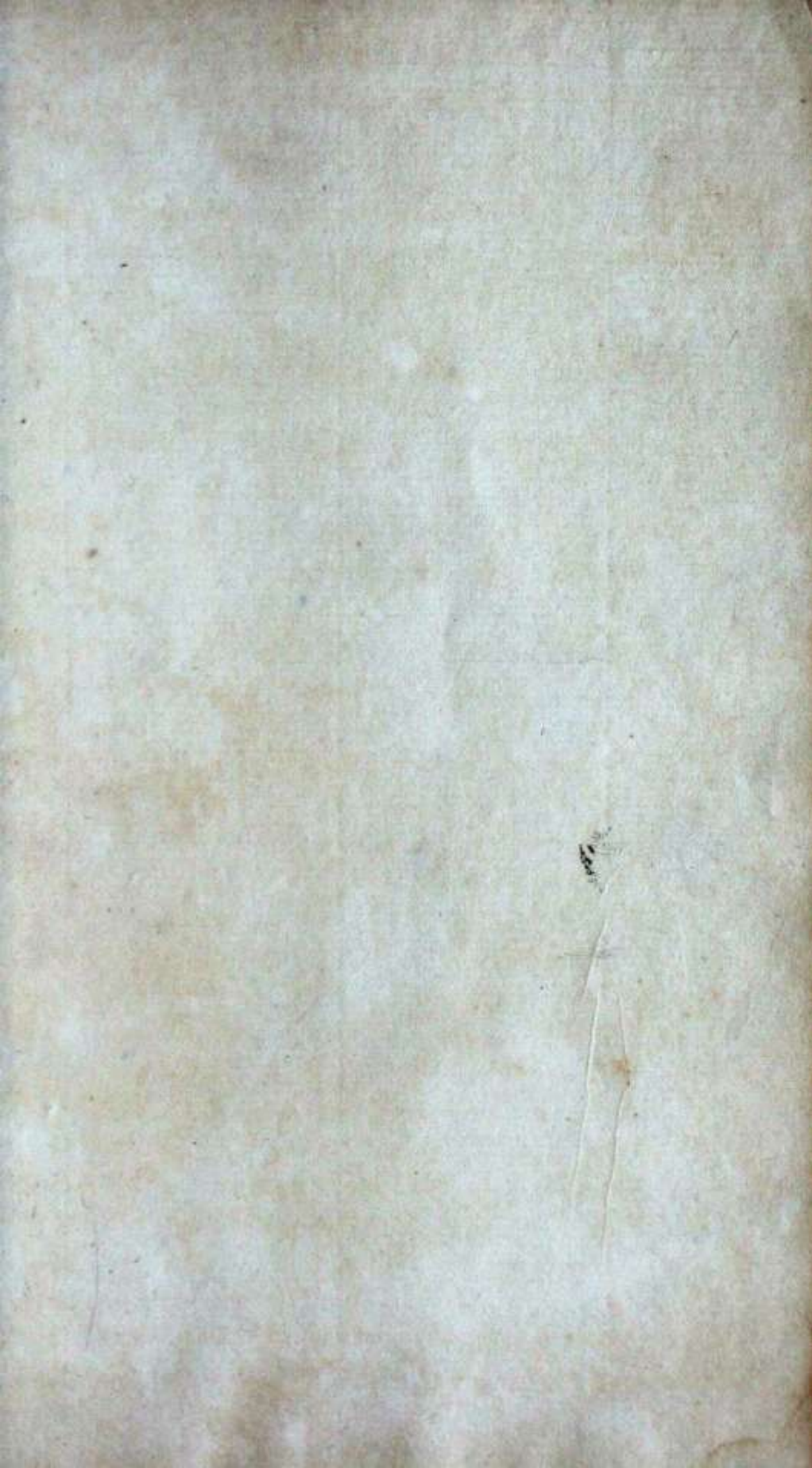
315

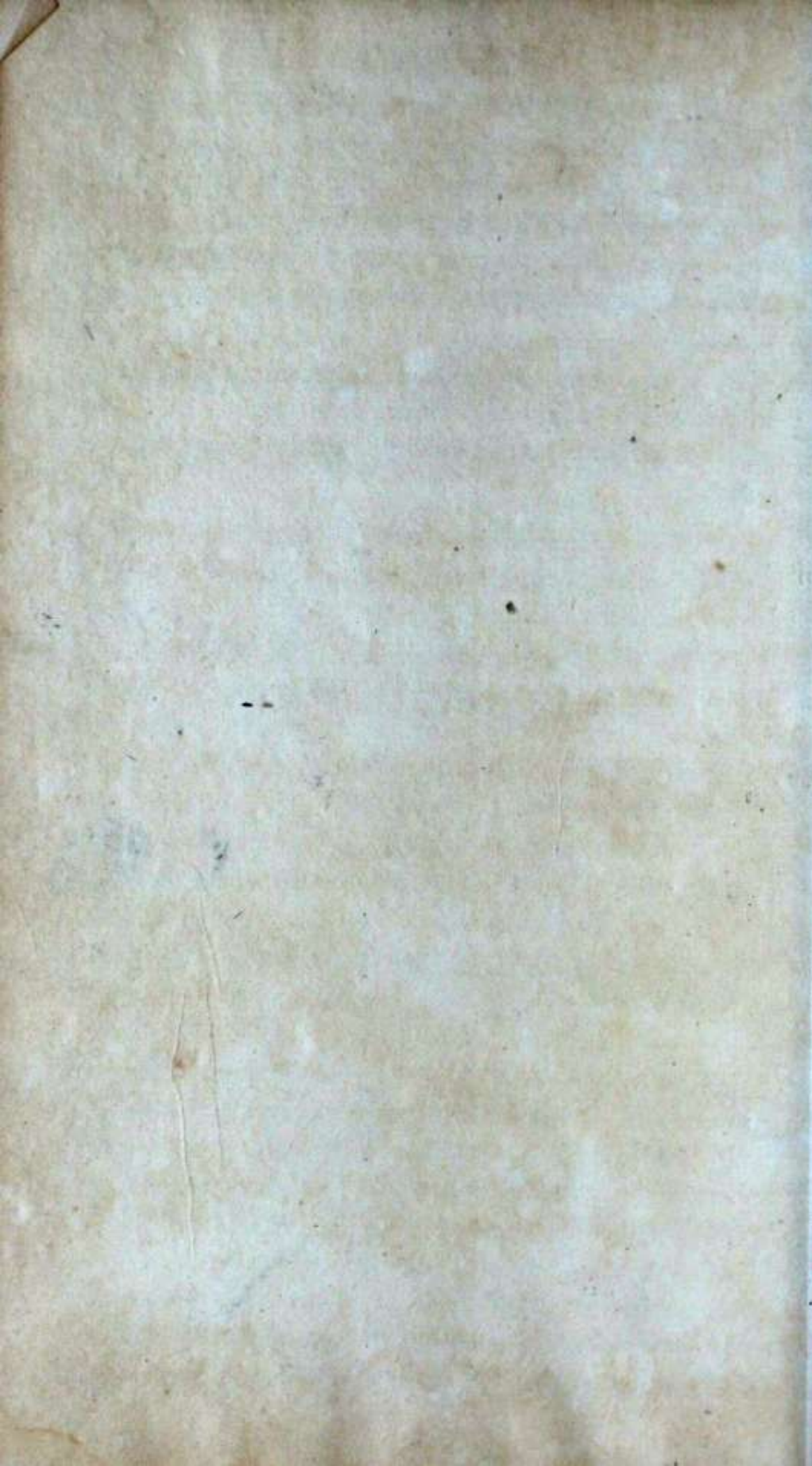
XI. CAP. <i>Aingueruaren salutancia deitzen den othoitçaz : edo Agur Mariaz.</i>	287
XII. CAP. <i>Bician Maria baithan içan behar ditugun fidanciazco sentimenduez.</i>	290
XIII. CAP. <i>Hiltecco orenetan Maria baithan içan behar ditugun fidantciazco sentimenduez.</i>	293
XIV. CAP. <i>San Jossef, Birgiua sainduaren Esposaren alderaco debocioneaz.</i>	296
<i>Egun araldea guiristinoki iragaiteco leccio- nea.</i>	300

TABLAREN FINA

907140

OR-M

2-01

A10144

31

